

ศึกษาศาสตร์ อังครักษ์

ฉบับปิดฉาก อังครักษ์ คีศึกษาศาสตร์ มิถุนายน 2547-พฤษภาคม 2548

ผลของ บางเขนของของ ในความทรงจำ

ศึกษาศาสตร์ องครักษ์

เอกสารวิชาการคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2547
(ฉบับปิดฉาก องครักษ์ ศึกษา ศาสตร์ มิถุนายน 2547 - พฤษภาคม 2548)

เจ้าของ คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก 26420
โทร. 0-2664-1000 ต่อ 1307 โทรสาร. ต่อ 1305

วาระการออก ปีละ 1 ฉบับ (มิถุนายน- พฤษภาคม)

ที่ปรึกษา รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์

บรรณาธิการ รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง

กองบรรณาธิการ รองศาสตราจารย์อนุศักดิ์ สมิตสันต์
รองศาสตราจารย์สมพล มงคลพิทักษ์สุข
อาจารย์ ดร.บรรชา รัตนวัย
อาจารย์สมปอง ใจดีเฉย
อาจารย์เมธิณี ตั้งตรงไพโรจน์
นางสาวถนอมศรี โมพี

พิมพ์ต้นฉบับ นางจงกล ไยมุง
นางสุปรานี พรรณภาพ

ออกแบบจัดรูปเล่ม ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญฤทธิ์ ควรหาเวช

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ เอสอาร์ ฟรินติ้ง ถ.แจ้งวัฒนะ อ.ปากเกร็ด นนทบุรี
โทร. 0-2584-2241 : พฤษภาคม 2548

คิดถึง "แม่บางเขน"

มศว บางเขน เด่นสง่า
ชี้ทางพา อมาต อินสไตน์
สร้างความรู้ สร้างพลัง สร้างครูไทย
ภาคภูมิใจ ทุกครา เมื่อมาเยือน

เสียงเครื่องบิน ขึ้นลง คงจำได้
ยังตริงตา ตริงใจ ทาใดเหมือน
ความทรงจำ เช่นนี้ มีลิ้มเลือน
พี่น้องเพื่อน รู้รัก สามัคคี

กาลเวลา ผ่านผัน ถึงวันใหม่
สถาบัน เปลี่ยนไป ไม่คงที่
ไม่มีแล้ว มศว ที่แสนดี
นับแต่นี้ ต้องจากไป ไกลเกินมอง

เหลือไว้แต่ ความทรงจำ ยามคิดถึง
ทวาคำนิ้ง เพียงฝันได้ ใจหม่นหมอง
ดั่งคำพระ สอนไว้ ให้ตรึกตรอง
มีเกิดต้อง มีดับ สลับกัน

เช่นแม่พ่อ ก่อเกิด กำเหนิดร่าง
ร่วมสรรค์สร้าง ลูกเด่น เป็นดั่งฝัน
คงต้องจาก ลูกรัก ไปสักวัน
อยู่เคียงกัน ตลอดไป นั้ไม่มี

แม่สิ้นบุญ แน่แท้ แม่บางเขน
ลูกขอเป็น เช่นแม่ฝัน มั่นคักดีศรี
เป็นครูไทย สอนเด็กไทย ให้ได้ดี
เหล่าน้องพี่ ลูกบางเขน ขอรับคำ

ภูมิศ ศรีจุบล

อาร์มภบท

เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2546 ชาวศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ มีโอกาสได้ต้อนรับท่านอาจารย์กิตติ นพคุณ อดีตหัวหน้าสำนักงาน รองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร (วศ.พระนคร) และผู้ช่วย รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต บางเขน (มศว บางเขน) ท่านแรก ที่มาเยี่ยมเยือน บรรยากาศเต็มไปด้วย ความรัก ความอบอุ่นความผูกพัน และความปรารถนาดีที่ท่านมอบให้เรา หลังจากนั้นประมาณหนึ่งสัปดาห์ พวกเราหลายคนได้รับจดหมายจาก ท่านฉบับหนึ่ง ความว่า

"วันที่ผมมีโอกาสมาเยี่ยมพวกเราชาว มศว องค์กรักษ์ เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม ที่ผ่านมานั้น บรรยากาศเป็นกันเองอย่างที่สุด ผมมีความสุขมาก การได้พูดคุยกันถึงวันเก่า ๆ โดยเฉพาะกับอาจารย์ อ.วิโรจน์, อ.นิพนธ์ และเจ้าหน้าที่ (ถนอมศรี มาลินี ระยอง ฯลฯ) รวมถึงพนักงานในแผนกต่าง ๆ (เทียม, สมพงษ์, พะเนียด, ประเทือง, วิเชียร ฯลฯ) ทำให้ผมได้รับทราบความรู้สึก ความผูกพัน และความ ภาคภูมิใจที่ทุกคนมีต่อ วศ.พระนคร มศว บางเขน เมื่อครั้งกระโน้น บรรยากาศวันนั้นได้จุดประกายความคิดอย่างหนึ่งขึ้นในใจของผมว่า หากจะได้มีการรวบรวมเรื่องราว ประสบการณ์ ตลอดจนความเป็น น้ำหนึ่งใจเดียวกันที่แต่ละคนมีต่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นับแต่เริ่มก่อตั้ง จนถึงปัจจุบัน และจัดทำเป็นเอกสารขึ้น คงจะเป็นเรื่องดีไม่น้อย แม้เรื่องที่ว่านี้จะไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง และดูจะไม่มีผลสำคัญ สำหรับคนทั่วไป แต่จะมีความหมายและคุณค่ามากสำหรับผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายรวมถึงศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันด้วย ยิ่งมาจินตนาการ เลยไปถึงเมืองใหม่ในฝันของท่านนายกทักษิณ ชินวัตร ที่กำลังเป็นข่าว อยู่ขณะนี้ หากเกิดเป็นจริงขึ้นมา มศว องค์กรักษ์ ของเราซึ่งเป็นแหล่ง วิชาการระดับอุดมศึกษา จะทวีความสำคัญและกลายเป็นจุดสนใจของ ผู้คน อีกแห่งหนึ่ง นอกเหนือไปจากสนามบิน สุวรรณภูมิที่จะเปิดใช้ในอีก 2-3 ปีข้างหน้า

จากการประมวลทัศนะ ประสบการณ์ และความมุ่งมั่นของ อาจารย์วิโรจน์ และอาจารย์นิพนธ์ ซึ่งต่างก็มีบทบาทในความเป็นมา ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้สืบเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน ทำให้ผมคาดหวังว่า สิ่งที่ผมคิดขึ้นนี้จะมีความเป็นไปได้สูง เอกสารวิชาการศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ฉบับที่ 2 พุทธศักราช 2546) ที่อาจารย์วิโรจน์ให้ผมไป ผมมองเห็นอะไรบางอย่างที่สะท้อนถึงความคิด และทัศนะของคุณะผู้จัดทำอย่างเด่นชัด ประการแรกคือ การนำภาพ

ปู่ชื่อนี้บุคคลผู้มีคุณูปการในวงการของพวกเรามาลงไว้ที่หน้าปก ประการต่อมาคือ ข้อเขียนในคำเกริ่นนำภายใต้หัวข้อ "ภูมิหลัง" ของ งานวิจัยซึ่งจัดทำโดยอาจารย์และคณะ เรื่อง "สัมฤทธิ์ ผลของนิสิตชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์" (หน้า 55) ทั้งสองประเด็นนี้ชี้ให้เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานนี้ได้ตระหนัก ถึงความสำคัญของอดีตที่ ต่อเนื่องกับปัจจุบัน อันจะส่งผลต่อไปถึงอนาคต ทั้งเป็นสิ่งยืนยันว่าเรื่องที่ผมคุยกับอาจารย์และอาจารย์วิโรจน์ แม้ในเวลานั้นอยู่นิด ผนวกกับเรื่องที่อาจารย์นิพนธ์ Pioneer ผู้หนึ่งของ มศว องค์กรักษ์ ได้เล่าให้ฟังถึงความ ก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ขณะนำผมชมภูมิทัศน์โดยรอบ ล้วนเป็นสิ่งมีคุณค่าควรแก่การบันทึกไว้ให้เป็นที่รับรู้กัน และจัดทำเป็นเอกสารออกเผยแพร่ ไม่เช่นนั้นเรื่องราวต่าง ๆ ที่เรานำมาสนทนากันในวันนั้น จะเป็นหมันไปนานๆ เข้าก็จะกลายเป็นตำนานชาตๆ วัน ๆ ที่คนรุ่นหลังเก็บไปเล่าขานสืบ ๆ กันไป จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง พอมาถึงจุดนี้ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า ใครจะเป็นเจ้าภาพ (บรรณาธิการ?) ผมว่าอาจารย์เองน่าจะเหมาะที่สุด โดยมี อ.วิโรจน์ และ อ.นิพนธ์ เป็นผู้ช่วย ถนอมศรีนั้นเหมาะที่จะเป็นคนหาข้อมูลเก่าๆ และหลักฐานทางราชการที่พาดพิงถึง ผมว่าเราคอยทำ ค่อยไปเสิร์จเมื่อไรก็เมื่อนั้น ผมเองอาจช่วยได้บ้างใน ส่วนที่ผมรู้และยังจดจำไว้ได้

ผมมั่นใจว่าหากงานชิ้นนี้สำเร็จนอกจากจะเป็นบันทึกเล่าประวัติความเป็นมาของ มศว องค์กรักษ์ แล้ว (แม้จะไม่ถูกต้องทั้งหมดแต่คงใกล้เคียงความจริงมาก) ยังจะเป็นการ "ฟื้นความหลัง" ของ ประดา "อาจารย์เก่า" ที่ครั้งหนึ่งเคยร่วมงานที่ วศ. พระนคร ต่อมาภายหลังได้ย้ายไปที่ใหม่และได้ดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ ในหน้าที่ราชการ อย่างเช่น ดร. อภิรมย์ ณ นคร อดีตอธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดร.อุดม วิโรตม์สิขิตติ์ อดีตคณบดี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

ดร.วิศิษฎ์ ชุมวรฐายี อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, ดร.พลศักดิ์ โพธิ์ศรีทอง รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาในปัจจุบัน รวมไปถึงศิษย์เก่าบางคนที่ได้รับตำแหน่งสำคัญๆ อย่าง นายสุชน (เฉลิม) ชาลีเครือ รองประธานสมาชิกวุฒิสภาขณะนี้ นายอาคม เองฉ้วน ส.ส.จังหวัดกระบี่ พรรคประชาธิปัตย์ อดีตรัฐมนตรีช่วยกระทรวงศึกษาธิการ, นายอินทร์ จันทร์เจริญ (อดีต) นายกสสมาคมผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ฯลฯ เป็นต้น

สำหรับโครงเรื่องที่จะเขียนขอให้ปรึกษาหารือกันเองผมเพียงแต่จะเสนอเนื้อหาว่าน่าจะมีหัวข้อใหญ่ๆ อย่างน้อย 3 ประเด็น คือ

1. สถานภาพทางกายภาพและการแบ่งส่วนราชการของ มศว องค์กรักษ์ ในปัจจุบันพอเป็นสังเขป (รายละเอียดเอาไว้พูดถึงในข้อ 3)
 2. การจัดตั้ง วศ.พระนคร เมื่อปี 2512 และ เหตุการณ์ต่อเนื่องจนได้มีการยกฐานะขึ้นเป็น มศว พระนคร ในปี 2517
 3. การพัฒนาของ มศว องค์กรักษ์
- ดังจะได้ขยายความพอเป็นพื้นฐานสำหรับการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลสำหรับการเขียนดังต่อไปนี้

ในหัวข้อที่ 1 ตอนเริ่มเรื่องน่าจะพูด ถึงการจัดตั้ง, ลักษณะทางกายภาพและสถานภาพของ มศว องค์กรักษ์ ในฐานะที่เป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉพาะการได้มาของที่ดินอันเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เทาที่ผมทราบ ที่ดินผืนนี้เดิมเป็นของบริษัทศิระชะกระบือ ตั้งอยู่ในเขตตำบลศิระชะ กระบือ อำเภอองค์กรักษ์ จังหวัดนครนายก มีเนื้อที่ประมาณ 1,000 ไร่ ในขั้นแรกที่แห่งนี้ **เพียงตัวเลือกสำหรับการย้าย มศว บางเขน จากที่เดิมมาตั้งใหม่ซึ่งก็ไม่ได้ได้รับความสนใจนัก** หลังจากที่โครงการอภิมหาโปรเจ็คในท้องที่อำเภอวัง น้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาไม่ประสบความสำเร็จ

ท่าน ดร. สูดใจ เหล่าสุนทร อธิการบดีมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ในขณะนั้นจึงได้หันมาศึกษาความเป็นไปได้ และได้มีการเจรจากันในเวลาต่อมา ส่วนจะมีการโอนกรรมสิทธิ์ในสมัยของท่านหรือไม่ผมไม่แน่ใจ ทราบแต่เพียงว่าผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการนี้ ซึ่งทางมหาวิทยาลัยสมควรจารึกชื่อของท่านไว้มีสองท่าน ท่านแรกคือ ดร. ฟุ้งเฟื่อง เครือตราชู รองอธิการบดี มศว บางเขน ที่ได้รับมอบหมาย ให้หาที่ที่เหมาะสมสำหรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัย มาเสนอ อีกท่านหนึ่งคือ คุณอมร อนันตชัย นายอำเภอองครักษ์ ในตอนนั้น (คล้าย คลับคลาว่าท่านจะเกษียณอายุราชการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการจังหวัดตราดหรือจันทบุรี) ท่านผู้นี้ได้ให้การ สนับสนุนคนคอยติดตามเรื่องจนมหาวิทยาลัยได้รับ กรรมสิทธิ์ในที่ดินผืนนี้อย่างสมบูรณ์

มีข้อน่าสังเกตว่า "แม่สาว มศว บางเขน จะมีส่วนในการจัดหาที่ดินอันเป็นที่ตั้ง มศว องครักษ์ ปัจจุบันนี้ตั้งแต่เริ่มต้น แต่หลังจากนั้น ก็ไม่เคยได้รับรู้ความคืบหน้าใดๆ ผู้ที่รู้เรื่องนี้ดี น่าจะเป็นอาจารย์อาภรณ์ จำปาทอง อีกผู้หนึ่งที่ ท่านอธิการบดี ดร. สูดใจ เหล่าสุนทร จะเรียกให้ ไปช่วยงานบ่อย คือ อาจารย์สุข แก้วท่าไม้ ผมเอง เคยร่วมไปกับคณะหนึ่งหรือสองครั้ง ก็เท่านั้นเอง"

ความในจดหมายตรงกับความคิดและความ ต้องการของชาวองครักษ์เป็นที่สุด จึงได้ปรึกษาหารือกันเพื่อจัดทำวารสาร "ศึกษาศาสตร์องครักษ์" ฉบับพิเศษ ซึ่งเป็นฉบับสุดท้ายก่อนที่จะสิ้นสุดคณะ ศึกษาศาสตร์ องครักษ์ ในเดือนเมษายน 2548 แล้วจึง แจ้งข่าวขอความร่วมมือจากชาวบางเขน (วศ.พระนคร มศว บางเขน คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และคณะ ศึกษาศาสตร์ องครักษ์) ให้ช่วยกันเขียนบทความเกี่ยวกับสถาบันของเราในยุคต่างๆ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่และ บันทึกลงไว้เป็นประวัติศาสตร์ ปรากฏว่าได้รับความ

ร่วมมือจากทุกท่านด้วยดีเห็นได้จากต้นฉบับที่ส่งมาให้ เป็นจำนวนมาก

บรรดาต้นฉบับที่ทุกท่านมอบให้ฉันประกอบด้วย เรื่องราวหลากหลาย จึงได้จัดแบ่งออกเป็น 2 ภาค ภาคแรก ได้แก่ "จารึกไว้ในแผ่นดิน" กล่าวถึงการ จัดตั้ง วศ.พระนคร, มศว บางเขน คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ โดยผู้ดำรง ตำแหน่งผู้บริหารในยุคนั้นโดยตรง คือ ท่านอาจารย์ กิตติ นพคุณ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา ท่านอาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ ท่าน รองศาสตราจารย์สมพล มงคลพิทักษ์สุข และ ท่านอาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุ โสภณ ภาคหลังได้แก่ "บางเขนแห่งความหลัง" เล่าถึงภาระงาน ความ คิดเห็นและความรู้สึกอันประกอบด้วยความรัก ความผูกพันอย่างลึกซึ้งที่ชาวบางเขนมีต่อกัน ทุก เรื่องเต็มไปด้วยสาระแห่งความภาคภูมิใจ ความรัก ความผูกพันและความซาบ ซึ้งใจในความเป็น "ชาวบางเขน" ของเรา

ในฐานะชาวบางเขนที่มีโอกาสจัดทำเอกสาร ฉบับนี้ ขอขอบคุณชาวบางเขนทุกท่านทั้งอดีตผู้ บริหาร คณาจารย์ ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และ เจ้าหน้าที่ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ตลอดจน ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญฤทธิ ครอบเวช (หนึ่งในชาวบางเขน) ผู้อำนวยการ สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาจัดทำรูปเล่มและ ออกแบบปกให้มีความหมายและสวยงาม อีกทั้งยังเป็นธุระจัดการเกี่ยวกับการจัดพิมพ์ ทั้งหมดอีกด้วย

ขอขอบคุณ

ชูชีพ อ่อนโคกสูง

ปีการศึกษา 2547

คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มีนาคม 2548

สารบัญ

ภาคแรก : ชาร์กไวไฟบนแผ่นดิน

▪ ทำเนียบรองอธิการ/รองอธิการบดี	12
▪ ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จุดเริ่มต้น : วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร ช่วงที่ 1 (พ.ศ.2512 - 2518) กิตติ นพคุณ.....		13
▪ บันทึกย้อนยุคไปสู่ มศว บางเขน ในอดีตก่อนการยุบรวม ปรีชา ธรรมมา.....		18
▪ สำนักหอสมุดกลาง มศว บางเขน	ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์.....	30
▪ ครูแห่งชาติ จาก มศว บางเขน	บรรชา รัตนวัย.....	37
▪ อาลัย - วิทยาเขตบางเขน	ชัยโรจน์ ชัยอินคำ.....	40
▪ จาก มศว บางเขน สู่มศว องครักษ์	อนุศักดิ์ สมิตสันต์.....	47
▪ 7 ปี คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน	สมพล มงคลพิทักษ์สุข.....	52
▪ จากบางเขนสู่คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์	วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ.....	70

ภาคหลัง : บางเขนแห่งความหลัง

▪ บันทึกบางเขน	อัครา บุญทิพย์.....	78
▪ ความประทับใจในความเป็น มศว บางเขน ของข้าพเจ้า อนุสรณ์ อรรถศิริ.....		84
▪ กิจกรรมนิสิตที่ มศว บางเขน	นิพนธ์ เทียมทิพานุญกร.....	86
▪ จาก มศว บางเขน - ศึกษาศาสตร์ บางเขน - ศึกษาศาสตร์ องครักษ์ หวน พิณรุฬพันธ์.....		92
▪ พิษณุโลก...โยกมาบางเขน...เข็นมาองครักษ์	สุภาณิดา สุวณิชย์.....	96
▪ คณะกรรมาธิการที่บางเขน 2512 - 2541	สุขวสา ยอดกมล.....	100
▪ ที่ซึ่งยังฝังใจ	พัชรา สุทธิสำแดง.....	102
▪ 4 ปีที่ มศว องครักษ์	นิลวรรณ วัฒนา.....	105
▪ ด้วยรักและผูกพัน	สมปอง ใจดีเฉย.....	108
▪ สุดท่ายที่ องครักษ์	ชูชีพ อ่อนโคกสูง.....	114
▪ แนะนำผู้เขียน	119
▪ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสารวิชาการ ปีการศึกษา 2547 คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์	123

จารึกไว้ในแผ่นดิน

ทำเนียบรองอธิการ / รองอธิการบดี

วศ.พระนคร / มศว บางเขน

1. อาจารย์เฉลิม อยู่เวียงชัย
2. ศาสตราจารย์ ดร.ฟุ้งเฟื่อง เครือตราชู
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา
4. รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย ดิสสระ
5. รองศาสตราจารย์อารีย์ สหชาติโกสัย
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี ทับทิมโต
7. รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ เพชรชื่น
(รักษาราชการ)

ประวัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ จุดเริ่มต้น : วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ช่วงที่ 1 (พ.ศ. 2512 - 2518)

กิตติ นพคุณ

ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เริ่มต้นจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร (วศ.พระนคร) ที่ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ในบริเวณเดียวกับวิทยาลัยครูพระนคร (ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) ซึ่งตั้งอยู่ก่อนแล้ว ในที่ดินของวัดพระศรีมหาธาตุวรวิหาร วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ตั้งขึ้นตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 นับเป็นสาขาที่หกของวิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) ถัดจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปทุมวัน บางแสน พิษณุโลก มหาสารคาม และสงขลา เปิดดำเนินการสอนปีแรก เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2512

ผู้ที่มีคุณูปการอย่างสูงต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร คือ **อดีตอธิบดี บุญถิ่น อัตถากร** อธิบดีกรมการฝึกหัดครู ในเวลานั้น ท่านอดีตอธิบดี บุญถิ่นฯ มีความมุ่งมั่นอย่างแรงกล้าที่จะยกระดับผู้ที่จบชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. ชั้นสูง) อันเป็นชั้นสูงสุดในวิทยาลัยครูให้ถึงระดับปริญญา เพื่อสนองตอบความตื่นตัวในการศึกษาด้านนี้ของผู้คนในขณะนั้น ในเวลาเดียวกันก็เป็นการสนองตอบความต้องการของประเทศทางด้านการศึกษาที่กำลังขยายตัวอย่างกว้างขวางทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ

ท่าน**อดีตอธิบดี บุญถิ่น อัตถากร** มีความเห็นว่าวิธีที่ง่าย สะดวกและสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินน้อยที่สุดในการผลิตครูระดับปริญญาให้ทันกับความต้องการในระยะเวลานั้นสั้น ก็ด้วยอาศัยมติของคณะกรรมการสภาวิทยาลัยวิชาการศึกษา เปิดสาขาวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นในสถานที่ตั้งของวิทยาลัยครู รับผู้ที่เรียนจบชั้นประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. ชั้นสูง) เข้าเรียนต่ออีกสองปี ทั้งนี้เพราะวิทยาลัยวิชาการศึกษาขึ้นอยู่กับกรมการฝึกหัดครู สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาระดมสรรพกำลังในการจัดการเรียนการสอน แม้จะเป็นระดับปริญญาก็สามารถทำได้ทันที เนื่องจากมีอาจารย์ผู้สอนที่สำเร็จปริญญาโทและปริญญาเอกกระจายกันอยู่ในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ จำนวนมากพอที่จะโยกย้ายมาประจำให้ครบตามมาตรฐานการจัดการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้ สำหรับอาคารเรียนไม่ว่าจะเป็นอาคารเรียนวิชาสามัญ อาคารเรียนรวม อาคารวิทยาศาสตร์ ศูนย์ปฏิบัติการงานวิชาเฉพาะ ตลอดจนศูนย์การกีฬา-นันทนาการ หอประชุม หอสมุดฯลฯ ก็ใช้ร่วมกับนักศึกษาของวิทยาลัยครู ซึ่งมีพร้อมอยู่แล้ว ครุภัณฑ์และอุปกรณ์ประเภทวาร

ก็ใช้ร่วมกันได้เช่นกัน ส่วนวัสดุสิ้นเปลืองและค่าใช้จ่ายอื่นก็มีเงินบำรุงการศึกษาให้ใช้ได้อยู่แล้ว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวในที่สุดคณะกรรมการสภาวิทยาลัยวิชาการศึกษาก็ได้มีมติให้ขยายสาขาวิทยาลัยวิชาการศึกษาออกไปสู่ภูมิภาคถึงสามแห่ง คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก, มหาสารคาม และสงขลา **และยังได้อนุมัติให้เปิดสาขาเพิ่มขึ้นในส่วนกลางด้วยอีกหนึ่งแห่ง คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ในระยะเวลาไล่เรียงกัน**

กล่าวเฉพาะวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร หลังจากที่สภาวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้มีมติเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2512 ให้เปิดเป็นสาขาเพิ่มขึ้นในส่วนกลาง ท่าน**อดีตอธิบดีบุญถิ่นฯ** ก็ได้เรียกประชุมศึกษานิเทศก์ร่วมกับผู้อำนวยการกองโรงเรียนฝึกหัดครู ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูพระนคร และเลขาธิการกรมในสัปดาห์ต่อมา เพื่อเตรียมการให้ทันการเปิดเรียนในต้นเดือนมิถุนายน 2512 สิ่งที่ศึกษานิเทศก์ผู้ได้รับมอบหมายต้องรีบดำเนินการเป็นการด่วนคือ การจัดหาที่ตั้งสำนักงานรองอธิการและที่เรียนสำหรับนิสิต ประมาณ 200 คน ที่วิทยาลัยครูพระนคร ท่านผู้อำนวยการในขณะนั้น คือ **อาจารย์ประเยาว์ ศักดิ์ศรี** (ประเยาว์ รังสิคุต) ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี ท่านได้อนุญาตให้ใช้ตึกเรียนสามชั้นหลังใหม่ที่อยู่ติดถนนแจ้งวัฒนะทั้งหลังพร้อมโต๊ะเรียนและเก้าอี้สำหรับนิสิตจำนวนดังกล่าว ตึกหลังนี้จึงเป็น **"ที่ทำการ"** หลังแรกของวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร เป็นตึกสารพัดประโยชน์ในหลังคาเดียวกัน เพราะเป็นทั้งสำนักงานรองอธิการ สำนักงานรอง คณบดี ห้องพัก และที่ทำงานอาจารย์ ห้องเรียน ห้องสมุด สำหรับห้องประชุมรวมใช้ห้องเรียนชั้นสาม ซึ่งเปิดทะเลถึงกันได้

หน่วยงานที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ที่ควรกล่าวถึงอีกสองหน่วย คือ สำนักงานเลขาธิการกรม และกองโรงเรียนฝึกหัดครู ท่านเลขาธิการกรม คือ อาจารย์

ไมตรี ฐุมชัย ให้เยี่ยมโต๊ะทำงานอาจารย์ครบจำนวน ส่วนท่านผู้อำนวยการกองโรงเรียนฝึกหัดครู อาจารย์ สมพงษ์ ศิริเจริญ ให้เยี่ยมรถไฟฟ้กตู้สองคันสำหรับรับส่งอาจารย์และใช้ในราชการของวิทยาลัย

ที่นี้ก็มาถึงการรับนิสิตเข้าเรียน เนื่องจากเป็น เวลากระชั้นชิด ทางวิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) ได้รับภาระเป็นเจ้าของเรื่องจัดการสอบคัดเลือก ให้ในคราวเดียวกับการรับนิสิตประจำของวิทยาลัย แล้วจัดส่งรายชื่อผู้ที่สอบคัดเลือกได้ จำนวน 180 คน ในหกวิชาเอกไปให้ ได้แก่ วิชาเอกภาษาไทย ภาษา อังกฤษ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ เคมี และ ชีววิทยา วิชาเอกละ 30 คน

มีวิชาเอกหนึ่งที่ได้เปิดขึ้นเป็นการเฉพาะ คือ หัตถศึกษา วิชาเอกนี้ทางกรมการฝึกหัดครูได้ มอบหมายให้วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) เปิดสอนเมื่อปีการศึกษา 2511 รับเฉพาะผู้จบชั้น ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) แผนก อุตสาหกรรมศิลป์จากวิทยาลัยครูพระนครเข้าเรียน นิสิตที่เรียนวิชาเอกนี้ต้องเรียนวิชาการศึกษาและ วิชาโทที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา (ประสานมิตร) แต่ คงเรียนวิชาช่างและฝึกภาคปฏิบัติในโรงฝึกงานของ วิทยาลัยครูพระนคร เมื่อมีการเปิดวิทยาลัยวิชา การศึกษาพระนครขึ้น ในปีการศึกษา 2512 จึงได้ให้ นิสิต ดังกล่าวมาเรียนทุกวิชาในที่เดียวกันตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

สำหรับคณะผู้ที่จะไปบริหารงานของวิทยาลัย วิชาการศึกษาพระนคร ทางกรมการฝึกหัดครู ได้ เสนอชื่อ **อาจารย์เฉลิม อยู่เวียงชัย** ศึกษาพิเศษ เอกของกรมให้เป็นผู้รักษาการรองอธิการ และเสนอ แต่งตั้งผู้รักษาการในตำแหน่งอื่นตามสายงานการ แบ่ง ส่วนราชการที่ระบุไว้ใน พ.ร.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 ดังต่อไปนี้ :-

(1) สำนักงานรองอธิการ : นายกิตติ นพคุณ ทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานฯ

(2) คณะวิชาการศึกษา : ดร.รัตนา ตันบุญ-

เด็ก ทำหน้าที่รองหัวหน้าคณะวิชา

(3) คณะวิชามนุษยธรรมศึกษาและสังคม ศาสตร์ : ดร.อุดม วิโรจม์ลึกขดิดถ์ ทำหน้าที่รอง หัวหน้าคณะวิชา

(4) คณะวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ : ดร.ทวี หอมชง ทำหน้าที่รองหัวหน้าคณะวิชา

(5) คณะวิชาวิจัยการศึกษา : นางประเยาว์ ศักดิ์ศรี ทำหน้าที่รองหัวหน้าคณะวิชา

สำนักงานรองอธิการมีตำแหน่งงานที่สำคัญ อยู่สองตำแหน่ง คือ งานสารบรรณและงานการเงิน ทางสำนักงานเลขานุการกรมได้ให้เยี่ยมตัว คุณจงใจ แสงพันธ์ และ อ.กองกาญจน์ ทองลงยา มาทำหน้าที่ ฝ่ายสารบรรณ และ คุณวิณิชา บุญอยู่ ทำหน้าที่ฝ่าย การเงิน (ภายหลังได้ให้โอนอัครา คุณถวิล ชุนสง่า มา เพิ่มอีกหนึ่งตำแหน่ง) พนักงานตำแหน่งอื่นๆ เป็นต้น ว่า พนักงานพิมพ์ดีด พัสดุครุภัณฑ์ คนขับรถ และ นักการภารโรง ล้วนเป็นอัตรากำลังสิ้น ผู้ที่ปฏิบัติงาน ในสำนักงานรองอธิการตอนนั้นก็มี :- น.ส.ถนอมศรี โมพี, นายสุบัน จันทรงาม, นายเทียม สุภาพุฒ, นายวิเชียร พุมนิคม, นายสมพงษ์ ลำพุทธา, นายชวน อินเทียน, นายพริ้ง เมฆพยนต์, นายสนอง วีระชน, นายชลอ ชีสังวร, นายพะเนียด อุดร, นายสุดจิตต์ สุขเยี่ยม และนายบุญทัน หอมบุญ

ทางด้านอาจารย์ผู้สอน ในระยะเริ่มแรกปี 2512 กรมการฝึกหัดครูใช้วิธียืมตัวอาจารย์จากหน่วย ศึกษาพิเศษและจากวิทยาลัยครูในสังกัด เท่าที่พอ จะรวบรวมรายชื่อได้ก็มี ดร.กิ่งแก้ว อัครากร, อ.พิมพ์ใจ สุวรรณรัฐ, อ.สาวิตรี โชติกาญจกร, อ.ทิพยา บิณขรี, อ.ประพาศน์ พุทธิประภา, อ.ประจักษ์ ประภาพิทยากร, อ.ยุพา สงศิริ, อ.วาสิษฐ จรรย์ยานนท์, อ.สมนึก สุธาธรรม, อ.สุรพันธ์ ยนต์ทอง, อ.สุชา ณพัฑลุง, อ.อรพิมพ์ บุญอาภา, อ.นันทนา สิงหาญ, อ.เปรมวดี ฉิมประภา, อ.วาสนา พานิชการ, อ.สมพร

เรื่องโชติวิทย์, อ.สุเทพ จันทร์สมศักดิ์, อ.สุขจิตต์ เหวียนระวี, อ.ศศิเกษม ทองยงค์, อ.อำไพ ยมาภัย, อ.อาภรณ์ จำปาทอง, อ.สุดาดวง กำเนิดเพชร, อ.ศรีวิบูลย์ จปานนท์, อ.บุญเรือง แก้วสะอาด, อ.สมพงษ์ เจนพานิชย์, อ.สงวน สกุลพานิช, อ.บำเพ็ญ กฤษณกาญจน์, อ.ดวงเดือน จิวลักษณ์,

อาจารย์ที่เยี่ยมตัวเพิ่มเติม ดร.ยุวดี กาญจนันธุ์จิตติ, อ.วิศิษฐ์ ชุมวรฐายี, อ.ชัยโรจน์ ชัยอินคำ, อ.เพราพรรณ ธรรมมา, อ.สุกัญญา ติยะสุวรรณ, อ.จันทร์เพ็ญ เนียมอินทร์, อ.วิมล วิโรจน์ไตรรัตน์, อ.วิชัย ดิสสระ อาจารย์บรรจุนใหม่ในระยะเริ่มต้น มีอาจารย์อารีย์ สหชาติโกสัย, อ.วาสนา เกตุภาค, อ.พิสิทธิ์ สารวิจิตร

เดือน กันยายน 2512 **ดร.ฟุ้งเฟื่อง เครือตรา** ได้รับการแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่ง รองอธิการแทน อาจารย์เฉลิม อยู่เวียงชัย ที่ขอกลับไปทำงานในตำแหน่งเดิมการรับนิสิตในปีต่อมา คือ ปีการศึกษา 2513 วิทยาลัยครูทั่วประเทศเป็นผู้คัดเลือกผู้ที่จบชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ส่งมาให้จำนวน 233 คน ในปีนี้ได้มีการเปิดวิชาเอกคหกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้นอีกวิชาเอกหนึ่ง นับแต่ปีการศึกษา 2514 เป็นต้นมาทางวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร จึงได้เปิดรับสมัครสอบนิสิตเข้าเรียนเอง

บรรดาอาจารย์ที่กรมการฝึกหัดครูเยี่ยมตัวมา สอน ได้มีการตัดโอนอัตราเงินเดือนมาเบิกจ่ายทาง วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร โดยตรงตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ 2513 และเมื่อได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 แบ่งส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการ ศึกษาเทียบเท่ากรมในเดือน ตุลาคมปีงบประมาณ 2515 อาจารย์เหล่านั้นก็พ้นจากสังกัดกรมการฝึกหัดครู มาดำรงตำแหน่งสังกัดกรมที่เกิดขึ้นอย่างเต็มตัว

ตลอดระยะเวลาที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา

พระนครกับวิทยาลัยครูพระนครอยู่ร่วมกันมา ปรากฏว่าทุกอย่างดำเนินไปด้วยดี แผนงานของท่านอดีตอธิบดีบุญถิ่นฯ ได้มีการปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง มีอาคารเรียนและสิ่งก่อสร้างอย่างอื่นเกิดขึ้นในบริเวณที่ว่าง ด้วยความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย วิทยาลัย วิชาการศึกษา พระนคร จึงเริ่มมีอาคารเป็นเอกเทศ ของตนเอง เป็นต้นว่า โรงอาหาร หอประชุม ตึก อำนวยการ ตึกวิทยาศาสตร์ หอสมุด หอพักนิสิตหญิง และบ้านพักอาจารย์ ตลอดจนบ้านพักคณงาน ภารโรง เป็นอันว่าภาระกิจของวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา พระนคร ซึ่งกำหนดไว้แต่ต้น ได้สำเร็จ ลุล่วงไปตามเจตนารมณ์ระดับหนึ่ง แม้จะไม่มีเรื่องระหองระแหงเกิดขึ้นแต่อย่างใด

ว่าถึงภารกิจของแต่ละคณะต่างก็ค่อย ๆ ขยายงานตามกำลังอาจารย์ * และงบประมาณที่ได้รับในแต่ละปีแต่ละคณะก็พยายามที่จะรักษามาตรฐาน และปรับปรุงคุณภาพให้มีความสูงขึ้นเท่าที่สามารถ จะทำได้อย่างกรณีของคณะสังคมศาสตร์ที่แยกตัว ออกจากคณะมนุษยธรรมศึกษาและสังคมศาสตร์ ตามการแบ่งส่วนราชการใหม่ ปรากฏว่าไม่มีที่ตั้ง สำนักงาน ทั้งห้องเรียนก็ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต ต้องตัดแปลงหอพักนิสิต ซึ่งเลิกกิจการไป นำมาใช้ เป็นการชั่วคราว แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการ พัฒนาตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในขอบข่าย อันจำกัด

การเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2517 เมื่อได้มี พ.ร.บ. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2517 ยกฐานะวิทยาลัยวิชาการ ศึกษาขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย มีชื่อว่า "มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ" เปลี่ยนสังกัดจากกระทรวง ศึกษาธิการไปขึ้นกับทบวงมหาวิทยาลัย (ของรัฐ) โดย

มศว บางเขน อิงอยู่

ใน ความ ม ท ร ง จ ้า

15

พระราชบัญญัติฉบับนี้ บรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้
ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของวิทยาลัย
วิชาการศึกษา จึงตกเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ซึ่งเป็น
สาขาหนึ่งของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งได้ดำเนิน

กิจการตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ.
2497 มาได้ห้าปีเศษ จึงเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ด้วยประการฉะนี้

* อาจารย์ที่บรรจุใหม่รวมทั้งที่ย้ายและรับโอนภายหลัง เท่าที่พอจะสืบค้นหามาได้มีดังนี้ :-

คณะศึกษาศาสตร์ : อ.สมบุญ ประชุมญาติ, อ.ประเสริฐ เขษรพันธุ์, อ.สันต ภิบาลสุข, อ.เสริมศักดิ์ สุรวัลลภ,
อ.สมบุญ อัครสวัสดิ์, อ.สุดใจ เห่งสีไพร, อ.สมโอ ธรรมโชติ, อ.สำอองค์ สังข์เงิน, อ.ปราโมทย์ เทพพัลลภ,
อ.สุจิตต์ รัชเฝ้า, อ.ละเอียด รัชเฝ้า (บุญเกิด), อ.เสาวลักษณ์ สุนทรา, อ.ชูชีพ อ่อนโคกสูง, อ.อรพินธุ์ ประสิทธิ์รัตน์,
อ.สุวัฒน์ บัววรรณ, อ.หวน พันธุ์พันธ์, อ.สนั่น ประจักษ์จิตร, อ.สมศักดิ์ เขียมทะวงษ์, อ.นิพนธ์ เทียมทิพานุกร,
อ.เนาวรัตน์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, อ.วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ, อ.สุวัฒน์ วรรณสาสน์, อ.องอาจ ศิลาน้อย, อ.ประดิษฐ์ คุณรัตน์

คณะวิทยาศาสตร์ : อ.จินตนา กองสาสนะ (อ.สุภณิดา สุวณิชย์), อ.ชุมพล พัฒนสุวรรณ, อ.ดารณี เจริญสม, อ.ธวัช
ดอนสกุล, อ.ธานี ทับทิมโต, อ.นิรมล พัฒนสุวรรณ, อ.บุญกุล บรรจบราษฎร์, อ.บรรชารัตน์วัย, อ.พิชการ แปลงประสพโชค,
อ.มณู สัตยวงษ์, อ.มยุรี บุญอาจ, อ.เมตต์ แยมวงษ์, อ.ยงยุทธ ธนุกฤติ, อ.วีระ ตั้งชวาล, อ.สวน ปฏิวะวิฑูร,
อ.สุดใจ จรุงจิตต์, อ.อดุลย์ คนยัง, อ.อรวิทย์ ไทรกี, อ.อุไรวรรณ สิ้นสวัสดิ์, อ.อุทัย ชีวะธนรักษ์, อ.พลสันต์
โพธิ์ศรีทอง, อ.วิเชียร มากตุ่น, อ.ละออ เทศวานิช

คณะมนุษยศาสตร์ : อ.เมตตา อุทกะพันธุ์, อ.วิเชียร อินทปัญญา, อ.กรรภิรมย์ พยุงเวช, อ.ธาดาศักดิ์
วชิระปรีชาพงษ์, อ.สมทรง วิเชียร, อ.สุจิตรา นิลสุวรรณ-โฆสิต, อ.สุข แก้วท่าไม้, อ.วิรัช บุญยรัตพันธุ์,
อ.พัชรา สุทธิสำแดง, อ.วิมลศิริ ร่มสุข, อ.ทัศนีย์ อ่ำสำอองค์, อ.สายทิพย์ นกุลกิจ, อ.ลภา จินตนะเสรี,

คณะสังคมศาสตร์ : อ.จรินทร์ เทศวานิช, อ.เจริญ โชไชย, อ.ทัศนีย์ โสภณดร (สุปรีชากร), อ.บรรจบ
เนียมมณี, อ.พวงร้อย กล่อมเอียง, อ.มารศรี บัววรรณ, อ.วิเศษ วิเชียร, อ.ศิริวรรณ ลัญชานนท์, อ.สุดา
เทียบจัตุรัส, อ.สันติภาพ กองกาญจนะ, อ.สุชมาลย์ สิทธิมงคล, อ.อัมพร ศิลารังษี (เอ็งสุโสภณ), อ.อุทัย ชูธรรมขจร
และ อ.สุรณี เปลี่ยนอนุกุล (อิงคากุล), อ.ปริศนา ตรีทอง, อ.ทัศนีย์ ทองสว่าง,

พนักงานและลูกจ้าง : น.ส.ทรงศรี เห่งสุนทร, น.ส.เยาวลักษณ์, น.ส.มาลินี แซ่เตีอง, น.ส.อนรัตน์ กุหลาบ,
น.ส.ปราณี, น.ส.ลัดดา, น.ส.ผ่องศรี, น.ส.อรนิตย์ ญาณศิริ, น.ส.ลักขณา แซ่ลู้ ฯลฯ

บันทึกย้อนยุคไปสู่ มศว บางเขน ในอดีตก่อนการยุบรวม

ปรีชา ธรรมมา

บทนำ

วันนั้นผู้เขียนได้รับเชิญไปร่วมงานเลี้ยงแสดงมุทิตาจิตต่อคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ และบางเขน (เดิม) ที่จะครบวาระเกษียณอายุราชการในวันที่ 30 กันยายน 2547 จำนวน 4 ท่าน ได้แก่ อาจารย์เสาวลักษณ์ สุนทรธา อาจารย์ ดร.ละเอียด รักษาเผ่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรา สุทธิสำแดง และคุณเทียม สุภาพุฒ โดยมีการจัดเลี้ยงขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 19 กันยายน 2547 เวลา 11.30 - 14.30 น. ณ ห้องคอฟฟี่ช็อป โรงแรมมารวยกาเด็นท์ ถนนพหลโยธิน ก่อนจะเลิกงาน รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง ได้นำบันทึกข้อความเรื่องการจัดทำหนังสือรวบรวมเรื่องราวของ มศว บางเขน มีคำปรารภที่ควรแก่การนำมาเป็นอภิมภท ณ โอกาสนี้ ซึ่งมีใจความสำคัญว่า "พวกเราศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ มีโอกาสพบท่านอาจารย์กิตติ นพคุณ ในโอกาสที่มาเยี่ยม มศว องค์กรักษ์ ได้พูดคุยกันมากมายหลายเรื่องถึงอดีตที่ผ่านมาของพวกเขา ซึ่งไม่มีบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ ณ ที่ใด ในโอกาสที่จะสิ้นสุดศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ เมื่อสิ้นปีการศึกษา นี้ (เมษายน 2548) จึงตกลงกันว่าจะจัดทำหนังสือรวบรวมเรื่องราว เพื่อบันทึกไว้เป็น ประวัติศาสตร์ต่อไป โดยแบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
3. คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน - องค์กรักษ์

ในการนี้ผม (รองศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคก สูง) รับผิดชอบที่ผู้

รวบรวม คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ จัดงบประมาณ การพิมพ์ ส่วนขอเขียนต้องขอความกรุณาจากท่าน ช่วยกันเขียน จะเป็นแนวใดก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร ความยาวพอประมาณ หากมีเอกสารหลักฐาน ประกอบก็จักมีคุณค่ามากขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความกรุณาส่งขอเขียนถึง อาจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถนนรังสิต - นครนายก อำเภอองค์กรฯ จังหวัดนครนายก 26120 หรือ Fax 0-2664 - 1000 ต่อ 1305 ภายในเดือนธันวาคม 2547 เพื่อดำเนินการจัดพิมพ์ให้แล้วเสร็จภายในเดือน มีนาคม 2548 ต่อไป"

ในบันทึกดังกล่าวข้างต้นที่บอกว่า "ขอความ กรุณาจากท่านช่วยกันเขียน จะเป็นแนวใดอย่างไร ก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร ความยาวพอประมาณ หากมี เอกสารหลักฐานประกอบก็จักมีคุณค่ามากขึ้น" นั้นนับ ว่าเป็นการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ผู้เขียน เพื่อใช้ ดุลยพิจารณาว่าควรเขียนหรือไม่ควรเขียนอะไร ควรเขียนหรือไม่ควรอย่างไร ควรเขียน ในเชิง อัตนัย หรือในเชิงปรนัยมากน้อย เพียงใด ฯลฯ เหล่านี้ จะต้อง อยู่ในกรอบหรือขอบข่ายของการพิจารณาก่อนที่จะ ลงมือเขียนออกมาเป็นบทความจริง ๆ

นอกจากจะได้รับโอกาสและจะได้ใช้โอกาส ตามสิทธิเสรีภาพในการเขียนดังกล่าวแล้ว ลีลา หรือ รูปแบบในการเขียนก็ควรจะได้แสดงออกมาพร้อม ๆ กันด้วยตามที่เห็นสมควร โดยไม่จำเป็นต้องยึดติด กับ รูปแบบอันเป็นทางการมากเกินไป หรือใช้รูปแบบลีลา ไหวหรรษอันผิดปกตวิสัยจนเป็นที่น่าเกลียด หรือน่าขังของ ท่านผู้อ่าน

ในความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ณ ขณะ นี้บทความหรือขอเขียนที่จะนำเสนอต่อไปนี้ บางตอนก็ ดำเนินไปตามลำดับเวลาค่อนข้างจะชัดเจนพอสมควร บางตอนก็ค่อนข้างวกวนกลับไปกลับมา บางตอนก็เป็น เรื่องของการเชื่อมโยงอดีตเข้ามาสู่ปัจจุบัน บางตอน

อาจเป็นความสับสนทั้งในด้านความเข้าใจและการ ตีความการขยายความ ก็อาจเป็นการวินิจฉัยที่ไม่ สมเหตุและผล ซึ่งต้องขออภัยต่อผู้รู้ทั้งหลายและต่อ ผู้อ่านทุกท่าน

เมื่อเวลาล่วงไปนานมากขึ้นเท่าใดมักจะมี คำถามกันว่าผู้เขียนแต่ละท่านที่มีชื่อปรากฏอยู่ใน บทความแต่ละเรื่องหรือขอเขียนแต่ละบทมีส่วนเกี่ยว ข้องอย่างไรกับการเกิดขึ้น การดำรงอยู่ การพัฒนา และการสิ้นสุดศึกษาศาสตร์ บางเขน - องค์กรฯ ด้วยเหตุที่เชื่อว่าผู้เกี่ยวข้องของเหล่านั้นย่อมจะเป็นผู้รู้ดีกว่า ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง และถ้าไม่ทราบว่ามีผู้เขียนแต่ละ ท่านเกี่ยวข้องอย่างไรกับวิทยาลัยการศึกษา พระนคร กิติ กัมมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กิติ และ กัม คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน - องค์กรฯ กิติ กัม ก็จะ ทำให้อรรถรสของเรื่องลดถอยลงไปได้ เว้นแต่ท่าน ผู้นั้นจะเป็นนักวิจัยประวัติศาสตร์ หรือนักโบราณคดี ที่มีความสามารถในการค้นคว้า และ/หรือการขุดค้น เป็นเลิศหรือเมื่อหลังจากเวลาได้ล่วงเลยไปแล้วนับร้อยๆ ปี หาก มศว บางเขน ยังคง มีร่องรอยอะไรหลงเหลือ อยู่ ก็คงจะไม่สุดวิสัยของนักโบราณคดีในยุคสมัยนั้น ที่จะสืบค้นและขุดค้นเพื่อเปิดเผยให้ทราบว่า มศว บางเขน แต่ดั้งเดิมนั้น ตั้งอยู่ที่ไหน มีบทบาทด้าน การอุดมศึกษาประการใด มีศิษย์เก่ามากน้อยเพียงใด มีใครเป็นครูบาอาจารย์ของศิษย์เก่าเหล่านั้น เหตุใด ต้องโยกย้ายออกไปจากที่ตั้ง รวมทั้งต้นไม้อะไรเป็น สัญลักษณ์ของวิทยาเขตบางเขน เหล่านี้เป็นต้น

เพื่อให้เป็นไปตามคำริ่ดังกล่าว จึงขอเปิดเผย ให้ทราบไว้ ณ ที่นี้ว่าผู้เขียนมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรกับ สถาบันการศึกษาแห่งนี้ โดยจะขอบอกกล่าวจาก ความทรงจำที่ยังคงเหลืออยู่ว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2514 - 19 ผู้เขียนได้มาพักอาศัยอยู่ที่บ้านพักอาจารย์ ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร เป็นเวลานานถึง 4 ปีเศษ และในระหว่างปี พ.ศ. 2520 - 2524 ได้มาดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดีมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน 2 สมัย เป็นเวลาอีก 4 ปี รวมเวลานานถึง 8 ปีที่มีโอกาสใกล้ชิดกับสถาบันการศึกษาแห่งนี้ ซึ่งมีประวัติความเป็นมาโดยย่อที่สุดคือ เริ่มจากการก่อตั้ง เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร ในปี พ.ศ. 2512 ต่อมาในปี พ.ศ. 2517 ได้รับการยกฐานะเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ซึ่งเป็นวิทยาเขตหนึ่งในจำนวนแปดวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อีกหกวิทยาเขตคือ 1) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา 3) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 4) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 5) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และ 6) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา แต่ละแห่งหรือแต่ละวิทยาเขต ซึ่งได้รับการยกฐานะจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ก็มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี เช่นเดียวกัน ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ปฏิบัติราชการประจำอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สุขุมวิท 23 กรุงเทพมหานคร 10110

ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ.2514-19 ขณะที่ผู้เขียนพำนักพักพิงอยู่ในบ้านพักอาจารย์นั้น วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร กำลังดำเนินงานในฐานะสถาบันการฝึกหัดครูเต็มรูปแบบ โดยได้รับมอบหมายให้มุ่งผลิตครูระดับปริญญาทางการศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ตามแผนงานหลักของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ณ ช่วงเวลานี้ผู้เขียนดำรงตำแหน่ง อาจารย์ปฏิบัติงานอยู่ที่สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็กตามโครงการร่วมมือกันระหว่างกรมการฝึกหัดครูกับองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม แห่งสหประชาชาติ (UNESCO : United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)

โดยทำงาน ด้านการสอนระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ และทำงานวิจัยเรื่องเด็กตามโครงการของสถาบันฯ มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2502 จนถึงเวลา ก่อนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา จะได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี พ.ศ. 2517 และต่อมาเพียงปีเดียว คือ ปี พ.ศ. 2518 ผู้เขียนได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ โดยที่ยังพักอาศัยอยู่ที่ บ้านพักอาจารย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และอยู่ในฐานะผู้ประสานงานกับรองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มศว บางเขน อีกด้วย และใคร่ขอเรียนเพื่อความเข้าใจว่า ในช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีแปดวิทยาเขตนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และคณบดีของคณะต่างๆ รวม 4 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะพลศึกษา ปฏิบัติงานประจำอยู่ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วนคณะต่างๆ ในเจ็ดวิทยาเขตดังกล่าว มีผู้ดำรงตำแหน่งรองคณบดีเป็นผู้ประสานงานกับคณบดีโดยตรงหรือโดยผ่านรองอธิการบดี ตามลักษณะของงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในระหว่าง ปี พ.ศ. 2514 - 19 อาจแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วง 2514-17 กับช่วง 2518-19 และพอจะบันทึกจากความทรงจำได้ว่า ในช่วง 2514 - 17 ในฐานะเป็นผู้อาศัยอยู่ในบ้านพักอาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร มีโอกาสได้พบปะคุ้นเคยกับคณาจารย์บางเขน ได้พบเห็นความเคลื่อนไหว และกิจกรรมทางวิชาการของแต่ละคณะ บางครั้งผู้เขียนก็ได้รับเชิญมาเป็นวิทยากร บางครั้งได้รับมอบหมายจากฝ่ายวิชาการของมหาวิทยาลัยให้ดำเนินงานร่วมกับรองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์ เพื่อสรรหาอาจารย์ผู้สมควรได้รับทุนไปรับการศึกษา หรือดูงานในต่างประเทศ และก็มีอาจารย์ 1 ท่าน คือ อาจารย์เกษมศรี วงศ์เลิศ วิทย์ ได้รับคัดเลือก

ให้ไปศึกษาต่อในประเทศอังกฤษ อันที่จริงแล้ว
ทุนการไปศึกษาดูงานต่างประเทศในช่วงเริ่มต้น
ของวิทยาลัยวิชาการศึกษา นั้น มีอยู่มากพอสมควรตาม
โครงการที่เป็นความร่วมมือ กับ มหาวิทยาลัย อินเดียนา
สหรัฐอเมริกา คือก่อนเวลาที่จะได้รับการยกฐานะ
เป็นมหาวิทยาลัยประมาณ 10 ปี และอาจารย์
ส่วนใหญ่ก็ได้รับโอกาสทางการศึกษา จาก โครงการนี้
โดยได้รับทุนไปดูงานและ/หรือศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย
อินเดียนาในรัฐอินเดียนา สหรัฐอเมริกา

วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนครได้ชื่อว่าเป็น
อดีตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน และ
มีทำเลที่ตั้งในเขตพื้นที่อันเป็นที่ดินของวัดพระศรี
มหาธาตุวรวิหาร บางเขน แต่เมื่อได้รับการยกฐานะ
ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2517 ก็จำเป็นต้องมีชื่อเปลี่ยนไป ตามพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ดังได้กล่าวมาแล้ว ส่วนที่จะต้องกล่าว
ถึงสภาพทั่วไปในด้านต่างๆ ตามที่ปรากฏให้เห็นเป็นที่
ประจักษ์นั้น ผู้เขียนรู้สึกมีมากมายหลายประการ
หลายคนที่เกี่ยวข้องกับอาจเห็นเหมือนกันบ้าง หรือ
แตกต่างกันออกไปบ้างบางครั้งก็ยากที่จะระบุออกมา
ให้เป็นที่ชัดเจน

ก่อนที่จะเขียนอะไรต่อไปอีก จำเป็นต้อง
กล่าวถึงโครงสร้างทางด้านบริหารของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒในภาพรวม เพื่อประกอบการ
พิจารณาไปพร้อมกัน ทั้งนี้เพราะ มศว บางเขน
เป็นหนึ่งในแปดวิทยาเขตดังกล่าว การดำเนินงาน
ไม่ว่าฝ่ายบริหารฝ่ายวิชาการหรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็
ตามมิได้เป็นเอกเทศ แต่ต้องเป็นไปภายในกรอบ
นโยบายของมหาวิทยาลัย ภายใต้การควบคุม
ดูแลของสภามหาวิทยาลัย และอนุกรรมการ
ข้าราชการมหาวิทยาลัย (อกม.)

คณะผู้บริหารของ มศว บางเขน (2520-
2524 ประกอบด้วย รองอธิการบดี ผู้ช่วย
รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ผู้ช่วยรองอธิการบดี

ฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผน
และพัฒนา ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
และ รองคณบดีของ 4 คณะ คือ รองคณบดี
คณะมนุษยศาสตร์ รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และรองคณบดีคณะ
สังคมศาสตร์ (เรียงตามลำดับอักษร)

ภายในสำนักงานรองอธิการบดีมีแผนก
ต่างๆ หลายแผนก เช่น แผนกทะเบียน แผนก
การเงิน แผนกพัสดุ แผนกอาคารสถานที่ และ
นอกจากนี้ก็มีสำนักหอสมุด อันเป็นแหล่งสำคัญ
ทางวิชาการของ มศว บางเขน

ในความประทับใจของผู้เขียน ทุกฝ่าย ทุก
แผนกทำงานในความรับผิดชอบด้วยความแข็งขัน
โดยที่ผู้เขียนได้รับทราบมาก่อนดำรงตำแหน่งรอง
อธิการบดีว่า บริการด้านงานธุรการต่างๆ ของวิทยาลัย
วิชาการศึกษา พระนคร ก่อนที่จะเป็น มศว บางเขน
เป็นที่ยอมรับและเป็นตัวอย่างของหน่วยงานหลาย ๆ
แห่งที่ติดต่อและมาศึกษาการบริหารจัดการงานด้าน
ธุรการเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ หรือเป็นแบบอย่างของ
การทำงาน จึงขอสรุปในตอนนี่ว่า มศว บางเขน
ได้เจริญงอกงามและเติบโตมาก่อนที่ผู้เขียนเข้ามา
ดำรงตำแหน่งบริหาร ทั้งนี้เป็นเพราะผลพวงจาก
ผลงานของทุกท่านที่ร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาจน
ถึงระดับของการเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และ
พร้อมให้ผู้เขียนขับเคลื่อนต่อไปตามความสามารถ
ที่พอจะมีอยู่ในช่วงเวลานั้น

ที่กล่าวมาโดยสังเขปเป็นโครงสร้างด้านการ
บริหาร ในช่วงที่ผู้เขียนดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน
ระหว่าง ปี พ.ศ. 2520 - 2524

ส่วนการปฏิบัติ หรือปฏิบัติราชการของคณะ
ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ พนักงาน ตลอดจนทั้ง
นิสิตในช่วงเวลาดังกล่าวนี้ กล่าวได้ว่า ทุกฝ่าย กำลัง
ตื่นตัวให้สมกับที่ได้ชื่อว่า เป็นมหาวิทยาลัย

อีกแห่งหนึ่งของรัฐ ผู้ที่รับผิดชอบทางวิชาการทุกคณะ ทุกระดับทุ้มเทก้าลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา เพื่อพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน ตลอดจนทั้ง การสอน การประเมิน ผลิตด้วยความแข็งขัน สุดที่จะนำมา พรรณนาให้ทราบกัน ได้โดยละเอียด และ ครบถ้วนกระบวน ความตามนานาทัศนะ หรือตาม ความประทับใจ ของ ทุกๆ คน หรือทุกๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ ผู้ร่วมงาน ในฐานะที่เป็น ก) ผู้บริหาร ข) อาจารย์ ค) นิสิตรวมทั้ง สถาบัน และ องค์กรต่าง ๆ ผู้ใช้ผลิต ผลคือบัณฑิต และผู้ได้ รับผลกระทบ จาก ผลการ ดำเนินงานของ วิทยาเขตแห่งนี้ แต่กระนั้นก็ตาม หากติดตาม ผลงาน ในด้านผลิต ผลของวิทยาเขต บางเขน ก็จะเป็น ที่น่าชื่นชมว่าไม่เฉพาะแต่ ผลิตผล ในช่วงที่ผู้เขียนดำรง ตำแหน่งรองอธิการบดี ระหว่างปี พ.ศ. 2520 - 2524 เท่านั้น แม่แต่ก่อนหน้านั้น คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 และหลังจาก 2524จนถึงปีก่อน การยุบวิทยาเขต บางเขน ไปเปิดดำเนินการที่ มศว องครักษ์ เมื่อไม่นานมานี้ ก็ยังคงเป็นที่ประจักษ์ ชัด ว่าผลิตผลของ มศว บางเขน เป็นกำลังสำคัญไม่ เฉพาะแต่ในวงการ ศึกษาของชาติเท่านั้น ในวงการ อื่นอีกหลาย ๆ วงการ บัณฑิตของสถาบันการศึกษา แห่งนี้ก็มีบทบาท ในด้าน การพัฒนาเช่นเดียวกัน ฝ่ายวิจัยพัฒนาน่า จะ ได้ทำ การสำรวจเพื่อความชัดเจน ซึ่งก็คงจะไม่ยากเกิน ความ สามารถ ถึงแม้ "ซงโค" ได้หักโค่นไปเรียบร้อยแล้ว

เมื่อพูดถึง "ซงโคหัก" ผู้เขียนบทความ นี้ใคร่ ขอกล่าวอ้างถึง บทเพลง"ซงโคหัก" (เพลง นี้ชื่อ "บางเขน -บรรณาธิการ) อันเป็นบท เพลง ที่ผู้เขียน ได้ฟังนิสิตรุ่นสุดท้ายของ มศว บางเขน ขับร้อง ให้ได้ ฟังเป็นครั้งแรกใน หอสมุดที่วิทยา เขตบางเขน ในช่วงการขนย้าย หนังสือและครุภัณฑ์ บางส่วนออกไปแล้ว ซึ่งทำ ให้อาคารหอสมุด มีที่ วางกว้างมาก พอที่จัดเป็น ห้องต้อนรับบรรดา แขกรับ เชิญ รวมทั้งอาจารย์และ นิสิตไปร่วมงาน สังสรรค์ ในวันนั้น ได้อย่าง สะดวกสบายพอสมควร (ขอโทษที่

จำวัน เดือนไม่ได้) งานสังสรรค์วันนั้น กลุ่มนิสิตที่ มาร่วมงาน ได้พร้อม ใจขับร้อง เพลง ซงโคหัก ซึ่งเป็น การ บรรยายความในใจ ออกมาด้วย ความ เสียหาย หรือด้วยความสลัดใจ ที่วิทยา เขตบางเขนถูกยุบ รวมไปถึงซึ่งหมายถึง มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จะไม่มี มศว บางเขนอยู่ ในโครงสร้างอีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามแม้จะไม่ มีอีกต่อไปแต่ตาม ความ จริงแล้ว มศว บางเขน นั้นมีอยู่จริงๆในอดีต ตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นมาโดย เป็นวิทยาลัย วิชาการ ศึกษา พระนคร ในปี พ.ศ. 2512 จน กระทั่งถึง วันเดือนปีที่ถูกยุบรวม หรือ ที่นิสิต ถือว่าเป็น เสมือน "ซงโคหัก" ที่เขาขับ ร้องในวันนั้น

การยุบรวม มศว บางเขน ยังผลให้อาจารย์ และ บุคลากร บางส่วน รวมทั้งนิสิตต้องย้ายไปรวมตัว กันอยู่ที่ มศว องครักษ์ อาจารย์และบุคลากรบาง ส่วน ได้ย้ายไปที่ มศว ประสานมิตร ตามนโยบาย ของ มหาวิทยาลัย ต่อมาผู้เขียนได้ฟังเพลง "ซงโคหัก" อีก หนึ่งครั้งที่ มศว องครักษ์ ขับร้องโดยกลุ่มนิสิตที่ย้าย ไปจาก มศว บางเขน เนื้อร้องและทำนองก็ยังคง เป็น ไปเช่นเดียวกับที่ได้ฟังครั้งแรก

เหตุที่นำเอาเพลง "ซงโคหัก" มาเป็น ประเด็น สำคัญประเด็นหนึ่งในข้อเขียนนี้ เพราะ ได้ทราบมาว่า "ต้นซงโค" เป็นต้นไม้ ประจำวิทยา เขตมาตั้งแต่แรกเริ่ม เพลงซงโค หักมีเนื้อร้อง และทำนองไพเราะจับใจ มากแต่ นำเสียดายที่ไม่ สามารถนำเนื้อเพลงมา เสนอ ไว้ให้เป็นหลักฐาน ประเภทเอกสาร หากใครมีขอได้โปรด อนุเคราะห์ ด้วยครับจะเป็นคุณูปการ อย่างสูงยิ่งต่อท่าน ที่สนใจเรื่องนี้ *

เหตุอีกประการหนึ่งของการกล่าวถึงเพลง "ซงโคหัก" เกี่ยวเนื่องอยู่กับนโยบายยุบรวมวิทยาเขต ทุกแห่งในส่วนกลาง (บางเขน ปทุมวัน และพล ศึกษา) ในช่วงที่ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร ดำรง

ตำแหน่ง อธิการบดีและระหว่าง ที่ผู้เขียนดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี มศว บางเขน และก่อนจะหมดวาระประมาณ 2 ปี เหตุสำคัญประการหนึ่งในการยุบรวมวิทยาเขตส่วนกลาง คือ แต่ละแห่ง ไม่มีที่ดินอันเป็นพื้นที่วิทยาเขตของตนเอง ส่วนเหตุปลีกย่อยอื่น ๆ อันมิใช่ต้นเหตุสำคัญก็มีบางประการ และเกินกว่าที่จะนำมากล่าวถึง ณ ที่นี้ เพราะเป็นเรื่องนานาทัศนะเช่นเดียวกัน คือมีทั้งขอสนับสนุนและขอโต้แย้งไปพร้อม ๆ กัน เมื่อจำแนกเหตุออกมาเป็นข้อๆ ผู้เขียนถือว่าตนเองมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องนี้ แต่ความดีหรือนโยบายการบูรรวมวิทยาเขตจะมีผลให้ดำเนินการยุบรวมจริงๆ เวลาล่วงไปนับสิบปีกว่าจึงเกิดผลตามมติดังกล่าว และด้วยเงื่อนไขของเวลาที่ล่วงเลยนับสิบปีหรือกว่าสิบปีนี้เอง ผู้เขียนจึงรอดพ้นจากข้อครหาหรือข้อกล่าวหาใด ๆ ที่พัวพันกับสาเหตุของการยุบรวมวิทยาเขตดังกล่าว อีกนัยหนึ่ง ก็อาจกล่าวได้ว่า ถ้าหากผู้บริหารในช่วงต่อมาจากสมัยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร และผู้บริหารของวิทยาเขตส่วนกลางทุกท่าน มีเหตุผลที่สามารถถล่มถ้านโยบายยุบรวมวิทยาเขตส่วนกลางได้ การยุบรวมวิทยาเขตก็คงจะเป็นไปไม่ได้ คือมีอาจเกิดขึ้น ทุกแห่งคงอยู่ ณ ที่เดิมอย่างแน่นอน และคงไม่จำเป็นต้องช่วยกันคิดช่วยกันเขียนเรื่องวิทยาเขตบางเขนไว้ เป็นเอกสารประวัติศาสตร์ให้ได้อ่านกันเช่นนี้ะครับ!

ขอย้อนกลับไปทบทวนอีกครั้งว่าผู้เขียนได้รับมอบให้ดำรงตำแหน่ง รองอธิการบดี มศว บางเขน ตามที่ท่านอธิการบดี ศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร เสนอให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง ท่านเองให้คำแนะนำแต่เพียงว่าจะไปทำอะไร อย่างไร ในตำแหน่งนี้ ขอให้คิดพิจารณาไตร่ตรองเอาเอง หากต้องการปรึกษาหารือเกี่ยวกับข้อราชการใด ก็ไปพบท่านได้ในวันราชการที่ มศว

ประสานมิตร ได้ตั้งแต่เวลา 07.00 น. ในช่วง 4 ปี มีข้อราชการไปปรึกษาหารือท่าน 2-3 ครั้ง เท่าที่ตนเองเห็นว่าจำเป็นจริงๆ เช่น เรื่อง ความจำเป็น ต้องมีบ่อน้ำบาดาลการต่อท่อประปาตลอดถนน แจ่งวัฒนะเข้าไปใน มศว บางเขน เป็นต้น งานอื่น ๆ ที่ต้องทำให้เสร็จตามกำหนดเวลาก็มีเป็นปกติหนึ่ง ในงานเหล่านั้นที่ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง และด้วยความรอบคอบรอบรู้พอสมควร คือ การให้คำแนะนำการพูดจาปราศรัย การกล่าวถ้อยคำ การให้โอวาทในโอกาสต่างๆ ตามคำเชิญหรือตามกำหนดของหน่วยงานฝ่ายต่างๆ ที่มีโครงการทำกิจกรรมอันมีคุณค่าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานใน ความ รับผิดชอบ และเป็นผลดีต่อภาพพจน์ของ มศว บางเขน และต่อมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒโดยส่วนรวม ทุกครั้งที่จะต้องทำหน้าที่นี้ ผู้เขียนมีความจำเป็นต้องคิด พิจารณาและ เขียนออกมาเป็นต้นร่างไว้ก่อนทุกครั้ง จนในที่สุดภายในเวลา 4 ปี ของการทำหน้าที่นี้ปรากฏว่ามีต้นร่างที่เขียนไว้เป็นจำนวนมากพอที่จะเป็นหลักฐานยืนยันว่า คุณาจารย์ของ มศว บางเขน ในช่วงเวลานั้นได้ทำอะไร อย่างไรบ่อย ครั้งเพียงใด นอกจากการสอนนิสิตตามปกติและเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ชัดในเรื่องนี้ผู้เขียนจึงตัดสินใจเลือกโดยการสุ่มเอามาเป็นตัวอย่างไว้ในภาคผนวก ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าคุณาจารย์ผู้ดำเนินงานตามโครงการ แต่ละโครงการได้ทำงานกันอย่างจริงจัง ส่วนรองอธิการบดีมีส่วนร่วมในแต่ละโครงการใน ส่วนผู้พูดผู้กล่าวเปิดงาน ผู้ให้ข้อคิดเห็น บางครั้งก็เป็นเพียงผู้ให้โอวาท เท่านั้น ท่านผู้ใดสนใจเรื่องเหล่านี้ขอให้อ่านในภาคผนวกผู้เขียน ก็ถือว่าท่านได้ช่วยให้การเขียนเรื่อง มศว บางเขน สิ้นสุดไว้ก่อนเพียงแค่นี้ด้วยความขอบคุณอย่างยิ่งครับ

ยอนระลึก มหาวิทาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางเขน

ภาคผนวก ก

เอกสารภาคผนวกเป็นเพียงส่วนหนึ่งจากการสุ่มเอามาจากโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ของคณาจารย์ มศว บางเขน ตลอดระยะเวลา 4 ปี (ระหว่าง พ.ศ. 2520 ถึง พ.ศ. 2524) ผลจากการสุ่มแสดงให้เห็นแต่เพียงกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างช่วงเวลาตั้งแต่ มกราคม ถึง มิถุนายน 2524 คือ เพียง 6 เดือนสุดท้ายเท่านั้น ก่อนที่ผู้เขียนจะพ้นจากการดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีของวิทยาเขตแห่งนี้ โดยที่ทุกครั้งของการกระทำ กิจกรรมในแต่ละโครงการ ผู้เขียนได้รับเชิญให้เข้าร่วมด้วยตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้ (รวม 21 รายการ)

1. กล่าวเปิดการแสดงละครบทพระราชนิพนธ์ ร. 6 ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 22 มกราคม 2524 เวลา 13.00 น.
2. กล่าวเปิดการแข่งขันกีฬาเซปักคนครินทร์ ครั้งที่ 1 ณ สนามตะกร้อคณะสังคมศาสตร์ วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2524 เวลา 15.30 น.
3. กล่าวในงานสังสรรค์ระหว่าง อาจารย์ มศว ปทุมวันและ มศว บางเขน ณ ห้อง อน. 10 วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 เวลา 19.00 น.
4. กล่าวปัจฉิมนิเทศโวาทแก่นิสิตชั้นปีที่ 4 ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 เวลา 16.30 - 17.00 น.
5. ดำเนินการ/ 1 เม.ย. 48กล่าวให้โอวาทในพิธี "กราบลาอาจารย์" ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 - 12.00 น.
6. กล่าวเปิดการประชุมสมัชชาสุดท้ายของสภา นิสิต มศว บางเขน ณ ห้อง อน.10 มศว บางเขน วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2524 เวลา 15.30 น.
7. กล่าวเปิดงานอำลาบางเขน จัดโดยนิสิต ปีที่ 1 สำหรับนิสิตปีที่ 4 ณ โรงอาหาร มศว บางเขน วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ.2524 เวลา 19.00 น.
8. กล่าวรายงานต่อท่านอธิการบดี(ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร) ในการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 น.
9. กล่าวในการสัมมนาอาจารย์ที่ปรึกษา ณ ห้องประชุม หอสมุด มศว บางเขน วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2524 เวลา 15.30น.
10. กล่าวเปิดการอบรมภาษาอังกฤษ แก่นิสิต เพื่อเตรียมสอนนักเรียน ม. 1, 2, 3 ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 น.
11. กล่าวเปิดการประชุมนิเทศนิสิตอาสาสมัคร ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 น.
12. กล่าวเปิดงานทำบุญครบรอบ 12 ปี มศว บางเขน ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2524 เวลา 8.45 น.
13. กล่าวเปิดการแข่งขันกีฬาภาคฤดูร้อนของนิสิตภาคสมทบ ณ บริเวณประรำพิธีวิทยาลัยครูพระนคร วันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2524 เวลา 18.00 น.
14. กล่าวเปิดการแข่งขันกีฬาภาคฤดูร้อนของนิสิตภาคสมทบ ณ สนามฟุตบอลวิทยาลัยครูพระนคร

- วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2524 เวลา 18.00 น.
15. กล่าวเปิดการประชุมชี้แจงและซักซ้อมความ เข้าใจ เกี่ยวกับฝึกสอน ปีการศึกษา 2524 ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 น.
 16. กล่าวเปิดการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนฝึกสอนและ คณะกรรมการดำเนินงานฝึกสอน ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 เวลา 9.00น.
 17. บรรยายเรื่องนโยบายและวิธีดำเนินงานฝึกสอน ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 เวลา 10.45 - 12.00 น.
 18. กล่าวเปิดการสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนฝึกสอน ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน วันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 เวลา 16.00 น.
 19. กล่าวเปิดการประชุมระดมความคิดเห็นฝึกสอน ปี 2524 ณ โรงอาหาร มศว บางเขน วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 เวลา 8.30 - 9.00 น.
 20. กล่าวเปิดการประชุมระดมความคิดเห็น ชั้นปีที่ 3 และ นิสิตภาคสมทบ รุ่นที่ 11ณ โรงอาหาร มศว บางเขน วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2524 เวลา 9.00 - 12.00 น. และ 13.00 - 16.00 น.
 21. กล่าวประชุมระดมความคิดเห็น ชั้นปีที่ 1 ณ ห้องประชุมหอ สมุด มศว บางเขน วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2524 เวลา 13.00 น.

.....

หมายเหตุ ขณะที่เขียนนี้ผู้เขียนเกิดมีความคิดว่าหลังจากคณาจารย์ มศว บางเขน ได้ดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว นี้ ได้เป็นผลสำเร็จแล้ว หากท่านเหล่านั้นจะเปล่งคำว่า VENI, VIDI, VICI ออกมาบ้าง ก็น่าจะเป็นการสมควรอย่างยิ่ง และผู้เขียนเอง ก็พร้อมที่จะบันทึกไว้ในเอกสารนี้ด้วย

ภาคผนวก ข

การบรรยายในโอกาสที่ได้มีส่วนร่วมในโครงการกิจกรรมของ มศว บางเขน จากการสุ่มเอามาแสดงเป็นตัวอย่างไม่ไว้ ณ ที่นี้เพียง 1 รายการ (จากงานเขียนต้นร่างสำหรับการประถมนิเทศนิสิตใหม่ ชั้นปีที่ 1 ในวันจันทร์ที่ 15 มิถุนายน 2524 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน) ดังที่เสนอไว้ในเอกสารต่อไปนี้

กล่าวประถมนิเทศนิสิตใหม่ ชั้นปีที่ 1
วันจันทร์ ที่ 15 มิถุนายน 2524 เวลา 13.00 น.
ณ ห้องประชุมหอสมุด มศว บางเขน

.....

นิสิตใหม่ที่รัก และคณาจารย์ที่เคารพ

ขอแสดงความยินดีกับนิสิตใหม่ทุกคนที่สอบเข้ามาเรียนที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ได้ ซึ่งนับว่าเป็นการประสบความสำเร็จในการสอบ entrance เข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ขอแสดงความยินดีด้วยเหตุ 2 ประการด้วยกัน

ประการแรก ยินดีที่นิสิตใหม่มีโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อไปในขณะที่อยู่หน่วยเรียน ซึ่งเป็นวัยที่กำลังมีความเจริญเติบโต ทั้งในด้านร่างกายและสติปัญญา จึงเหมาะกับการแสวงหาความรู้และประสบการณ์เพื่อการประกอบอาชีพต่อไป

ประการที่สอง ยินดีที่นิสิตใหม่เลือกเข้ามาเรียนที่นี้ทั้งที่หลายคนตั้งใจเลือกเข้าเรียนในอันดับต่าง ๆ กัน แต่อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะต่างกันจริงในเรื่องอันดับของการเลือก แต่ในที่สุดเราก็มาพบกันที่นี้ในวันนี้อาจพร้อมเพรียงกัน ถ้าหากอย่างครบถ้วนตามรายชื่อที่ทางของมหาวิทยาลัยส่งมาให้ นิสิตใหม่ชั้นปีที่ 1 จะมีอยู่ทั้งหมด 144 คน ขณะที่ทางมหาวิทยาลัยแห่งนี้ประกาศรับจริง 160 คน จำนวนที่ขาดไปเพียง 16 คน

ในนามของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ จึงขอแสดงความยินดีและหวังว่านิสิตใหม่ทุกคนคงจะพยายามใช้เวลาศึกษาเล่าเรียนที่นี้ให้เกิดผลดีทั้งแก่ตนเอง พ่อแม่ ญาติพี่น้องและส่วนรวม สมความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

แต่ในกรณีที่การเข้ามาศึกษาเล่าเรียนที่นี้ ดำเนินการ /1 เม.ย.48 ไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายส่วนตัวที่ตั้งไว้แต่เดิม เรายังมีเวลาทบทวนและปรับปรุงความมุ่งหมายเดิมนั้นให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ถ้าเปรียบเทียบกับการเดินทาง เรายังคงจะต้องมีการปรับทิศทางให้ไปในเส้นทางที่เหมาะสมกับกำลังและทรัพยากรต่าง ๆ เท่าที่เรามีอยู่หรืออาจหามาได้ เพื่อให้สามารถเดินทางต่อไปได้จนถึงจุดหมายปลายทางของเส้นทางใหม่ และขอแจ้งให้ทราบไว้เป็นการล่วงหน้า ครูอาจารย์ที่ทุกท่าน ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือแนะนำเพื่อให้ นิสิตเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทางนั้น แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น นิสิตผู้เดินทางจะต้องใช้ความพยายามในการเดินทางด้วย (เพราะครู อาจารย์ไม่มีกำลังมากพอที่จะแบกหามนิสิตไปสู่ปลายทางได้)

ก่อนที่จะเข้ามาที่นี้ นิสิตใหม่หลายคนคงได้ทราบกิตติศัพท์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มาบ้างแล้วพอสมควร เพราะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันผลิตครูปริญญาตั้งแต่ เมื่อครั้งที่ยังมีฐานะเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ครูอาจารย์ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เรียนจบไปจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา หรือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งขณะนี้มียุติด้วยกัน 8 วิทยาเขต คือ ที่ ประสานมิตร ปทุมวัน บางเขน พลศึกษา บางแสน สงขลา พิษณุโลก และมหาสารคาม เรามีอธิการบดี เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย ท่านอธิการบดี คือ ท่านศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร ท่านมีสำนักงานประจำอยู่ที่ประสานมิตร

มศว บางเขน อิงอยู่

ใน ความ ม ท ร ง จ ำ

25

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรียกว่า มศว ถ้าต้องการระบุวิทยาเขต เราก็เติมชื่อวิทยาเขต เข้าไปข้างท้าย มศว เช่น มศว บางเขน มศว ปทุมวัน เป็นต้น

มหาวิทยาลัยของเราแบ่งส่วนราชการออกเป็นคณะต่าง ๆ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน และสำนัก ในระดับคณะ และบัณฑิตวิทยาลัย มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชา ส่วนระดับสถาบัน และสำนักมีผู้ อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชา

ขณะนี้ คณะดีที่ประจำอยู่ที่ประสานมิตร คือ

- คณะดีบัณฑิตวิทยาลัย
- คณะดีคณะพลศึกษา
- คณะดีคณะมนุษยศาสตร์
- คณะดีคณะวิทยาศาสตร์
- คณะดีคณะศึกษาศาสตร์
- คณะดีคณะสังคมศาสตร์

และมีผู้อำนวยการที่ประสานมิตร คือ

- ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
- ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง
- ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษา

นอกจากนี้ยังมีผู้อำนวยการสถาบัน ทักษิณคดี ศึกษาอยู่ที่ มศว สงขลา ส่วนวิทยาเขต 7 แห่ง คือที่ บางเขน ปทุมวัน พลศึกษา บางแสน มหาสารคาม พิษณุโลก และสงขลา แต่ละแห่งมีรองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิการบดี ให้ ดูแลรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขต

นอกจากวิทยาเขตจะมีรองอธิการบดีแล้ว ก็มีรองคณบดีดูแลรับผิดชอบการบริหารงานของคณะ และมีรองผู้อำนวยการหอสมุดดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักหอสมุด

คณะต่างๆ แบ่งออกเป็นภาควิชาแต่ละภาค วิชาที่มีหัวหน้าภาควิชาดูแลรับผิดชอบการดำเนินงานของภาควิชาในวิทยาเขต

ต่อไปนี้จะขอแนะนำผู้บริหารระดับต่างๆ เฉพาะของ มศว บางเขน

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ขณะนี้กำลังยื่นพุดในรายการประณมณิเทศ นิสิตใหม่ ชั้นปีที่ 1 อยู่ที่นี่ ถือว่าไม่ต้องแนะนำก็เป็นการรู้จักกันอยู่แล้ว และจะมีโอกาสพบปะพุดจากกับนิสิตต่อไปอีกตลอดระยะเวลาที่นิสิตใหม่รุ่นนี้ศึกษาเล่าเรียนอยู่ที่นี่ (แต่มีได้ตรงกับความคิดหมายที่ว่าไว้ เพราะได้พ้นจากตำแหน่งก่อนนิสิตรุ่นนี้ จะเรียนจบตามหลักสูตร)

มศว บางเขน เปิดสอนแต่เฉพาะหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิตทั้งหลักสูตร 2 ปี และหลักสูตร 4 ปี มีคณะต่าง ๆ ที่รวมมือกันผลิตบัณฑิต ทางการศึกษา 4 คณะ คือ

- คณะมนุษยศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์
- คณะศึกษาศาสตร์ และ
- คณะสังคมศาสตร์

รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุดาตวง กำเนิดเพชร

รองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์

รองศาสตราจารย์ วิมล วิโรจน์ไตรรัตน์

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ ประเสริฐ เชนฐพันธ์

รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์

อาจารย์ วิเศษ วิเชียร

รองผู้อำนวยการสำนักหอสมุด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาดาศักดิ์ วชิระปรีชาพงษ์

รองอธิการบดี มศว บางเขน มีผู้ช่วยรองอธิการบดี อยู่ขณะนี้ คือ ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันทนา สิงหาญ
ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนา
และวิชาการรองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช
ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต ขอลาออกเพราะมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ กำลังจะแต่งตั้ง
ผู้ที่รักษาการในตำแหน่งนี้ คือ อาจารย์สุภณิดา กองสาสนะ

มศว บางเขน เปิดสอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบ จำนวน 10 วิชาเอก คือ

1. ภาษาไทย ในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์
2. ภาษาอังกฤษ ในสังกัดคณะมนุษยศาสตร์
3. ประวัติศาสตร์ ในสังกัดคณะสังคมศาสตร์
4. สังคมศึกษา ในสังกัดคณะสังคมศาสตร์
5. คณิตศาสตร์ ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
6. เคมี ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
7. ชีววิทยา ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
8. ฟิสิกส์ ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
9. วิทยาศาสตร์ ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์
10. คหกรรมศาสตร์ ในสังกัดคณะวิทยาศาสตร์

และเปิดสอนวิชาโทอีก 14 - 15 วิชาโท ซึ่งนิสิตจะต้องเรียนตามหลักสูตร มีภาควิชาที่รับผิดชอบการเรียน
การสอน 21 ภาควิชา และมี อาจารย์ รับผิดชอบในการสอนอยู่จำนวน 100 กว่าท่าน ซึ่งนิสิตใหม่มีโอกาสจะได้รู้จัก
กับท่านเหล่านี้ในโอกาสต่อไป

ต่อไปนี้จะขอแนะนำหัวหน้าภาควิชาต่างๆ และอาจารย์เก่าที่มาร่วมในการประณมนี้เทศอยู่ในห้องประชุมนี้ คือ

1. หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก รองศาสตราจารย์ ประจักษ์ ประภาพิตยการ
2. หัวหน้าภาควิชาภาษาตะวันตก อาจารย์ ทศนีย์ อ่ำสำอางค์
3. หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์
4. หัวหน้าภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม อาจารย์ วิรัช บุญยรัตพันธุ์
5. หัวหน้าภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พัชรา ศीलรักษา
6. หัวหน้าภาควิชาคณิตศาสตร์ รองศาสตราจารย์สุเทพ จันทรมศักดิ์
7. หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ อาจารย์สุดใจ จรุงจิตต์
8. หัวหน้าภาควิชาเคมี อาจารย์ สวน ปฎิเวชวิฑูร
9. หัวหน้าภาควิชาชีววิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัช ดอนสกุล
10. หัวหน้าภาควิชาฟิสิกส์ อาจารย์ ชุมพล พัฒนสุวรรณ
11. หัวหน้าภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป อาจารย์ วิเชียร มากตุ่น
12. หัวหน้าภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูชีพ อ่อนโคกสูง
13. หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกัญญา ตียะสุวรรณ
14. หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา อาจารย์ ดร. อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์
15. หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานการศึกษา อาจารย์ สุจิตต์ รัชเฝ้า
16. หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน อาจารย์ เสริมศักดิ์ สุรวัลลภ
17. หัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ อาจารย์ เจริญ โชไชย
18. หัวหน้าภาควิชาภูมิศาสตร์ อาจารย์ มารศรี บั้ววราภรณ์
19. หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บรรจบ เนียมมณี

20. หัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุทัย ชูธรรมขจร

21. หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุภาวดี มิตรสมหวัง

ในรายการประณมณิเทศต่อจากรายการแรกนี้ จะมีการชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ อีกหลายเรื่อง เพื่อให้บัณฑิตใหม่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเหล่านั้น และสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดปัญหาอันจะเป็นอุปสรรคต่อการเล่าเรียนที่นี้ ส่วนในโอกาสนี้ขอขอมความเข้าใจกับพวกเราสองสามเรื่องด้วยกัน

เรื่องแรกขออย่าว่า การประพฤติปฏิบัติตนที่พวกเราได้รับการฝึกฝนอบรมจากโรงเรียนเดิมในชั้นมัธยมศึกษาชั้น ถือว่ายังมีความเหมาะสมดีอยู่ ควรได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป การมีสัมมาคารวะและการคารวะต่อครูอาจารย์ มหาวิทยาลัยนี้ยังถือว่าเป็นคุณสมบัติที่ดีของศิษย์ โดยเฉพาะในบรรดาผู้ที่จะต้องออกไปประกอบอาชีพครูควรจะได้หมั่นฝึกฝนตนเองเพื่อความเป็นครูตั้งแต่บัดนี้ เราควรจะมีคุณภาพสูงทั้งในด้านความรู้ทางวิชาการ การประพฤติปฏิบัติตน และสามารถในการอบรมสั่งสอน จึงขอให้พวกเราซึ่งเข้ามาเป็นนิสิตตามหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต ตรีจนถึงเรื่องนี้ให้มากที่สุด และเริ่มปรับตนเองให้เข้าสู่ความมุ่งหมาย ของการเรียนตามหลักสูตรนี้ ซึ่งมุ่งผลิตครูให้เป็นผู้ที่มีความรู้ดี มีคุณธรรม มีมนุษยสัมพันธ์ สอนดี สามารถรับใช้ และพัฒนาสังคมได้ และขอให้พวกเราคอยตรวจสอบ อยู่เสมอว่า ตั้งแต่เข้ามาสู่มหาวิทยาลัยนี้ เราได้พยายามปรับตนไปในทิศทางของความมุ่งหมายดังกล่าวมากน้อยเพียงใด

เรื่องที่สอง ขอให้ใช้ "คู่มือนิสิต 2524" ให้เกิดประโยชน์เป็นผลดีแก่ตนเองในฐานะที่เป็นนิสิต มศว บางเขน ให้มากที่สุด ให้พยายามอ่านและทำความเข้าใจในเรื่องราวต่างๆ โดยเร็ว กลับไปบ้านวันนี้ ขอให้รีบอ่านให้จบก่อนจะมาถึงทะเลเรียนหรือเริ่มเรียน ในคู่มือเล่มนี้มีทุกสิ่งทุกอย่างที่มหาวิทยาลัย ต้องการ ให้บัณฑิตใหม่ทราบ และมีแทบทุกอย่างที่นิสิตใหม่ต้องการทราบ และเมื่อทราบแล้ว เขาใจแล้ว และปฏิบัติได้ถูกต้อง ย่อมจะเป็นหลักประกันได้อย่างดีว่า พวกเราจะไม่มีปัญหาอะไร เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบและหลัก เกณฑ์ต่างๆ และจะทำให้ การเรียนการศึกษากิจการกรมดำเนินไปได้ด้วยดี

เรื่องที่สาม ในเอกสารคู่มือฉบับเดียวกันนี้ ขอให้อ่านเรื่องต่อไปนี้เป็นพิเศษด้วย คือ

- ข้อบังคับ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ว่าด้วยวินัยนิสิตภาคปกติ ชั้นปริญญาตรี
- ข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบการแต่ง กาย นิสิตภาคปกติ

ส่วนข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี ขอให้พวกเราทำความเข้าใจและพยายามปฏิบัติให้ถูกต้องเช่นเดียวกัน

หวังว่าการประณมณิเทศวันนี้ คงช่วยให้พวกเรามีความเข้าใจเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยและการเรียนการสอน ตลอดทั้งระเบียบข้อบังคับ แนวทางปฏิบัติต่างๆ ดีพอสมควร หากยังไม่เข้าใจชัดเจน ในตอนนี้ก็ขอให้พยายามอ่าน ศึกษาซักถามทำความเข้าใจต่อไป หากไม่ถามในวันนี้ก็ถามได้ในวันต่อไป

ขอต้อนรับนิสิตใหม่ทุกคนด้วยความยินดียิ่ง และขออวยพรให้ทุกคนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ให้ได้รับความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิตเช่นเดียวกับรุ่นพี่ที่สำเร็จไปแล้ว ปีนี้รุ่นพี่จะรับพระราชทานปริญญาบัตรในวันที่ 23 มิถุนายน 2524 (สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาจาก มศว บางเขน) ทางมหาวิทยาลัยจะมีงานรับปริญญา ในวันที่ 22, 23, 24 และ 25 มิถุนายน 2524 รวม 4 วัน

ตามที่เคยปฏิบัติมาเมื่อ 2 ปีที่แล้วในวันรับพระราชทานปริญญาบัตรของบัณฑิตจาก มศว บางเขน ที่สวนอัมพร นิสิตชั้นปีที่ 1 ได้ไปตั้งแถวรับ และส่งเสด็จที่ประตูสวนอัมพร ปีนี้ทางมหาวิทยาลัย กำหนดจะพานิสิตชั้นปีที่ 1 ไปตั้งแถวรับและเสด็จเช่นเดียวกัน ในวันที่ 23 มิถุนายนนี้ แต่ก่อนที่จะไปในวันนั้น เราจะจัดให้มีการซ้อมตั้งแถวกันที่หน้าห้องประชุมนี้

อาจารย์ที่รับผิดชอบในการจัดแถวซักซ้อม การรับและเสด็จ คือ อาจารย์สุวัฒน์ บัววราภรณ์ อาจารย์วีระ ตั้งชวาล อาจารย์นรินทร์ จุลทรัพย์

รายการแรกสำหรับการประณมณิเทศนิสิต ใหม่วันนี้ก็จบลงเพียงเท่านี้ สวัสดิ์

สำนักหอสมุดกลาง

มศว บางเขน

ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์

การเขียนเล่าเรื่องเก่าจากความจริงที่ผ่านพ้นไปนานนับสิบๆ ปี โดยไม่มีการบันทึกไว้ และการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งต่างๆ เป็นสิ่งยากลำบากในการนำเสนอเรื่องราว ข้อเท็จจริงและลำดับความได้อย่างต่อเนื่อง ครบถ้วน ถูกต้อง แต่ผู้เขียนจะพยายามเล่าสู่กันฟัง เป็นการทบทวนความจำเท่าที่จำได้เท่านั้น ฉะนั้น อาจมีข้อคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาด ผู้เขียนต้องขออภัยผู้อ่านด้วย เพราะสิ่งเหล่านั้นมิได้เกิดจากความตั้งใจแต่ประการใด

ผู้เขียนเริ่มบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อ วันที่ 15 พฤษภาคม 2515 ตำแหน่งอาจารย์โท ทำงานที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ทำหน้าที่สอนและปฏิบัติงานในหอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ซึ่งขณะนั้นมีสถานที่ทำงานอยู่ร่วมกับหอสมุดวิทยาลัยครูพระนคร ตั้งอยู่อาคาร 3 ชั้น 2 ของวิทยาลัยครูพระนคร มีเนื้อที่ประมาณ 4 ห้องเรียน โดยแบ่งเนื้อที่การจัดเก็บทรัพยากร (หนังสือ สิ่งพิมพ์ และ วัสดุภัณฑ์) ของแต่ละฝ่ายไว้คนละด้าน แต่ผู้ใช้บริการ (อาจารย์ นิสิต และบุคลากรของทั้งสองสถาบัน) สามารถยืมใช้ทรัพยากรทั้งสองฝ่ายได้ ฝ่ายหอสมุด วค.พระนคร มีอาจารย์นภาพันธุ์ ชูอารยะประทีป เป็นหัวหน้า และอาจารย์ธีรยุทธ สุนทรธา เป็นอาจารย์ช่วยปฏิบัติงาน ส่วนหอสมุด วศ.พระนคร มีอาจารย์สุจิตรา ลิ้มภิรมย์ เป็นหัวหน้า อาจารย์พัชรา สุทธิสำแดง และผู้เขียน ช่วยปฏิบัติงานอยู่ เนื่องจากอาคาร 3 ชั้น 2 ที่ตั้งหอสมุดเป็นพื้นไม้ ขัดเงาสะอาดมาก จึงห้ามผู้ใช้สวมรองเท้าเข้าหอสมุด ต้องถอดรองเท้า ภายนอกหน้าห้อง ปรากฏว่ามีปัญหารองเท้าหาย โดยเฉพาะรองเท้าของ นิสิตชายที่ซื้อใหม่ ราคาแพง มักจะหายเป็นประจำ ทางหอสมุด

ยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้เพราะไม่มีบริการรับฝากรองเท้า
ต่อมา อาคารหอสมุด วศ.พระนคร ได้สร้าง
เสร็จเรียบร้อย เป็นอาคารเอกเทศ 2 ชั้น ตามแบบ
แปลนอาคารหอสมุดของกรมการฝึกหัดครูในขณะนั้น
ใช้งบประมาณก่อสร้าง 2 ล้าน 5 แสนบาท เดิม
คิดว่าจะย้ายมาเฉพาะหอสมุด วศ.พระนคร เท่านั้น
แต่นโยบายของผู้บริหารทั้งสองสถาบัน คือ ศ.ดร.
ฟุ้งเฟื่อง เครือตราชู รองอธิการ วศ.พระนคร และ
อาจารย์ประเยาว์ ศักดิ์ศรี ผู้อำนวยการ วศ.
พระนคร ต้องการให้หอสมุดทั้งสองอยู่ร่วมกัน
เพราะ วศ. กับ วศ. มีการผลิตบัณฑิตอุตสาหกรรมศิลป์
(กศ.บ.อุตสาหกรรมศิลป์) ร่วมกันอยู่แล้ว (วศ.ไม่
สามารถผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้) และต่อไป
ในอนาคตอาจรวมเป็นสถาบันเดียวกัน

ปลายเดือนสิงหาคม 2515 ช่วงเวลาปิดภาค
เรียนที่ 1 (สมัยนั้น วศ.และ วศ.ใช้ระบบการเรียนแบบ
4 ภาคเรียน) การเคลื่อนย้ายครุภัณฑ์และหนังสือ
หอสมุดจากอาคารเก่าไปอาคารใหม่ได้เริ่มขึ้น เพื่อจัด
ให้ทันใช้เปิดบริการในภาคเรียนที่ 2 เริ่มด้วยการเคลื่อน
ย้ายครุภัณฑ์ไปก่อน นำไปจัดวางพร้อมชั้นหนังสือใหม่
ที่ได้รับสำหรับหนังสือในขณะนั้นทั้งของ วศ.และ วศ.
มีไม่มากนัก ก็ช่วยกันมัดเป็นตู้ๆ ตามลำดับหมวดหมู่
และเขียนหมายเลขกำกับไว้เพื่อความสะดวกในการนำ
ขึ้นชั้นใหม่ การขนย้ายหนังสือจากอาคาร 3 ชั้น 2
ไปอาคารหอสมุดใหม่ซึ่งอยู่ใกล้กันก็จริง ถ้าขนตาม
ปกติจะต้องไปลงบันไดที่อยู่กลางอาคารแล้วจึงย้อน
กลับมาอาคารหอสมุดใหม่ ซึ่งมีระยะทางค่อนข้างไกล
ทีมงานจึงปรึกษาวางวิธีขนหนังสือโดยใช้เครื่อง
ผ่อนแรงช่วย คือการใช้ลูกรอกผูกเปลหวนยไ้หนังสือ
โยงจากชั้น 2 อาคาร 3 ลงมาชั้นล่างของอาคาร
หอสมุดใหม่ซึ่งจะสะดวกและประหยัดเวลาได้มาก
อาจารย์สุจิตรา รับผิดชอบไปซื้อลูกรอก เชือก และ
เปลหวนย (สำหรับไ้ไ้เด็ก) ที่ตลาดสะพานใหม่ โดย
ได้รับความอนุเคราะห์จากอาจารย์ประเสริฐ วรวงศ์

ให้ซอันทายรถจักรยานยนต์ ซึ่งหลายคนก็พบเห็น
ไม่ทราบข้อเท็จจริงก็พูดคุยไปต่างๆ นานา เพราะ
อาจารย์สาวซอันทายรถอาจารย์หนุ่มพร้อมถือเปลเด็ก
ไปด้วย การเคลื่อนย้ายครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์และ
หนังสือไปอาคารหอสมุดใหม่ใช้เวลาประมาณ 10 วัน
ก็เรียบร้อย ทันใช้เปิดภาคเรียนใหม่ สำหรับหนังสือนั้น
เดิมหอสมุดเก่า หนังสือของ วศ.และ วศ.จะจัดแยก
ชั้นแยกส่วนกัน แต่ที่หอสมุดใหม่จะจัดรวมชั้นชั้นคละ
ปนกันหมดไม่แยกกัน ผู้ใช้ทั้งสองสถาบันมีสิทธิใช้และ
ขอยืมได้ทุกเล่ม เพียงแต่มีการแยกเคาน์เตอร์ยืม-คืน
เท่านั้น และใช้ระเบียบการใช้ห้องสมุดเหมือนกัน
(ระเบียบการใช้ห้องสมุดทั้งสองสถาบันจะปรับให้มี
สาระสำคัญเหมือนกัน) ส่วนการชำระค่าปรับหนังสือ
ส่งเกินกำหนดนั้น ให้พิจารณาจากผู้ยืมเป็นหลัก ไม่ได้
พิจารณาจากตัวเล่มหนังสือ กล่าวคือ นิสิต วศ.
พระนคร คืนหนังสือเกินกำหนดก็จ่ายให้ที่เคาน์เตอร์
วศ. พระนคร นิสิตของ วศ.พระนคร ก็จ่ายให้ที่เคาน์
เตอร์วศ.พระนคร เช่นกัน แต่ก็จะประสานงานกันอย่าง
ใกล้ชิด ไม่มีปัญหาแต่ประการใด **ผลลัพธ์คือบุคลากร**
ทั้งสองสถาบันสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกัน ก่อให้
เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งผู้บริหารทั้งสองสถาบันใน
ขณะนั้นพูดคุยกันเสมอว่าเป็นหอสมุดแห่งเดียว
ในประเทศไทยที่หอสมุด 2 สถาบัน ต่างสังกัด
สามารถอยู่ร่วมกันและดำเนินงาน โดยไม่มีปัญหา
แต่ประการใด

ต่อมา พ.ศ.2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ได้รับการยกสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ **หอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร**
เปลี่ยนเป็นสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ บางเขน ขึ้นอยู่กับสำนักหอสมุด
กลาง ที่ประสานมิตร มีรองผู้อำนวยการ เป็น
หัวหน้า สมัย ศ.ดร.สุดีใจ เหล่าสุนทร เป็นอธิการบดี
ได้มีประกาศระเบียบवादวยการใช้ห้องสมุดใหม่ มี
สาระที่เปลี่ยนแปลงมากเป็นพิเศษคือเรื่องค่าปรับการส่ง

หนังสือเกินกำหนด ให้ปรับเล่มละ 5 บาทต่อวัน เดิมปรับเล่มละ 50 สตางค์ต่อวัน จึงมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ค่อนข้างมาก แต่ฝ่ายบริหารก็ให้เหตุผลว่าการขึ้นค่าปรับส่งหนังสือเกินกำหนดนั้น ไม่ใช่วิธีหาเงินเข้าห้องสมุดอย่างที่หลายคนเข้าใจกัน แต่เป็นมาตรการอย่างหนึ่งที่มหาวิทยาลัยต้องการจะฝึกให้ผู้ใช้ห้องสมุดมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา เพราะการปรับเพียงเล่มละ 50 สตางค์ต่อวันนั้น เป็นจำนวนเงินเล็กน้อยมาก ทำให้นิสิตบางคนตั้งใจส่งหนังสือเกินกำหนดและยอมให้ปรับ โดยเฉพาะช่วงเวลาใกล้สอบซึ่งเป็นการตั้งใจกระทำผิด เป็นนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ หลังจากการไต่ราคาปรับใหม่ระยะหนึ่ง หอสมุดได้ดูสถิติเงินค่าปรับ ปรากฏว่าหอสมุดเก็บค่าปรับหนังสือที่ส่งเกินกำหนดได้จำนวนเงินใกล้เคียงกับระเบียบเดิมคือ ปรับวันละ 5 บาทต่อเล่ม กับปรับวันละ 50 สตางค์ต่อเล่ม ได้จำนวนเงินไม่ต่างกัน แสดงว่ามีจำนวนผู้ส่งหนังสือเกินกำหนดและถูกปรับลดลงประมาณ 10 เท่า ซึ่งเป็นสิ่งที่ดี เป็นการฝึกความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อวิธีหนึ่ง เพราะผู้ใช้จะต้องระมัดระวังเรื่องวันกำหนดส่งหนังสือคืนมาก ขึ้นค่าปรับ 5 บาท สมัยนั้นหมายถึงค่าข้าว 1 จาน นั่นเอง

การยืม-คืนหนังสือของนิสิตจะเป็นไปตามระเบียบ ไม่ค่อยมีปัญหา เพราะถ้านิสิตค้างค่าปรับไม่มีเงินจ่าย หอสมุดก็จะให้นิสิตมาทำงาน เช่น ช่วยเก็บหนังสือแทนค่าปรับ ถ้ามีหนังสือค้างส่งแต่ละภาคเรียน หอสมุดจะขอความร่วมมือจากฝ่ายทะเบียนไม่ให้นิสิตคนนั้นลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนถัดไปจนกว่าจะมาจัดการให้เรียบร้อย ถ้านิสิตภาคเรียนสุดท้ายก็จะระงับการให้ใบรับรองปริญญาบัตร แต่ปัญหาที่หอสมุดแก้ไขไม่ได้ประการหนึ่งคือ การยืม-คืนหนังสือของคณาจารย์ กล่าวคืออาจารย์แต่ละท่านสามารถยืมได้ไม่จำกัดจำนวนและไม่ส่งคืนตามกำหนด บางท่านขอยืมหนังสือบางเล่มไปนานเป็นปี ๆ หรือไปศึกษาต่อเมืองนอกก็ไม่ยอมคืน

ห้องสมุดทวงถามไปก็เฉย ไม่รู้จะทำอย่างไรดี เพราะทำให้หนังสือดี ๆ ส่วนหนึ่งไม่มีการหมุนเวียน อาจารย์นำไปครอบครองและใช้คนเดียว

หลังปี พ.ศ.2517 เป็นช่วงที่ประชาธิปไตยในมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเบ่งบานมาก นิสิต มศว บางเขน มีการออกหนังสือพิมพ์เผยแพร่และมีฉบับหนึ่งได้พาดหัวข่าว "อาจารย์บางเขนยืมล้างยืมผลาญ" มีรายละเอียดของข่าวคือมีอาจารย์ส่วนหนึ่งยืมหนังสือหอสมุดไปครอบครองเป็นจำนวนมาก ไม่ส่งคืนทำให้นิสิตไม่มีโอกาสได้ใช้หนังสือเหล่านั้น (นิสิตไปพบอาจารย์บางท่านที่ห้องพัก แล้วเห็นหนังสือหอสมุดวางเรียงรายอยู่จำนวนมาก) พร้อมสถิติการยืมหนังสือของอาจารย์เรียงจากมากไปน้อย ตั้งแต่ 169 เล่ม ลดลั่นกันลงมา **ข่าวดังกล่าวส่งผลให้อาจารย์ที่ยืมหนังสือไว้นานมาก ต่างทยอยนำมาคืนหอสมุด** และต่อจากนั้นหอสมุด ได้ออกระเบียบการยืมหนังสือของอาจารย์ใหม่ โดยให้อาจารย์ยืมหนังสือไว้ในครอบครองได้ไม่เกิน 20 เล่ม กำหนด 1 ภาคเรียน ส่งเกินกำหนดปรับเล่มละ 5 บาทต่อวัน เช่นเดียวกับนิสิต ถือว่าเป็นการจัดระเบียบการยืมหนังสือใหม่ของอาจารย์

การจำกัดจำนวนหนังสือที่ให้อาจารย์ยืมและปรับหนังสือที่ส่งเกินกำหนด นับว่าเป็นเรื่องใหม่ของอาจารย์เพราะไม่เคยปฏิบัติมาก่อน อาจมีอาจารย์หลายท่านรู้สึกอึดอัดใจขัดกับความเคยชินทางหอสมุดเองก็เข้าใจและรู้สึกไม่สบายใจที่ต้องปรับอาจารย์ที่ส่งหนังสือเกินกำหนด ดังนั้นก่อนครบกำหนดส่งหนังสือของอาจารย์แต่ละภาคเรียน หอสมุดจะส่งหนังสือเตือนไปถึงอาจารย์ล่วงหน้าให้นำหนังสือมาส่ง เพราะเกรงว่าท่านจะลืมและต้องจ่ายค่าปรับ เมื่อสิ้นภาคเรียนแรกของการไต่ราคาปรับใหม่ ปรากฏว่ามีอาจารย์บางท่านส่งหนังสือเกินกำหนดและต้องจ่ายค่าปรับ บางท่านก็มาพบหรือโทรฯ มาต่อว่าผู้เขียนว่า ทำไมต้องเสียค่าปรับด้วย ผู้เขียนเองก็เห็นใจเพื่อนอาจารย์

ถ้าเป็นเงินจำนวนมากก็ลดหย่อนกันไป แต่ก็ต้องจ่าย เพื่อช่วยกันรักษาระเบียบของหอสมุด และเป็นหลักในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตามในภาคเรียนต่อๆ มา เมื่ออาจารย์ทราบว่หอสมุดเก็บค่าปรับจริงๆ ทุกท่านก็ปฏิบัติตามระเบียบ คือส่งตามกำหนด ทุกอย่างก็เข้าสู่ระบบด้วยความเรียบร้อย เพราะอาจารย์ส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบสูง จึงไม่ต้องจ่ายค่าปรับเลย แต่จะมีอาจารย์บางท่านเป็นเจ้าประจำต้องจ่ายค่าปรับเกือบทุกภาคเรียน อาจหาหนังสือไม่พบ หนังสือหรือยืมให้ผู้อื่น แลวแต่กรณี

เมื่อพูดถึงอาจารย์บางเขนแล้ว ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบคุณในความร่วมมือกับหอสมุดในทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะความร่วมมือในการคัดเลือกหนังสือเข้าหอสมุด มีอาจารย์หลายท่านแนะนำหนังสือดีๆ ให้หอสมุดจัดซื้อหรือหอสมุดติดต่อให้ร้านจำหน่ายหนังสือนำหนังสือใหม่สาขาวิชาต่างๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศมาให้อาจารย์ช่วยพิจารณาเลือกซื้อก็ได้รับความร่วมมืออย่างดี นอกจากนี้มีอาจารย์อีกส่วนหนึ่งเสียสละเวลาเดินทางไปเลือกหนังสือตามร้านจำหน่ายหนังสือต่างๆ เช่น ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้านดวงกมล สยามสแควร์ เป็นต้น เพื่อสั่งซื้อเข้าหอสมุด โดยหอสมุดจะจัดรถมหาวิทยาลัยและกำหนดวันเวลานัดให้อาจารย์ภาควิชาต่างๆ หมุนเวียนไปเลือกซื้อหนังสือเข้าหอสมุดเป็นประจำ (อาจารย์หลายท่านที่เคยไปคงจะจำได้) ด้วยเหตุนี้เองทำให้หอสมุดบางเขน ซึ่งเป็นหอสมุดขนาดเล็ก มีบุคลากรและงบประมาณจำกัด ยังไม่มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาดำเนินการ (เพราะนโยบายยุบรวมวิทยาเขต) แต่เรื่องทรัพยากรหนังสือที่ใช้สนับสนุนการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ อาจกล่าวได้ว่าหอสมุดบางเขนสามารถจัดบริการหนังสือวิชาการใหม่ๆ ในแต่ละสาขาวิชาได้สอดคล้องกับความต้องการของนิสิตและอาจารย์ในระดับที่น่าพอใจ

หอสมุดบางเขน เปรียบเสมือนบ้านหลังใหญ่ที่มี 2 ครอบครัวอยู่รวมกัน บางท่านอาจสงสัยว่าสมาชิกมีการทะเลาะกันบ้างหรือไม่ ขอยืนยันว่าเรื่องรุนแรงนั้นไม่มี อาจมีการขัดแย้งกันบ้างในเรื่องเล็กๆ น้อย ๆ แต่เป็นการขัดแย้งที่สอดคล้องคือ มุ่งพัฒนางานและบริการผู้ใช้ให้ดีขึ้น จึงจัดได้ว่าเป็นครอบครัวที่อบอุ่น เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันทำงาน ทุกคนเป็นสมาชิกหรือชาวหอสมุดที่น่ารัก และขอกล่าวถึงบางท่านในที่นี้คือ ฝ่าย วค.พระนคร มี อาจารย์ นภาพันธุ์ ชูอารยะประทีป (อดีตหัวหน้าหอสมุด ลาดออกจากราชการ) อาจารย์นงนารถ อินทศร (ชัยรัตน์) (ย้ายไปอยู่ วค.นครสวรรค์ ต่อมาลาออกไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา กลับมาทำงานที่สำนักหอสมุดกลาง มศว และโอนไปอยู่ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ ปัจจุบัน ผศ.นงนารถ ชัยรัตน์ เป็นผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มศว) อาจารย์สุคนธ์ เป้าเปี่ยมทรัพย์ (หัวหน้าหอสมุด) ย้ายมาจาก วค.เพชรบุรีวิทยาลัย (เกษียณแล้ว) อาจารย์เทียมจันทร์ ศิลปจารย์ (เกษียณแล้ว) ผศ.สุภาพร ดุษฎีพฤติพันธ์ ผศ.ปริญญาพร นิตยะประภา (ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) อาจารย์มุกดา วิชญคุปต์ (หัวหน้าโปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) ส่วนคนงานที่ทำงานมานาน คือ นางอุบล แดงทอง (เกษียณแล้ว) และ นางจาลิคนหาญ

ฝ่ายหอสมุด มศว บางเขน มี อาจารย์สุจิตรา ลิ้มห.ภิรมณ์ (นิลสุวรรณโสมชาติ) อดีตหัวหน้าหอสมุด ย้ายมาปฏิบัติงานที่ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ (ลาออกก่อนเกษียณ) ผศ.พัชรา สุทธิสำแดง อดีต รองผู้อำนวยการ (เกษียณแล้ว) รศ.ธาดาศักดิ์ วชิรปริชาพงษ์ อดีตรองผู้อำนวยการ ปัจจุบันสังกัดภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ของครุภัษ

คณะมนุษยศาสตร์ อาจารย์อุไรวรรณ โกมลวิภาค (ค่านนท์) ย้ายไปอยู่สถาบันราชภัฏพระนคร (ลาออกจากราชการแล้ว) อาจารย์เต็มสุข พงษ์ตน (ปัจจุบันเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ หอสมุดคณะแพทยศาสตร์ อังครักษ์) ผู้ที่ย้ายไปปฏิบัติงานที่สำนักหอสมุดกลาง ได้แก่ อาจารย์นภพรช สุดปาน (กาหลง บุตรไสว) อาจารย์ธรรมาภรณ์มณีน้อย คุณเนตติกิจ จิระประไพวัลย์ และนายสมบัติ (สำรวย) แจงประจักษ์ ส่วนบุคลากรอื่นๆ คือ นางนระศิริ หอมมื่น (หอสมุด อังครักษ์ - เกษียณอายุแล้ว) น.ส.ยุพิน ฤทธิ์ช่วยรอด (หอสมุด อังครักษ์) นางศิริพร นาคมณี (หอสมุดอังครักษ์) นายสมศักดิ์ ทองชู (หอสมุด อังครักษ์-ลาออก) นายสนองจุไล (หอสมุด อังครักษ์ - ลาออก) นายบรรเทิง ตริคดี (หอสมุด อังครักษ์ - ลาออก) นายพงศธร เกลียวทอง (หอสมุด อังครักษ์ - ลาออก) นางสุรีย์ลักษณ์ (สุนันท์) นพหิรัญ (หอสมุด อังครักษ์ - ลาออก) นายพีรพล เกลียวทอง (ย้ายไปคณะวิศวกรรมศาสตร์ อังครักษ์) นายมาลัย สุขสุสร (ลาออก) นายเฉลิม ดวงใย (ลาออก - อยู่สถาบันราชภัฏ) นายสำราญ สังขบุตร (ลาออก - อยู่สถาบันราชภัฏ)

การดำเนินงานของหอสมุดในระยะแรก ๆ
ที่ผู้เขียนมาทำงานนั้นหอสมุดมีปัญหาขาดแคลนบุคลากร จึงแก้ปัญหาโดยวิธีการจ้างนิสิตมาช่วยงาน และจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายชั่วโมง นิสิตจะใช้เวลารว่างจากการเรียนหรือช่วงตอนเย็น (หอสมุดเปิดบริการถึง 19.00 น.) งานที่มอบหมายให้นิสิตทำ เช่น เก็บหนังสือขึ้นชั้น ซ่อมหนังสือ เขียนสันหนังสือ บริการให้ยืมและรับคืนหนังสือ เป็นต้น นิสิตช่วยงานหอสมุด นอกจากจะได้เงินค่าตอบแทนแล้วยังเป็นการฝึกความรับผิดชอบและเพิ่มประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน ตัวอย่างนิสิตที่เคยช่วยงานหอสมุดบางคน และปัจจุบันรับราชการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เช่น **รศ.ดร.วิชัย แหวนเพชร (อดีตอธิการบดี) ผศ.ภักดี ขจรไชยกูล และอาจารย์**

ประสิทธิ์ เหลืองรัชพันธ์ เป็นต้น ต่อมา ระยะเวลาหลังๆ มีนิสิตนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น งานของหอสมุดมีมาก แต่นิสิตช่วยงานหอสมุดมีความรับผิดชอบน้อยลง หอสมุดจึงเลิกจ้างนิสิตช่วยงานและใช้วิธีจ้างลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติงานแทน เพราะไม่มีอัตราบรรจุซึ่งก็มีปัญหาพอสมควร เพราะหอสมุดไม่สามารถรักษาคนทำงานดี คนทำงานเก่งให้อยู่นานๆ ได้ จึงต้องทำหน้าที่คล้ายๆ สถานฝึกงานพอทำงานเก่งก็ไปสอบบรรจุทำงานที่อื่น แต่หอสมุดค่อนข้างโชคดีเพราะมีเจ้าหน้าที่ลูกจ้างชั่วคราวหลายคน ที่ทำงานดีและอยู่กับหอสมุดนานนับสิบปีโดยไม่ได้บรรจุ (ลูกจ้างชั่วคราวประเภทถาวร) ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ เราไม่สามารถช่วยบรรจุเป็นข้าราชการได้

ปัญหาที่หอสมุดทุกแห่งมักจะประสบ
เหมือนๆ กันคือ หนังสือหายหรือถูกฉีกขาด ทั่วๆ
ที่หาวิธี ป้องกัน ไว้แล้ว เช่น บริการถ่ายเอกสาร ติดลวดตาข่ายหน้าต่าง มีเจ้าหน้าที่ตรวจทางออก แต่ก็ มีหนังสือหายเป็นประจำ ผู้ใช้มีหลากหลายวิถีในการขโมยหนังสือ เช่น เลมบางๆ ยัดไว้ที่ฟุง โดยเฉพาะผู้ใช้ที่ใส่เสื้อฝึกลงานนำเครื่องประทับวันที่เข้ามาประทับวันกำหนดส่งเอง ฯลฯ หอสมุดบางเขนเองเคยขออนุญาตคนหอพักนิสิต (ตอนนั้นมีหอพักของ วค.และ มศว) โดยกำหนดวันสุดท้ายของการสอนภาคปลาย ขอความร่วมมืออาจารย์ที่คุมหอพัก ให้นิสิตทุกคนเปิดกุญแจตู้ไว้ ผลการค้นปรากฏว่าพบหนังสือของหอสมุดที่ไม่ได้ยืมเป็นจำนวนมากทีเดียว ผู้ที่ขโมยหนังสือต่างได้รับโทษตามระเบียบ มีกรณีขโมยหนังสือหอสมุดที่ค่อนข้างแปลก คือ มีนักศึกษา วค.พระนคร รายหนึ่งขโมยหนังสือของหอสมุด มศว โดยที่บรรณารักษ์หอสมุดมหาวิทยาลัยรังสิต ค้นพบ เพราะนักศึกษาผู้นี้ไปใช้บริการหอสมุดมหาวิทยาลัยรังสิต จึงแจ้งให้หอสมุด มศว ทราบพร้อมหลักฐาน ผลก็คือ นักศึกษาผู้นี้ถูกตั้งกรรมการสอบและลงโทษตามระเบียบ

ใน พ.ศ.2535 มศว บางเขน **หมดสภาพ**

การเป็นวิทยาเขต แต่ยังคงใช้เป็นสถานที่สำหรับการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) ซึ่งเปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร กศ.บ.ระดับปริญญาโท หลักสูตร กศ.ม. (สาขา อุตสาหกรรมศึกษา) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตร วศ.บ. ภาคปกติ และ อศ.บ. ภาคพิเศษ หอสมุดเปิดให้บริการถึง 22.00 น.

ในระยะหลังนี้ หอสมุดมีปัญหาเรื่องสถานที่คับแคบ เนื่องจากมีครุภัณฑ์และหนังสือเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทำให้ผู้ใช้บริการไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร สถาบันราชภัฏพระนคร ซึ่งยังไม่มีอาคารหอสมุดของตนเอง ได้รับงบประมาณ 18 ล้านบาท สร้างอาคารสำนักวิทยบริการ (อาคารเบญจมาภรณ์) เป็นอาคาร 4 ชั้น จึงเคลื่อนย้ายไปเปิดบริการ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2536

พ.ศ.2539 คณะวิศวกรรมศาสตร์ย้ายจากบางเขนไปเปิดสอนที่ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก เป็นคณะแรก จำเป็นต้องมีหอสมุดคณะ ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง ในขณะนั้น (รศ.เฉลิมวัฒน์ สีสี่ดา) จึงให้บรรณารักษ์จากสำนักหอสมุดกลาง 2 คน และเจ้าหน้าที่ 1 คน ไปปฏิบัติงาน ส่วนหอสมุดบางเขน ก็จัดส่งครุภัณฑ์บางส่วนพร้อมหนังสือสาขาวิศวกรรมศาสตร์ไปให้ และให้เจ้าหน้าที่ 3 คน ไปช่วยงานหอสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ คือ นายบรรเทง ตรีคีลี นายพงศธร เกลียวทอง และนายสนอง จุใหญ่

พ.ศ.2540 สำนักหอสมุดกลางบางเขน ได้งบประมาณให้ปรับปรุงอาคารและติดเครื่องปรับอากาศทั้งอาคารวงเงินประมาณ 3 ล้านบาท ก่อนหน้านี้หอสมุดเคยขอตั้งงบประมาณติดตั้งเครื่องปรับอากาศหลายครั้ง แต่ไม่เคยได้รับอนุมัติ เพิ่งจะได้รับอนุมัติตอนจะต้องโยกย้ายนี้เอง ใช้อย่างคุ้มค่าก็ต้องย้ายซะแล้ว

ปลายปี พ.ศ.2543 เริ่มเตรียม การวางแผน เก็บของเพื่อทยอยเคลื่อนย้ายของหรือหนังสือบางส่วน

ไปองครักษ์ หรือประสานมิตร ซึ่งทุกคนต้องทำงานหนัก โดยเฉพาะการพิจารณาแยกหนังสือจำนวนมากออกเป็น 4 ประเภท คือ ส่งไปองครักษ์ ประสานมิตร บริจาค และจำหน่ายออก ซึ่งหนังสือแต่ละประเภทต้องจัดเรียงตามลำดับหมวดหมู่แล้วมัดแยกเป็นพวกเขียนรายการติดไว้ พร้อมพิมพ์รายการต่างๆ ซึ่งต้องใช้เวลามาก ส่วนตู้บัตรรายการจำนวน 10 กวาทู่นั้น สำนักหอสมุดกลางและหอสมุดองครักษ์ ไม่ใช่แล้ว หอสมุดจึงติดต่อไปหอสมุดโรงเรียนต่างๆ ที่อยู่บริเวณใกล้เคียงที่ต้องการนำไปใช้ประโยชน์ ให้ทำหนังสือขอมมา เพื่อเป็นหลักฐานในการโอนครุภัณฑ์ของทางราชการไปให้

ครุภัณฑ์อื่นๆ เช่น ชั้นเหล็กวางหนังสือ เมื่อจัดเก็บหนังสือเรียบร้อยแล้ว แต่ละชั้นจะนำมาถอดออกเป็นชั้นๆ เพื่อถ่ายต่อการขนย้าย ส่วนเครื่องปรับอากาศ ซึ่งยังมีสภาพใหม่ก็ถอดออกนำไปติดตั้งที่สำนักหอสมุดกลาง การขนย้ายหนังสือและครุภัณฑ์บางส่วนไปสำนักหอสมุดกลาง ไม่มีปัญหาเพราะสำนักหอสมุดกลางจะนำรถและเจ้าหน้าที่มาช่วยขนไปเอง ที่มีปัญหาคอนข้างมากคือการขนไปองครักษ์ เดิมตั้งใจจะจ้างรถเอกชนบรรทุกไป ซึ่งค่าจ้างไม่แพง แต่ขัดกับระเบียบของทางราชการที่กำหนดว่าจะต้องจ้างเหมาให้ ร.ส.พ.ขนย้ายให้ ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า โดย ร.ส.พ.ได้มาประเมินราคาและนำกล่องกระดาษให้บรรจุหนังสือ หอสมุดต้องนำหนังสือที่เตรียมมัดไว้เรียบร้อยแล้ว มาแยกออกที่ละมัดบรรจุลงกล่องพร้อมเขียนรหัสประจำกล่องใหม่เพื่อความสะดวกเมื่อนำขึ้นชั้นที่หอสมุด องครักษ์ เมื่อทุกอย่างเตรียมการเรียบร้อยแล้ว ก็นัดวันให้ ร.ส.พ.มาขนของทั้งหมดไปส่งที่องครักษ์

หอสมุดกลาง มศว บางเขน ได้ปิดบริการอย่างเป็นทางการเมื่อสิ้นเดือน พฤษภาคม 2544 หลังจากเปิดบริการมาประมาณ 30 ปี บุคลากรต้องแยกย้ายกันไป บางคนไปอยู่หอสมุด มศว

บางคนไปอยู่ สำนักหอสมุดกลางและบางคนก็ขอลาออก ซึ่งผู้เขียนไม่อยากจะเห็นเหตุการณ์ดังกล่าวเลย เพราะเป็นเสมือนบ้านแตก (เรื่องเศร้ามาก) ส่วนอาคารหอสมุดก็มอบให้สถาบันราชภัฏพระนคร ซึ่งทางสถาบันได้ปรับปรุงใช้เป็นอาคารเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน

ท้ายที่สุด ผู้เขียนในนามของสำนักหอสมุดกลาง บางเขน (มีแต่ชื่อในความทรงจำ) ขอขอบพระคุณอดีตรองอธิการและอดีตรองอธิการบดี มศว ทุกท่าน ได้แก่ ศ.ดร.ฟุ้งเฟื่อง เครือตราชู ผศ.ดร.ปรีชา ธรรมมา รศ.ดร.วิชัย ดิสสระ รศ.อารีย์ สหชาติโกสิย และ ผศ.ดร.ธานี ทับทิมโต ซึ่งให้การสนับสนุนหอสมุดเป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณาจารย์ บุคลากรชาวบางเขนและชาวหอสมุดที่รักทุกคนที่ทำงานร่วมกันมาอย่างมีความสุข และความผูกพันเสมือนสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน สิ่งเหล่านี้จะบันทึกไว้ในความทรงจำดีๆ ของผู้เขียนอีกนานเท่านาน สุดท้ายขอขอบคุณ รศ.ชูชีพ อ่อนโคกสูง ที่ให้โอกาสผู้เขียนได้ทบทวนฟื้นความหลังเล่าสู่กันฟัง ขอสวัสดิ์ชาวบางเขนทุกท่านอีกครั้งครับ

.....

I
ครูแห่งชาติจาก มศว บางเขน

บรรณา รัตนวิทย์

นโยบายการยกย่องครูผู้มีผลงานดีเด่น ตาม พ.ร.บ.การศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนด เกณฑ์มาตรฐานครูแห่งชาติไว้ 5 ด้าน
เรียงตามน้ำหนักของเกณฑ์ ดังนี้

1. การครองตนของครู
2. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
3. การจัดการเรียนการสอนของครู
4. ความสามารถทางวิชาการ
5. การประสานกับชุมชน

และจะต้องเสนอโครงการที่จะทำในอนาคตเป็นโครงการ
3 ปี ได้แก่

1. โครงการวิจัยและพัฒนา ด้าน การเรียนการสอน
2. โครงการวิจัยและพัฒนา ครูเครือข่าย
3. โครงการวิจัยและพัฒนา รูปแบบ การฝึกอบรมครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติดำเนินการ
คัดเลือกผู้ที่เป็นครูแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2541 ได้ 4 คน ได้แก่

นางพิศวาท น้อยมณี	สาขาภาษาไทย
นายประดิษฐ์ เหล่าเนตร	สาขาชีววิทยา
นายประวิทย์ บึงสว่าง	สาขาเคมี
นายทองดี แยมสรवल	สาขาฟิสิกส์

เป็นที่น่าสังเกตว่าครูแห่งชาติสาขาวิทยาศาสตร์ ล้วนเป็น
ศิษย์เก่า มศว บางเขน ทั้งสิ้น ผู้เขียนจึงขอเสนอประวัติ แนวคิดในการ
ทำงานและโครงการที่จะทำต่อไปของครูแห่งชาติที่สำเร็จการศึกษาจาก

มศว บางเขน พอเป็นสังเขปดังต่อไปนี้

นายประดิษฐ์ เหล่าเนตร์ สาขาชีววิทยา

การศึกษา : พ.ศ. 2518 กศ.บ. ชีววิทยา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พ.ศ.2525 วท.ม. การสอนชีววิทยา จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก

แนวคิดในการทำงาน : การทำงานที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาและมีความก้าวหน้า จะต้องทำอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ทันต่อเหตุการณ์ ด้วยความตั้งใจ และทำให้สำเร็จ

โครงการที่จะดำเนินการ : การนำรูปแบบการสอนตามแนว CONSTRUCTIVISM ไปสร้างและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนของครูเครือข่ายที่สอนวิชาชีววิทยาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

นายประวิทย์ บึงสว่าง สาขาเคมี

การศึกษา : พ.ศ. 2522 กศ.บ. เคมี จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พ.ศ.2537 ศศ.ม. การสอนวิทยาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ

แนวคิดในการทำงาน : ครูผู้สอนวิชาเคมี มีหน้าที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียน ด้วยรูปแบบวิธีการ เนื้อหา และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง ของสังคมเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ และใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

โครงการที่จะดำเนินการ : การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเคมีที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ วัสดุ มีเดียเพื่อการศึกษา การทดลองทางเคมี

นายทองดี แยมสรवल สาขาฟิสิกส์

การศึกษา : พ.ศ. 2522 กศ.บ. ฟิสิกส์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน พ.ศ.2530 คม. สถิติการศึกษา จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ทำงาน : โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงพุมธานี จังหวัดพุมธานี

แนวคิดในการทำงาน :

1. มีความรักและศรัทธาในอาชีพครู
2. มีความขยัน อดทน เสียสละ และรับผิดชอบ
3. ใฝ่หาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ
4. ทำงานในเชิงรุกใครง

การที่จะดำเนินการ : การศึกษารูปแบบการเรียนการสอนวิชาฟิสิกส์ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินโครงการพัฒนาครูเครือข่าย

ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์

ข้อความต่อไปนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่คัดมาจากการสัมภาษณ์ เรื่องเกี่ยวกับการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2542) ในด้านของหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการผลิตครูวิทยาศาสตร์

คำถาม 1 หลักสูตรใหม่ค่อนข้างเปิดกว้างให้ครูจัดแผนการสอนเองจะทำให้มาตรฐานความรู้ของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันหรือไม่

คำตอบ: ผมคิดว่าครูอยากสอนอะไรก็ได้ แต่ จำเป็นต้องยึดมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้นไว้ ไมเช่นนั้นเราจะไม่สามารถเทียบเคียงมาตรฐานระหว่างโรงเรียนในที่สุดอาจจะก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน

คำถาม 2 การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ตามแนวหลักสูตรใหม่ ส่งผลกระทบกับครูอย่างไรบ้าง

คำตอบ: ตอนนี้อยู่ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นเรื่องของการปรับเปลี่ยน ครูเองตอนนี้เจอปัญหาด้านการจัดเตรียมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือเน้นเรื่อง

กระบวนการเรียนยังไม่สนใจเนื้อหามากนักแต่เดี๋ยวนี้หลายคนกลัวว่าเด็กจะได้รับความรู้ไม่พอจึงนำเนื้อหาเข้ามาด้วยครูจึงต้องปรับตัวค่อนข้างมาก เช่น ครูต้องมีความสามารถในการจัดทำหลักสูตรในรายวิชาที่ตัวเองสอนได้ลึก ซึ่งเดิมที่กรมวิชาการหรือ สสวท. สร้างหลักสูตรมาให้เราใช้เลย มีคู่มือกำกับเป็นแนวทางให้เสร็จ แต่วันนี้ทุกอย่างตรงกันข้ามครูต้องช่วยตัวเอง และจะต้องมีศักยภาพสูง ทั้งสร้างหลักสูตร การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้.....

คำถาม 3 การเปิดโอกาสให้คนที่เรียนด้านวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้จบสายครุมาสอนวิทยาศาสตร์

คำตอบ : เจออยู่มากเหมือนกันที่ไม่ได้เรียน มาทางสายครุโดยตรง พอเข้ามาสอนแล้วสื่อสารกับเด็กลำบาก ไม่มีความรู้ด้านจิตวิทยากับเด็กในวัยต่างๆ เลย การที่ครูเป็นผู้ทรงภูมิความรู้แต่ขาดซึ่งมนุษยสัมพันธ์ เด็กอาจจะไม่ยอมรับ เพราะคำว่าครูกับศิษย์ค่อนข้างจะเชื่อมกันแน่นแฟ้น การที่ครูจะ ทยายทอดอะไรให้กับลูกศิษย์ได้ ลูกศิษย์ต้องศรัทธาครู ครูต้องมีปฏิสัมพันธ์กับลูกศิษย์ เด็กมีปัญหาอะไรจะเป็นอะไร ครูต้องเข้าไป ของแวะได้ถามหากไม่มีคุณสมบัติเหล่านี้ ก็ถือว่า ขาดวิญญานของความเป็นครู

เป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งว่า ขณะนี้ไม่มีมศว บางเขน ซึ่งทำหน้าที่ผลิตครูวิทยาศาสตร์เพื่อเป็นครูแห่งชาติอีกต่อไป เนื่องจากถูกยุบวิทยาเขต ตั้งแต่ปี พ.ศ.2536

อาลัย-วิทยาเขตบางเขน

ชัยโรจน์ ชัยอินคำ

"การศึกษา" เป็นที่มาของพื้นฐานในการดำรงชีวิตของมนุษยชาติ คำกล่าวนี้ถือว่าเป็นสัจธรรม อย่างหนึ่ง อันเป็นที่รู้และเข้าใจกัน โดยทั่วไปหากพิจารณาตามระดับต่างๆ ที่มีการแบ่งการศึกษาออกเป็น ระดับอนุบาล ประถม มัธยม และอุดมศึกษา จะมองเห็นพื้นฐานที่ นักการศึกษาต้องการสร้างให้เกิดแก่ชีวิตมนุษย์ชัดเจนพอสมควร อย่างเช่น **ระดับอนุบาล** จัดเพื่อต้องการฝึกฝนการดำรงชีวิตเบื้องต้นในสังคม เน้นการสอนให้รู้เรื่องการคบเพื่อน การมีเพื่อน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การแบ่งปัน การช่วยเหลือตนเอง ฯลฯ อันเป็นพื้นฐานจำเป็นต่อการดำรงชีวิตใน "สังคม" ของมนุษย์ **ระดับประถมศึกษา** ก็จัดการให้ได้รับการศึกษาขยายวงกว้างออกไปอีกหน่อย เพราะเด็กมีอายุเพิ่มขึ้น และสังคมเริ่มขยายวงกว้างออกไปจากบ้าน คือไปสู่บุคคล ชุมชนรอบๆ ตัว ก็จะสอนให้รู้จักหน้าที่ของบุคคลที่มีต่อบ้าน ต่อชุมชน สิทธิหน้าที่ของคนที่อยู่ร่วมกันในชุมชน ตลอดจนสอนให้รู้จักการประกอบสัมมาชีพพอเลี้ยงตัวได้ระดับหนึ่ง ตามสถานะของบุคคลและครอบครัว แต่บางคนหรือหลายๆ คนก็ยังไม่พอ พยายามขวนขวายเรียนให้สูงและกว้างขวางขึ้นไปอีก เขาสู่ **ระดับมัธยมศึกษา** ซึ่งก็สอนวิชาความรู้และวิชาชีพที่ลึกซึ้งขึ้นไปอีก จนถือว่าการศึกษามีการส่งเสริมความรู้ความสามารถเพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตได้ดีกว่าระดับประถมขึ้นไปอีก ทำให้ความเป็นอยู่และการดำรงชีวิต มีความสุขมากยิ่งขึ้น อีกหลายๆ คนก็ยังคงไม่เพียงพอ คงดิ้นรนเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการหาเลี้ยงชีพให้สูงขึ้นไปอีก เพื่อยกสถานะทางสังคมให้สูงยิ่งขึ้น โดยพยายามเข้าเรียนต่อใน **ระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย** ซึ่งได้นั้นหนัก การเรียนรู้เฉพาะสาขาวิชาให้กว้างวงลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น บางคนเรียนวิชา

กฎหมาย เพื่อออกไปประกอบอาชีพเป็นทนาย เป็นอัยการ เป็นผู้พิพากษา บางคนไปเรียนนิเวศวิทยา วิศวกรรมศาสตร์ ก็ดำรงชีพเป็นวิศวกร บางคนไปเรียนทางด้านวิชาชีพครู ก็ออกไปประกอบอาชีพเป็นครู-อาจารย์ อย่างนี้เป็นต้น จะเห็นว่าทุกระดับการศึกษาที่มีความสำคัญอยู่ในตัวเอง และมนุษย์ก็พยายามฝึกฝนค้นหาวิชาความรู้เพิ่มเติมให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งในสมัยปัจจุบันนี้ การเรียนจบการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีความหมายเท่าๆ กับผู้คนที่จบหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อ 30-40 ปีที่ผ่านมาเท่านั้น การเรียนรู้ให้สูงมากเท่าใดก็จะทำให้สถานะทางสังคมมั่นคงและเป็นที่ยอมรับมากขึ้นเท่านั้น ผู้คนจึงพยายามแสวงหาแหล่งวิชาความรู้ที่สูงๆ ยิ่งขึ้น และมากขึ้นตามความเจริญของสังคมและโลก

เป้าหมายชีวิตของคนทั่วไปสมัยนี้จึงพยายามหาทางศึกษาต่อให้ถึงระดับอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย และเป็นเป้าหมายของผู้จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าทั้งหลายสมัยหนึ่ง เรามีสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย 2 แบบ เรียกว่า "แบบเปิด" และ "แบบปิด" มหาวิทยาลัยแบบเปิดจะมีข้อจำกัดในการเข้าเรียนน้อยกว่า เช่น ไม่ต้องสอบแข่งขันเข้าเรียน ระยะเวลาเรียนก็มากกว่าแบบปิด ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนชอบ และเมื่อเรียนๆ ไปเห็นที่ทว่าจะไม่จบ ก็เปลี่ยนไปเรียนวิชาใหม่และเริ่มต้นใหม่ได้ ผู้เรียนมักเป็นผู้กำหนดแผนการเรียนด้วยตนเอง ระยะเวลาเรียนอาจยืดยาวกว่าแบบปิดตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (ปริญญาตรี ตามปกติจะเรียน 4 ปี อาจเรียนได้นานถึง 7-8 ปี) สรุปสั้นๆ ว่า มหาวิทยาลัยเปิดมีความยืดหยุ่นมากกว่า มีมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรกของประเทศไทย ความจริงมหาวิทยาลัยเปิดจัดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนที่จำนวนที่มหาวิทยาลัยปิดจะรับเข้าศึกษาได้ ส่วนมหาวิทยาลัยอื่นๆ ที่เหลือกลายเป็นแบบปิดไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งมีระเบียบปฏิบัติ

และข้อกำหนดที่เป็นข้อจำกัดหลายอย่าง เช่น กำหนดให้มีการสอบแข่งขันเข้ามาเรียนที่เราเรียกว่า "สอบเอนทรานซ์" มีกำหนดเวลาให้เรียนปริญญาตรี 4 ปี ยกเว้นแพทยศาสตร์ และต้องมาเรียนตามเวลาตามตารางสอนที่กำหนดว่าวันไหนเรียนวิชาอะไรบ้าง กี่ชั่วโมง อาทิตย์หนึ่ง เรียนกี่ชั่วโมง มีระบบการตรวจสอบเวลาเรียนเท่านั้นเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ และรับนักเรียนจำนวนจำกัด ชั้นละ 30 - 35 คน นอกนั้นก็ยังมีข้อกำหนดอื่นๆ อีกมากมาย แม้จะมีข้อจำกัดมากมาย ผู้คนก็นิยมเข้าเรียนในระบบปิดมากกว่า ปีหนึ่งๆ มีผู้คนนอกหักไม่สามารถเข้าเรียนในระบบนี้หลายหมื่นคน รัฐบาลหลายสมัยได้พยายามแก้ปัญหาผู้เรียนขาดสถานที่เรียน โดยอนุมัติให้วิทยาลัยครูเปิดสอนได้ถึงระดับปริญญาตรีและได้แก้ไข พ.ร.บ.ให้วิทยาลัยครูเปลี่ยนสถานะเป็น "สถาบันราชภัฏ" สามารถแก้ปัญหาผู้คนที่เรียนได้ระดับหนึ่ง แต่ก็คงไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ที่อยากจะเรียนให้สูงขึ้นอยู่ดี มหาวิทยาลัยหรือสถาบันต่างๆ จึงแก้ปัญหาโดยการเปิด "วิทยาเขต" หรือบางแห่งเรียกว่า "ศูนย์การศึกษา" ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด และเมื่อปี พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็น "มหาวิทยาลัยราชภัฏ" และเปิดโอกาสให้ผู้จบอนุปริญญา ทั้งสายสามัญและสายวิชาชีพ สามารถสอบเข้าเรียนต่อในระดับปริญญาได้ ผู้อยากมีความรู้ความก้าวหน้าทางสังคมก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมายมหาศาล แม้ทุกมหาวิทยาลัยจะเปิดวิทยาเขต หรือศูนย์การศึกษามากมายแล้ว แต่ก็ยังไม่มีสถานที่หรือที่นั่งเรียนเพียงพอต่อความต้องการ จนกลายเป็นปัญหาระดับชาติไปดังที่ทราบกันดีอยู่แล้ว

การมี "วิทยาเขต" หรือ "ศูนย์การศึกษา" แยกออกไปจากสถาบันแม่ หากพิจารณาอย่างถ่องแท้แล้ว ดูเหมือนจะมี "ประโยชน์" หรือ "ข้อดี" มากกว่า "ข้อเสีย" อยู่หลายประการ ที่ว่าข้อดีก็มี เป็นต้นว่า

1. เป็นการให้โอกาสแก่ผู้มีความต้องการ

ความก้าวหน้าในวิชาชีพของตนทุกสาขาวิชาได้ศึกษาต่อให้สูงขึ้น โดยถือคติที่ว่า ยิ่งเรียนสูงย่อมมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงขึ้น

2. เป็นการกระจายโอกาสให้คณาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถได้มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน โดยไม่ถูก "จำกัด" ให้อยู่ในสถาบันแม่ที่มีตำแหน่งและอัตรางานจำกัด

3. ช่วยลดปัญหาเศรษฐกิจของชาติ อันได้แก่ปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือค่าน้ำมัน เพราะวิทยาเขตหรือศูนย์การศึกษาจะทำหน้าที่เป็น "จุดสกัด" ไม่ให้ใช้ระยะเวลาเข้าสู่สถาบันแม่เพียงแห่งเดียว เป็นการลดปัญหาสำคัญของชาติได้ระดับหนึ่ง

4. การมีวิทยาเขตหรือศูนย์การศึกษาของสถาบันการศึกษาใดๆ ย่อมเป็นเสมือน "หน้า-ตา" ของสถาบันแม่แห่งนั้นว่ายิ่งใหญ่ มีศักยภาพ มีเกียรติภูมิใดๆ ก็อยากเข้าเรียน ผลพลอยได้ที่ตามมาคือจำนวนผู้เรียนก็มีมาก ศิษย์เก่าก็มีมาก และศิษย์เก่ากับสถาบันเดิมผูกพันกันและเลื้อยอำนาจช่วยเหลือสงเคราะห์ต่อสถาบันแม่ต่อศิษย์รุ่นหลังๆ มากน้อยอย่างไร คงไม่จำเป็นต้องพูดถึงรายละเอียดอีก

ขอทบทวนความเป็นมาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พอเป็นสังเขป เพื่อผู้อ่านจะได้ทราบภูมิหลังของมหาวิทยาลัยแห่งนี้พอสมควร มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยปิดที่ปรับเปลี่ยนสถานภาพมากจาก "วิทยาลัยวิชาการศึกษา" และวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่ปรับเปลี่ยนสถานภาพมาจาก "โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร" สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ มีศักดิ์และสิทธิ์ประสาทปริญญาตรี - โท - เอก เป็นแห่งแรกของสถาบันการฝึกหัดครูและเป็นแห่งเดียวในประเทศไทยทำหน้าที่ผลิตครูปริญญาตรี เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ จนมีการขยายสาขาออกไปทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด รวม 8 แห่ง เป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา

มีชื่อตามตำบลและจังหวัดที่ตั้ง คือ

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ถนนประสานมิตร ต่อๆ มาตัดคำว่า "ถนน" ออก กลายเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ถือว่าเป็นวิทยาลัยแม่ ตั้งอยู่ที่ซอย 23 ถนนสุขุมวิท

2. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน เพราะตั้งอยู่ในบริเวณโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน ขณะนั้น

3. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ตั้งอยู่ในสถานที่เดียวกับโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร (มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปัจจุบัน) หลังวัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน

4. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา โดยการยกฐานะจากโรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา ตั้งอยู่บริเวณกรีฑาสถานแห่งชาติ (สนามศุภชลาศัย)

5. วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ตั้งอยู่ในสถานที่เดียวกับมหาวิทยาลัยบูรพาตั้งอยู่ในปัจจุบัน

6. วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา ตั้งอยู่ที่เดียวกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ปัจจุบันตั้งอยู่และปัจจุบันเปลี่ยนสถานภาพเป็น "มหาวิทยาลัยทักษิณ"

7. วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม ตั้งอยู่ที่เดียวกับที่มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามตั้งอยู่และปัจจุบันเปลี่ยนสถานภาพเป็น "มหาวิทยาลัยมหาสารคาม"

8. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก ตั้งอยู่ที่จังหวัดพิษณุโลก ปัจจุบันคือ "มหาวิทยาลัยนเรศวร" สรุปง่ายๆ ว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งอยู่

เกือบทุกภาคของประเทศ ในช่วงปี 2516 - 2519 สมัยที่นิสิตนักศึกษาพร้อมพลังเพื่อขับไล่เนกการเมืองเผด็จการคณะหนึ่ง ซึ่งความจริงมีการเดินขบวนประท้วงกันต่อเนื่องมาก่อนนี้หลายปี แต่มารุนแรงในช่วงปี 2516 - 2519 มีเรื่องเล่าว่า ตำรวจสมัยนั้นจะกังวลกับการรวมตัวของนิสิตนักศึกษาของวิทยาลัย

วิชาการศึกษามากที่สุด เพราะมีที่ตั้งอยู่ในทุกภาคของประเทศ ทุกครั้งที่มีการรวมพลของนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาของวิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับผู้แทน เข้ามารวมทุกทิศทุกทาง ยากแก่การสกัดจับยังเป็นอย่างยิ่ง ทำให้ตำรวจขาดและปวดหัวไปตามๆ กัน อันนี้ถือว่าเป็นข้อดีของวิทยาเขตอีกประการหนึ่งก็ได้ แต่น่าเสียดายที่ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้เติบโต "ลง" ไม่เติบโต "ขึ้น" กลายเป็นมหาวิทยาลัย เล็กกลง กล่าวคือ จากการที่มีสาขาอยู่เดิม 7 แห่ง (ซึ่งต่อมาก็เรียกเป็นวิทยาเขตเหมือนกัน) ลดลงเหลือ เป็นเพียงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตั้งอยู่ที่ซอย 23 (ซอยประสานมิตร) ถนนสุขุมวิท เขต วัฒนา กรุงเทพฯ กับหนึ่งศูนย์การเรียน ซึ่งตั้งอยู่ที่ คลอง 16 ต.ศรีษะกระบือ อ.องครักษ์ จ.นครนายก กลายเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่อยู่ในอันดับต้นๆ เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยปิดอื่นๆ ของรัฐ อนึ่ง ภาระกิจดั้งเดิมของสถาบันนี้คือหน้าที่ผลิตครูชั้นสูงของประเทศ ได้ถูกทอดทิ้งกลายเป็นเพียงตำนานอันเศร้าสลดใจของ ศิษย์เก่ารุ่นดั้งเดิม โดยเฉพาะรุ่นที่มีชื่อว่า "แสนแสบ 168" ปัจจุบันนี้แม้จะมีคณะศึกษาศาสตร์อยู่ แต่ก็ ดูเหมือนจะไม่เป็นคณะที่สมบูรณ์แบบ เท่าที่ทราบ ปัจจุบันนี้ คณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งศิษย์รุ่นเก่า ๆ โดยเฉพาะศิษย์ ผู้เล่าเรียนมาจากโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ถนน ประสานมิตร และผู้สำเร็จจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ถือว่าเป็น "คณะแม่" ของสถาบันแห่งนี้ มีการสอน ผู้ที่จะออกไปเป็นครูของคณะจริงๆ เพียง 3 วิชาเอก คือ วิชาเอกทางการแนะแนวการศึกษา, วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา และการประถมศึกษา นิสิตคณะ ศึกษาศาสตร์ที่เคยเลือกเรียนวิชาเอกตามสาขาวิชา ต่างๆ เช่น วิชาเอกสังคม เรียนเกี่ยวกับสังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือวิชา เอกวิทยาศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมีฯ หรือวิชาเอก ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ พวกเหล่านี้จะไปเรียนอยู่

ในคณะสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะ มนุษยศาสตร์ โดยให้คณะศึกษาศาสตร์สอนเฉพาะ วิชาชีพครูเท่านั้น ผู้เรียนในลักษณะดังกล่าวก็กลายเป็น นิสิตคณะนั้นๆ ไปโดยปริยาย อันเป็นผลทำให้ คณะศึกษาศาสตร์มีจำนวนผู้เรียนเป็นเพียงกระจุก เล็กนิดเดียว จำนวนจริงๆ คงไม่เกิน 200-300 คน (ผลที่ปรากฏต่อมาจากเดิมวิทยาลัยวิชาการผู้ทำหน้าที่ เสมือนคณะแม่ผลิตครูชั้นนำของประเทศ กลายเป็น คณะแคะแกร็นและอีกไม่นานอาจจะสูญพันธุ์) โดย นัยเช่นนี้ เมื่อนิสิตคณะศึกษาศาสตร์จะทำกิจกรรม ทางสังคมร่วมกับคณะอื่นๆ ก็คงจะทำได้ด้วยความท้อแท้ เพราะมีคนจำนวนน้อยขาดตัวเล็ก เพราะจำนวนคน จำกัด ยิ่งการบริหารการเงินภายในมีการยึดแนวทางการคิดคำนวณและจัดส่งรายได้รายจ่ายเป็นรายหัว คณะศึกษาศาสตร์ยุคปัจจุบัน ก็แทบจะไม่มียบ ประมาณมาบริการงานของคณะได้ หรือแนวคิด แนวปฏิบัติดังกล่าวนี้เป็นแนวคิดเชิงนวัตกรรม ของการจัดการศึกษาตามสมัยโลกาภิวัตน์ ก็ไม่ อาจคาดคิดได้ หรือคิดว่าใครๆ จบจากคณะ ไหนๆ ก็เป็นครูได้ทั้งสิ้น

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยภาพรวม มีแนวคิดในการบริหารจัดการแปลกๆ อยู่ และ ผู้บริหารมักขาดความรู้ความสามารถในการบริหาร การจัดการ และการตัดสินใจ ในแง่ความหมายของ คำดังกล่าว ผู้บริหารหลายท่านอาจจะพอรู้ เพราะ ทุกคนอ่านออกเขียนได้ แต่ในการประยุกต์ในการ ปฏิบัติงานรู้สึกจะมีน้อยเต็มที ที่ผ่านๆ มาการบริหาร การจัดการและการตัดสินใจ ก็มักจะขึ้นอยู่กับความรู้ สึก ความกลัว ไม่กล้าคิดกล้าเสี่ยง ขาดวิสัยทัศน์ อาศัยพวกมากลากไป หรือความใกล้ชิดเป็นส่วนตัว ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดตำแหน่งหน้าที่การงาน การส่ง คนไปศึกษาต่อต่างประเทศ เอาตัวอย่างที่เห็นได้ชัดๆ เกี่ยวกับเรื่องการยุบรวมวิทยาเขตในยุคนั้น คณะ ผู้บริหารมีหลักฐานการอ้างอิงเพื่อการยุบรวมว่าบ

ประมาณของมหาวิทยาลัยมีน้อยไม่เพียงพอและลักษณะงานของวิทยาเขตเป็นงานซ้ำซ้อนกัน เวลาเสนอของบประมาณเพิ่มไม่สามารถชี้แจงเหตุผลได้ แต่ขณะเดียวกันงานในลักษณะซ้ำซ้อนกัน กระทรวงศึกษาธิการสมัยนั้นกลับสามารถบริหารจัดการวิทยาลัยได้ถึง 36 แห่งพร้อมๆ กัน ลักษณะงานของวิทยาลัยครูสมัยนั้นก็อยู่ในลักษณะเดียวกับวิทยาลัย วิชาการศึกษา หรือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือการผลิตครูเหมือนกัน วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยก็มีเพียง 7 แห่งเท่านั้น แต่หาเหตุผลชี้แจงเพื่อของบประมาณเพิ่มไม่ได้ และผู้บริหารสมัยนั้นกลับมองเห็นว่าการยุบรวมเหลือเพียงแห่งเดียวเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่สุด พุดง่ายๆ ว่า "เล็กทำใหญ่ไม่ทำ" อะไรประมาณนั้น มาสมัยนี้มหาวิทยาลัยอื่นๆ แม้มหาวิทยาลัยเอกชนแทบทุกมหาวิทยาลัยกลับขยายวิทยาเขต ศูนย์การเรียนแห่ง กิ่งก้านสาขาออกไปเกือบทั่วประเทศ แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกลับเล็กลงๆ และยังมีเรื่องแปลกแต่จริงอีกด้วยคือ พยายามจะ กลายเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่มีฐานรองรับ สนใจจะเป็นแต่เพียงทางผ่านให้แก่ มหำบัณฑิตและดอกเตอร์ทั้งหลายเท่านั้น กล่าวคือ พยายามลดการผลิตนิสิตระดับปริญญาตรีลง แต่จะ สอนระดับปริญญาโท - ปริญญาเอกเท่านั้น เป็นเสมือน ฐานล่างเพราะบาง ส่วนบนที่คิดว่าจะโตก็ไม่โต เพราะ ปัจจุบันนี้ทุกมหาวิทยาลัยแย่งกันเปิดการสอนระดับ มหำบัณฑิตและปริญญาเอกกัน โดยการแข่งขันกัน โฆษณาเหมือนการเปิดสอนโรงเรียนอนุบาล ท่านผู้ บริหารเหล่านั้นอาจคิดว่า การสอนระดับมหำบัณฑิต ขึ้นไปสะดวกดี การเรียนการสอนก็อาศัยการอภิปราย ในระหว่างผู้เรียนเป็นแกน "มีนิทานเล่าต่อกันมาว่า มีอาจารย์ท่านหนึ่งสอนจากตำราภาษาต่างประเทศ เมื่ออ่านเนื้อหาที่จะสอนเสร็จแล้วก็เหลือบไปเห็นเพื่อน ร่วมรุ่นเคยเรียนปริญญาตรีร่วมกันมาก่อน สมมุติชื่อ ก. ก็สอนต่อว่า เอ้า ก. แปล" นิทานเรื่องนี้เท็จจริง ประการใดก็ขอให้ท่านผู้อ่านสืบเสาะหาความจริง

เอาเอง ผู้เขียนได้ยินเขาเล่ามาอย่างทีกล่าวก็เลยยกมา เป็นตัวอย่างให้ฟัง สมัยแรกๆ การเรียนปริญญาโท - เอก มีการเรียนชั้นละไม่เกิน 10-20 คน แต่ปัจจุบัน การเรียนระดับนี้กลายเป็นธุรกิจ เพราะใครๆ ก็ต้อง การเรียนจบมหาบัณฑิตขึ้นไปและใครๆ ก็อยากสอน เพราะมีรายได้เพิ่มขึ้นอีกมาก ทั้งนี้เพราะเก็บค่า เล่าเรียนเป็นรายหัวแพงกว่าระดับปริญญาตรี ค่า ชั่วโมงสอนก็มากกว่าและมีค่าตรวจ ค่าอ่านวิทยานิพนธ์อีกด้วย จึงมีผู้เรียนแต่ละห้องมากมาย ไม่แตกต่างไปจากห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา มากนัก สำหรับในแง่ของความรักสถาบัน ของบัณฑิต มิพักต้องพูดถึง ถึงจะมีก็น้อยมาก เพราะผู้เรียนระดับ มหำบัณฑิตขึ้นไป ไม่มีเวลามาทำกิจกรรมทางสังคม เหมือนๆ กับนิสิตระดับปริญญาตรี ไม่มีเวลามากพอ จะรวมคลุกคลีกับกิจกรรมที่มุ่งสร้างความรัก ความ สามัคคี ความสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน เช่น การออก ค่าอาสาพัฒนา การแข่งขันกีฬา ฯลฯ นักศึกษา ปริญญาโท-เอก จะรีบๆ เรียนให้สำเร็จเร็วๆ แล้วกลับไปทำงานเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่ตนเองมากกว่า จะมาเสียสละเวลาทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัย อนึ่ง ผู้สอนระดับนี้บางส่วนก็เป็นอาจารย์พิเศษจากสถาบัน อื่น บ้างก็เป็นเพื่อนของอธิการบดี เป็นเพื่อนคณบดี เป็นเพื่อนหัวหน้าภาควิชา ฯลฯ มาสอนเป็นคาบๆ สอนเสร็จก็รีบกลับเพื่อเตรียมตัวไปสอนแห่งอื่นอีก สิ่งสำคัญน่าจะคิดมากๆ เกี่ยวกับการบริหารงานของ คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็คือ คณะผู้บริหารไม่ได้ จบและไม่ได้รับการอบรมทางสาขาการบริหารงานใดๆ มาโดยตรง จึงรู้และเข้าใจหลักการการบริหารจัดการ การตัดสินใจอย่างหลวมๆ คือรู้จากการอ่านตำรา ขอให้อ่านปริญญาสูงๆ ไม่ว่าสาขาใดก็สามารถสมัคร เป็นผู้บริหารระดับต่างๆ ได้ ด้วยเหตุนี้บางครั้งวิสัยทัศน์ ทางด้านการบริหารการจัดการและการตัดสินใจ จึงไม่ ค่อยกว้างไกลนัก มักจะบริหารงานเลียนแบบคนก่อนๆ จะมีแปลกไปบ้างก็คือ การจัดการตามแนวทางพื้นฐาน

ความรู้ของตนที่พอจะมีประสบการณ์ในบางเรื่องอยู่บ้าง พุดง่ายๆ ว่าเรียนจบปริญญาตรีสาขาใด ก็พยายามส่งเสริมสาขาวิชานั้น รวมทั้งผู้คนในแวดวงมากกว่าสาขาอื่น หน่วยงานอื่นเท่าที่ทราบๆ มา เขามีการเตรียมตัวผู้ที่จะทำหน้าที่บริหารงานในหน่วยงาน เช่น สำนักงานข้าราชการพลเรือน เปิดอบรมความรู้ทางการบริหารของหัวหน้างาน กรมการปกครอง มีโรงเรียนนายอำเภอ อบรมปลัดอาวุโสด้านต่างๆ เพื่อเตรียมเป็นนายอำเภอ เป็นต้น (ไม่แน่ใจว่าสองหน่วยที่ยกตัวอย่างมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอย่างอื่นหรือไม่ หลังจากได้มีการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินเร็วๆ นี้) หากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะได้ส่งผู้มีความรู้ความสามารถและมีแว้วจะเป็นผู้บริหารงานที่ดีไปร่วมรับการฝึกอบรมก็คงจะเป็นการดีไม่น้อย มิใช่หัวหน้างานเลือกและแต่งตั้งมาก็ทำงานตามหัวหน้าสั่ง ขาดความคิดริเริ่มของตนเอง พฤติกรรมทำนองนี้อาจมีส่วนที่อยู่ส่วนหนึ่ง คือสามัคคีกันทำลายคู่แข่งพล้ำหรือผู้มีเจตคติไม่ตรงใจตน หรือมีทิ่ที่ว่า จะเดินเกินตน หรือมีความเกลียดชังเป็นส่วนตัว เมื่อมีโอกาส ผู้เขียนมีนิทานเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง ขณะที่ผู้เขียนได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยอธิการบดี แต่ทำงานที่วิทยาเขตบางเขน ได้เข้าร่วมประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในวาระการประชุมหัวข้อเรื่องสืบเนื่อง มีหัวข้อหนึ่งกล่าวถึงเรื่องการทำงานของคณบดีท่านหนึ่ง ในทำนองคลุมเครือ ติดอยู่ในวาระการประชุมซึ่งเข้าใจว่าคงจะติดอยู่อย่างนั้นจนกว่าคณบดีท่านนั้นจะหมดวาระ ทั้งนี้จะทำเพื่อตัดโอกาสการกลับมาเป็นคณบดีอีกสมัยหรือเพื่ออะไรก็ไม่อาจทราบได้ มีการพูดถึงทุกครั้งที่มีการประชุม แต่ไม่มีการสรุปให้จบสิ้น อันนั้นเป็นการบำรุงขวัญ หรือทำลายขวัญหรืออย่างไร

วิทยาเขตบางเขนได้ผูกพันกับชีวิตราชการของผู้เขียนมากกว่าครั้งหนึ่งของชีวิตการรับราชการ ผู้เขียนเริ่มเข้ารับราชการ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร เมื่อ พ.ศ.2503 และได้รับคำสั่งให้มาช่วยสอนที่วิทยาเขตบางเขน เมื่อปี พ.ศ.2517 และได้ย้ายมาสอนที่วิทยาเขตแห่งนี้เต็มตัว เมื่อปี พ.ศ.2519 ตามระเบียบว่าด้วยการจัดตำแหน่งงานของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย และเป็นปีเดียวกับที่ผู้เขียนกลับจากศึกษาต่อหลังจากสำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัย DELHI ประเทศอินเดีย ทางด้านการบริหารการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร (เรียนจากตำราภาษาอังกฤษที่เรียนกันทั่วโลก) ตลอดอายุขัยแห่งการรับราชการ ได้รับประสบการณ์ด้านการสอน การนิเทศการสอน การบริหาร พอสมควร เคยได้รับตำแหน่งผู้ควบคุมการกีฬาทุกประเภทของวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร (2507-2515) ขณะอยู่ที่วิทยาเขตบางเขน เคยดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต (หลายสมัย) รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และผู้ช่วยอธิการบดี ได้พบว่าวิทยาเขตบางเขนมีศักยภาพในการสร้างเสริมความแข็งแกร่งให้แก่ชาติไม่ใช่น้อย ผลผลิตบัณฑิตทางด้านศึกษาศาสตร์ วิชาเอกต่างๆ ออกไปรับใช้ชาติหลายหมื่นคน ศิษย์เก่าของวิทยาเขตแห่งนี้ได้รับความสำเร็จในหน้าที่การงานสูงได้เป็นถึงประธานวุฒิสภา (คุณสุชน ชาลีเครือ) เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง (คุณอาคม เองฉวน) ส่วนระดับผู้อำนวยการโรงเรียนคงมีพักต่อกกล่าวถึง เชื้อแน่วว่ามีจำนวนมากมายหลายคน จึงเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่บุคลากรผู้ทรงคุณค่าเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้กลับมาเยี่ยมเยียนบ้านเดิม (วิทยาเขต) เพื่อกลับมาสร้างเสริมขวัญและกำลังใจให้แก่บัณฑิตนักศึกษารุ่นน้องๆ ได้ เพราะ บ้านได้ถูกรื้อถอนไปเสียแล้ว

สรุปว่า การยุบรวมวิทยาเขตคราวนั้นเป็นการทำลายล้างความดีของวิทยาเขต ดังได้กล่าวมาข้างต้นจนหมด และยังทำลายโอกาสของผู้ที่อยากจะทำหน้าที่ในอาชีพการงานทางวิชาชีพครูอีกหลายหมื่นหลายแสนคน โดยเฉพาะผู้ที่

อาศัยอยู่ทาง ด้านทิศเหนือของกรุงเทพมหานคร และทำลายจิตวิญญาณของผู้ที่เคยเรียน เคยทำงานในวิทยาเขตต่างๆ โดยเฉพาะวิทยาเขต ในกรุงเทพมหานครทั้ง 3 แห่ง เพราะไม่มีสถาน ศึกษาเดิมเหลืออยู่ ไม่รู้จะไปจัดกิจกรรมการ คินสู่เหย้ากันที่ไหน หรือจะจัดกิจกรรมรำลึกถึง จารีตประเพณี ตลอดจนความทรงจำต่างๆ ก็ ไม่อาจทำได้ การยุบรวมวิทยาเขตจึงเป็นการ ตัดสินใจที่ขาดวิสัยทัศน์อันกว้างไกล ไม่ก่อให้เกิดผลดีสืบเนื่องใดๆ มาจนถึงปัจจุบันนี้

จาก มศว บางเขน สู่ มศว องครักษ์

อนุศักดิ์ สมิตสันต์

เมื่อปี พ.ศ.2518 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับบริจาคที่ดินบริเวณที่เป็นรอยต่อระหว่าง 3 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคอีสานตอนใต้ ในท้องที่อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 947 ไร่ เป็นที่ดินทำเลดี ทำเลมังกรตามศาสตร์ของฮวงจุ้ย และตั้งอยู่ในเขตชลประทาน

ล่วงมาในปี พ.ศ.2534 มหาวิทยาลัยได้รับเงินงบประมาณจำนวน 450,000 บาท เพื่อทำการศึกษาความเป็นไปได้และการวางผังแม่บทในการพัฒนาที่ดินจำนวนเกือบหนึ่งพันไร่ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน (มศว บางเขน) ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการศึกษาในเรื่องดังกล่าว พร้อมทั้งจะได้ถูกกำหนดให้เป็นฐานปฏิบัติการด้านข้อมูลข่าวสารและเตรียมความพร้อม เพื่อนำเสนอโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก บรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัย และของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต่อไป

ด้วยความมุ่งมั่นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มศว บางเขน ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนในยุคนั้นที่จะร่วมกันผลักดันและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย ซึ่งก่อกำเนิดจาก "โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง" วิทยาลัยเฉพาะทางให้ก้าวไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และการเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University) สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัย สถาบันอื่นๆ ในภูมิภาค ปรับบทบาทและภารกิจของตนเองให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) และพัฒนามหาวิทยาลัยให้สามารถดำรงอยู่ในมาตรฐานสากลได้ (Internationaliza-

tion) โดยยังคงความเป็นไทยและรากเหง้าแห่งภูมิปัญญาตน โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จึงก่อตัวขึ้นตั้งแต่นั้นมา

สาระสำคัญของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก เป็นโครงการระยะยาว ใช้ระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น รวม 10 ปี (พ.ศ.2535 - 2544) จำนวนเงิน 2,674.92 ล้านบาท เป็นเงินกู้ 818.32 ล้านบาท และเงินงบประมาณแผ่นดิน 1,856.60 ล้านบาท

ในส่วนของเงินกู้ จะใช้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2535 - 2537 เพื่อเป็นค่าครุภัณฑ์และการก่อสร้าง และใช้เงินงบประมาณสมทบอีกส่วนหนึ่ง หลังจากนั้น คือ ปี พ.ศ. 2538-2544 จะขอใช้เงินงบประมาณแผ่นดินทั้งหมด

สำหรับคณะที่จะพัฒนาเพื่อให้มีการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและผลิตกำลังคนระดับสูง ในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการเร่งด่วนของประเทศ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสหเวชศาสตร์ คณะพลศึกษา คณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะที่มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป

กล่าวโดยสรุปเมื่อพิจารณาโครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก จัดได้ว่าเป็นโครงการขนาดใหญ่ ใช้จำนวนวงเงินสูงถึงเกือบ 3 พันล้านบาท อาจเปรียบได้กับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่แห่งหนึ่งทีเดียว และการจัดตั้งคณะถึง 6-7 คณะทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สุขภาพนั้น จำเป็นจะต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานอย่างรัดกุม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความพร้อมทางด้านบุคลากรในสาขาวิชา

ที่จะเปิดทำการสอนที่องครักษ์

นักวิชาการบางท่านและนักเศรษฐศาสตร์บางคนนำโครงการนี้ไปเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ขณะนั้น) ซึ่งดำเนินการเปิดสอนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเช่นกัน ก็พบว่าค่าใช้จ่ายที่ใกล้เคียงกัน

กล่าวคือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเปิดสอน 5 สำนักวิชา (คณะ) คือ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สังคม เทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีทรัพยากร ขณะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ ซึ่งจะเปิดทำการสอนและการวิจัยในสาขาวิชาต่างๆ พร้อมทั้งการจัดตั้งหน่วยงาน รวม 6 คณะ ดังกล่าวมาแล้ว จึงนับได้ว่ามีจำนวนที่ใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

แต่ทั้งสองมหาวิทยาลัยก็มีความเหมือนในความแตกต่าง กล่าวคือ เหมือนกันในประเด็นของจำนวนคณะที่จะเปิดดำเนินการสอน

- ก. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเปิดสอน 5 สำนักวิชา (คณะ)
- ข. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ เปิดสอน 6 คณะ

สำหรับในส่วนของความแตกต่าง ก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ขณะนั้น) มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนทางด้านสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นสำคัญขณะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ มุ่งเน้นการผลิตกำลังคนทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พร้อมไปกับการเร่งผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ แพทยศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ และสาขาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาประเทศในอนาคต อย่างไรก็ตามด้วยความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจของบุคลากรทุกหมู่เหล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรจาก มศว บางเขน ที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยให้เป็นเจ้าของเรื่อง ได้ดำเนินการอย่างรัดกุม อย่างมี

เป้าหมายและอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งโครงการนี้ได้ผ่านการพิจารณาและบรรจุไว้ในแผนต่าง ๆ ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แผนพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539)

2. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัย ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539)

3. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539)

เพื่อให้ความเรียงชิ้นนี้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ ผู้เขียนขอเอนามผู้ที่มีบทบาทสำคัญ และมีส่วนเกี่ยวข้องของในยุคนั้น จำนวน 4 ท่าน คือ

1. รศ.ดร.ชาติรี เมืองนาโพธิ์
อธิการบดี
2. ศ.ดร.สำเริง บุญเรืองรัตน์
รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
3. รศ.ดร.สมบุญณ์ ชิตพงษ์
รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา
4. ผศ.ดร.ธานี ทับทิมโต
รองอธิการบดี มศว บางเขน

บุคคลดังกล่าวข้างต้น ได้เป็นผู้ผลักดัน เกื้อหนุน ให้กำลังใจและยื่นเคียงบาเคียงไหล่กับเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานฝ่าฟันอุปสรรคนานาชนิด จนกระทั่งผลการดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายที่ละขั้น ทีละตอน และจนเป็นเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา

โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก เป็นโครงการเงินกู้ เพื่อพัฒนาการศึกษา มีระยะเวลาดำเนินการเต็มรูปแบบ ภายใน 10 ปี (พ.ศ.2535 - 2544) ใช้งบเงินรวมเกือบ 3 พันล้านบาท ทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัด ภายหลังจากได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว จึงนำเสนอส่วนราชการที่เกี่ยวข้องคือ

1. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
2. กระทรวงการคลัง
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ

สำหรับ เหตุผลที่ต้องจัดทำเป็นโครงการเงินกู้ เพื่อพัฒนาการศึกษานั้น มศว บางเขน ชี้แจงให้แก่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ รวม 2 ประเด็น คือ

ก. เป็นโครงการเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2535 และจำเป็นต้องใช้วงเงินที่สูงกว่าขีดความสามารถของรัฐที่จะจัดสรรสนับสนุนเป็นการเฉพาะ ตามเวลาที่กำหนดได้ และ

ข. การกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา สามารถเร่งระดมการดำเนินงานให้เป็นไปตามระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษานอกจากนี้ยังไม่กระทบวงเงินด้านการศึกษาในแต่ละปีงบประมาณอีกด้วย

ก่อนที่โครงการกู้เงินเพื่อพัฒนาการศึกษา จะถูกนำเสนอสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือสอบถามความคิดเห็นในเรื่องนี้ไปยังหน่วยงาน 4 แห่ง คือ

1. กระทรวงการคลัง
2. กระทรวงอุตสาหกรรม
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ
4. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การดำเนินงานในช่วงนี้คือคลานไปอย่างช้าๆ แต่เข้าใจ ทั้งนี้ เพราะการสอบถามความเห็นของแต่ละหน่วยงานกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยตรงของหน่วยงาน / กระทรวงที่จะให้ความเห็นไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มิติหรือมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์ของแต่ละกระทรวงย่อมแตกต่างกันไป จากมุมมองของนักการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุมมองของเจ้าของเรื่อง คือ มศว บางเขน นักเศรษฐ

ศาสตร์เมื่อถึงคราว จะพิจารณาโครงการขนาดใดก็ตาม ล้วนให้ความสนใจไปสู่ค่าใช้จ่าย ต้นทุน การคุ้มครอง และผลตอบแทนทางสังคมเป็นหลัก

ในช่วงการพัฒนาประเทศ ตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1-6 หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง การพัฒนาประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ยึดถือเศรษฐกิจเป็น ตัวตั้งและเป็นตัวกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ กิจกรรมอื่นใดล้วนต้องพลิกผันและคล้อยตาม เศรษฐกิจเสียทั้งสิ้น ประเทศไทยในช่วงนั้นได้ ละเอียด และทอดทิ้งปัญหาทางด้านสังคมสภาพความเป็นอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้คนในสังคมที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้นตลอดมา

สังคมไทยเพิ่งตระหนักความจริงว่า การ พัฒนาทุกอย่างต้องเริ่มต้นที่คน จึงเริ่มกำหนดให้คน เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ตั้งแต่แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) และขอเท็จจริงที่มาสันนิษฐาน อีกอย่างหนึ่ง ก็คือ การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการ พัฒนาคนทุกยุคทุกสมัยและในทุกประเทศ

ความสำคัญของการศึกษา คือ การลงทุน สร้างคน ไม่ใช่และไม่เหมือนกับการลงทุนสร้าง ผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์อื่นใด

ยุทธศาสตร์จึงถูกกำหนดขึ้น และดำเนินการ ไปตามขั้นตามตอนที่วางไว้ในที่สุด หน่วยงาน/ กระทรวงทั้ง 4 แห่ง ได้เสนอความเห็นต่อโครงการ เงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒไปในทิศทางเชิงบวก กล่าวคือ ล้วนให้การ สนับสนุน พร้อมทั้งเสนอประเด็นที่น่าสนใจอย่างยิ่ง คือ เห็นสมควรให้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน โดยแสดง เหตุผลว่า เนื่องจากในระยะแรกแผนการดำเนินงาน ยังอยู่ระหว่างการปรับปรุงพื้นที่และการก่อสร้างส่วนใหญ่ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เงินงบประมาณแผ่นดินอยู่แล้ว ส่วนค่าวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ทางด้าน

วิทยาศาสตร์และด้านวิชาการ เห็นควรขอความ ช่วยเหลือจากต่างประเทศสมทบกับเงินงบประมาณ แผ่นดิน

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จึงได้มีบันทึก ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 นำเสนอเรื่อง โครงการ พัฒนามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศูนย์องครักษ์ จังหวัดนครนายก ต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อการวินิจฉัย สั่งการ ฯพณฯ อานันท์ ปุณยารชุน นายกรัฐมนตรี (ในขณะนั้น) ได้ลงนามอนุมัติโครงการ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2535 พร้อมทั้งมีบัญชาให้นำเสนอ คณะรัฐมนตรีทราบ ในคราวประชุมครั้งต่อไป **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ได้ถือ กำเนิดขึ้นแล้ว ตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2535** ด้วยกำลังกาย ความคิด สติปัญญา และพลังใจของ ชาว มศว ทุกหมู่เหล่า รวมทั้ง มศว บางเขน ต่างได้ช่วย กันขยับขับเคลื่อนกงล้อแห่งการพัฒนา ให้หมุนก้าว ไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง บางครั้งสะดุด ก็หยุดคิด แล้วช่วยกันแก้ไขปัญหาและก้าวเดินต่อไป เพราะ เป้าหมายของพวกเราเหล่า มศว ก็คือ **การเป็นประชาคมวิชาการ แห่งปราชญ์ ผู้ทรงศีล และผู้นำทาง ปัญญา**

เราจะก้าวหน้าไปข้างหน้า สู่วิทยาศาสตร์ ความเป็นเลิศ ทางวิชาการ เริงปรับบทบาทและภารกิจของเราให้ สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ พัฒนามหาวิทยาลัย ให้สามารถดำรงอยู่ได้ในระดับมาตรฐานสากล โดยยังคงความเป็นไทยและรากเหง้าแห่งภูมิปัญญาตน

บ้ายมากแล้ว ดวงตะวันเริ่มคล้อยต่ำลง แสงอาทิตย์ได้สาดส่องปะทะกับอาคารสูงใหญ่ น้อย ของ มศว องครักษ์ บังเกิดเงายาวที่ทอดทาบทับ ร่างอาคารของ มศว บางเขน เสียจนหมดสิ้น มศว บางเขน ได้จากไปแล้วพร้อม ๆ กับการคงอยู่อย่าง อลังการของ มศว องครักษ์

แต่หากจะพิจารณาในอีกมิติหนึ่ง ในมุมของ ธรรมชั้นพื้นฐาน คือ ไตรลักษณ์ โดยหยิบยกเอา

"อนัตตา" เอกลักษณ์ของพระพุทธศาสนาได้ตรอง
แล้วจะช่วยให้เราเข้าใจว่า สิ่งที่เราเห็นไม่ได้ดำรงอยู่
อย่างอิสระหรือมีตัวตน "จริง" ที่ดำรงอยู่ได้ โดยไม่มี
สิ่งอื่นๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน

ธรรม (ชาติ) นั้น ที่แท้แล้วไร้รูป ไร้นาม
ไม่มีตำแหน่งแห่งที่แน่นอน
มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
มีแต่สภาวะที่เปลี่ยนไป ไร้ขอบเขต
และไร้เวลา
ไม่มีเกิด ไม่มีตาย

มศว บางเขน ก็มีสภาวะไม่ต่างกัน ผู้เขียนขอ
จับบทความชิ้นนี้ ด้วยคำสอนของหลวงพ่อบุชา สุภัคโท
พระอริยะแห่งอริยะจากทุ่งราบสูงว่า

ใครเห็นธรรมะ ก็เห็นธรรมชาติ

ใครเห็นธรรมชาติ ก็เห็นธรรมะ

และพระราชดำรัสขององค์สมเด็จพระบรม
ศาสดาได้ทรงตรัสไว้ว่า

"ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นย่อมเห็นตถาคต"

เอกสารอ้างอิง

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2534 ถึง 5 หน่วยงาน เพื่อเสนอความเห็นประกอบ
การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 9 มกราคม 2535 สรุปมติคณะกรรมการกัลนกรอง เรื่อง เสนอคณะ
รัฐมนตรีฝ่ายสังคมและกฎหมายและให้พิจารณาที่มาของงบประมาณ

บันทึกข้อความ ฝ่ายเลขานุการฯ คณะกรรมการฯ ฝ่ายสังคมและกฎหมาย ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2534 เรื่อง โครงการ
เงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษา

หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ลงวันที่ 27 กันยายน 2534 เสนอโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษา

หนังสือสำนักงบประมาณ ลงวันที่ 1 ธันวาคม 2534 เรื่อง โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษา

หนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2534 เรื่อง โครงการ
เงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษา

หนังสือกระทรวงการคลัง ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2534 เรื่อง โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษา

หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2534 เรื่อง โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษา

หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ลงวันที่ 31 ตุลาคม 2534 เรื่อง โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษารายงานการประชุม
คณะกรรมการร่างและพิจารณา โครงการเงินกู้เพื่อพัฒนาการศึกษาครั้งที่ 3/2534 ลงวันที่ 6 กันยายน
2534 ณ ห้องประชุมใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

7 ปี คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

สมพล มงคลพิทักษ์สุข

ลำดับความเป็นมา

ก่อนที่จะมีการปรับเปลี่ยน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน (มศว บางเขน) เป็นคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน (ศศ.บางเขน) เมื่อปี พ.ศ.2537 ตามโครงการยุบรวมวิทยาเขตกลาง บางเขน ปทุมวัน และ พลศึกษา ไปรวมไว้ที่วิทยาเขตประสานมิตรเพียงแห่งเดียว ย้อนอดีต ถึงความเป็นมาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้พอสังเขป ดังนี้

เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2512 กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาแห่งที่ 7 ขึ้น ภายใต้ชื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร (วศ.พระนคร) บริเวณถนนแจ้งวัฒนะ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ใช้ที่ดินบางส่วนของวัดพระศรีมหาธาตุวรวิหาร และกรมธนารักษ์ ประมาณ 156 ไร่ ร่วมกับวิทยาลัยครูพระนคร (วค.พระนคร) เปิดสอน ครั้งแรกระดับปริญญาตรี 2 ปี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) สาขา วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และเคมี พร้อมรับโอนสาขา วิชาหัตถศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

5 ปี ต่อมา วันที่ 29 มิถุนายน 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษา (วศ.) 8 แห่ง ประกอบด้วย วศ. ประสานมิตร (2492) วศ. ปทุมวัน (2498) วศ. บางแสน (2498) วศ. พิษณุโลก (2510) วศ. มหาสารคาม (2511) วศ. สงขลา (2511) วศ. พระนคร (2512) และ วศ. พลศึกษา (2513) ได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย ภายใต้ชื่อ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) เปลี่ยนสังกัดจากกรมการฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ ไปขึ้นกับทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในส่วนของ วศ.พระนคร ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน ในสมัย เป็น มศว บางเขน เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี และ 4

ปี หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศึกษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เคมี คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ชีววิทยา วิทยาศาสตร์ทั่วไป (วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพ) คหกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาสถิติและชีววิทยา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีอังกฤษ ในปี พ.ศ. 2530 เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษา ขึ้นเป็นครั้งแรก การบริหารจัดการอยู่ภายใต้ คณะกรรมการบริหารประจำวิทยาเขต ที่มีรองอธิการบดีวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยรอง อธิการบดีฝ่ายต่างๆ รองคณบดีคณะต่างๆ รองผู้อำนวยการสำนักหอสมุด และประธานสภา คณาจารย์ เป็นคณะกรรมการ

สถานะภาพของ มศว บางเขน ดำรงอยู่ได้ 19 ปี (พ.ศ.2517 - 2536) สิ้นสุดลงเดือนพฤษภาคม 2536 วิทยาเขตกลาง 3 แห่ง บางเขน ปทุมวัน และ พลศึกษา ถูกตัดโอนอัตรากำลังของคณะต่างๆ ภายในวิทยาเขตไปบรรจุแต่งตั้งในคณะต่างๆ ของ วิทยาเขตประสานมิตร ตามโครงการยุบรวมวิทยาเขต ส่วนอัตรากำลังในกองบริหารวิทยาเขตบางเขน คงไว้ที่เดิม เพื่อทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ดูแลและประสานงานการจัดการเรียนการสอนนิสิตระดับปริญญาตรีที่เหลือในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 317 คน และนิสิตปริญญาโท 84 คน ในปีการศึกษา 2535 และ 2536 งดรับนิสิตระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา แต่เปิดรับนิสิตระดับปริญญาโทตามปกติ และมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ เพ็ชรชื่น รักษาราชการแทนรองอธิการบดี วิทยาเขต ก้าวสู่คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

การปรับเปลี่ยน มศว บางเขน เป็น ศศ. บางเขน เมื่อปี พ.ศ.2537 เป็นผลสืบเนื่องจากโครงการ ยุบรวมวิทยาเขตกลางในกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง

มิถุนายน 2547 - พฤษภาคม 2548

คือ มศว บางเขน มศว ปทุมวัน และ มศว พลศึกษา ไปรวมไว้ที่ มศว ประสานมิตร ในสมัยอธิการบดี ศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ศศิธร โดย คณะรัฐมนตรีได้ พิจารณาข้อเสนอของมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2522 และเห็นชอบในหลักการให้รวม วิทยาเขตในกรุงเทพฯ ตามที่กล่าว ด้วยหลักการ และเหตุผลสำคัญที่มหาวิทยาลัยเสนอ คือ

1. การดำเนินการบริการด้านการเรียนการสอนในกรุงเทพมหานครขณะนี้ มหาวิทยาลัยต้อง ใช้สถานที่ของหน่วยราชการอื่น ซึ่งแยกกันอยู่ถึง 3 วิทยาเขต และสถานที่เหล่านี้จำเป็นต้องคืนให้แก่ หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องของเหล่านั้นไป

2. วิทยาเขตทั้ง 4 แห่ง ในกรุงเทพมหานคร แม้ว่าจะอยู่ไม่ห่างไกลกันมากนัก เมื่อเทียบกับ วิทยาเขตในภูมิภาค แต่การดำเนินการทั้งด้านบริหาร และวิชาการจำเป็นต้องมีเหมือนๆ กัน ซึ่งเป็นการ ข้ำซ้อน เมื่อรวมกันความซ้ำซ้อนจะหมดไป สามารถ นำบุคลากรไปใช้ด้านอื่นได้ กำลังคณาจารย์และ อุปกรณ์ต่างๆ เมื่อรวมวิทยาเขตทั้งสี่แห่งเข้าด้วยกัน จะเกิดความเป็นปึกแผ่นและสามารถให้บริการเพิ่ม มากขึ้นกว่าเดิมมหาวิทยาลัยสามารถนำกำลังบ ประมาณซึ่งกระจายกันอยู่ในวิทยาเขตทั้ง 4 แห่ง มา รวมกันเป็นกลุ่มก้อน ซึ่งสามารถขยายความสามารถ ในการรับนิสิตใหม่เพิ่มมากขึ้น

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอเรื่อง โครงการรวมวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร- วิโรฒ เมื่อ วันที่ 23 มิถุนายน 2523 โดยคณะ มนตรีลงมติว่า ให้รวมวิทยาเขตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทั้งหมดที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ไปไว้ที่เดียวกันที่วิทยาเขต ประสานมิตร โดยมีหลักการ มิให้ขยายการผลิตนิสิตเพิ่ม แต่ถ้ามหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสงค์จะขยายการผลิตนิสิต

ศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ฉบับปิดจาก องค์กรฯ ศึกษาศาสตร์

เพิ่มขึ้น ให้พิจารณาขยายที่วิทยาเขตบางแสน การขยายดังกล่าวให้เน้นหนักทางด้านสาขา วิทยาศาสตร์

2. การย้ายวิทยาเขตตามข้อ 1 ให้ดำเนินการไปตามกำลังเงินงบประมาณ ตามโครงการรายละเอียด มีหลักการและเหตุผล เป้าหมาย ค่าใช้จ่าย และระยะเวลาดำเนินงานตามโครงการประมาณ 12 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2523 - 2535 โดยใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น 132 ล้านบาท เป็นค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้างสำหรับ จัดสร้างตามโครงการที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เสนอขอและได้รับอนุมัติงบประมาณ เพื่อดำเนินการรวมวิทยาเขตไว้ที่ประสานมิตร ตามมติ คณะรัฐมนตรีดังกล่าว

ในระหว่างปี พ.ศ.2523-2532 มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการยุบรวมวิทยาเขต ดังกล่าว โดยใช้งบประมาณไม่น้อยกว่า 132 ล้านบาท และนอกจากนี้ได้ขออนุมัติจัดตั้งศูนย์ของมหาวิทยาลัย แห่งใหม่ที่อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ในช่วง ก่อนปี พ.ศ.2535 โดยใช้งบประมาณแผ่นดินนับพัน ล้านบาทในการดำเนินงาน และในระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2536 มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปฏิบัติตาม มติคณะรัฐมนตรี พ.ศ.2523 ด้วยการย้ายอัตราและ บัญชีเงินเดือนของข้าราชการไปยัง มศว ประสานมิตร และมีบุคลากรบางส่วนไปปฏิบัติราชการที่ มศว องครักษ์ จังหวัดนครนายก

การยุบรวมวิทยาเขตกลางทั้งสามแห่ง ผู้เขียน คัดค้านและไม่เห็นด้วยมาแต่ต้นกับหลักการ และ เหตุผลที่ทางมหาวิทยาลัยเสนอเรื่องต่อคณะ รัฐมนตรี เพื่อพิจารณา เพราะวิทยาเขตประสานมิตรมีปัญหา เรื่องของพื้นที่ที่มีความแออัด ไม่เพียงพอต่อการ จัดการเรียนการสอน พัฒนาให้เจริญก้าวหน้ายาก การจราจรมีปัญหา เนื่องจากสถานที่ตั้งอยู่ใน ซอยประสานมิตร ที่คับแคบและทำให้ความเป็น เลิศทางวิชาการของวิทยาเขตทั้งสามคือ มศว บางเขน

ทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มศว ปทุมวัน ทางด้านภาษา และ มศว พลศึกษา ทางด้านกีฬา และสันตนาการ ต้องสูญสิ้นไป ในระหว่างที่กำลัง ดำเนินการยุบรวม คณะจารย์ ข้าราชการ ลูกจ้าง และนิสิต ได้ทำหนังสือคัดค้านการยุบรวมพร้อมกับการเดินขบวนเรียกร้องต่ออธิการบดี นายกสภามหาวิทยาลัย และรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยหลาย ครั้ง แต่ไม่เป็นผล

จนกระทั่งปี พ.ศ.2536 ผู้เขียน ซึ่งขณะนั้น ดำรงตำแหน่งประธานสภาคณาจารย์ มศว บางเขน และประธานสภาคณาจารย์กลาง 8 วิทยาเขต พร้อมด้วยคณาจารย์ เช่น ผศ.ประเสริฐ สุขสุพันธ์ ผศ.บุญกุล บรรจบราษฎร์ นายกสโมสรนินิต และ นิสิตจำนวนหนึ่ง รวมมือกับเหล่าคณาจารย์และ นิสิตเก่า มศว ปทุมวัน ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยของ รัฐทำเรื่องทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการยุบรวม วิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ บางเขนและปทุมวัน ยื่นต่อรัฐบาล นายชวน หลีกภัย ผู้เขียน และ รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา อธิการบดี มศว ปทุมวัน ได้เข้าชี้แจง ต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีใน วันที่ 20 เมษายน 2536 ต่อมาวันที่ 21 เมษายน 2536 เลขาธิการ คณะรัฐมนตรีมีหนังสือด่วนที่สุดแจ้งมติที่ประชุมว่า "การจัดตั้งหรือการยุบรวมวิทยาเขต เป็นดุลพินิจ ของสภามหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง จึงสมควรให้ สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณา ปัญหาดังกล่าว พร้อมทั้งผลกระทบและเสนอ ทางแก้ปัญหอันเกิด จากผลกระทบนั้น ๆ อีกครั้ง หนึ่ง ในขั้นนี้คณะรัฐมนตรีจึงยังไม่รับพิจารณา ปัญหานี้ แต่เพื่อป้องกันความเดือดร้อนแก่ ประชาชน จึงขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยประสาน งานกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการแก้ ปัญหาการรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตฯ และ นักศึกษาของวิทยาเขตทั้งสองแห่งในปีนี้ มิให้

เป็นปัญหาเดือดร้อน พร้อมทั้งให้พิจารณาการใช้สถานที่ตั้งวิทยาเขตเดิม เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนตามปกติต่อไปด้วย"

จากมติคณะรัฐมนตรีครั้งนี้ ผู้เขียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ เศรษฐพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญกุล บรรจบราษฎร์ พร้อมทั้งศิษย์เก่า มศว ปทุมวัน จำนวนหนึ่ง ได้ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยประสานงานกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแก้ไขปัญหาการรับนักเรียนโรงเรียนสาธิตและนิสิตของวิทยาเขตทั้งสองให้ทันในปีการศึกษา 2536 ตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น จนในที่สุดมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาให้ใช้พื้นที่ของวิทยาเขต บางเขน เดิมจัดการเรียนการสอนต่อไป และให้เริ่มรับนิสิตใหม่ได้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2537 เป็นต้นไป หลังจากหยุดรับนิสิตใหม่ 2 ปี ในปีการศึกษา 2535 และ 2536

เดือนพฤษภาคม ปีการศึกษา 2537 มศว บางเขน เปิดรับนิสิตชั้นปีที่ 1 หลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต 6 สาขาวิชาเอก คือ สังคมศึกษา ภาษาไทย เทคโนโลยีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ - เคมี วิทยาศาสตร์ - ชีววิทยา และวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ จำนวนรวม 150 คน เข้ามาศึกษาโดยใช้พื้นที่ของ มศว บางเขน เป็นสถานที่เรียน ส่วน

การบริหารจัดการได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานเป็นคณะเดียวคือ คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ยุบกองธุรกิจวิทยาเขตบางเขน ตัดโอนอัตรากำลังข้าราชการ สาย ข และ ค ไปสังกัดกองและคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยมอบอำนาจให้คณะศึกษาศาสตร์ในความดูแลของรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ควบคุมดูแลอาคารสถานที่ทั้งหมดในวิทยาเขต ตลอดจนบังคับบัญชาลูกจ้างประจำและชั่วคราวที่สังกัดกองธุรกิจวิทยาเขต ส่วนคณาจารย์คณะต่างๆ ที่มีความประสงค์จะช่วยสอนหลักสูตรการศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 72 คน มหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้ไปช่วยราชการภาคีวิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และนอกจากนี้ก็มีคณาจารย์จากคณะต่างๆ จำนวน 8 คน ขอโอนเข้าคณะศึกษาศาสตร์

ในช่วงต้นปีการศึกษา 2537 ทางมหาวิทยาลัยแต่งตั้ง อาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ ดำรงตำแหน่งรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ทำหน้าที่บริหารและจัดการช่วงปลายปีการศึกษา 2537 ขอลาออกจากตำแหน่ง ทางคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน มีมติเลือก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพล มงคลพิทักษ์สุข ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งดำรงตำแหน่งเป็นรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน แทนต่อไป

ตึกอำนวยการ มศว บางเขน

ยุทธรภคินชีพ

เมื่อคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน เปิดรับนิสิตใหม่อีกครั้งในปีการศึกษา 2537 มีบทความเรื่อง "ยุทธรภคินชีพ" เขียนโดยเสี่ยวเอ้อ (เจ้าเก่า) ตีพิมพ์ในจดหมายข่าวคณะศึกษาศาสตร์ ฉบับที่ 1 สิงหาคม 2537 เนื้อเรื่องในบทความได้บรรยายความเป็นมาอย่างย่อ เข้าใจง่ายและเข้ากับบรรยากาศในช่วงนั้นเป็นอย่างดี บทความกล่าวว่า

ได้นำเทหิอณัฏฐิต ล้วนมีเรื่องราวมากหลาย ชับซ้อนและสืบสานต่อเนื่อง สำนักมั่งเค็ง (แฝงเป็นบางเขน) ก็มีอาจยกเง้นอยู่เหนืออกฏของฟ้าชะตาของแผ่นดิน สามสำนักฝีมือมาตรฐานสืบทอดวิทย์ยุทธมาหลายชั่วคน ปาทงอ้วงไตฮัก (แฝงเป็นปทุมวัน) อุงตั้งเตี้ยไตฮัก (แฝงเป็นพลศึกษาหรือสนามกีฬา) และมั่งเค็งไตฮัก (แฝงเป็นบางเขน) ล้วนเป็นยอดสำนักถ่ายทอดเคล็ดวิชาสร้างจอมยุทธมากหลายแกยุทธจักร กลับถูกมรสุมลึกลับแทรกซึมทำลายล้างจนล่มสลาย ยอดฝีมือระดับสูงที่ถูกจัดอยู่ในอันดับต้นๆ ของจอมยุทธแห่งสำนักต่างๆ ล้วนระส่ำระสาย บางก็ถูกลอบฆ่าฟันล้มตาย บางก็ล้างมือในอ่างทองคำ เรนกายไปใช้ชีวิตสามัญ อาลายุทธภพ จนกลายเป็นผู้ไร้ฝีมือ และมีอยู่บ้างที่แปรพักตร์ถอดใจไปสวมวิกัดดีต่อสำนักอื่น

ทุกวิถีทางล้วนเป็นเรื่องราวทั้งน่าเห็นใจและน่ารำให้ทั้งหมด

ทุกวิถีทางล้วนเป็นทางออกของมนุษยชาติทางออกของผู้คน

บางครั้งไม่แน่ว่าจะเป็นทางออกที่ดั่งามหรือชั่วร้าย ท่ามกลางพายุฝนใหม่กระหน่ำ เมฆหมอกแห่งความล่มสลายเข้าครอบคลุมสำนักมั่งเค็งมีคาคกลับปรากฏแสงสว่างรำไรที่ปลายฟ้า กลับเป็นดาวหาง

ศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ฉบับปิดจาก องค์กรฯ ศึกษา ศาสตร์

ดวงหนึ่ง ดาวหางนั้นตำนานบรรพชนเล่าขานกันว่าเป็นดาวที่เดียวตายโคจรบนเส้นทางสายแคบในห้วงอวกาศที่มีมืดมิดและเหน็บหนาว นานครั้งจึงจักเผยโฉมปรากฏลำแสง แต่การปรากฏลำแสงครั้งคราหนึ่งมักมิใช่เรื่องธรรมดา ดาวหางกลับเป็นนิมิตหมายให้พี่น้องยอดฝีมืออันดับหนึ่งถึงห้าของสำนักมั่งเค็ง ผนึกกำลังรวบรวมศิษย์ร่วมสำนักผู้กล้าช่วยกันกอบกู้มั่งเค็งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ฝนต้นฤดูพรมพรำ พร้อมกับกำการเริ่มต้นใหม่ของสำนักมั่งเค็งไตฮัก ป้ายสำนักถูกยกขึ้นแขวนอีกครั้งคราหนึ่ง เหล่ากัจฉาโกวเนี่ยน้อย ผู้เยาว์จากทุกสารทิศ ทุกแซ่ตระกูลต่างเดินทางสู่สำนักมั่งเค็งเพื่อฝากตัวเป็นศิษย์รุ่นใหม่ หลังจากที่มีมั่งเค็งถูกประกาศิตมิให้ถ่ายทอดวิทย์ยุทธหรือรับศิษย์ใหม่มา 2 รุ่น ยอดฝีมือผู้ร่วมกันผนึกกำลังลมปราณ ยกชูป้ายทองขึ้นครั้งนี้ สมควรได้รับการคารวะด้วยสุราไปเฝือกพันจอก

แต่ยอดฝีมือทั้งปวงนั้น ต่อให้มีพลังลมปราณสุดยอดก็หาอาจยกป้ายทองของสำนักขึ้นได้ไม่ หากไม่มีผู้อาวุโส สำเบ็งไฉเห่าเจียง (แฝงเป็นปรมาจารย์ แซ่สะเพียรชัย) เป็นผู้กรุยเส้นทางพลังลมปราณและมอบเผือกเฝารอนๆ ใส่มือซักใจกัจฉา (แฝงเป็นคนหนุ่มนามศักดิ์ชัย)

มั่งเค็งไตฮักวันนี้ คลาดล้าไปด้วยศิษย์รุ่นเยาว์ที่เข้ามาฝึกปรือวิทย์ยุทธ ยอดฝีมืออันดับต่างๆ ของสำนักที่เคยมีชีวิตอยู่อย่างหงอยเหงา เส้นยึดพลังลมปราณเดินมีสะดอก มาวันนี้กลับออกมารายรำทั่วท่ากระบืออยู่กลางลาน ฝึกสอนศิษย์อย่างมีความสุข บางถ่ายทอดวิชาหมัดมวย บางถ่ายทอดวิชาพลังลมปราณ บางถ่ายทอดวิชาตัวเบา มีบ้างบางรายยังมีอาจแนใจว่าการยกป้ายครั้งนี้เป็นความฝันหรือเป็นความจริง

อาซังไตเฮียบ (แฝงเป็นจอมยุทธชื่ออนุสรณ์) ได้รับมอบกระบี่อาญาสิทธิ์ให้เป็นผู้ดูแล

สำนัก บรรยายศาสตร์ทั่วไปดูสดชื่น ดอกโบตั๋นและเก๊กฮวย บานรับชีวิตใหม่ อาซังได้เสียบกุ้มกระป๋องดอกยี่นยิ้ม กริมชมการถ่ายทอด ฝักปรีชของอาจารย์และศิษย์ใน สำนักอย่างมีความสุข

เสียงเพลงปลุกใจของศิษย์รุ่นเยาว์ประสาน กังวานมาจากลานประลองเป็นเนื้อความว่า "ฝูงปลวก กอดดินเป็นขุนเขาได้เพราะความสามัคคี ต้นไม้ใหญ่ยืน แห้งตายเพราะมีहनอนขอนไซ กอไผ่ถูกโคนล้มด้วย พราที่ด้ามทำด้วยไม้ไผ่ มนุษยชาติควรเลิกพยายาม หันมามอบความรักและอภัย ร่วมสร้างยุทธภพมั่งคั่ง ให้เกรียงไกร ด้วยคุณธรรม....."

ถึงตอนนี อาซังได้เสียบ กลับทอดถอนใจ คิดถึงวาระอำนาจของผู้อาวุโส ส่าเบ็งใจเห่าเจียง คิดถึง ชักไฉงจ้อ ผู้มีน้ำใจยื่นถือเผื่อกรอนอยู่คนเดียว คิดถึงศิษย์สำนักมั่งคั่ง

ซึ่งวันนี้ล้วนปรองดองประสานมือชูจอกเหล้า คารวะแก่กัน

พรุ่งนี้อาจเปลี่ยนเป็นกุ้มกระป๋องไฟาดพันกัน เพียงเพื่อสนองกิเลสตัณหาอันเป็นสมบัติของ มนุษยชาติ

อา.....ขออย่าให้มีวันพรุ่งนี้ที่เลวร้าย.....

การบริหารคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

เมื่อผู้เขียนเข้าดำรงตำแหน่งรองคณบดีต่อ จากอาจารย์อนุสรณ์ อรรถศิริ ปลายปีการศึกษา 2537 เริ่มจัดโครงสร้างการบริหารงาน คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ขึ้นมาใหม่ ประกอบด้วย คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายต่างๆ ประธานอาคารวิทยาศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ และ รองผู้อำนวยการหอสมุด เป็นคณะกรรมการบริหาร มี ผู้ช่วยอธิการบดี คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ ชัยอินคำ ทำหน้าที่ประสานงานกับทางมหาวิทยาลัย และมีคำสั่งที่ 544/2537 ลงวันที่ 18 เมษายน 2537 เรื่อง การมอบอำนาจบางส่วนในการปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี ให้กับรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

ในช่วงปีการศึกษา 2536 คณะวิศวกรรม- ศาสตร์ได้เข้ามาขอใช้พื้นที่บางส่วนของ มศว บางเขน สำหรับการจัดการเรียนการสอนของนิสิต และได้ย้าย ออกไปตอนต้นปีการศึกษา 2539 เมื่ออาคารถาวรของ คณะฯ สร้างเสร็จเรียบร้อย ณ มศว ศูนย์องครักษ์

ช่วง 2 ปีที่หยุดรับนิสิตและระอคอยการย้าย เข้าสู่ มศว ประสนมิตร การปรับปรุงและพัฒนาทุก อย่างหยุดนิ่ง เมื่อเปิดรับนิสิตใหม่ขึ้นมาอีกครั้งจึงขอ ตั้งงบประมาณเพื่อใช้ในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน ปรับปรุงหอสมุด หอง ประชุม โรงอาหาร ติดตั้งระบบไฟฟ้าใหม่ทุกอาคาร เพื่อรองรับการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ คณะฯ ใช้ระยะเวลา 2 ปีดำเนินการเรียนบร่อย และจัดซื้อรถตู้โดยสาร ขนาด 12 ที่นั่ง ด้วยงบประมาณที่เหลือจากการจัด โครงการฝึกอบรมไว้บริการนิสิตและอาจารย์

ในปีการศึกษา 2538 ได้เปิดสอนหลักสูตร การศึกษาศาสตร์เพิ่มเติมจากเดิมอีก 3 สาขาวิชาเอก คือ วิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ คหกรรมศาสตร์ และธุรกิจ ศึกษา และมีโครงการที่เปิดสอนระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย บริหารการศึกษา เทคโนโลยีทาง

การศึกษา และวิทยาศาสตร์ศึกษา แต่มีเรื่องพิพาทกับสถาบันราชภัฏพระนครเสียก่อน โครงการดังกล่าวจึงล้มเลิกไป

ในปีการศึกษา 2541 มีเรื่องที่น่าชื่นชมยินดีเกิดขึ้นกับคณะฯ เมื่อศิษย์เก่าของ มศว บางเขน 3 ท่านได้รับคัดเลือกระดับชาติ เป็นครูแห่งชาติ สาขาวิชาเคมี ฟิสิกส์ และชีววิทยา พร้อมๆ กัน คือ

นายประวิทย์ บึงสว่าง สาขาวิชาเคมี
นายทองดี แยมศรวล สาขาวิชาฟิสิกส์
นายประดิษฐ์ เหล่าเนตร สาขาวิชาชีววิทยา

การที่ศิษย์เก่าของ มศว บางเขน 3 ท่าน ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นครูแห่งชาติพร้อมๆ กันในปีเดียวกัน เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยมาก ทางคณะฯ จึงได้จัดงานเชิดชูเกียรติบุคคลทั้งสาม ท่ามกลางศิษย์ปัจจุบันที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา โดยมีอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุมนทนา พรหมบุญ เป็นประธานผู้กล่าวเชิดชูเกียรติ พร้อมมอบโล่เกียรตินิยม

พิธีงานเชิดชูเกียรติครูแห่งชาติ 2541

ศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ จบปิดจาก องค์กรฯ ศึกษาศาสตร์

การบริการวิชาการแก่สังคม

นอกจากจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตทางคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ได้ดำเนินการบริการวิชาการแก่สังคมและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป คือ

1. การฝึกอบรมภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น จีนกลาง และเกาหลี เริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 มีรองศาสตราจารย์เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์ เป็นประธานโครงการ
2. การฝึกอบรมคอมพิวเตอร์สมัยใหม่ เริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทนง อัครธีรานนท์ เป็นประธานโครงการ
3. การฝึกอบรมวิชาศรัทธาธรรมศาสตร์-การงาน และพื้นฐานอาชีพ เริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 มี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพล มงคลพิทักษ์สุข เป็นประธานโครงการ

กรณีพิพาท

มศว บางเขน - สถาบันราชภัฏ พระนคร

ปลายเดือนธันวาคม 2539 คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน จัดสอบคัดเลือกนิสิตโควตาชั้นปีที่ 1 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2540 เข้าวันสอบมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้น คือ มีคณาจารย์-เจ้าหน้าที่และนักศึกษาสถาบันราชภัฏพระนครจำนวนหนึ่ง ได้ปิดประตูทางเข้าสนามสอบทุกประตู วางหวีดหน้าห้องรองคณบดี ปิดป้าย

มิถุนายน 2547 - พฤษภาคม 2548

มหาวิทยาลัยตรงประตูทางเข้าฝั่งตรงข้ามจัสโก และกระจายเสียงผ่านวิทยุเสียงตามสายทุกจุด ให้ข่าวที่เป็นเท็จต่างๆ นานา เพื่อไม่ให้นักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกได้เข้าสอบ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเช้าวันนั้นสร้างความสับสนวุ่นวายและความโกลาหลเกิดขึ้นแก่นักเรียนและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก จนทำให้นักเรียนและผู้ปกครองจำนวนหนึ่งเดินทางกลับ ไม่เข้าสอบ เพราะไม่แน่ใจว่าเมื่อสอบคัดเลือกได้จะมีที่เรียนหรือไม่ตามคำประกาศผ่านวิทยุเสียงตามสาย

ผู้เขียนได้รายงานเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้รับทราบ แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่บ้านเมืองให้เข้ามาระงับเหตุ และหารือกับอธิการบดีสถาบันราชภัฏฯ จนสามารถทำความเข้าใจได้ระดับหนึ่ง และเปิดสนามสอบคัดเลือกได้ตามปกติ ขณะสอบคัดเลือกก็มีการออกข่าวที่เป็นเท็จผ่านทางวิทยุเสียงตามสายเป็นระยะๆ ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ความรำคาญและความไม่แน่ใจแก่นักเรียนที่กำลังสอบ หลังการสอบเหตุการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ เหตุการณ์ครั้งนี้ก่อให้เกิดความสะเทือนใจ คับข้องใจ และเศร้าใจต่อคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนิสิตของ มศว บางเขน เป็นอย่างยิ่ง

1 สัปดาห์ต่อมา มีป้ายประกาศของสถาบันราชภัฏพระนคร จำนวน 2 แผ่น ติดตั้งบริเวณริมสะพานข้ามมหาวิทยาลัย ข้างใต้ มศว บางเขน ให้ออกจากพื้นที่ โดยสร้างความกดดันให้อาจารย์

และนิสิตด้วยวิธีการต่างๆ นานา และยังสามารถจัดให้มีการต่อต้านของนักศึกษาขึ้นอีกด้วย มีนักศึกษาบางคนได้เข้ามาทักความวุ่นวายใกล้ๆ ห้องเรียนสร้างความเดือดร้อนให้กับอาจารย์ผู้สอนเป็นอย่างมาก นิสิตบางคนเกิดความหวาดกลัว และนอกจากนี้เมื่อนักศึกษาบางคนสร้างความเสียหายให้แก่อาคารเรียน และกระทำการบางอย่างซึ่งน่ารังเกียจยิ่งที่ผู้เขียนไม่ขอกล่าว

เป็นที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่งว่า เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงที่ศิษย์เก่ารุ่นแรก วศ.พระนคร (ก่อนยกฐานะเป็น มศว บางเขน) ดำรงตำแหน่งเป็นอธิการสถาบันราชภัฏพระนคร

ข้อพิพาทระหว่าง 2 สถาบัน ในเรื่องสิทธิครอบครองทรัพย์สินมีความเป็นมายาวนาน ย้อนอดีตไปพบว่า พื้นที่ตั้งของสถาบันราชภัฏพระนคร และ มศว บางเขน เป็นที่ดินของวัดพระศรีมหาธาตุวรวิหาร ส่วนหนึ่ง และที่ราชพัสดุอีกส่วนหนึ่ง รวมเนื้อที่ประมาณ 156 ไร่ ซึ่งทางวัดได้มอบสิทธิการใช้ที่ดินดังกล่าวทั้งหมดเป็นที่ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร โดยการตกลงด้วยวาจาไม่ได้ทำหนังสือไว้เป็นหลักฐาน ในระยะต่อมาได้ปรับปรุงเป็นสัญญาเช่าใช้ที่ดินจนถึงปัจจุบัน ต่อมาปี พ.ศ.2512 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา พระนคร ขึ้นในพื้นที่เดียวกันกับวิทยาลัยครูพระนคร เปิดสอนระดับปริญญาตรี เนื่องจากสองสถาบันอยู่ในสังกัด

กรมการฝึกหัดครู การใช้งบประมาณในการก่อสร้างอาคารต่างๆ มาจากแหล่งเดียวกัน จึงให้ใช้และใช้ร่วมกันในพื้นที่ดังกล่าว ตามวัตถุประสงค์ของกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ

ต่อมาในปี พ.ศ.2516 ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ทำหน้าที่พิจารณาแนวทางแบ่งเขต และการใช้ทรัพย์สินระหว่าง วศ.พระนคร กับ วศ.พระนคร ซึ่งคณะกรรมการมีมติเอกฉันท์นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาว่า เนื่องจากสถานที่ เป็นของ วศ.พระนคร ควรให้ วศ.พระนคร จัดหาสถานที่แห่งใหม่ที่กว้างขวาง แต่ในระหว่างเตรียมการควรให้อยู่ร่วมกันดังเดิมไปก่อน ซึ่งมติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบให้ดำเนินการได้ จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ในปี พ.ศ.2517 ได้มีการยกฐานะ วศ.พระนคร สังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ เป็น มศว บางเขน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ และมีการประกาศใช้ พรบ. การโอนทรัพย์สินบางส่วน ของ กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัย โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2517 บทบัญญัติมาตรา 6 ของ พรบ. ฉบับนี้กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ราชการการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของวิทยาลัยวิชาการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ

จากบทบัญญัติใน พรบ.ดังกล่าว มีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันระหว่าง 2 สถาบัน คือ ทาง มศว บางเขน มีความเข้าใจตรงตาม พรบ. โอนทรัพย์สิน ส่วนหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 6 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน อาคารและสิ่งก่อสร้างที่วิทยาเขต บางเขน มศว ยังไม่ได้เสนอออก พรบ. โอนคืนให้แก่ส่วนราชการใด แต่ทางสถาบันราชภัฏพระนคร

ได้ตีความ พรบ. ฉบับดังกล่าวว่า การโอนต่างๆ ตาม มาตรา 6 นั้น ไม่รวมถึงที่ดินที่ วศ.พระนคร อาศัยอยู่ และอาคารที่สร้างด้วยเงินงบประมาณของวิทยาลัยครู ในขณะนั้น โดยทางสถาบันราชภัฏพระนคร ได้อ้างถึง รายงานของคณะกรรมการพิจารณา กำหนดเขตของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับวิทยาลัยครูว่าด้วย เหตุที่ มศว สาขาพระนคร มีโครงการจะย้ายสาขา พระนครไปตั้งในที่ใหม่ทั้งหมด แต่ยังหาสถานที่ไม่ได้ คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้ว ขอเสนอความเห็น ว่า ควรให้ มศว คงอยู่ที่เดิม ไปก่อน เมื่อหาที่ใหม่ได้แล้ว จึงให้ย้ายออกไปในการนี้ควรยกอาคารที่ใช้อยู่ทั้งหมด ให้แก่ วศ.พระนคร คณะกรรมการฯ ยังได้พิจารณา ต่อไปว่า เนื่องจากที่ดินที่ใช้อยู่ร่วมกันมีขนาดเล็ก และอาคารต่างๆ ก็ปลูกปะปนกันอยู่ในบริเวณนี้ การที่จะแบ่งแยกเป็นสัดส่วนนั้นทำได้ยาก ดังนั้น ระยะเวลาที่ต้องอยู่ร่วมกันนี้ จึงไม่ควรที่จะกำหนด เขตแยกจากกันโดยเด็ดขาด ให้ถือสถานภาพเดิม ที่เคยใช้อยู่มาก่อน ด้วยเหตุผลดังกล่าวระหว่างปี พ.ศ.2517 - 2522 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงได้ดำเนินการเสนอโครงการยุบรวมวิทยาเขต บางเขน ปทุมวัน และ พลศึกษา ไปไว้ที่วิทยาเขต ประสานมิตร จนกระทั่งคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน 2523 ให้รวมวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย ทั้งหมดไปไว้ที่แห่งเดียวกันที่วิทยาเขตประสานมิตร

การตีความใน พรบ. ตามมาตรา 6 ทาง สถาบันราชภัฏพระนครตีความผิดอย่างสิ้นเชิงเพราะ มีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2541 จาก กรมธนารักษ์แจ้งให้ทางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทราบว่า กรมธนารักษ์ ได้ตรวจสอบจากเอกสาร หลักฐานงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2513 ถึง พ.ศ. 2515 ประกอบกับพระราชบัญญัติโอน กิจการบริหารบางส่วน of กระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นของ ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. 2517 มาตรา 6 แล้ว เห็นว่าอาคารทั้ง 6 รายการควร

จะเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้นกรมธนารักษ์จึงได้จำหน่ายรายการสิ่งปลูกสร้าง หลังลำดับที่ กท.080007 ถึง กท.080012 รวม 6 รายการ ซึ่งวิทยาลัยครูพระนครใช้ประโยชน์ออกจาก ทะเบียนที่ราชพัสดุเรียบร้อยแล้ว ดังรายละเอียด ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กรณีพิพาทระหว่างระหว่าง 2 สถาบันครั้งนั้น คอลัมน์การศึกษาของฐานสัปดาห์วิจารณ์ประจำเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ 2540 ได้ลงบทสัมภาษณ์ ของผู้บริหาร 2 สถาบัน ความว่า

รศ.ดร.เปรี๊ยะ กิจรัตน์ภร

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนคร

“นักศึกษาผมมีเป็นหมื่น ถ้าจะถามนักศึกษา บางคน บางคนอาจจะเฉยๆ บางคนไม่รู้แต่ส่วนใหญ่ ผมเข้าใจว่าเขาารู้แล้ว ความคิดของเขาว่าจะเอาอาคาร คั้นหรือไม่ เขาไม่รู้แงกฎหมาย รู้แต่ว่า มศว บางเขน ไม่มีสิทธิ์ แต่จะเอาอย่างไรไม่รู้

นักศึกษาผมเขามีปัญหาเรื่องอาคารเรียน เพราะผมมีนักศึกษาเยอะ ยกตัวอย่างสมมติว่า วันนี้ของผมมีห้องเรียน อาคารเรียนเต็มไปหมด ของเขาว่าง แต่เราก็ใช้ไม่ได้ แต่มันก็น่าแปลก พระนครเป็นมาอารีมานาน มีอะไรก็นิมานวล ไม่

มิถุนายน 2547 - พฤษภาคม 2548

อยากให้มึผลกระทบ ที่นี้ในสมัยก่อนก็คือ ว่า มศว บางเขน เป็นน้องเพราะเขาเกิดมาทีหลัง เหมือน กับเรามีครอบครัวแล้วก็แยกสมบัติไป แต่มันไม่โต มันยังอิงอยู่อย่างนี้ มันอยู่รบกับพ่อกับแม่

ที่นี้พวกที่มาอยู่ที่หลังไม่เข้าใจ เขาคิดว่าเป็น ของเขา คนฟังไปเขาก็มองเห็นว่าคำว่า มหาวิทยาลัย มันใหญ่ และที่ทั้งหมดก็คือมหาวิทยาลัย สิ่งนี้ เป็น สิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกสับสน ขณะเดียวกันก็เจตนา ที่จะทำร้ายวิทยาเขตให้ใหม่อยู่เสมอ นี่ก็เป็นการเบียด เบนพอสมควร มศว บางเขน เขายืนยันว่าอาคารยัง ไม่โอนก็เป็นสิทธิ์ของเขา ที่นี้ในแง่กฎหมายนั้นที่ดิน เป็นของเรา ต่างคนต่างถือสิทธิ์ ไม่ใช่พระนครถือสิทธิ์ เขาถือสิทธิ์ก่อนว่าอาคารเป็นของเขา เขาจะใช้ แต่ขณะ เดียวกันพระนครที่ดินเป็นของเรา เมื่อเขาแข็งอยู่ อย่างนี้ มันก็จะมีปัญหาความขัดแย้งวิธีที่ดีที่สุดคือ เขาไม่ควรถือสิทธิ์เจตนาของกฎหมาย เจตนาของ ผู้ใหญ่ในอดีตเป็นเรื่องสำคัญ ผู้ที่อยู่ใน มศว บางเขน ปัจจุบันเป็นผู้มาอยู่ที่หลัง และที่อยู่ก่อนก็ไม่รู้ ในแง่กฎหมายเกี่ยวกับมติ ครม. ด้วยเข้าไป รู้ก็ไม่กี่คน คนรู้อีกพยายามบิดเบือน !

ผศ.สมพล มงคลพิทักษ์สุข

รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

ปัจจุบันผมมีนักศึกษาระดับปริญญาตรี และ ปริญญาโทรวมประมาณ 800 คน มีอาจารย์อยู่ 106 คน และมีอาจารย์จาก มศว ประสานมิตร บางส่วน มาสอนที่นี้ การขอใช้ห้องของสถาบันราชภัฏพระนคร ขณะที่เรามีนิสิตน้อยชั้น เราให้ความสำคัญเพื่อโดยตลอด ขอมาทุกครั้งเราไม่เคยปฏิเสธ ภาคฤดูร้อนผมอนุมัติไป 7 ห้อง และก็สอนภาคสมทบด้วย ค่าน้ำค่าไฟ ผม ไม่เคยคิดเลย มีหนังสือตอบรับเรียบร้อย และมีคน ของผมไปรับค่าเปิดปิดห้องเรียบร้อย ภาคเรียนที่ 1 เขาขอมาอีกไม่ต่ำกว่า 7 ห้อง ผมก็อนุมัติไปทุกครั้ง

ศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ฉบับปิดจาก องค์กรฯ ศึกษา ศาสตร์

แล้วภาคปกติขณะนี้ที่ขอมมา ถ้ามีความจำเป็นเราก็อนุมัติไปทุกครั้งไม่เคยขาด ตรงนี้ตอบได้ด้วยหลักฐานที่เราตอบไป

ที่บอกว่าเก็บเงิน เราไม่เคยเก็บสักครั้ง เราชะอีกทีไปขอใช้อาคารหอประชุม ขอสัก 10 ครั้ง เขาก็เรียกเก็บ 3,000 บาท หลักฐานการจ่ายของเราที่ให้พระนครนั้นมี ผมคิดว่าตรงนี้เราพูดด้วยหลักฐาน เรื่องรับนักศึกษา ถ้าราชภัฏพระนครจะรับก็ควรไปรบกับรัฐบาล ไม่ใช่ความรบกับคนที่เป็นเจ้าของพื้นที่เดิมอยู่แล้ว ถ้าหากพระนครขอความร่วมมือมาเทอม 2 นี้ ผมคิดว่าเขาควรขอความร่วมมือมาอีก มันเพิ่งหยุดความร่วมมือมาเทอมก่อนหน้านี้ ซึ่งถ้าขอความร่วมมือมาเราก็ยินดี

สำหรับเรื่องผลประโยชน์ที่มีการกล่าวหาว่านั่นผลประโยชน์ที่ มศว บางเขนนั่นน้อยมากเลย และก่อนนั้นโรงอาหาร เราเก็บค่าเช่าจากผู้ประกอบการเดือนละ 500 บาทเท่านั้นเอง ไม่มีอย่างอื่น และจากการที่เราพัฒนาโรงอาหารของเราขึ้นมา เราต้องใช้ประกาศของมหาวิทยาลัย เราเก็บค่าธรรมเนียมปีละ 10,000 บาท นั่นคือ รายได้จากโรงอาหาร แต่เดิมเราจะมีซุ้มประมาณ 4 ซุ้ม เสร็จแล้วเราเห็นว่ามันก่อให้เกิดความไม่สะอาด เราก็พยายามเลิกไปหลายซุ้ม แต่ติดตรงซุ้มหนึ่งที่มีสัญญาอยู่กับเราโดยตลอด เพิ่งจะไปเซ็นสัญญากับราชภัฏพระนคร โดยพระนครอ้างว่าเป็นพื้นที่ที่เขาดูแล

เดือนละ 500 บาท ที่เราเก็บมาโดยตลอด ไม่ได้ขึ้นเลย ผลประโยชน์ไม่รู้อยู่ตรงไหน เพราะเงินตรงนี้เก็บแล้วมีใบเสร็จของมหาวิทยาลัย เป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย ส่วนการสอนพิเศษที่กล่าวหาว่านั่นที่คณะศึกษาศาสตร์ไม่รู้จะไปสอนที่ไหน ภาคค่าเราก็ไม่มี ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นน่าจะเกิดจากราชภัฏมากกว่าเพราะเขามีภาคสมทบ

เขายอมแพ้เหตุผลที่ทำให้ไม่ต้องให้เราอยู่ได้ ประการเดียวเท่านั้นเองที่นี้ (มศว บางเขน) เป็นแหล่ง

พื้นที่ที่เราบริการนิสิตจากชนบทมากที่สุด นิสิตของเราอยู่ละ 90 เป็นนิสิตที่มาจากต่างจังหวัด เรามีโควตาตรงนี้ให้กับเด็กในชนบทเยอะ ขณะที่ราชภัฏการผลิตครูรู้สึกว่าจะเจือจางลงไปเพราะมีสาขาอื่นเข้ามามากด้วยเหตุผลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการที่พระนครต่อเติมเอกสารให้อื้อประโยชน์กับพวกตน เรื่องที่วัดอนุญาตให้ มศว บางเขน ใช้ที่ดินผืนนี้ ผมคิดว่าเราไม่น่าแพราชภัฏในเกมนี้ หากจะแพ้ผมคิดว่าคงแพ้เพราะการเมือง เนื่องจากเขาอาจจะสามารถล๊อบบี้ได้ดี ส่วนผมนั้นไม่มีอะไร อยากให้หน่วยงานหรือใครก็ได้ลงมาตัดสินให้โดยเร็ว จะได้ชัดเจนว่าเรื่องเป็นอย่างไร !

การคลี่คลายกรณีพิพาท

ปมเหตุของความขัดแย้งระหว่างสองสถาบัน ซึ่งแต่เดิมอยู่ในสังกัดเดียวกันคือกรมการฝึกหัดครู มองได้หลายประเด็น เช่น ความเข้าใจในข้อกำหนดที่ไม่ตรงกัน การจัดการศึกษาที่แยกส่วน ความเป็นมหาวิทยาลัยและสถาบัน การบริหารจัดการสถานที่ความเป็นเอกเทศ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การที่จะอยู่ร่วมกันต่อไปคงเป็นเรื่องยาก และอาจส่งผลกระทบต่อ นิสิตและนักศึกษาของสองสถาบัน ดังนั้นเพื่อให้เรื่องยุติลงโดยเร็วและเหมาะสม เพื่อผลประโยชน์ทางการศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมบรรยากาศการเรียนการสอนของทั้งสองสถาบันให้ดำเนินไปด้วยดี อย่่างมีมาตรฐานและคุณภาพ ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีจึงมีมติ เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2540 เกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการดำเนินงานไว้ ดังนี้

มติคณะรัฐมนตรี

1. เห็นสมควรให้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่งมอบอาคารเรียนที่มีได้ใช้งานอยู่จริงในปัจจุบัน ให้กับสถาบันราชภัฏพระนคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นไปและขอให้สถาบันทั้งสองเอื้อ ประโยชน์ในการจัดการศึกษาและร่วมมือทางวิชาการ

2. ขอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนสำหรับนิสิต นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ และที่กำลังรับเข้าใหม่ ในปีการศึกษา 2540 นี้ต่อไป จนกว่าจะหาสถานที่ เหมาะสมในระยะเวลาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา

3. ขอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิจารณา และดำเนินการจัดทำแผนการศึกษา โดยย้าย นิสิตและอาจารย์พร้อมบุคลากรอื่นๆ ของคณะ วิชาที่กำลังศึกษาที่บางเขนไปสถานที่ที่เหมาะสม หากจำเป็นก็ขอให้เสนอขอตั้งงบประมาณไปยัง รัฐบาล เพื่อสนับสนุนต่อไปโดยเร่งด่วน

4. สำหรับข้าราชการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่บางเขน ซึ่งอาศัยหรือมี ที่พักอยู่ในบริเวณที่ตั้งในเขตปัจจุบัน ขอให้ผู้นั้น ยังคงอาศัยอยู่ได้จนปลดเกษียณราชการ และจาก นั้นให้สถาบันราชภัฏพระนครได้ใช้ประโยชน์ต่อไป

5. เห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและรับผิดชอบ การปฏิบัติในเรื่องนี้คณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรี ว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน ปลัด กระทรวงศึกษาธิการ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทน สำนักงบประมาณ ผู้แทนกระทรวงการคลัง รองปลัด ทบวงมหาวิทยาลัย อธิการบดีมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ และอธิการสถาบัน ราชภัฏพระนคร เป็นกรรมการ เจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นฝ่ายเลขานุการ

มาตรการ/แนวทางดำเนินงาน

- ให้มีการสำรวจการใช้พื้นที่ว่างมอบอาคาร เรียนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ใช้พื้นที่ใน ปัจจุบันมากน้อยเพียงใด
 - ให้สำรวจอาคารต่างๆ ที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ใช้อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวศึกษาและ ร่วมมือทางวิชาการว่า
- และ 3. กำหนดแผนการศึกษาที่ชัดเจนทั้งแผน ระยะสั้นและแผนระยะยาวและในกรณีที่ต้องย้าย ออก หากมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ เพื่อการ นี้ก็ขอให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒรับดำเนินการ จัดทำรายละเอียดเสนอทบวงมหาวิทยาลัย ภายในเดือนเมษายน 2540 เพื่อขอแปรญัตติงบประมาณปี 2541 ต่อไป
- ให้ มีการสำรวจจำนวนข้าราชการของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ปฏิบัติงานที่บางเขน และอาศัยในบ้านพักปัจจุบัน รวมทั้งสำรวจอายุ ราชการที่เหลือของข้าราชการดังกล่าว
- ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวสำหรับข้าราชการนั้นๆ ที่ ยังคงได้สิทธิอาศัยอยู่ได้จนปลดเกษียณราชการ ทั้งนี้ไม่นับรวมถึงทำงานของคู่สมรสหรือบุตร

จากมติคณะรัฐมนตรี 4 มีนาคม 2540 รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยจึงมีคำสั่งทบวงมหาวิทยาลัย ที่ 141/2540 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2540 แต่งตั้งคณะทำงานประสานและสำรวจอาคารสถานที่ เพื่อคลี่คลายปัญหาระหว่างหน่วยงานในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการ ความว่า

เพื่อให้การดำเนินงานในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้คลี่คลายและเป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสม จึงเห็นสมควรแต่งตั้งคณะทำงานประสานและสำรวจอาคารสถานที่ เพื่อคลี่คลายปัญหา ระหว่างหน่วยงาน ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการให้เกิดความเข้าใจที่ดีและเพื่อผลประโยชน์ ทางด้านการศึกษาร่วมกัน โดยมีหน้าที่และองค์ประกอบ ดังนี้

หน้าที่

1. สำรวจการใช้อาคารและพื้นที่ของสถาบัน ทั้งสอง พร้อมทั้งพิจารณาดำเนินงาน แก้ไขปัญหา ในด้านต่างๆ รวมทั้งด้านงบประมาณให้เหมาะสมต่อไป
2. รายงานผลปฏิบัติการต่อรัฐมนตรีว่าการ ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นระยะๆ
3. ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

องค์ประกอบ

1. นายสมนึก พิมลเสถียร
ประธานคณะทำงาน
ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์งบประมาณ
ด้านการศึกษา
สำนักงบประมาณ
2. นายทรงศักดิ์ ทรงทอง
คณะทำงาน รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
สถาบันราชภัฏพระนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรัชัย ไทรชมภู
คณะทำงาน

- ผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนา
สถาบันราชภัฏพระนคร
4. นายมนูญ ไชยสมบูรณ์
คณะทำงาน
รองผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
สถาบันราชภัฏพระนคร
5. นายสมพล มงคลพิทักษ์สุข
คณะทำงาน
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
6. นายประเสริฐ เชษฐพันธ์
คณะทำงาน
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริหาร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
7. นายวิโรจน์ เอ็งสุโสภณ
คณะทำงาน
อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
8. ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
คณะทำงาน
9. ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
คณะทำงาน
10. เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง
มหาวิทยาลัย
คณะทำงานและเลขานุการ
11. เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง
มหาวิทยาลัย
คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
12. เจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง
มหาวิทยาลัย
คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

บันทึกข้อตกลง

คณะกรรมการประสานและสำรวจอาคาร สถานที่ ได้ดำเนินการตามคำสั่ง ประมาณ 1 เดือน แล้วเสร็จ หลังจากนั้นผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 ท่าน จัดประชุมและทำบันทึกข้อตกลง ความว่า

บันทึกข้อตกลง

วันพฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2541

ตามที่ประชุมคณะกรรมการประสานและสำรวจอาคารสถานที่ เพื่อคลี่คลายปัญหา ระหว่างหน่วยงานในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยมี นายเดชา ศีผดุง ผู้อำนวยการส่วนงบประมาณการศึกษา 5 เป็นผู้แทนสำนักงบประมาณ นางสาววรรณดี พรหมมา เป็นผู้แทนจากทบวงมหาวิทยาลัย นายสมพล มงคลพิทักษ์สุข เป็นผู้แทนจากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ นายสว่าง ภูพัฒน์วิบูลย์ เป็นผู้แทนจากสำนักงานสภาพัฒนาการศึษา และนายเปื้อง กิจรัตน์ภร เป็นผู้แทนจากสถาบันราชภัฏพระนคร ได้ร่วมประชุมและตกลง เพื่อจะส่งมอบอาคาร และดำเนินการดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะส่งมอบอาคารให้แก่นิ ไปตามมติ ครม. ภายในวันที่ 1 มิถุนายน 2544 ตามแผนการส่งมอบดังต่อไปนี้

ปีการศึกษา 2540 พฤษภาคม 2540 มอบ อาคารศึกษาศาสตร์

ปีการศึกษา 2542 ธันวาคม 2542 มอบ อาคารสังคมศาสตร์

โดยสถาบันราชภัฏพระนคร

เข้าไปสำรวจอาคารทุกหลัง

ที่จะส่งมอบ เพื่อจะ

ประมาณการค่าซ่อมแซม หรือ

วางแผนดำเนินการก่อนได้

ปีการศึกษา 2544 มิถุนายน 2544

มอบ อาคารวิทยาศาสตร์

อาคารอำนวยการ อาคารหอสมุด

อาคารโรงอาหาร อาคารบัณฑิต

ศึกษา และอาคารอื่น

2. สำนักงบประมาณ จะพิจารณาสนับสนุนเงินค่าครุภัณฑ์อาคารปฏิบัติการ อเนกประสงค์ องค์กรฯ เพื่อจะให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชำยได้ตามแผน และ สำนักงบประมาณจะพิจารณาสนับสนุนค่าซ่อมแซมอาคารสังคมศาสตร์และอาคารอื่น ๆ ให้สถาบันราชภัฏพระนครเป็นกรณีพิเศษ

มสว บางเขน อิงฮง

ใน ความ ทรง จำ

64

ทั้งนี้ จะพิจารณาตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้ตามความจำเป็นและกำลัง
เงินของแผ่นดินต่อไป

(นายเตชา ทิมตุง)

ผู้แทนจากสำนักงบประมาณ

(นางสาววรรณดี ทรมมา)

ผู้แทนทวงมหาวิทยาลัย

(นายสมพล มงคลพิทักษ์สุข)

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(นายสว่าง ภูพิศมวิบูลย์)

ผู้แทนสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ

(นายเปื้อง กิจรัตน์ภร)

ผู้แทนสถาบันราชภัฏพระนคร

มศว บางเขน ยิงอยู่

ใน ความ ม ทรง จ ำ

65

จากบันทึกข้อตกลง ในปีงบประมาณ 2542 และ 2543 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ สำนักงานประมาณจัดงบประมาณจำนวน 98,907,000 บาท (เก้าสิบบแปดล้านเก้าแสนเจ็ดพันบาท) เพื่อใช้ในการก่อสร้างอาคารปฏิบัติการ เอนกประสงค์ชั้น ๓ มศว องครักษ์ เพื่อรองรับนิสิต

ที่ย้ายจาก มศว บางเขน เดิม พร้อมทั้งยังอนุมัติ อนุมัติงบประมาณอีก 50 ล้านบาท

เมื่อการก่อสร้างอาคารเสร็จสิ้นเรียบร้อย ปีการศึกษา 2544 คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ปิดฉากลง ย้ายไปสู่สถานที่ใหม่ มศว องครักษ์ จังหวัดนครนายก ภายใต้ชื่อ **ศึกษาศาสตร์ องครักษ์**

บทเพลงส่งท้าย

ก่อนจบบทความ 7 ปี คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ขอนำบทเพลงประจำสถาบัน 4 เพลง ฝากไว้เป็นที่ระลึกสำหรับชาว วศ.พระนคร มศว บางเขน ศศ.บางเขน และ ศศ.องครักษ์ ทุกท่าน

มาร์ชวิทยาลัยวิชาการศึกษา

สีเทา แดง เกรียงไกร เราใฝ่ฝัน
สถาบันสมนามแห่งความกล้าแกร่ง
แดนดินถิ่นรักจากดวงใจดังแรง
ผองเทา แดง เทอดนามไม่ห่างคลาย
วิทยาลัยวิชาการศึกษา เสริมศรัทธา
ยืนยง มั่นคงมีหนาย
แหล่งเรียนวิทยาเกียรติบันลือก่าจาย
แมนมลายมีวายุไผ่ตริงตรา
เราพร้อมใจภักดี หมายถึงรักภักดี พลีชีวา
เราาร่วมกันมา ด้วยศรัทธา ซึ่งบรรเจิด
เลอเลิศฤดี
ผองเทาแดง จงมารวมสถานเพื่อ
สมานรักกันเช่นฉันพี่น้องพี่
ช่วยสร้างแดนเราเกริกก่าจรทวี
พร้อมใจพลีเทอดขวัญนรินดร

ศรีนครินทร์วิโรฒ.....

ศรีนครินทร์วิโรฒนี้นามอุโฆษระบือ
ชื่อเสียงไกลหาใครเปรียบปาน
องค์พระเจ้าอยู่หัวพระทรงประทานนามนี้มาเป็นมิ่งขวัญให้
พวกเรารักษาเหมือนดังชีวาดวงใจ
จะคุ้มครองปวงภัยด้วยใจมั่นคง
ทุกคนเกิดเกียรติวินัยและศักดิ์ศรีให้ดำรง
แหล่งศึกษายืนยงเจริญสุขสันต์
ศรีนครินทร์วิโรฒของเรารุ่งโรจน์ทุกครา
สามัคคีไมตรีทั่วกัน
ต้นหลิวทิวสนเหมือนสัญลักษณ์
ให้รักกันสัมพันธ์สายใจ

แปดสาขารวมกันเป็นสถาบันเกรียงไกร
ชื่อเสียงงามอำไพสดใสนามอง

เทา – ม่วงสัมพันธ์

แดนของเราม่วงเทาสัมพันธ์
รวมรักมั่นผูกพันกันมาช้านาน
อาณาจักรแห่งรักร่วมกันจิตประสาน
สมานมุ่งสามัคคี
มีสมญาว่าพระนคร
พึงสังวรแหล่งการศึกษาแห่งนี้
อักษรศิลป์ที่สูงศักดิ์ศรี
เราน้องพี่...ต่างโชคดีที่ผ่านมา
กระถิ่นถนงค้ำชูกันสะท้านไหว
บัวใใจงามตา.....
ชงโคบานคู่เคียง.....ซอเฟื่องฟ้า
เหมือนผกาสุวรรณค์
**งามน้ำใจม่วงเทาของเรา
แสงแพรวพราวดุจดังประกายแสงเพ็ญ
น้ำสายธารพ่องใสไหลเย็น ดังเหมือนเช่น
ใจม่วงเทาเราาร่วม
(ซ้ำ * , **)

บางเขน

(รวม) บางเขนที่เราเคยอยู่เคยเรียน
เคยอ่านเคยเขียนแะเวเรียนทุกโมงทุกยาม
ลมพัดไปไกลตกถิ่นใดเจ้ายังเหมือนเคย
หวนคิดถึงถิ่นที่เคย ผลิตดอกเจ้าออกมา

(ญ) เมื่อถึงเวลา (ช) เมื่อถึงเวลา
(ญ) ที่บทจบลง (ช) ที่บทจบลง
(รวม) ฉากในโรงถูกรู้ถูกย้ายถอนไป
(ญ) เป็นเพียงละคร (ช) เป็นเพียงละคร
(ญ) ไม่นอนไม่แน่ (ญ) ไม่นอนไม่แน่
(รวม) ความหวังมีแต่สุดแท้แต่โชคชะตา

* บางเขนยามเย็นลมหนาวโบกโบย
คงอีกไม่นานเจ้าดอกช่อนั้นจะโรย
บางเขนความหลังที่เราจดจำ
เคยผูกเคยพันมันขาดสะบั้นไปเพราะอะไร

*** ชงโคหักลงคมดาบลงพื้นฟาดขาดใจ
ชื่อบางเขนคงลบไปชื่อใดๆ ไม่อาจทดแทน
(ซ้ำ *, **, **)

ชงโคหักลง..คมดาบลงพื้นฟาดขาดใจ
ชื่อบางเขนคงลบไปชื่อใดๆ ไม่อาจทดแทน

.....

จากบางเขน สู่คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ

1. บทนำ

คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ เป็นส่วนขยายของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถานที่ผลิตบัณฑิตหลักสูตร กศ.บ. วิชาเอกวิทยาศาสตร์-ชีววิทยา วิทยาศาสตร์-เคมี และวิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ มีลักษณะการผลิตบัณฑิตที่เบ็ดเสร็จในคณะศึกษาศาสตร์เอง (จัดการเรียน การสอนทั้งวิชาชีพรูและองค์ความรู้วิชาเอก) ซึ่งลักษณะการผลิตบัณฑิต ดังกล่าวสืบต่อจากคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน การ ย้าย จากบางเขนมาสู่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ นั้นเป็นไปตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2540 และคำสั่งทบวงมหาวิทยาลัยที่ 141/2540¹ ซึ่งสำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง ได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน จำนวน ประมาณ 100 ล้าน สร้างอาคารปฏิบัติการอเนกประสงค์ในที่ดิน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ เพื่อบริการรับนิสิต

จากคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ในปีการศึกษา 2541 การรับ นิสิตวิชาเอกวิทยาศาสตร์ ทั้ง 3 สาขา จึงเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์ เป็นรุ่นแรก ส่วนคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน กังได้รับนิสิตเพื่อถ่ายโอนไปคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ จนถึงปลายปี การศึกษา 2543 คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน จึงหมดภารกิจ ปีการศึกษา 2544 คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ จึงปฏิบัติการกิจผลิตบัณฑิตทดแทน อย่างสมบูรณ์ คือมีนิสิตครบทุกชั้นปี

1 ทบวงมหาวิทยาลัย, (2540, 9 มิถุนายน) คำสั่งที่ 141/2540 เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงาน ประสานและสำรวจอาคารสถานที่ เพื่อคลี่คลายปัญหาระหว่างหน่วยงานในสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ

พฤษภาคม 2544 ได้มีการเคลื่อนย้ายครุภัณฑ์สำนักงาน ครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการไปยังอาคารอเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ และมหาวิทยาลัยได้สั่งการให้อาจารย์ ข้าราชการ และลูกจ้างมาปฏิบัติราชการที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 644/2544² มีอาจารย์ ข้าราชการ และลูกจ้างจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- **คณะศึกษาศาสตร์** คือ นางชนิษฐา เกื้อมี นายชูชีพ อ่อนโคกสูง นายณัฐธรรมรัตน์ วัฒนกร นายทง อัครธีรานนท์ นางเพชรรัตน์ ประจงจิตร นางเมธินี ตั้งตรงไพโรจน์ นายวิโรจน์ เอ็งสุโสภณ นายสมปอง ใจดีเฉย นางสุขวสา ยอดกมล นายสุจิตต์ รักเภา นางสุดใจ จรุงจิตต์ นางสุภณิดา สุวณิชย์ นางเสาวลักษณ์ สุนทราน นายอนุศักดิ์ สมิตสันต์ และ นางสาวณอมศรี โมพี
- **คณะวิทยาศาสตร์**
นายสมพล มงคลพิทักษ์สุข
นายวีระ ตั้งชวาล
นายบรรชา รัตนวัย
- **คณะสังคมศาสตร์**
นางสาวพวงร้อย กล่อมเอียง
- **คณะศิลปกรรม**
นายกิตติ ปัญญาธนพร
- **คณะมนุษยศาสตร์**
นายนิพนธ์ เทียมทิพาบุญกร
นางเกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์
- **กองกลางสำนักงานอธิการบดี**
นายวิเชียร พุฒนิคม นางจงกล ไยมุง
นายเทียม สุภาพุฒ นายพะเนียด อุดร นายชลอ
ชีสังวร นายสมพล วิเศษ นางสุปรานี พรรณภาพ

นางนงคุณ อุดร นายผัน เกิดน้อย นางชญัญญาช ศรีภักดี นายสามารถ สุคันธชาติ และ นายสำราญ สิทธิกุล นายสนิท จุไหล นายสุวรรณ สุขสมทิพย์ และ นางสาวนิภา โตมา

คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ ได้ใช้อาคารอเนกประสงค์ ชั้น 1 และชั้น 4 เป็นสถานที่จัดการเรียนการสอน

- ชั้น 1 เป็นห้องสำนักงานใช้ร่วมกับสำนักวิชาศึกษาทั่วไป ห้องเรียน ห้องผู้บริหาร ห้องประชุม ห้องเรียนภาคทฤษฎี ห้องปฏิบัติการทางวิชาชีพครู และห้องสโมสรมนีสิต

- ชั้น 4 เป็นห้องเรียนรวม ห้องปฏิบัติการชีววิทยา ห้องปฏิบัติการเคมี และห้องปฏิบัติการฟิสิกส์

ส่วนบุคลากรที่สอนวิชาเอกบางรายวิชา ได้รับความร่วมมือจากภาควิชาชีววิทยา มอบหมายให้ ผศ. พันธุ์สิน เกตุทัต ผศ. สายสุนีย์ ลิ่นชูวงศ์ และ อ. พิมพวรรณ ณ พัทลุง มาช่วยสอน และภาควิชาเคมีมอบหมายให้ ผศ. รัตนา สัมพันธ์จิต ผศ. ณอมสิน ดิสถาพร ทางด้านฟิสิกส์มีการเชิญผู้เชี่ยวชาญภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นวิทยากรและผู้สอนบางรายวิชา

2. สถานภาพและโครงสร้างการบริหาร

คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ เป็นส่วนขยายของ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังนั้นคณะฯ จึงแต่งตั้ง รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ และมอบหมายภาระงานให้ทำหน้าที่ดูแลและบริหารงานที่คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ ส่วนการมอบอำนาจบางประการ คณบดีไม่สามารถจะมอบหมายต่อได้ มหาวิทยาลัยจึงได้ออกคำสั่งที่ 753/2544³ และเอกสารแนบท้ายคำสั่ง ที่ 199/2545⁴ มอบหมายและมอบอำนาจที่จำเป็นให้ เช่น การอนุมัติการลาของบุคลากรการออกนอกสถานที่ของนิสิต งานจัดซื้อ

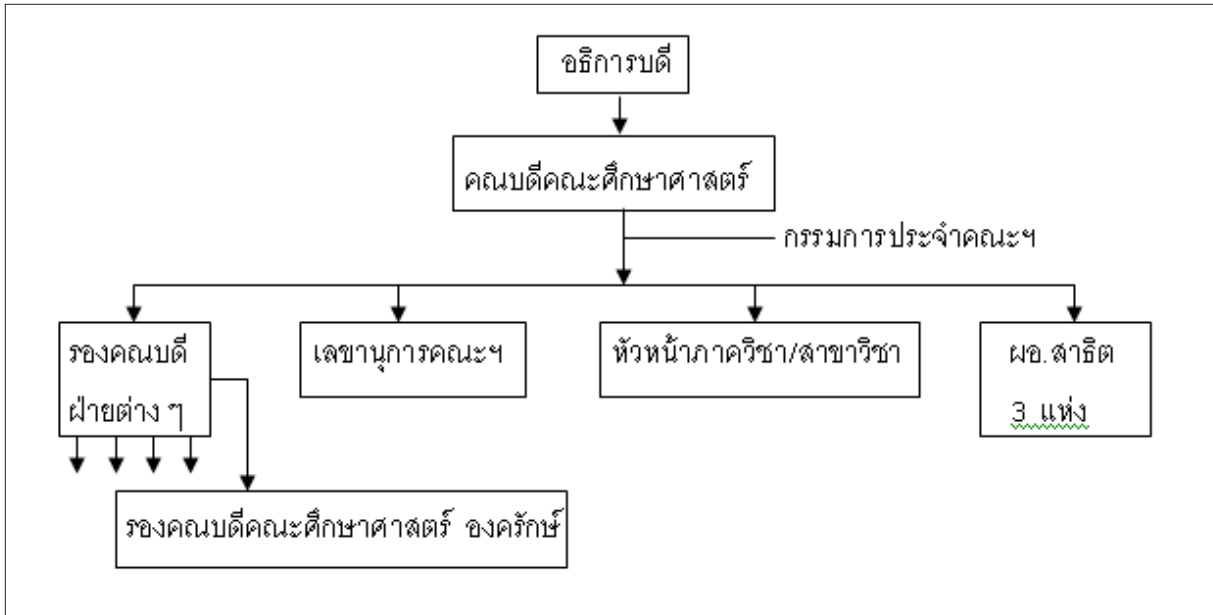
² มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2544, 28 มีนาคม) คำสั่ง ที่ 644/2544 เรื่อง ให้อาจารย์ ข้าราชการ และลูกจ้างปฏิบัติราชการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์

³ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2544, 18 เมษายน) คำสั่งที่ 753/2544 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์

⁴ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2545, 29 มกราคม) เอกสารแนบท้ายคำสั่ง ที่ 199/2545 เรื่อง การมอบหมายและมอบอำนาจของอธิการบดีให้รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

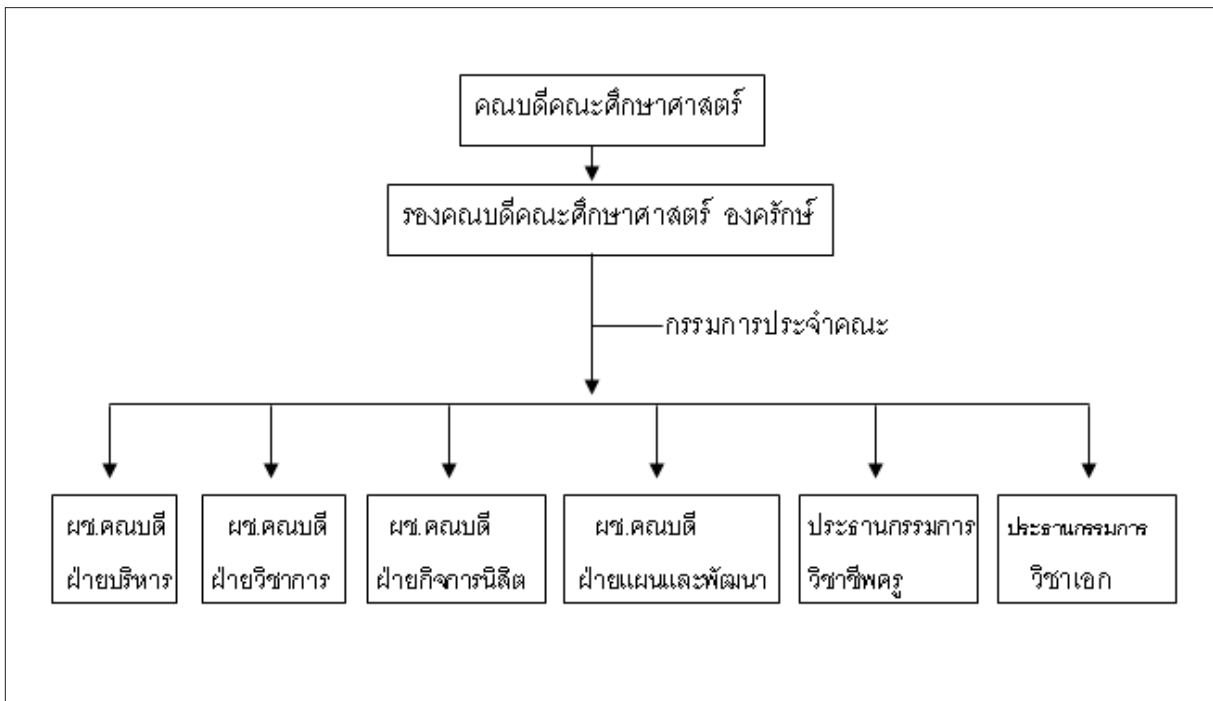
จัดจ้างที่มีจำนวนเงินไม่มากนัก การอนุญาตการใช้รถ ของราชการ

สถานภาพตามโครงสร้างการบริหารคณะศึกษาศาสตร์

โครงสร้างการบริหารคณะศึกษาศาสตร์ มศว (คณะศึกษาศาสตร์ : คู่มือนิสิต 2545)

โครงสร้างคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์

คณาจารย์ที่ทำหน้าที่ ผู้ช่วยคณบดีและ
ประธานสาขาวิชา ซึ่งคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ
ได้นำเสนอแต่งตั้ง เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2544 มีดังนี้

รศ. ชูชีพ อ่อนโคกสูง

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริหาร

ดร. บรรณา รัตนวัย

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการ

อ. สมปอง ใจดีเจย

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต

รศ. เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายแผนและพัฒนา

อ. เสาวลักษณ์ สุนทรธา

ประธานกรรมการวิชาชีพครู

ผศ. อุไรวรรณ สิ้นสวัสดิ์

ประธานกรรมการวิชาเอก

วันที่ 1 ตุลาคม 2544 รศ. เกษมศรี วงศ์เลิศ-
วิทย์ และ ผศ. อุไรวรรณ สิ้นสวัสดิ์ ได้เข้าโครงการ
เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด จึงนำเสนอแต่งตั้ง
รศ. อนุศักดิ์ สมิตสันต์ และ ผศ. ทนงอัศว ธีรานนท์
เป็น ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายแผนพัฒนา และประธาน
กรรมการวิชาเอก ตามลำดับ

การดำเนินงาน

คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ มีอาจารย์
ประจำระยะแรก (มีนาคม 2544) 23 คน ข้าราชการ
1 คน นิสิตรวม 230 คน (ปีสี่ 24 คน ปีสาม 48 คน
ปีสอง 58 คน ปีหนึ่ง 53 คน) การจัดกิจกรรมต่างๆ จะ
ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์ ข้าราชการ
และลูกจ้างประจำนิสิตและหน่วยงานทั้งภายใน
และภายนอกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ
มีการดำเนินงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การดำเนินงานด้านวิชาการ มีการจัด
การเรียนการสอนเป็นห้องเรียนขนาดเล็ก เช่น การจัด
การเรียนการสอนวิชาชีพครูจะแยกออกเป็นรายวิชาเอก

และบางรายวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นทีม
(team teaching) มีการปฏิบัติงานในห้องเรียนตามสภาพ
จริง บางรายวิชาจะจัดให้นิสิตเรียนรู้นอกห้องเรียน
การฝึกสอน จะมีการประสานความร่วมมือกับโรงเรียน
ฝึกสอนเพื่อเตรียมการร่วมกัน โดยการเชิญผู้บริหาร
โรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และ
ผู้แทนอาจารย์นิเทศก์ (อาจารย์พี่เลี้ยง) เข้าสัมมนา
ร่วมกับคณาจารย์ของคณะฯ มีการกำหนดกรอบร่าง
แบบฟอร์มแผนการจัดการเรียนรู้อื่นๆ มีการกำหนด
รายวิชาที่จะให้นิสิตสอนล่วงหน้า เพื่อให้นิสิตเตรียม
ทำแผนการเรียนรู้อีกก่อนเปิดเรียน รวมทั้งมีการประสาน
ความร่วมมืออื่นๆ

2. การดำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิต นิสิต

คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ส่วนมากจะเป็นนัก
กิจกรรม มีการทำกิจกรรมต่อเนื่องทั้ง 4 ชั้นปี ผู้ช่วย
คณบดีฝ่ายกิจการนิสิต ทุ่มเทกกำลังร่างกายแรงใจ
กับงานกิจกรรมนิสิตมาก มีการส่งเสริมให้นิสิตทำ
กิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจน
มีการประสานงานจัดกิจกรรมกับโรงเรียนต่างๆ ใน
จังหวัดนครนายกและจังหวัดใกล้เคียง เช่น โครงการ
เรียนรู้อะไรดีและป้องกันเอดส์ ยาเสพติด โครงการอนุรักษ์
ป่าชายเลน โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ของคณะฯ (เชิญ
นักเรียนโรงเรียนฝึกสอนเข้าร่วมกิจกรรม) โครงการ
ค่ายอาสา โครงการวันเด็ก จัดนิสิตเป็นวิทยากรค่าย
วิทยาศาสตร์ให้โรงเรียนต่างๆ

3. การดำเนินงานพัฒนาอาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ จะได้รับการจัด
สรรงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณรายได้จาก
คณะศึกษาศาสตร์ โครงการพัฒนาอาจารย์เป็น
โครงการใช้งบประมาณรายได้ร่วมกันตั้งนั้น ในทุกปี
งบประมาณอาจารย์ทุกท่านจะได้สิทธิ์ไปศึกษาดูงาน
ต่างประเทศหนึ่งครั้ง ส่วนการฝึกอบรมและสัมมนา
ภายในประเทศนั้นจะใช้งบประมาณของคณะศึกษา-

ศาสตร์ องค์กรฯ

การดำเนินการดังกล่าวได้กระทำต่อเนื่องตลอด ตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 ถึงปีการศึกษา 2547 ทำให้คุณภาพการผลิตบัณฑิต เป็นที่น่าพอใจของคณาจารย์ภายในคณะและหน่วยงานที่ใช้บัณฑิต ดัชนีบ่งชี้พอประเมินได้คือ นิสิต 3 รุ่น ที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว บางส่วนบรรจุเป็นครูในสถานศึกษา การศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งของรัฐและเอกชน บางส่วนไปทำงานบริษัทและหน่วยงานเอกชน บางส่วนศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา จากการสำรวจในงานรับปริญญาทุกปีจะไม่มินิกิตติกรรม

ในส่วนของคณาจารย์นั้นได้พัฒนาตัวเองจนได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์เพิ่มขึ้นอีก 2 คน จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นรองศาสตราจารย์ 2 คน รวมทั้งสิ้น 4 คน จากอาจารย์ที่เหลืออยู่ทั้งหมด 12 คน ซึ่งถือได้ว่าการพัฒนาขึ้นมา

4. ปัญหาการขยายเวลาการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ดำเนินเมื่อปีการศึกษา 2541 (เริ่มรับชั้นปีที่ 1) และสิ้นสุดในปีการศึกษา 2547 และไม่สามารถขยายระยะเวลาการผลิตได้นั้น มีปัจจัยสรุปได้ 2 ประการ คือ

4.1 การขาดแคลนอัตรากำลังที่สอดคล้องกับหลักสูตร การผลิตบัณฑิต กศ.บ. นั้นในโครงสร้างหลักสูตร ต้องมีบุคลากร 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 จัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป (เป็นหน้าที่ของคณะวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และพลศึกษา) กลุ่มที่ 2 จัดการเรียนการสอนวิชาชีพครู บุคลากรกลุ่มนี้จำเป็นต้องมาจากทุกภาควิชาในคณะศึกษาศาสตร์ ระยะเวลาเริ่มแรกจะไม่ขาดแคลน เมื่อมีอาจารย์เกษียณอายุราชการก็จะลดลงไปเรื่อยๆ และไม่สามารถจะหาทดแทนได้ กลุ่มที่ 3 จัดการเรียนการสอนวิชาเอก บุคลากรที่สามารถสอนองค์ความรู้วิชาเอกมีจำนวน

น้อย แต่ละวิชาเอกต้องมีบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพอเพียงสำหรับสาขาวิชานั้นๆ ที่คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ดำเนินการ มาได้จน ถึงปีการศึกษา 2547 เพราะอาจารย์จากภาควิชาเคมีและภาควิชาวิทยาศาสตร์มาช่วยราชการเต็มเวลา ตลอดจนอาจารย์ภาควิชาชีววิทยาบางท่านมาช่วยสอนบางรายวิชา

4.2 นโยบายของมหาวิทยาลัยที่มีต่อรูปแบบการดำเนินการผลิตบัณฑิตหลักสูตร กศ.บ. อาจารย์จำนวนหนึ่งของคณะศึกษาศาสตร์ ได้ศึกษารูปแบบการผลิตบัณฑิตหลักสูตร กศ.บ. พบว่าได้สรุปว่ามีรูปแบบการผลิตบัณฑิต ดังต่อไปนี้

- คณะศึกษาศาสตร์ผลิตบัณฑิต หลักสูตร กศ.บ. เบ็ดเสร็จภายในคณะฯ คณะศึกษาศาสตร์จะเป็นผู้เตรียมบุคลากรให้ครบตามโครงสร้างของหลักสูตร เหมือนกับที่ดำเนินการที่คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน หรือคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ คณะศึกษาศาสตร์ผลิตบัณฑิตร่วมกับคณะต่างๆ คณะศึกษาศาสตร์จะจัดการเรียนการสอนวิชาชีพครูทั้งหมด ส่วนคณะอื่นๆ จะจัดการเรียนการสอนองค์ความรู้วิชาเอก คณะศึกษาศาสตร์ร่วมผลิตกับคณะวิชาอื่นๆ คณะวิชาอื่นๆ เป็นผู้บริหารหลักสูตร กศ.บ. และจัดการเรียนการสอนองค์ความรู้วิชาเอก คณะศึกษาศาสตร์ร่วมสอนวิชาชีพครู

จากสรุปผลงานวิจัยดังกล่าว ถ้ามหาวิทยาลัย มีนโยบายตามรูปแบบแรก คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ คงยังผลิตบัณฑิต กศ.บ. ได้ต่อไปอย่างไม่มีการสิ้นสุด และจะเป็นรากฐานเชื่อมโยงไปยังหลักสูตรบัณฑิตศึกษาและการฝึกอบรมบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. สรุป

การดำเนินการรับนิสิตหลักสูตร กศ.บ.สาย
วิทยาศาสตร์ วิชาเอกวิทยาศาสตร์-ชีววิทยา วิทยา
ศาสตร์-เคมี และวิทยาศาสตร์-ฟิสิกส์ คณะศึกษ
ศาสตร์ องค์กรฯ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2541 ถึงปีการ
ศึกษา 2547 รวม 7 ปี มีนิสิตที่สำเร็จการศึกษา 4
รุ่น รวมจำนวน 230 คน คณาจารย์ที่ร่วมมือร่วมใจ
เดินทางไปจัดการเรียนการสอนที่คณะศึกษาศาสตร์
องค์กรฯ มากกว่า 23 คน เจ้าหน้าที่สนับสนุนการเรียน
การสอนและอำนวยความสะดวกให้นิสิต 1 คน ลูกจ้าง
ประจำสังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี ปฏิบัติงาน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรฯ และคณะ
ศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ช่วยงานด้านการพิมพ์สำเนา
เอกสาร บริการสื่อการสอน ภัตตาหารการตกแต่งสนาม
และบริการทั่วไป จำนวน 13 คน การผลิตบัณฑิต
ของคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ แม้จะเป็นช่วงเวลา
ไม่นาน แต่ก็มีส่วนเชื่อมต่อให้การจัดการเรียนการสอน
และการผลิตบัณฑิต หลักสูตร กศ.บ. วิชาเอกต่างๆ
ทั้งสายวิทยาศาสตร์และสายสังคมศาสตร์ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังคงดำเนินต่อไป
ตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ

.....

บางเขนแห่งความทรงจำ

บันทึกบางเขน

อัศรา บุญทิพย์

ผมโอนย้ายมาจากวิทยาลัยครูภูเก็ต เข้าเป็นอาจารย์โท ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ต้นเดือนพฤศจิกายน ภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2522

ความเป็น มศว บางเขน นั้น เป็นเหมือนอาณาจักรสองอาณาจักรทับซ้อนกัน อาณาจักรหนึ่งก็คือ มศว บางเขน ซึ่งสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ส่วน อีกอาณาจักรคือวิทยาลัยครูพระนคร ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งสองสถาบันต่างเช่าที่ดินของวัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน ร่วมกัน แบ่งเขต แบ่งอาคาร ดูแลกันตามสัดส่วน ถ้าวัดไปแล้ววิทยาลัยครูพระนครจะเก๋ากว่า ใหญ่กว่า มีบุคลากรและนักศึกษามากกว่า เพราะมีประวัติศาสตร์มายาวนาน ส่วน มศว บางเขน เพิ่งพัฒนามาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร นั้น สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ.2517 แต่ความที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จึงดูภาษีดีหน่อย ในฐานะผลิตบัณฑิตปริญญาตรีล้วนๆ ถ้าวัดกันไปแล้วบุคลากรของทั้งสองสถาบัน ก็ล้วนแต่เป็นรุ่นพี่รุ่นน้องเพื่อนสนิทสนมกลมเกลียวกัน นักศึกษาวิทยาลัยครูครั้งนั้น อารมณ์ดีตัวว่าเป็นน้องอยู่หน่อย และมุ่งหมายจะขึ้นมาเรียนระดับสูงปริญญาตรีที่ มศว

ปัจจุบันวิทยาลัยครูพระนครเติบโตเป็นสถาบันราชภัฏ และเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการเดียวกัน ความหลากหลายในการผลิตบัณฑิตขยายตัวในระดับสูง เจริญก้าวหน้าทางวิชาการและฐานะด้านงบประมาณ จึงดูโอ้อ่างงาม ขณะที่ มศว บางเขน ค่อยๆ ถอยตัวด้วยนโยบายยุบรวมวิทยาเขต เหมือนเทียนที่เผาตัวเองจนไขเทียนละลายหายและแสงเทียนเปลวสุดท้ายค่อยดับลง ขอย้อนกลับมาที่เรื่องของผมกับ มศว บางเขน อีกครั้ง.....

เมื่อผมเป็นอาจารย์น้องใหม่ บรรยายภาคในภาควิชาภาษาไทยฯ ที่บางเขน ไม่ทำให้ผมรู้สึกตื่นตัน ประหม่าว่าเป็นคนแปลกหน้า แต่เป็นบรรยากาศเหมือนกับอยู่ในห้วงศกคณาญาติ ไม่ต่างกันกับที่ทำงานเดิมที่วิทยาลัยครูภูเก็ต ผมจึงไม่ต้องปรับตัวปรับใจอะไรเลย การอยู่ดีมีสุขโดยไม่ต้องปรับตัวอะไรนี้ บางครั้งก็เป็นข้อเสียที่ทำให้ผมไม่รู้ขอบกพรองของตัวเองเสียบ้าง ซึ่งอาจไปกระทบกระทั่งล่วงเกินพี่เชื้อเพื่อนร่วมงานโดยไม่เจตนา ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการหรือโง่เขลาเบาปัญญาที่สุดแท้ แต่ก็ต้องขอโทษกรรมทั้งกายกรรมและวจีกรรมไว้ ณ ที่นี้ แต่รับรองได้ว่าไม่มีความตั้งใจล่วงเกินโดยมโนกรรมอย่างเด็ดขาด

ครั้งนั้น มศว บางเขน มีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา เป็นรองอธิการบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดาตวง กำเหนิดเพชร เป็นรองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจักษ์ ประภาพิทยากร (ตำแหน่งวิชาการต่อมาเป็น รองศาสตราจารย์) เป็นหัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

ตำแหน่งผู้บริหารวิทยาเขตนี้จะเป็นแค่รองฯ เท่านั้น เพราะอธิการบดี คณบดีมีอยู่ที่วิทยาเขตประสานมิตร ที่เดียว แต่หน้าที่ภาระงานรองฯ ต่างๆ ของวิทยาเขตก็เหมือนอธิการบดีหรือคณบดีตัวจริงนั้นแหละ แปลกที่หัวหน้าภาคกลับเป็นหัวหน้าภาคเต็มตัว โดยไม่ต้องถูกเรียกว่ารองหัวหน้าภาควิชา

ท่านอาจารย์ประจักษ์ ประภาพิทยากร นั้นผมเรียกว่าป้า นับถือเป็นครู เป็นญาติผู้ใหญ่ ท่านเป็นผู้มีส่วนอย่างยิ่งที่ทำให้ผมได้โอนย้ายเข้ามาเป็นอาจารย์ มศว บางเขน ต้องกราบขอบพระคุณในคุณูปการ อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ ท่านถึงแก่กรรม พ.ศ. 2538 หลังจากลาออกจากราชการได้สองสามปี ด้วยปัญหาสุขภาพ งานศพของท่านเพื่อนร่วมงานไม่มีใครได้ทราบเพราะท่านเป็นมุสลิม ครอบครัวของท่านได้จัดพิธีทางศาสนาเสร็จสิ้นใน 24 ชั่วโมง ตาม

ธรรมเนียมศาสนาอิสลาม ขอดวงวิญญาณท่านไปสู่สุคติ

ในภาควิชาภาษาไทยฯ ครั้งนั้น มี รองศาสตราจารย์อารีย์ สหชาติโกสัย เป็นอาจารย์ชายอาวุโส วัยไล่เลี่ยกับอาจารย์ประจักษ์ นอกนั้นก็เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สายทิพย์ นุกุลกิจ (ต่อมาได้เป็นรองศาสตราจารย์ และขอเกษียณก่อนอายุราชการเป็นรุ่นแรก เมื่อปี พ.ศ. 2540) ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิมลศิริ ร่วมสุข และ อาจารย์ผกาศรี เย็นบุตร (ต่อมาได้เป็นผู้ช่วยฯ และรองศาสตราจารย์) สำหรับ อาจารย์ผกาศรี นี้เป็นอาจารย์หญิงน้องน้อยที่สุดในภาค และเป็นเพื่อน ค.ม.จุฬาฯ 2517 รุ่นเดียวกันกับผมซึ่งเป็นเด็กใหม่ น้องน้อยฝ่ายชาย

บุคคลที่จะเว้นไม่กล่าวถึงเสียมิได้ เป็นสมาชิกคนสำคัญคนหนึ่งในภาควิชาภาษาไทยฯ คือ นายไคล สุกันธชาติ นักการภารโรงประจำภาควิชา เป็นคนสนิทคู่บุญของอาจารย์ประจักษ์ ดูเหมือนอายุอานามจะรุ่นราวคราวเดียวกันกับอาจารย์ประจักษ์ อาจารย์หญิงตั้งสมญาเรียกอาจารย์ประจักษ์ว่า "คุณหลวง" ดูเหมือนพี่ว่าสนาจะเป็นคนตั้งขึ้น ส่วนนายไคล อาจารย์รุ่นเก่าในภาคจะเรียกว่า "ขุนไคล" เข้าใจว่า อาจารย์ประจักษ์เป็นผู้ตั้งสมญานี้ แต่ผมเองเรียกนายไคลว่า "น้าไคล" เพราะเห็นว่าแกมีอายุแล้ว และผมก็เป็นอาจารย์น้องใหม่ไม่กล้าตีสนิทเหมือนคนรุ่นเก่าที่เข้าคุ้นเคยกันมาก่อน

ขุนไคล....ขออนุญาตเรียกสมญาให้เข้าบรรยากาศของเรื่องที่จะเล่าก็แล้วกัน อายุอานามตอนนั้นก็คงราวห้าสิบต้นๆ หนวดตากร้านๆ ยิ้มพินด่างเทาด้วยคราบบุหรื ทำทางเหมือนนักเลงโบราณ แต่งตัวตามสบายมอมๆ ไม่พิถีพิถัน บางวันก็ลักกระดุมเสื้อไม่ครบเม็ด หรือครบเม็ดแต่ไม่ตรงแถว ปลอ่ยเสื้อลอยชายรับกับท่าเดินลอยชาย ลากรองเท้าฟองน้ำเนิบๆ

ขุนไคลแกมีร้านอาหารอยู่ใ้ในมหาวิทยาลัย เมียเป็นคนทำอาหารมีลูกชายลูกสะใ้แม่ และ วงศาคณาญาติช่วยงาน และอาศัยอยู่ใ้ในร้าน เป็นครอบครัวใหญ่ เป็นร้านอาหารตามสั่งใหญ่สุด ทันสมัยสุดใ้ในมหาวิทยาลัย มีสินค้าหลากหลาย ตั้งแต่สบู่ ยาสีฟัน กระทั่งบุหรี เหล้าเบียร์ ดั่งนั้น แกจึงมีบารมีใ้ในฐานะคนเก่าเจ้าถิ่น ไม่ใช่คนงานภารโรงกินเงินเดือน รายได้น้อยธรรมดาๆ ขุนไคลจึงไม่ใ้ใช้นักการภารโรง ที่ใครจะจิกหัวเรียกใ้ได้ตามอำเภอใจ คนที่ใ้ควรจะใช้ งานขุนไคลได้ก็ใ้ต้องเป็นใ้เฉพาะเจ้านายคุณุญคือ "คุณหลวง" ประจักษ์เท่านั้น

ตอนเช้า ขุนไคลมาเปิดห้องทำงานปิดกวาด ทำความสะอาดเช็ดโต๊ะอาจารย์ประจักษ์เสร็จ (เน้น เฉพาะโต๊ะอาจารย์ประจักษ์) แกก็หายไปช่วยเมียขาย อาหารอยู่ใ้ที่ร้าน และก็จะกลับมาใ้ให้เห็นหน้าอีกที่ตอน ไกลเที่ยงเพื่อมารับรายการสั่งอาหารกลางวันจาก อาจารย์ประจักษ์หรืออาจารย์ใ้ในภาค เมื่อเอาอาหาร จากร้านมาเสิร์ฟเสร็จแกก็จะหายไปอีก และกลับมา อีกที่ตอนปิดห้องตอนเย็น คนที่มีสิทธิ์สั่งงานหรือว่า กล่าวตักเตือนขุนไคล ก็เห็นจะมีแต่อาจารย์ประจักษ์ คนเดียวคนอื่นใ้ไปว่ากล่าวหรือใ้ใช้งานลำบาก เข้าขุนไคล ก็ใ้จะดีอวยหน้าใ้ไปเลย แต่ก็ไม่มีใ้ใครจริงใ้เรียจหรือใ้ถือ เป็นเรื่องจริงจิง นอกจากใ้รู้สึกขุ่นๆ เามาเล้าล่อกัน ในวงสนทนา เรียกว่าอยู่กันใ้ฉันทุติ ไม่ได้ใ้ดีใ้ระบบ ระเบียบราชการใ้ใดๆ

ส่วนท่านอาจารย์อารีย์นั้น เนื่องด้วยอาวุโส พอๆ กับอาจารย์ประจักษ์ จบปริญญาตรี 9 ประโยค บางคนจึงเรียกท่านว่ามหาอารีย์ นอกจากจบปริญญา ธรรมแล้วยังจบปริญญาโทแฉะแนวจากอเมริกา ก็เลย ทำให้ท่านถือ (ว่าท่าน) ดีอยู่ใ้ไม่ใ้น้อย จึงมักจะถกเถียง ตั้งแ่งกับอาจารย์ประจักษ์บ่อยๆ เหมือนใ้เสียสองตัว ครอบใ้ถ้าใ้เดียวกัน แต่ก็ใ้ไม่ถึงกับรุนแรงใ้ไรมาก อาจารย์ ประจักษ์นั้นแฉะมักจะโกรธใ้ายหายเร็ว พออาจารย์ ประจักษ์ใ้ลืมเรื่องใ้ที่โกรธเมื่อวันวาน อาจารย์อารีย์ก็ยก

ถว้ยกาแฟมานั่งคุยด้วยเหมือนเดิม สนทนาฮาเฮและ ก็ถกเถียงกัน.....วงแฉะเหมือนเดิม

อาจารย์อารีย์เคยดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิการบดี วิทยาเขตบางเขน 1 วาระ ท่านได้ถึง แก่กรรมใ้ในปีที่ ท่านจะเกษียณอายุราชการด้วยอาการ หัวใจวายใ้ในวันราชการที่ ท่านไปใ้ในเทคนิคใ้ติ๊กสอน เมื่อ พ.ศ.2540 นี้ถ้าเป็นใ้ข้าราชการทหาร ดำรวจใ้ต้องใ้ได้รับ เกียรติยศคลุมธงชาติศัพ และแฉะเงินเดือนขึ้นอีก 5 ชั้น

ที่ มศว บางเขน มีบรรดาอาจารย์ข้าราชการ ลูกจ้างนักการภารโรงจะใ้ไกลใ้ชิดสนิทสนมกันหมด ทุกคนใ้ ซึ่งมีอยู่ 4 คนใ้ ได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะ วิทยาศาสตร์ ผมใ้รู้สึกว่า เป็นบรรยากาศการทำงานที่ เต็มใ้ไปด้วยมิตรไมตรีเหมือนระบบครอบครัว วันไหน ว่างๆ ก็ใ้นัดหมายชักชวนพวกใ้ที่ใ้ไม่มีใ้ชั่วโมงสอนด้วยกัน ใ้บรรดตามันเป็นขบวนใ้ไปกินข้าวนอกสถานที่แฉะ ปริมาณทลใ้ไกลใ้ไกลแล้วแต่ใ้โอกาสจะอำนวนย ไม่ใ้ใครใ้รู้สึก แแบ่งแยกว่า เป็นคนคณะใ้นั้นคณะใ้นี้

บรรยากาศใ้ในคณะมนุษยศาสตร์ ครั้งใ้ที่ผม เพิ่งมาอยู่ อาจารย์สุดาดวง เป็นรองคณบดี ท่านสั่งใ้กั ดภาควิชาภาษาตะวันตก เป็นใ้ผู้มีใ้วิสัยทัศน์และเป็น นักบริหารใ้ที่ดี ทำทางใ้จะใ้เบียบอยู่ขุนไคลใ้ว่าใ้แน ยังใ้ไม่ใ้ค้อยกล้าเขาหน้าเขาใ้ไร

อาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตกก็มี อาจารย์ สมทรง วิเชียร ผู้ช่วยศาสตราจารย์โกสุ่ม วรณดิลก อาจารย์ทิพา เทพอัศรพงศ์ อาจารย์วัลลภา ไทยจินดา และอาจารย์จิม ซึ่งเป็นอาจารย์ใ้ฝรั่งหนุ่มใ้ใ้ใ้ใ้ น้อย แต่ทนสอนอยู่ มศว บางเขน นานใ้ที่สุดกว่า อาจารย์ ฝรั่งคนอื่นใ้ ชาวภาคตะวันตกทุกคนล้วนมีใ้สัมผัส ภาพกับอาจารย์ต่างภาคอย่างใ้เป็น กันเอง เหมือนใ้พื้นอง ใ้ไม่มีใ้แบ่งชั้นวรรณะว่าใ้ฉัน เป็นคนหัวนอก แล้วใ้ไม่ใ้ค้อย คบอาจารย์คนใ้ไทยภาคใ้อื่นเหมือนใ้ในบางสถาบัน ที่ใ้เล้าใ้ล่อกัน

ภาควิชาศิลปะก็มี อาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ (ต่อมาดำรงตำแหน่งรองคณบดี คณะมนุษยศาสตร์ บางเขน รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักซ์) อาจารย์นิพนธ์ เทียมทิพานุกุลกร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิพนธ์ เทียมทิพานุกุลกร เมื่อย้ายไปทำงานที่องค์กรักซ์ ได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต และลาออกจากราชการก่อนเกษียณอายุตามโครงการ เปลี่ยนวิถีของรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ.2547 ท่านได้ตัดสินใจ ลาบวชตลอดชีวิต ซึ่งบรรดาเพื่อนฝูงก็อนุโมทนาใน กุศลเจตนาของท่าน) อาจารย์วิเชียร อินทปัญญา อาจารย์เชื้อ ดนตรีวิธ (ครูดนตรีไทยสูงอายุ มหาวิทยาลัยจางในฐานะผู้เชี่ยวชาญโดยไม่มีวุฒิปริญญา ภายหลังท่านได้รับพระราชทานปริญญาดุษฎีบัณฑิต และศิลปินแห่งชาติ สาขาดนตรีไทย) อาจารย์วิรัช บุญยรัตพันธ์ อาจารย์ประพันธ์ ศรีสุตา และ อาจารย์ กรรภิรมย์ พยุงเวช

อาจารย์กรรภิรมย์หรือที่คนคุ้นเคยเรียกว่า อาจารย์น้อย หรือครูน้อย เป็นอาจารย์วัยห้าสิบเศษ รูปร่างเล็กผอมน้อย ไหวหนวดออกแนวศิลปินสูบไปป์ เป็น นักเรียนนอก แต่งตัวตามสบาย สนุกสนาน มีอารมณ์ ชื่นและมีพรสวรรค์ในการทำอาหารฝรั่ง ฟังว่าท่านไป เตะฝุ่นเรียนศิลปะอยู่ที่อิตาลีหลายปี ดังนั้น ในโอกาส ทั้งที่พิเศษและไม่พิเศษอาจารย์น้อยจะทำอาหาร อิตาเลียนมาให้พวกเราล้อมวงกินกันในสำนักงาน คณะมนุษยศาสตร์เสมอ และมีมือท่านก็อร่อยจริงๆ ด้วยหลังเกษียณอายุราชการท่านไปทำกิจการอาหาร ฟาสต์ฟู้ดคูปองที่ห้างสรรพสินค้าแถวสะพานใหม่ แต่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เพราะกลุ่มลูกค้า ย่านนั้นชอบกินลาบน้ำตกส้มตำมากกว่าอาหารฝรั่ง

ศิลปินอีกคนที่ควรกล่าวถึงด้วยความเคารพ ในฝีมือศิลปะ แต่ขอแซวด้วยความเคารพอีกนั่นแหละ และขออภัยหวังว่าเจ้าตัวไม่ถือโทษโกรธเคือง คือ อาจารย์วิเชียร อินทปัญญา (ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น กิตติ)

อาจารย์วิเชียรเป็นศิลปินที่พระเจ้าประทาน ฝีมือศิลปินมาให้ไม่ว่าจะหยิบฉวยอะไรทำก็ดูดีมีศิลปะ ไปหมด ไม่ว่าจะเป็นเครื่องหนัง แกะลาย สายเข็มขัด กระเป๋าถือ งานกนกกลายไทย ทำเครื่องปั้นเซรามิกส์ งานตกแต่งฉากม่านเวทีเมื่อมีงานพิธีสำคัญ งานแสดง ของมหาวิทยาลัย ต้องอาศัยฝีมือศิลปะของอาจารย์ วิเชียรทุกครั้ง

แต่นั้นแหละ เมื่อใกล้จะถึงกำหนดเวลาเปิด งานพิธี จะเห็นอาจารย์วิเชียรพร้อมลูกมือปั้นกระได ติดม่านตัดตัวหนังสือกันจ้าละหวั่นอยู่บนเวที ทำเอา ฝ่ายพิธีการต้องดึงตัวประธานเปิดงานพาไปช่วงวง เวลาไว้อื่นเสียก่อนแต่ก็เสร็จทันเวลานะครับก่อน เวลา สักสองสามนาทีเสียด้วยซ้ำ ทำเอาฝ่ายพิธีการใจหาย ใจคำไปตามๆ กัน หรือถ้าจะหาของขวัญที่ระลึกแก่ วิทยากรหรือแขกเหรื่อใดๆ ก็แล้วแต่ อาจารย์วิเชียร ก็มีหน้าที่จัดหา ทำเครื่องปั้นดินเผาประติมากรรม ปลายไทยให้ ซึ่งก็ด้วยนิสัยศิลปินของท่านนั่นแหละ ของที่ระลึกเหล่านั้นจะถูกนำออกมาจากเตาเผาทัน เวลาไม่กี่นาทีก่อนมีการรับมอบเรียกว่ายังอุ่นๆ ที่เดียว แต่ก็สวยคุ้มค่ากับความรูสึกที่ทำให้ฝ่ายจัดหา ของที่ระลึกแทบหัวใจวายตาย

พวกเราชาวบางเขนใช้ชีวิตสนุกสนาน ตื่นเต้น มีอารมณ์ขันกันอย่างที่ผมแซวนี้แหละ ยามว่างถ้าไม่มี ชั่วโมงสอน ชาวคณะศึกษาศาสตร์ อาทิ ครูชัยโรจน์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ ชัยอินคำ) ชูชีพ (รอง ศาสตราจารย์ชูชีพ อ่อนโคกสูง บ.ก.ใหญ่ของหนังสือ ฉบับนี้) อนุสรณ์ (อาจารย์อนุสรณ์ อรรถสิทธิ์) ท่านโอ (อาจารย์สมโอ ธรรมโชติ) ก็จะแวะเวียนกันมากินกาแฟ ที่คณะมนุษยศาสตร์ หรือไม่มีชาวมนุษยศาสตร์ ไปกิน ส้มตำที่คณะสังคมศาสตร์ ซึ่งมีเจ๊พวงร้อย (อาจารย์ พวงร้อย กล่อมเอี้ยง) และเฮียอ้วน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิเศษ วิเชียร) เป็นเจ้าภาพวนเวียนผลัดเปลี่ยน กันไป บางทีก็มีพวกเพื่อนอาจารย์วิทยาลัยครู พระนครมาอ่วมวงด้วยเพราะเพื่อนกันทั้งนั้นซึ่งบรรดาภาค

อย่างนี้ทุกวันนี้และวันหน้าคงหาไม่ได้อีกแล้ว

ตอนเช้าๆ จะพบกับวงเสวนาสภาภาแพ
โตะหินขัดหน้าตึกมนุษยศาสตร์ นำโดยครูชัยโรจน์
ซึ่งพวกเราเรียกว่าครู เพราะอาจารย์หลายคน
แม้แต่อธิการบดีสถาบันราชภัฏพระนครสมัยนั้น
(สมัย รศ.ดร.เป็รื่อง กิจรัตน์) ก็เป็นลูกศิษย์
อาจารย์ชัยโรจน์มาก่อน

ครูชัยโรจน์จะมาถึงมหาวิทยาลัยแต่เช้าตรู่
เพราะท่านจะมาออกกำลังกายไทรฟท์กอล์ฟที่สนาม
ฟุตบอล ออกกำลังเสร็จซื้อปลาทองโก๋ ขนมขบเคี้ยว
มาวางที่วงกาแพ แล้วก็คุยกัน ตั้งแต่เรื่องสัพเพเหระ
จนถึงปัญหาบ้านเมืองวงเสวนามักจะมี ชูชีพ อนุสรณ์
วิโรจน์ ครูพัน (อาจารย์ประพันธ์ ศรีสุตา ศิลปินใหญ่
เจ้าของงานภาพพิมพ์ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ)
ส้มโอ อาคม (นายาคม สุขสุเสียง ข้าราชการ
ฝ่ายอาคารสถานที่ ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นอธิวัชร)
เจ้าหมู (นายนฤพน สีแสด นักแนะแนวฝ่ายกิจการ
นิสิต) เจ้าหมูนี่จะมีน้ำใจคอยดูแลวิ่งซื้อน้ำซื้อขนม
บริการรุ่นครูในฐานะเป็นหนุ่มน้อยรุ่นลูกศิษย์เด็กกว่า
เพื่อน

พอได้เวลาสอนชั่วโมงแรก 8.00 น. ต่างก็
แยกย้ายกันกลับคณะใครคณะมัน พอได้เวลาเที่ยงก็
เริ่มโทรศัพทตามตัวนัดกินข้าวกลางวันกันอีก อาจจะไป
ตั้งวงที่ห้องครูชัยโรจน์ที่ใต้ถุนตึกศึกษาศาสตร์
เพราะท่านมีห้องส่วนตัวกว้างขวางขนาดอยู่อาศัยได้ใน
ยามที่กลับไปนอนบ้านไม่ได้ ถ้วยโอชามีพร้อม
หรือถ้าเป็นต้นๆ เดือนก็อาจขับรถตามกันไปกินที่สนาม
กอล์ฟฟองทัพบก หรือร้านอื่นใดในละแวกนั้นตาม
อัธยาศัย แล้วก็บึ่งรถกลับมาสอนให้ทันบ่ายโมง เพราะ
ชีวิตชานเมืองรถไม่ติดเหมือนมหาวิทยาลัยแถวสุขุมวิท
พอตกเย็นก็มีเสียงโทรศัพทนัดหมายมือเย็นกันอีกรอบ
สำหรับมือเย็นนี้ร้านอาหารอาจเลือก สรรพพิถิพัตินน้อย
อยู่ไกลหูไกลตานิสิตนักศึกษา เพื่อว่าจะได้กินเบียร์กิน
แบล็ค ไม่ตะขิดตะขวงสายตาใคร

ในวงครูชัยโรจน์จะมีเจ๊จิ้น (อาจารย์สุภณิดา
สุภณิดชย์) มาร่วมวงอยู่บ่อยครั้ง เจ๊จิ้นเป็นคนคุยสนุก
เป็นผู้หญิงนักเลง ร้องเพลงเพราะ แต่เป็นคนถือศีลกิน
เพล เข้าวัดวิปัสสนา เป็นวิทยากรบรรยายธรรมให้กับ
ชมรมพุทธศาสนาหลายต่างๆ ทั่วประเทศ นิสัยปกติโดย
ทั่วไปเป็นคนใจบุญสุนทาน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แต่อย่า
ไปคิดโกงแต่มีรั้มมีแเกาะ สองแต่มีสามแต่มีแเกาะ
ชะไม่มี นี่ก็แปลกไปอีกอย่างเรียกว่าเป็นคนถึงทั้งทาง
โลกและทางธรรม

ส่วนนักธรรมอีกท่านหนึ่งคือ หลวงพินิพนธ์
ท่านนี้ก็ร่วมวงกันเสมอ แต่ท่านไม่ดื่มเหล้า ไม่สูบบุหรี่
ไม่มีครอบครัว นั่งร่วมวงเหล้ากับเพื่อนๆ ได้ทั้งคืน โดย
ดื่มแต่น้ำเย็นกับกับแกล้ม ไม่ดูหมิ่นคนติดฝิ่น กินสุรา
อย่างเช่นพวกผม ชีวิตอยู่ในกระแสธรรม สุภาพเรียบร้อย
สง่างาม หน้าที่การงานดีความรับผิดชอบสูง

ชีวิตการทำงานของชาวบางเขนมีเนื้อหา
เหมือนเพลงเชียร์โรงเรียนสมัยเด็กๆ ที่ว่าเรียนเป็นเรียน
เล่น เป็นเล่น ที่บางเขนนี้ งานเป็นงาน สอนเป็นสอน
เล่นเป็นเล่น คือเราสนุกแต่ไม่เสีงาน และเมื่อเรา
ทำงาน เราก็ทำอย่างสนุก

งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ 8 วิทยาเขต เป็นกิจกรรมหนึ่งที่หล่อ
หลอมรวมใจให้เราทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้ง
อาจารย์ทุกคน นิสิตทุกคน ข้าราชการ คนงาน
ภารโรง คนขับรถ ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วม แต่ละครปีการ
ศึกษาเราจะร่วงานศิลปวัฒนธรรมที่จะมาถึง ทุกคน
จะตั้งใจรอว่าปีหน้าจะไปจัดงานกันที่วิทยาเขตใด เพื่อ
ชาวบางเขนจะชนคณะนักแสดงไปร่วม ขนสินค้าศิลป
หัตถกรรมพื้นเมืองไปออกร้านชนเพื่อนอาจารย์ไปทำงาน
สนุกเหน้อยด้วยกัน และหมายถึงย้ายที่กินเหล้าด้วย
สำหรับชาวเราผู้มีอารมณ์สุนทรีย์

ทุกครั้งที่เราไปร่วมงานศิลปวัฒนธรรม ที่
วิทยาเขตต่างจังหวัด รองอธิการบดีต้องถือเป็นหน้าที่
หนึ่งที่จะตามไปให้กำลังใจคณะทำงานทั้งอาจารย์

และนิสัย และต้องเป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารคณะทำงานทั้งคณะ 1 มื้อ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงาน แม้บางครั้งจะมีประเด็นขัดข้องของหมองติง ค้างคาใจกันบ้าง แต่เมื่อได้กินข้าวกินเหล้าด้วยกัน ทุกอย่างก็ขัดแย้ง ก็คลี่คลายลง

งานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมเล็กๆ ไปพร้อมๆ กับการรวมวิทยาเขต และการแยกตัวเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ ของวิทยาเขตต่างจังหวัด วันเวลาเปลี่ยนไปสิ่งใหม่ๆ เกิดขึ้นเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุปัจจัยของวันมศว บางเขน ลมสลายอาจารย์ข้าราชการรุ่นเก่า เกษียณอายุราชการ บ้างก็ลาออก บ้างก็ถึงแก่กรรม ที่เคยเป็นหนุ่มเป็นสาวก็กลายเป็นข้าราชการสูงอายุ ผมหงอกดอกเลาไปตามวันเวลา ทุกอย่างล้วนเปลี่ยนไปไม่หยุดนิ่ง มีแต่อดีตเท่านั้นที่หยุดนิ่งอยู่กับที่ไม่มีเปลี่ยนแปลง เรายังถึงภาพบรรยากาศเก่าๆ เมื่อไหร่ มันก็ปรากฏชัดเหมือนเดิมทุกครั้งทีนึกถึง

ข้อเขียนของผมวันนี้ เขียนจากภาพของวันวานเพื่อตีความกับบรรยากาศเก่าๆ สานสายใยเพื่อนพ้องน้องพี่ท่านที่เคารพนับถือ เป็นความภูมิใจหนึ่งของชีวิตการทำงานที่ มศว บางเขน

เพื่อนพ้องท่านที่เคารพนับถือ ซึ่งผมควรต้องกล่าวถึงแต่มีได้กล่าวถึงเพราะข้อจำกัดจำนวนหน้าของหนังสือ ซึ่งท่านบรรณาธิการชุชีพให้โควตาไว้เท่านี้ หากให้ผมเขียนถึงท่าน ทุกคนคงได้หลายร้อยหน้า และผมได้เขียนทุกท่านไว้ในใจผมแล้ว มีโอกาสเมื่อไหร่จะได้รวมเล่มไว้เป็นอนุสรณ์ ดังนั้นจึงต้องขออภัยที่ไม่ได้เสนอเรื่องราวของท่านให้ปรากฏไว้ ณ ที่นี้ ส่วนท่านที่ผมเขียนถึงออกมาแล้ว หากท่านจะรู้สึกว่าเป็นการล่วงเกินอยู่บ้างในวรรคตอนใด ก็ขอได้โปรดรับคำขออภัยจากผม ยกโทษให้ผมมาทูลถองขึ้นเข้าลงศอกหยิกตีผมเถิดครับ.....แต่อย่าโกรธผมเลย

.....

ความประทับใจในความเป็น

๒ ๒

มศว บางเขน ของข้าพเจ้า

อนุสรณ์ อรรถศิริ

พ.ศ.2535 ถือเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งความคาดหวังของชาว มศว บางเขนว่าจะกลับมาเปิดสอนได้ตามปกติหรือไม่ เพราะก่อนหน้านี้จำนวนชั้นปีของนิสิตได้ลดลงเรื่อยๆ ตามมติของคณะรัฐมนตรีที่จะให้ มศว บางเขน ยุบรวมเป็นวิทยาเขตกลาง เช่นเดียวกับเพื่อนๆ ชาววิทยาเขตในกรุงเทพฯ (ปทุมวัน, พลศึกษา) พวกเราชาว มศว บางเขน ช่วยกันคิดที่จะให้ มศว บางเขน ดำเนินการสอนต่อไปได้อีก เนื่องจากไม่ว่าจะมองทางด้านใด มศว บางเขน ก็ยังคงมีศักยภาพเพียงพอที่จะดำเนินการสอนในระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาได้ จากการรวมตัวของกลุ่มอาจารย์กลุ่มหนึ่งเข้าชี้แจงกับท่านอธิการบดีในขณะนั้น (ศ.ดร.พจน์ สะเพียรชัย) รวมทั้งคณะผู้บริหารอื่นๆ ซึ่งท่านรับฟังด้วยเหตุและผล โดยให้ มศว บางเขน เปิดดำเนินการในรูปแบบส่วนขยายของคณะศึกษาศาสตร์ต่อไปได้ ซึ่งก็นำมาซึ่งความยินดีและภาคภูมิใจของข้าพเจ้าและเพื่อนๆ อาจารย์และบุคลากรทุกคนที่มีส่วนร่วมในการคงจุดที่จะให้บางเขนกลับมาดำเนินการสอนได้ตามปกติ จากเวลานั้นจำนวนนิสิตก็เริ่มเพิ่มขึ้นจากชั้นปีที่ 1 จนกระทั่งถึงชั้นปีที่ 4 ได้อีกครั้งหนึ่งซึ่งในขณะนั้นข้าพเจ้าได้รับแต่งตั้งให้รักษาราชการในตำแหน่งรองคณบดีคนแรกของการเปลี่ยนแปลง มศว บางเขน เป็นคณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) ข้าพเจ้าจำได้แม่นยำว่า ตลอดช่วงระยะเวลาดังกล่าวพวกเราชาวบางเขนทุกคนต้องทำงานหนักมากที่จะสู้ฟันระเบียบกฎเกณฑ์และการเรียนการสอนนิสิตให้มีประสิทธิภาพ ดังเช่นที่ชาวบางเขนได้ช่วยกันทำมาตลอดของความ เป็น มศว บางเขน จนนิสิตที่จบออกไปประสบความสำเร็จในวิชาชีพ มีหน้าที่การงานที่ดีและเจริญก้าวหน้า รวมทั้งไปประสบความสำเร็จใน

การศึกษาระดับสูงขึ้นไปในมหาวิทยาลัยชั้นนำทั้งในและนอกประเทศ

ถึงแม้สิ่งที่ชาว มศว บางเขน ได้ช่วยกันคงความเป็น "บางเขน" ได้อีกครั้ง แต่แนวคิดดังกล่าวนี้ก็ได้อุบัติขึ้นเป็นข้อขัดแย้งกับเพื่อนร่วมสถานที่ ในขณะนั้นคือ วิทยาลัยครูพระนคร ซึ่งได้เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏพระนคร ในเวลาต่อมา ทั้งๆ ที่การเปิดดำเนินการเรียนการสอนของสองสถาบันในสถานที่เดียวกันนี้เป็นมายาวนานแล้ว ด้วยความราบรื่นและร่วมมือกันอย่างสร้างสรรค์มาตลอด แต่ในยุคของข้าพเจ้านั้นความสัมพันธ์ก็ยังไม่ข้อขัดแย้งใดๆ ให้เห็นอย่างชัดเจน เช่นยุคต่อๆ มา

กิจกรรมนิสิตที่ มศว บางเขน

นิพนธ์ เทียมทิพาบุญกร

"ไอน้อง พี่อยากจะชวนน้องมาร่วมงานอาสาพัฒนาชนบท พี่กำลังจะก่อตั้งชมรมอาสาฯ อาทิตย์หน้าจะไปประชุมร่วมกับชมรมอาสาฯ ของสถาบันอุดมศึกษาที่สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ อยู่ใกล้ๆ กับอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ น้องไปกับพี่ด้วยนะ" เป็นคำเชิญชวนของพี่วิโรจน์ ไชคอุดมชัย ที่ห้องเขียนแบบตึกอุตสาหกรรมศิลป์ วิทยาลัยครูพระนคร เมื่อราวเดือน มิถุนายน พ.ศ.2513 ให้ผมมาร่วมงานของชมรมอาสาพัฒนาชนบท

พี่วิโรจน์ ไชคอุดมชัย ปัจจุบันเป็นอาจารย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขณะนั้นศึกษาอยู่ที่ชั้นปีที่ 4 วศ.พระนคร วิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ แผนกช่างยนต์ ผมเองขณะนั้นอยู่ชั้นปีที่ 3 เอกอุตสาหกรรมศิลป์ แผนกช่างก่อสร้าง อาจจะเป็นเพราะว่าผมเรียนช่างก่อสร้าง พี่วิโรจน์จึงอยากให้ผมมาร่วมงานอาสาพัฒนาชนบท เพราะพี่แกกำลังจะคิดการใหญ่ออกไปสร้างโรงเรียนในชนบท

ผมตกปากรับคำพี่วิโรจน์ไปด้วยความเกรงอกเกรงใจ เพราะเป็นรุ่นพี่ แล้วพี่แกก็มาพูดด้วยเจตนาดีฟังดูแล้วน่าเลื่อมใส นี่ก็ว่าชมรมอาสาฯ คงจะไม่มีอะไรมาก พี่วิโรจน์จะใช้ไหว้วานอะไร ผมก็ทำไปเท่าที่จะทำได้ รู้สึกว่าไม่ต้องรับผิดชอบอะไรมากนัก สบายๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไป 6 เดือน หลังจากนั้น ผมได้รับความทุกข์แสนสาหัส การเรียนก็ตกต่ำ เพื่อนฝูงที่เคยรักกัน บางคนก็เกลียดชังหน้า แต่เหมือนกับมีพระมาโปรด ผมได้พบกับอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีน้ำใจที่ประเสริฐที่สุด ความทุกข์ระทมที่ผ่านมาได้ให้บทเรียนที่มีค่าแก่ชีวิตเป็นอย่างมาก ดังจะกล่าวในช่วงต่อไป

เมื่อชมรมอาสาพัฒนาชนบทของ วศ. พระนคร ก่อตั้งขึ้นมา พี่วิโรจน์ได้เป็นประธานชมรมฯ ผมเป็นรองประธานชมรมฯ มีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมฯ ได้แก่ อาจารย์ ดร.กิงแก้ว อัครถาวร อาจารย์ อรวินท์ เหมะศิลป์ อาจารย์บำเพ็ญ กฤษณะกาญจน์

ราวเดือนกันยายน พ.ศ.2513 พี่วิโรจน์พาผมไปที่ ส.ย.ช. (สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ) ตั้งอยู่ในทำเนียบรัฐบาล มีคุณมารุญ ภูใหญ่ เป็นผู้อำนวยการเพื่อไปดูข้อมูลสถานที่ๆ ควรจะไปออกค่ายอาสาพัฒนา ซึ่งข้อมูลทั้งหมดทั่วประเทศจะมารวมไว้อยู่ที่พิมพ์เป็นเอกสารเล่มใหญ่เมื่อดู ข้อมูลแล้ว เราตกลงกันว่าจะไปออกค่ายกันที่จังหวัดเชียงใหม่ ได้เลือกสถานที่เพื่อจะออกไปสำรวจ 2 แห่ง คือ ที่อำเภอสันทรายกับที่กิ่งอำเภอแม่อาย

ช่วงเดือนตุลาคม พ.ศ. 2513 พี่วิโรจน์พาผมขึ้นรถไฟไปเชียงใหม่ ไปอาศัยพักค้างคืนที่บ้านของวินัย ไชยวงศ์ญาติ เพื่อนที่เรียนอุตสาหกรรมศิลป์ด้วยกัน บ้านอยู่ในตัวเมืองเชียงใหม่ ได้นั่งรถบัสออกไปสำรวจสถานที่ทั้ง 2 แห่ง ในที่สุดก็ตกลงว่าจะไปออกค่ายที่โรงเรียนบ้านสันป่าข่า กิ่งอำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่

โรงเรียนบ้านสันป่าข่า ขณะนั้นห้องเรียนอยู่บนพื้นดิน หลังคามุงด้วยหญ้าแฝก มีนักเรียนชั้น ป.1 ถึง ป.4 ประมาณ 50 คน มีครูผู้ชายอยู่ 2 คน อาจารย์ใหญ่ชื่อ ชัยสิทธิ์ (ถ้าจำไม่ผิด) อีกท่านหนึ่งอายุมากแล้วชื่อ ครูบุญยัง มีบ้านอยู่ติดกับโรงเรียนเวลาพวกเราไปสำรวจค่าย ก็จะไปพักค้างคืนที่บ้านของครูบุญยัง ทุกครั้ง

ชมรมอาสาฯ จึงมีโครงการจะไปสร้างอาคารเรียนแบบ ป.1 ข (ถ้าจำไม่ผิด) เป็นแบบของกระทรวงศึกษาธิการ มี 4 ห้องเรียน เทพื้นคอนกรีต หลังคามุงสังกะสี ก่ออิฐบล็อดขึ้นมา 80 ซม. และกันห้องด้วยฝาไม้เนื้อแข็ง

เมื่อได้ข้อสรุปของโครงการแล้ว พวกเราก็ต้องระดมหาทุน เพื่อนำไปใช้ในการออกค่ายครั้งนี้ สมัยนั้นเงินอุดหนุนจากส่วนราชการต่างๆ ไม่มี ต้องหาเอาเองทั้งสิ้น

เริ่มต้นหาทุนด้วยการจัดงานราตรีปีใหม่ มีการขายบัตร มีวงดนตรีสุนทราภรณ์ จัดงานที่สนามฟุตบอล เมื่อเสร็จงานแล้วก็ได้เงิน มาจำนวนหนึ่ง

จัดฉายภาพยนตร์รอบปฐมฤกษ์ที่โรงภาพยนตร์เอเธนส์ แถวๆ ราชเทวี ก็ได้กำไรมาบ้าง นอกจากนี้ก็ต้องไปขอสปอนเซอร์จากบริษัท ห้างร้านต่างๆ เช่น บริษัทไม้อัดไทย บริษัทปูนซีเมนต์-ไทย ฯลฯ ส่วนใหญ่จะได้เป็นสิ่งของมากกว่าเป็นตัวเงิน ช่วงนี้ ผมต้องขาดเรียนเพื่อไปติดต่อหาสปอนเซอร์บ่อยมาก ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ ในที่สุดก็ได้เงินและของมาจำนวนหนึ่งเพื่อที่จะออกค่าย

ราวกลางเดือนมีนาคม 2514 เมื่อสอบปลายภาคเสร็จแล้ว พวกเราก็เตรียมตัวเดินทางไปออกค่ายที่โรงเรียนบ้านสันป่าข่า ชาวค่ายส่วนใหญ่ เป็นนิสิตวิชาเอกอุตสาหกรรมศิลป์ รุ่นที่ 3 ประมาณ 30 คน อีก 10 คน เป็นนิสิตวิชาเอกอื่นๆ ได้แก่ วิชาเอกคณิตศาสตร์บาง วิชาเอกชีววิทยาบางวิชา เอกเคมีบ้าง

ผมได้รับเลือกตั้งให้เป็นผู้อำนวยการค่ายฯ เพราะว่าพอสอบปลายภาคเสร็จแล้ว พี่วิโรจน์ไม่ได้เดินทางไปค่ายฯ ด้วย ต้องเตรียมตัวสอบบรรจุ กลายเป็นว่าผมเองต้องเป็นผู้รับภาระทั้งหมดในการดำเนินงานค่ายในครั้งนี้ นี่เป็นความทุกข์อย่างสาหัสที่ผมต้องแบกรับตลอดระยะเวลาเกือบ 2 เดือนเต็ม ในขณะที่ต้องออกไปค่ายอาสาชนบทเป็นครั้งแรกในชีวิต

ก่อนออกเดินทางไปค่ายฯ เมื่อซื้อตั๋วรถไฟไป-กลับ กรุงเทพฯ - เชียงใหม่ แล้ว มีเงินสดที่ติดตัวไปเพื่อดำเนินการทั้งหมดประมาณ 5,000 บาทเศษ เงินจำนวนนี้จะต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหารเลี้ยงดูชาวค่ายตลอด 1 เดือนเต็ม นอกจากนี้ก็จะต้องจ่ายเป็นค่าวัสดุอุปกรณ์ เบ็ดเตล็ดต่างๆ พวกตะปู ลวดผูกเหล็ก

อื่นๆ ทั้งหมด ดีแต่เราไม่มีเนื้อแข็งที่เป็นโครงสร้างทั้งหมด ซึ่งชาวบ้านช่วยกันหามาจากไม้ที่โคนลมอยู่ในป่า เราได้ปูนซีเมนต์จากบริษัทปูนซีเมนต์ไทย โดยมีคลังเก็บอยู่ที่จังหวัดลำปาง เราเก็บหินชนทรายจากแม่น้ำกกกันเอง

ผมกับเพื่อนอีก 2-3 คน เดินทางไปเตรียมค้ายลวงหน้าก่อนประมาณ 1 สัปดาห์ โดยมีอาจารย์ที่ร่วมไปด้วยคือ อาจารย์อรวิณี เหมะศิลป์ไปเตรียมจัดที่พักอาศัย ทำห้องน้ำห้องส้วม ห้องครัว ห้องประชุม ตลอดจนหาเมล็ดผักบุ้งไปหว่านเอาไว้ เพื่อเอาไว้ทำอาหาร

เมื่อชาวค่ายทั้งหมดเดินทางไปถึง มีอาจารย์สุดใจ เหนงสีไพร และ อาจารย์สำออง สังข์เงิน ร่วมไปด้วย อาจารย์ทั้ง 2 ท่าน ช่วยวางแผนอาคารเรียนให้อยู่ได้ 3-4 วัน ก็ต้องกลับไปเพื่อทำเกรดส่งทะเลเบียน

เมื่อทุกอย่างพร้อม การก่อสร้างอาคารและโครงการต่างๆ ก็เริ่มขึ้น ทุกคืนจะมีการประชุมเพื่อสรุปการทำงานตลอดวันที่ผ่านมา ชาวค่ายส่วนใหญ่จะเป็นงานช่างกันแล้ว ความที่ทุกคนเก่งๆ กันทั้งนั้น ข้อถกเถียงในการทำงานจึงมีมาก

ผมเองในฐานะเป็นประธานในที่ประชุม และเป็นผู้อำนวยความสะดวกฯ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำมาก่อน ช่วงนั้นถูกสมาชิกค่ายตำหนิ ต่อว่าเป็นอย่างมาก ในการดำเนินงานหลายๆ เรื่อง ทั้งเรื่องอาหารการกินที่มีบ่น้อย เรื่องวัสดุอุปกรณ์ที่มีน้อย แผนงานแต่ละวัน ความปลอดภัย การเจ็บป่วยของชาวค่าย ฯลฯ ยอมรับว่าช่วงนั้นอัดอั้นตันใจเป็นอย่างมาก ช่วงพักเที่ยงต้องหาที่เงียบๆ หลบไปนั่งทำใจไม่ให้ฟุ้งซ่าน ระยะเวลาประมาณครึ่ง เดือนที่เต็มไปด้วยปัญหาพวกเราทำงานกันเองโดย ไม่มีอาจารย์ที่ปรึกษา

ประมาณต้นเดือนเมษายน 2514 อาจารย์ที่ปรึกษา 2 ท่าน ได้ขั้บรถยนต์ขึ้นไปเองจากกรุงเทพฯ ไปอยู่กับพวกเราจนปิดงานค่าย คือ อาจารย์ ดร.กิงแก้ว อุตถากร และ อาจารย์ ดร.ยุวดี กาญจนรัชชิตี อาจารย์

ทั้ง 2 ท่าน ได้ช่วยเป็นที่ปรึกษางานค่ายฯ ได้อย่างดียิ่ง ดังที่ผมได้เกริ่นเอาไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่าเหมือนดังมีพระมาโปรด ชาวค่ายทุกคนมีขวัญและกำลังใจดีมาก ท่านทั้ง 2 ได้ช่วยเหลืองานค่ายฯ ทุกอย่าง ทั้งให้คำปรึกษา สละแรงกาย ขั้บรถพาชาวค่ายไปจ่ายตลาด ทุกเช้า ช่วยพากรรมการค่ายไปติดต่อกับหน่วยงานต่างๆ ช่วงท้ายๆ ของการดำเนินงานการเงินของเรามีปัญหา ไม่มีงบจะซื้อสังกะสีมามุงหลังคาได้ ที่ประชุมได้ตกลงกันจัดฉายภาพยนตร์ การกุศลขึ้นพร้อมกัน 2 แห่ง คือที่ตัวอำเภอฝาง และที่กิ่งอำเภอแม่อาย ก็ได้เงินมาซื้อสังกะสีมุงหลังคาจนสำเร็จ

ราวเดือนเมษายน 2514 พวกเราชาวค่ายก็พากันเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยอาคารที่สร้างเสร็จเพียงโครงสร้าง มุงหลังคาด้วยสังกะสีแล้ว ถมดินอัดจนแน่น ก่ออิฐบล็อคอูสูง 80 ซม.รอบๆ อาคาร ยังค้างงานเทพื้นคอนกรีต วงกบประตูหน้าต่าง และกั้นฝาห้อง

และในปี พ.ศ. 2515 ชมรมอาสาฯ วศ. พระนคร รุ่นต่อมาได้กลับไปดำเนินโครงการต่ออีกครั้งหนึ่ง ทุกอย่างจึงสำเร็จเรียบร้อย เป็นอาคารเรียนที่สมบูรณ์แบบ

นี่จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นของชมรมอาสาพัฒนาชนบท วศ. พระนคร และได้พัฒนามาอย่างต่อเนื่อง จนมาเป็นชมรมอาสาพัฒนาชนบท มศว บางเขน

ทุกปี เมื่อปิดภาคเรียนชมรมอาสาฯ จะไปสร้างอาคารเรียนบาง ห้องสมุดบาง อาคารอเนกประสงค์บาง สนามกีฬาบ้างฯ ในหลายๆ พื้นที่ด้วยกัน ไกลบ้างใกล้บ้าง เช่น สร้างฝายน้ำล้น ที่อำเภออำนาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี สร้างอาคารเรียนที่อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี สร้างอาคารอเนกประสงค์และสนามกีฬาที่ ลพบุรี สระบุรี สระแก้ว สุพรรณบุรี เชียงใหม่ และน่านฯ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาไปอยู่กับนิสิตในค่ายหลายท่านด้วยกัน เช่น อาจารย์ วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ อาจารย์สุภาวดี มีตรสมหวัง

อาจารย์สุภณิดา สุวณิชย์ อาจารย์ทัศนวิวรรณ ภู่อารีย์ และอีกหลายๆ ท่านที่ไม่ได้เอ่ยชื่อ

งานชมรมอาสาฯ มศว บางเขน เจริญรุ่งเรือง และเป็นปีกแผ่นมาเรื่อย มีการพัฒนารูปแบบงานค่ายที่หลากหลาย นิสิตที่ไปออกค่ายแล้วจะสนุก มีความสุข ทั้งนี้มีอาจารย์สมปอง ใจดีเฉย และทีมงานที่เข้มแข็งดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบันนี้

ชมรมอาสาพัฒนาชนบท จึงนับได้ว่าเป็นชมรมที่ก่อตั้งขึ้นมาเป็นอันดับต้นๆ ของ วศ.พระนคร เพราะ วศ.พระนคร ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2512

นับจากนั้นมาก็จะมีชมรมเกิดขึ้นมาเรื่อยๆ ทั้งชมรมด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านศาสนา และวัฒนธรรมไทย

ชมรมด้านวิชาการ ที่สร้างชื่อเสียงให้กับมศว บางเขน เป็นอย่างมากอีกชมรมหนึ่ง ได้แก่ ชมรมไต่เขาที่ โดยมี รศ.อารีย์ สหชาติโกสิย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในยุคที่คุณอาคม เอ่งฉ้วน เป็นนิสิตได้นำทีมบางเขนไต่เขาที่ ได้รางวัลชนะเลิศระดับอุดมศึกษา และรางวัลอื่นๆ อีกหลายรางวัล

ทางด้านชมรมเกี่ยวกับกีฬา ในยุคแรกๆ จะมีนักตะกร้อฝีมือดี เช่น จันทิพย์ กลีบเมฆ เดชาธรรมศิริ ที่สามารถสร้างเหรียญทองในกีฬา 8 วิทยาเขต ให้มหาวิทยาลัย

มีอยู่ช่วงหนึ่ง มศว บางเขน ได้นักกีฬาว่ายน้ำเข้ามาเรียนอยู่คนหนึ่ง แต่เดิมทุกๆ ปี กีฬา 8 วิทยาเขต บางเขน จะได้อันดับท้ายๆ สลับกับ ปทุมวัน แต่ในปีนั้นนักกีฬาว่ายน้ำคนเดียวของบางเขน สามารถกวาดมาได้หลายเหรียญทอง ทำให้อันดับของบางเขนขึ้นมาอยู่อันดับ 4 นับว่าเป็นปีเดียวที่เป็นปีทองทางด้านกีฬา

มศว บางเขน ได้สร้างทีมบาสเก็ตบอลหญิงที่แข็งแกร่งขึ้นมา ในปี 2532 สามารถชนะเลิศแชมป์อย่างวิทยาเขตพลศึกษาได้ และมีผลงานที่ดีเยี่ยมติดต่อกันมาอีกหลายปี

มวยสากล เป็นกีฬาอีกประเภทหนึ่งที่ มศว บางเขน ได้สร้างทีมขึ้นมา สามารถคว้าเหรียญทองมาได้หลายเหรียญ ทั้งในกีฬา 8 วิทยาเขต และกีฬามหาวิทยาลัย

เราเคยมีนักกรีฑาที่เด่นๆ หลายคน ดังเช่น นิธิ ปิยะพันธุ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีกีฬาประเภททีมเล็กๆ ที่สร้างชื่อเสียงให้กับบางเขน ได้แก่ หมากระดาน ปิงปอง และเปตอง

ชมรมพุทธศาสตร์ เป็นอีกชมรมหนึ่งที่ก่อตั้งขึ้นมาในยุคแรกๆ โดยเริ่มมาจากในปี พ.ศ. 2516 ท่านรองอธิการบดี ศาสตราจารย์ ดร. พุ่งเฟื่อง เครือตราฐ ได้นิมนต์ท่านเจ้าคุณปัญญา นันทะ จากวัดชลประทานรังสฤษฎ์ มาสอนวิชาพุทธศาสตร์ ให้กับนิสิตที่ มศว บางเขน โดยมีคณาจารย์หลายๆ ท่าน เข้ามาฟังบรรยายด้วย ได้มีการบันทึกเทป แล้วถอดเทปคำบรรยายทั้งหมดมาเป็นแนวการสอน และในภาคเรียนต่อมา ท่าน รองฯ พุ่งเฟื่อง เครือตราฐ กับ อาจารย์ ดร.กิงแก้ว อัตถการ ได้ร่วมกันสอนวิชาพุทธศาสตร์ เป็นต้นมา ในปี พ.ศ. 2517 เมื่อผมได้ไปอุปสมบท 1 พรรษาแล้วกลับมาทำงาน ท่านรองฯ พุ่งเฟื่อง ให้ผมช่วยสอนเกี่ยวกับพระวินัยของพระให้แก่ นิสิต

เมื่อวิชาพุทธศาสตร์เปิดสอนเป็น วิชาเลือกบังคับในกลุ่มคณะมนุษยศาสตร์ มีนิสิตลงเรียนทุกภาคเรียน ภาคเรียนละ 50-100 คน ต้องแบ่งนิสิตออกเป็น 2-3 กลุ่ม และทุกภาคเรียนจะพานิสิตไปศึกษาธรรมที่สวนโมกขพลาราม อ.ไชยา จ.สุราษฎร์ธานี ได้มีโอกาสฟังธรรมจากท่านอาจารย์พุทธทาส ทุกครั้ง

เมื่อมีนิสิตเรียนวิชาพุทธศาสตร์กันมาก ก็จะมีกิจกรรมทางศาสนามากขึ้น ชมรมพุทธศาสตร์จึงถือกำเนิดมาในช่วงปี พ.ศ. 2518 โดยมี อ.นิพนธ์ เทียมทิพบุญกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษามาตลอด

ตั้งแต่เริ่มต้น และชมรมพุทธศาสน์ของบางเขน เป็นชมรมที่พึ่งพิงระเบียบอยู่ในทำเนียบของกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับเงินอุดหนุนในช่วงแรกปีละ 5,000 บาท ทุกปี เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม และเผยแพร่ กิจกรรมของพระพุทธรูปศาสนาให้แก่ศิษย์และประชาชนทั่วไป

ชมรมพุทธศาสน์ มศว บางเขน ได้จัดกิจกรรม ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นประจำเสมอ มาได้แก่ สวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น ที่ห้องพุทธศาสน์ พานิสิตไปศึกษาและปฏิบัติธรรมในสถานที่ต่างๆ จัด กิจกรรมหล่อเทียนและถวายเทียนพรรษา มีกิจกรรม ร่วมกับชมรมอาสาพัฒนาชนบทในช่วงที่ไปออกค่าย อาสาพัฒนาชนบท จัดกิจกรรมอบรมพัฒนาจิต ให้กับ นิสิตชั้นปีที่ 1 ในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนบางเทอม จัดอุปสมบทนิสิตที่วัดชลประทานรังสฤษดิ์แล้วส่งไป ปฏิบัติที่สวนโมกข์ ในช่วงหลัง ชมรมพุทธศาสน์ ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นชมรมศาสนาและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายของทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์และหลักการ เหมือนเดิมทุกประการ และชมรมศาสนาฯ ก็ดำเนินมาเรื่อยๆ จนไปสู่องค์กรฯ

ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ทุกๆ ปี มหาวิทยาลัย จะมีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย โดยจัดหมุนเวียน ไปตามวิทยาเขตต่างๆ จะมีศิลปะการแสดงให้ดูชม มากมาย มศว บางเขน ก็มีศิลปะการแสดงที่สวยงาม นำออกสู่สายตามหาชนเสมอมา เช่น การแสดง หมากรูกคน การแสดงโขนสดตอนต่างๆ เพลง พื้นบ้านของภาคกลาง รำไทยชุดต่างๆ และตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา มศว บางเขน ได้ทำนอาจารย์ เชื้อ ดนตรีริส มาเป็นอาจารย์พิเศษสอนวิชา ดนตรีไทย ทำให้บางเขนมีวงดนตรีไทย ตั้งแต่ นั้นมา แสดงทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมทั้ง ร่วมงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยทุกปี บางครั้งไปแสดงออกกรายการวิทยุ สถานีวิทยศึกษา ทางด้านชมรมศิลปประดิษฐ์ จะมีนิสิตวิชา

เอกคหกรรมศาสตร์ เข้าร่วมกิจกรรมกันมาก มีอาจารย์ สุภณิดา สุวณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ชมรมนี้ก็จะ ออกแบบประดิษฐ์ของสวยๆ งามๆ มีงานแกะสลัก ต่างๆ ทั้งพืช ผัก ผลไม้ ประดิษฐ์วัสดุจากธรรมชาติ ประเภทเปลือกข้าวโพด ไบโม่พราว ไบลานซ์ นำมา ประดิษฐ์เป็นของสวยๆ งามๆ ทำขนมไทยๆ ออกมา เผยแพร่

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ก็ยังมีอีกหลาย กิจกรรมหลายชมรม เกิดขึ้นที่ มศว บางเขน

กล่าวได้ว่าตลอดระยะเวลา 30 ปี มศว บางเขน ได้จัดกิจกรรมให้กับนิสิตอย่างหลากหลาย ทั้งด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้าน กีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม

นิสิตหลายร้อยหลายพันคน ได้ไปประกอบ วิชาชีพ ไปดำเนินชีวิต โดยศึกษาหาความรู้ได้จาก วิชาเอกที่นิสิตเล่าเรียนมา นอกจากเรื่องของวิชา การแล้ว กิจกรรมต่างๆ ที่นิสิตได้เข้าร่วมก็เป็น องค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้นิสิตประสบความสำเร็จ เป็นอย่างดี

อาจารย์ที่ปรึกษาในกิจกรรมต่างๆ ชมรมต่างๆ นับ ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการหล่อหลอม นิสิตให้ดำเนินกิจกรรมไปด้วยความดีงาม

ย้อนนึกถึงการไปออกค่ายครั้งแรก ในการเป็น ผู้นำสมัยเป็นนิสิต ผมนึกถึงอาจารย์ที่ปรึกษาทุกท่าน เป็นที่สุด ถ้าไม่มีท่านเหล่านั้น งานค่ายอาสา ในครั้ง นั้นอาจจะล้มเหลว และอาจจะกลายเป็นอดีตที่ขมขื่น แต่ด้วยมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีเยี่ยม เข้าใจนิสิตมีความ เสียสละ มีความเมตตา เป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้ งานค่ายในครั้งนั้นประสบความสำเร็จ และอยู่ในความ ทรงจำที่ดีของผมเสมอมา

เมื่อผมได้รับราชการ เป็นอาจารย์อยู่ที่ มศว บางเขน ตั้งแต่ปี พ.ศ.2515 แล้ว ผมมีความเต็มใจ เป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยเหลืองานกิจกรรมของนิสิต ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ดนตรีไทย

บำเพ็ญประโยชน์ ในเรื่องงานค่ายอาสาพัฒนาฯ ผม
เต็มใจที่จะไปร่วมออกค่ายกับนิสิต ร่วมทำงานกับนิสิต
อย่างเคียงบ่าเคียงไหล่จนปิดค่ายแทบทุกครั้ง ทั้งนี้
ด้วยระลึกถึงบุญคุณของอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ท่านเคย
ให้ความช่วยเหลือให้ความรักความเมตตาในยามที่ต้อง
ประสบกับปัญหา ประสบกับความทุกข์ทางใจมา
ตั้งแต่ในครั้งกระนั้น

ขอกราบคารวะมายังท่านผู้มีพระคุณทั้ง
หลายตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ด้วยใจอย่าง
แท้จริง

.....

จาก มศว บางเขน -
ศึกษาศาสตร์ บางเขน -
ศึกษาศาสตร์ องครักษ์

หวน พิณรุฬพันธ์

ผู้เขียนย้ายจากภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก มาสอนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๒ โดยสังกัดภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มี อาจารย์ประเสริฐ เชษฐพันธ์ เป็นหัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย ดิสสระ เป็นรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ธรรมมา เป็นรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

เมื่อเปิดเทอมผู้เขียนได้สอนวิชาต่างๆ ในภาควิชาการบริหารการศึกษา หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต ในตอนนั้นชื่อวิชาต่างๆ ยังไม่ได้ปรับปรุงหลักสูตร เช่น วิชาบริหาร ๔๐๔ การบริหารโรงเรียนและการนิเทศ การศึกษาเบื้องต้น บริหาร ๔๑๑ การเป็นผู้นำในชุมชน (เป็นวิชาชีพทางการศึกษา ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นวิชาชีพครู) บริหาร ๔๑๒ พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา บริหาร ๔๒๒ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (เป็นวิชาโทการบริหาร การศึกษา) และวิชาศึกษา ๔๗๑ ปรัชญาและแนวคิดทางการศึกษา (เป็นวิชาชีพทางการศึกษาของภาควิชาพื้นฐานการศึกษา) วิชาเหล่านี้ผู้เขียนไม่เคยสอนมาก่อน ต้องเตรียมการสอนมากพอสมควร เมื่อเตรียมการสอนก็เขียนเป็นเอกสารประกอบ

การสอนไปด้วย ทำให้ได้ตำราทางการบริหารการศึกษา ๒ เล่ม ซึ่งผู้เขียนถือว่าเป็นผลพลอยได้จากการเตรียมการสอน นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ช่วยสอนวิชาการสอนศิลปะของภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์ด้วย เนื่องจากเป็นวิชาที่ผู้เขียนเคยสอนที่วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี และที่พิษณุโลกมาก่อนเป็นที่สังเกตว่า **หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต** ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนในช่วงนี้มีวิชาเอกที่หลากหลาย เช่น เทคโนโลยีทางการศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ทั่วไป ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา คณิตศาสตร์ คหกรรมศาสตร์ สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ และธุรกิจศึกษา เป็นต้น มีทั้งหลักสูตรสี่ปี และหลักสูตรต่อเนื่องสองปี และมีทั้งภาคปกติ และภาคสมทบ มีผู้มาสมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียน แต่ละปีจำนวนมาก ช่วยพัฒนาครูประจำการที่ยังไม่ได้ปริญญามาศึกษาต่อหลักสูตรต่อเนื่องจำนวนมากและมหาวิทยาลัยยังได้เปิดสอน**หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต** วิชาเอกชีววิทยาและวิชาเอกสถิติของคณะวิทยาศาสตร์ **หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต** วิชาเอกภาษาอังกฤษของคณะมนุษยศาสตร์ด้วย

ผู้เขียนพบว่า **หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต** ที่ผู้เขียนสอนในปีแรกที่มาสอนที่บางเขนเป็นหลักสูตรเก่าใช้มาหลายปีแล้ว ต่อมาเมื่อ **ศาสตราจารย์ ดร.อารี สันหวงวี** เป็นคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๒๒-๒๕๒๖ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่เป็น **หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต พ.ศ.๒๕๒๖** (ถ้าผู้เขียนจำไม่ผิด) ได้เปลี่ยนแปลงชื่อวิชาและเพิ่มเติมวิชาต่างๆ ให้ทันสมัยขึ้น ก็นับว่าทันสมัยในช่วงนั้น เมื่อใช้ไปได้หลายปี ผู้เขียนพบว่า มีข้อบกพร่องมากมายน่าจะปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง พยายามเสนอผู้ที่มีอำนาจในการปรับปรุงหลักสูตรได้ ท่านก็ไม่สนใจ เขียนบทความลงพิมพ์ใน **จดหมายข่าวศึกษาศาสตร์** (ต่อมา **ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเกื้อ ควรหาเวช** นำมาพิมพ์รวมเล่มในชื่อว่า

เกิดแต่ ร.ร.ฝึกหัดครูชั้นสูง ถนนประสานมิตร) บางลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์บางกอกก็ไม่มีใครสนใจอีก จนกระทั่งผู้เขียนเกษียณอายุราชการเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๙ ก็ยังไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด เมื่อปีที่แล้วรัฐบาลมีนโยบายจัดให้มีการผลิตครูพันธุ์ใหม่หลักสูตร ๕ ปี ทางมหาวิทยาลัยจึงคิดปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (๕ ปี) จนกระทั่งขณะที่ผู้เขียนเขียนบทความนี้ (มกราคม ๒๕๔๔) ก็ยังไม่ได้ข่าวว่าหลักสูตรเสร็จแล้วหรือยังทั้งๆ ที่มหาวิทยาลัยรับนิสิตหลักสูตร ๕ ปี เข้าเรียนตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ๒๕๔๓ แล้ว

นอกจากหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตที่เปิดสอนที่บางเขนแล้ว หลักสูตรที่เปิดสอน และนำบัณฑิตไปเป็นหลักฐานด้วยคือ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ มหาวิทยาลัยได้เปิดสอน **หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา** ตามโครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง **มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางเขน** กับ **วิทยาลัยครูพระนคร** เป็นความร่วมมือที่เริ่มจากการประชุมปฏิบัติการการร่างหลักสูตรการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง การทำแนวการสอนรายวิชา และการประชุมปฏิบัติการ เรื่อง การให้คำปรึกษาการทำปฏิญานิพนธ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นต้น ส่วนการเรียนการสอนก็ใช้การสอนเป็นทีม มีการตรวจสอบเค้าโครงปฏิญานิพนธ์ และสอบปากเปล่าร่วมกัน และยังร่วมมือกันในเรื่องอื่นๆ อีกหลายเรื่อง นับว่าเป็นความร่วมมือที่ประสบความสำเร็จมากพอสมควร มีอาจารย์จากวิทยาลัยครูต่างๆ จากกรมอาชีวศึกษาและจากหน่วยงานต่างๆ มาศึกษาต่อจำนวนมาก นิสิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป ทำงานทำประโยชน์ต่อการศึกษาอย่างมาก มีบางคนไปศึกษาต่อสำเร็จปริญญาเอกหลายคนอีกด้วย และนิสิตสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ได้ทำปฏิญานิพนธ์ที่น่าสนใจหลายเรื่อง ผู้เขียนได้นำเผยแพร่ในข่าวประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย ทำให้ปฏิญานิพนธ์ของนิสิต

ได้เผยแพร่กว้างขวางออกไป แทนที่จะมีอยู่เฉพาะในห้องสมุดเท่านั้น

มีศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อปริญญาโท ปริญญาเอก และไปทำประโยชน์และมีชื่อเสียงมากมาย เท่าที่ผู้เขียนจำได้ เช่น **คุณอาคม เอ่งฉ้วน** (อดีตรัฐมนตรีหลายกระทรวง) **รองศาสตราจารย์ ดร.เป็รื่อง กิจรัตน์กร** (อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ช่วงโชติ พันธุ์เวช** (อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา) **รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย แหวนเพชร** (อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) **รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ** (คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มศว) **พ.ต. ประยงค์ สุกใส** (อดีตรองผู้อำนวยการสถาบันการบินพลเรือน) **คุณรัตนมณี มณีรัตน์** (พิธีกรสถานีโทรทัศน์ช่อง ๕) **คุณลีลาวดี วัชรโรบล** (อดีตนางสาวไทย ดารานักแสดงและพิธีกรโทรทัศน์) และยังมีอีกมากมายที่ผู้เขียนจำไม่ได้และไม่รู้จัก เพราะผู้เขียนเพิ่งมาสอน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒

ผู้เขียนเคยพบคนที่เพิ่งรู้จักกัน ได้คุยกันในหลายเรื่อง เรื่องหนึ่งที่เขาคุย เขาบอกว่าเขาสำเร็จจากบางเขน บางคนบอกว่าเคยรู้จักผู้เขียนที่ไหนเคยพบผู้เขียนที่ไหนนึกไม่ออก ท้ายสุดเขาบอกว่าเขาสำเร็จจากบางเขน ซึ่งผู้เขียนมักพบบ่อย ๆ

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๙ **รองศาสตราจารย์ อารีย์ สหชาติโกสิย** เป็นรองอธิการบดี ผู้เขียนมีส่วนช่วยงานของมหาวิทยาลัยในการทำ **เอกสารประชาสัมพันธ์** ในชื่อว่า **ข่าวประชาสัมพันธ์ มศว บางเขน** และในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพล มงคลพิทักษ์สุข** เป็นรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ (บางเขน) ผู้เขียนได้ช่วยทำเอกสารประชาสัมพันธ์ในชื่อว่า **ข่าวสารศึกษาศาสตร์ (บางเขน)** อีกครั้งหนึ่ง โดยทำข่าวออกแจกจ่าย ทั้งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยและส่งทางไปรษณีย์ไปยังบุคคลภายใน

นอก รวมทั้งหน่วยงานต่างๆ และได้ทำ **ข่าวสำหรับสื่อมวลชน** ด้วย เป็นการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของมหาวิทยาลัย สำหรับข่าวสำหรับสื่อมวลชนได้ส่งไปยังหนังสือพิมพ์ สถานีวิทยุ และสถานีโทรทัศน์ ที่เห็นเป็นรูปธรรมคือ มหาวิทยาลัยมี **ศูนย์แนะแนวอาชีพ** จัดบริการสอนพิเศษตามบ้าน โดยข่าวสำหรับสื่อมวลชนได้ประชาสัมพันธ์ว่ามีนิสิตบริการสอนพิเศษตามบ้าน ผลจากการประชาสัมพันธ์ออกไปพบว่า มีพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กโทรศัพท์มาขอให้นิสิตไปสอนตามบ้านมากพอสมควร ทำให้นิสิตที่ยากจนมีรายได้มาใช้จ่ายในการศึกษา นับว่าช่วยนิสิตได้มากทีเดียว ผู้เขียนมองว่าการทำข่าวประชาสัมพันธ์จะทำให้บุคคลภายนอกรู้จักมหาวิทยาลัยว่าบทบาทหน้าที่ทำอะไรบ้าง และยังเป็นหน้าตาของมหาวิทยาลัยอีกด้วย

การทำข่าวประชาสัมพันธ์ในช่วงนั้น ยังได้ช่วยประชาสัมพันธ์ **"งาน ๑๗ ปีศรีนครินทร์ 'บางเขน'** เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ด้วย พบว่ามีศิษย์เก่ามาร่วมงานถึง ๑,๐๐๐ คนเศษ และประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง เสียหายที่ไม่ได้ดำเนินการเกี่ยวกับศิษย์เก่าอีก **สมาคมศิษย์เก่า มศว บางเขน** ที่เคยมีก็เจ็บบหายไปแล้ว ดังนั้นถ้าหากจะมีศิษย์เก่ารื้อฟื้น **สมาคมศิษย์เก่า มศว บางเขน** ขึ้นมาใหม่จะดีมาก ทราบว่าทาง มศว ก็กำลังดำเนินการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า ซึ่งมีอยู่มากมายทั่วประเทศ โดยจัดตั้งเป็นหน่วยงานชื่อว่า **"งานศิษย์เก่าสัมพันธ์"** ศิษย์เก่า มศว บางเขน ก็น่าจะรื้อฟื้นขึ้นมาอย่างยิ่ง และที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งก็คือ หอสมุดที่ไม่เหมือนใคร คือบรรณารักษ์ของสองสถาบันทำงานร่วมกัน นิสิตและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยครูพระนครก็เข้าใช้หอสมุดร่วมกัน หนังสือก็อยู่ร่วมกัน นอกจากเวลายืมต้องยืมแยกตามเจ้าหน้าที่ของแต่ละสถาบันเท่านั้น เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายเปลี่ยนสถานะ **มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์-**

วิโรฒ บางเขน เป็น คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และต่อมาย้ายไปเป็น คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ ทำให้การเปิดการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ เปลี่ยนแปลงไปมาก วิชาเอกก็ลดลง มีเหลือเป็น บางวิชาเอก จนกระทั่งอาจจะไม่มีเหลือเลยในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ผู้เขียนเคยแสดงความคิดเห็นกับผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิตและได้เขียนบทความลงพิมพ์ใน **จดหมายข่าวศึกษาศาสตร์** และ ะหนังสือพิมพ์ หลายครั้ง หลายหนว่าควรให้บัณฑิตหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต เป็นนักเรียนประจำแบบที่เคยตั้งเป็น **โรงเรียนฝึกหัดครูชั้นสูง ประสานมิตร** หรือโรงเรียนฝึกหัดครูทั่วๆ ไปในสมัยนั้นก็ เป็น **โรงเรียนประจำ** ทั้งนี้ แต่ก็ไม่มีคนสนใจอีก มาถึงวันนี้ผู้เขียนมองว่า มหาวิทยาลัยกำลัง ผลิต **ครูพันธุ์ใหม่หลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต ๕ ปี** ก็ น่าจะจัดเป็นนักเรียนประจำ และ สถานที่ที่เหมาะสมอย่างยิ่งคือที่ **คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์** คราวนี้ไม่ทราบว่าจะมีผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจไหม

พิษณุโลก...โยกมาบางเขน... เข็นมาองค์กรักษ์

สุภณิดา สุวณิชย์

พ.ศ.2515 ดิฉันรับราชการที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก (ปัจจุบันคือ มหาวิทยาลัยนเรศวร) เป็นอาจารย์ควบคุมหอพักดูแลการ บริการอาหารกลางวันให้นักสิต อาจารย์ บุคลากรทั้งหมด 3 มื้อทุกวัน สอนวิชาพื้นฐานคือวิชาการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 1 วิชา เป็นความโชคดีที่ปีนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระราชโอรสพระราชธิดาทุกพระองค์เสด็จไปพระราชทานปริญญาบัตรที่ วศ.พิษณุโลก ดิฉันได้มีส่วนจัดห้องพักอริยาบถ ห้องพระสุธารส จัดดอกไม้ถวาย มีผู้ร่วมงานที่น่ารักมาก

ชื่อคุณนวลศรี (อาจารย์ซาดา กลิ่นเจริญ) มีความสุขกับการทำงาน แม้งานจะหนักตอนเย็น ได้เล่นกีฬาสนุกสนานกับเพื่อนอาจารย์หนุ่มๆ สาวๆ และมีเจ้านายที่ดีมาก คือ ศาสตราจารย์ ดร.พนัส หันนาคินทร์ รวมทั้งภรรยาท่านคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิลาศ และเพื่อนร่วมงานทุกคน ด้วยความเกรงใจที่ดิฉันทำงานให้ราชการไม่เต็มที จึงขอย้าย (เล่น ๆ) เข้ากรุงเทพฯ ทำเรื่องยื่นกลางเดือน กุมภาพันธ์ 2517 เดือนมีนาคม ต่อมา มีคำสั่งให้ย้ายเข้าวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน) หลายคนซุบซิบกันว่า เส้นใหญ่เลยถูก รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ เจริญทิพย์ เรียก เจ๊ (นี่คือที่มาของการเรียกขานนามว่า เจ๊) พ.ศ.2517 ย้ายมาทำงานที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ทำหน้าที่ดูแลการบริการ อาหารกลางวัน (สมัยนั้นหา

ความที่ดิฉันขับเร็ว เลยทำให้ผู้หญิงคนนั้น กระเถิบหนี เป็นว่าเกือบชน นายปลวกบอกว่า ไปเลยครับอย่าจอด ด้วยความกลัวก็เลยบึ่งรถไปอย่างรวดเร็ว ฝนเริ่มตก และตกรหนักไปเรื่อยๆ หาทางเข้าโรงเรียนไม่เจอ ที่ปัดน้ำฝนด้านคนขับ ซึ่งค่อนข้างเก่าก็หลุดหายไป ต้องขับรถฝ่าฝนตกรหนักไปหาบ้านคนเพื่อถามทาง ขับไปเรื่อยๆ มีดก็มืด ฝนก็เทลงมาหนักมาก มองเห็นไฟสว่างไสวที่ลานซีเมนต์กว้าง คิดว่าเป็นวัด ดีใจมาก จอดรถเดินลงไปเห็นหญิงชราคนหนึ่ง ใส่เสื้อคอกระเช้าสีขาว ผ้าถุงสีดำ นั่งอยู่ใกล้หัวบันได ฝนตกรหนักเนื้อตัวดิฉันก็เปียกมะลอกมะแลก ลูยน้าฝนที่ไหลเป็นทางขึ้นบันไดไปได้ ครึ่งบันไดมองเห็นมุ้งสีขาว มีคนนอนนิ่งอยู่ 1 คน ดิฉันก็สวัสดีหญิงชราคนนั้น ถามว่ารู้จักโรงเรียนหนองนกแก้วมั๊ยคะหญิงคนนั้นตอบไม่ตรงคำถาม พูดด้วยเสียงอันเยือกเย็นว่ามาจากไหน ดึกแล้ว นอนที่นี้เถอะจ้ะ เสียงนั้นมันเย็นยะเยือกถึงหัวใจ หนาวยิ่งขึ้น ซึ่งหนาวฝนอยู่แล้ว รีบตอบขอขอบคุณและถอยหลังลงบันได เดินลูยน้าออกมา ตอนกลับนี้ทำไม่ขามันก้าวไม่ค่อยออก มาถึงรถไม่กล้าเล่าให้ลูกศิษย์ฟังรับสตา์รถ เลี้ยวกลับ ไฟก็ไปส่องป้ายข้างทางเห็นคำว่าพนมทวน หมายความว่าเราหลงทางมาไกลแล้วขามเซตไปอีกอำเภอนิ่งแล้ว ขับรถกลับทางเดิม ดูข้างทาง เหลือบดูนาฬิกาเวลา 23.00 น. พยายามจะหาบ้านคนเพื่อถามทางเห็นกลางๆ แต่เขาก็หลับนอนกันหมดแล้ว กำลังคิดว่าจะทำอย่างไรดี มองเห็นข้างทางมีซุ้มเห็ดและมีไฟสว่าง มีคนสี่คนนั่งกินอาหารอยู่ ดีใจมากอีกครั้งหนึ่ง จอดรถและให้นายปลวกลงไปถามบ้าง ระหว่างที่นายปลวกเดินเข้าไป ดิฉันสังเกตเห็นชายสี่คนนั้น ดีซวด เคาะถวยขาม ดื่มน้ำกันอยู่ และใส่ชุดดำ จะว่าเขามีงานศพก็ไม่ใช่ ใจเสียหมดเลย นายปลวกเดินออกมาบอกว่าไม่ได้ความ ดิฉันบอกขึ้นรถเร็วเลย บึ่งออกมา เรียกว่าห่อเหียดทีเดียว ดีที่เขาไม่สนใจ เราขับมาอีกสัก 10 ก.ม. มองดูนาฬิกา ประมาณหนึ่ง

นาฬิกา เครื่องยนต์ดับไปเฉยๆ จำเป็นต้องลงไปท่ามกลางฝนที่ตกรหนักตลอดเวลา เปิดฝากระโปรงรถ เปิดจาง่าย เช็ดหัวเทียน เข้าใจว่าน้ำเข้าจาง่าย รอให้แห้ง ระยะเวลาหนึ่งสตาร์ทอีกเท่าไรก็ไม่ติดจนหมดปัญญา มีรถบรรทุกอ้อยวิ่งผ่านมา มีคนนั่งข้างคนขับ 3 คน ขอความช่วยเหลือเขาก็ปฏิเสธและบึ่งไปอย่างรวดเร็ว นายปลวกออกความเห็นว่าจะขึ้นรถ เลยบอกเขาว่าจะไหวหรือ (เพราะเขาหอมซัดจางอยู่) ตกลงกันที่จะขึ้น เพื่อจะผ่อนแรงนายปลวก ดิฉันเลยหมุนพวงมาลัยลงข้างทางแต่รถก็ไม่ติด ต้องเบรคตัวโก่ง เพราะมีน้ำป่าไหล แรงขวางอยู่ข้างหน้า ทำอย่างไรก็ไม่ได้ ถอยก็ไม่ได้ ต้องค้างอยู่อย่างนั้น บอกนายปลวกว่าขึ้นรถ พยายามสตาร์ทหลายครั้ง อธิษฐานเจ้าป่าเจ้าเขา (พลังจิตยังอ่อนอยู่เลยอธิษฐานไม่สำเร็จ) รถก็ไม่ติด จำเป็นต้องนั่งอยู่บนรถ ล็อกประตู คอยเฝ้าดูน้ำ ก้าวท่วมรถ จนสว่าง จึงลงสตาร์ทดูที่เดียวก็ติด ถอยรถขึ้นมาได้ และขับกลับโรงเรียนได้เพียง 5 นาที คิดถึงความหลังครั้งนี้ไม่เคยลืม

วันต่อมา คุณนายนายอำเภอไปเยี่ยม เล่าให้ท่านฟัง คุณนายบอกว่า ทำไมอาจารย์ไม่แวะหานายอำเภอ ที่นี้ใจรเยอะรู้ไหม เมื่อคืนอาจารย์พบใจตั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นนางนทต่อจะขมิยรถ กลุ่มที่สองเป็นใจร (สี่คนที่ใส่ชุดดำกินเหล้า) จะปล้นรถสิบล้อ แต่หญิงชราคนนั้นละเป็นใคร และคนที่นอนนิ่งในมุ้ง คือใคร?

พ.ศ. 2535 มีการประชุมพูดคุยกันเรื่อง มศว บางเขน ถูกยุบไปตั้งแต่ พ.ศ.2533 โดยดิฉันไม่รู้เรื่องว่าใครยุบ ยุบทำไม เพราะอะไร ไม่มีใครตอบได้คุยกับหลายคนบอกว่าจะปักหลักอยู่บางเขน เพราะได้ลงทุนเลือกทำเลซื้อบ้านตั้งหลักฐานมั่นคงแล้ว หลังจากที่มีการคัดค้านจากชาว มศว บางเขน ผู้บริหารให้ตัวเลือกว่า ใครจะเข้าประสานมิตรก็ได้ ใครจะไปอยู่องค์กรก็ได้ แต่คำถามต่อมาก็คือ ถ้าไม่เข้าประสานมิตรแล้ว จะไปสอนอะไรที่องค์กรฯ ในที่สุด

ก็มีคำสั่งมาให้เลือกย้ายสังกัด บางคนย้ายไป
ประสานมิตรโดยคุชฎี บางคนจำใจต้องย้ายเพราะ
อนาคต หลายคนบอกรวมกันเราอยู่ และจะย้ายไป
องค์กรฯพร้อมๆ กับการขนย้ายพัสดุสิ่งของทั้งหลาย
มีการเสียขวัญและกำลังใจมาก มีใบปลิวขี้ปี้ โดย
อ้างว่า มศว บางเขน ถูกยุบไปนานแล้ว บางวันก็
ส่งเสียงทางสายจนหลายคนสับสน บางวันก็เข้าตึก
ไม่ได้ เพราะอยู่ดี ๆ ก็มีรั้วมาขึ้นไว้ เข้าทำงานไม่ได้
(ตึกวิทยาศาสตร์) และก็มีข่าวดีว่า เราจะมีตึกหนึ่ง
ตึกที่องค์กรฯ ชื่อตึกศึกษาศาสตร์ วิชาเอกหลายวิชา
ถูกยุบไป เหลือวิชาเอก เคมี ชีววิทยา และฟิสิกส์
กำลังใจเริ่มมาอีกครั้งหนึ่ง ดิฉันจำใจต้องย้ายสังกัด
จากคณะวิทยาศาสตร์ มาสังกัดคณะศึกษาศาสตร์
คิดในใจว่าเราจะสอนอะไรได้ ตกกลางคืนในกลุ่มเล็กๆ
ว่าเมื่อไรที่ได้ย้ายมาอยู่องค์กรฯเรียบร้อยแล้ว ก็จะ
ลาออก และก็ร้องเพลง S อ่ำลาบางเขนทุกวัน"
คมดาบลงฟันฟาดขาดใจ ชื่อบางเขนคงลบไป ชื่อใด ๆ
ไม่อาจทดแทน....." (อาจารย์หลายคน น้ำตาซึมเมื่อ
ได้ยินเพลงนี้ เพราะมากซึ่งจับใจ)

พ.ศ.2543 ชาวคณะศึกษาศาสตร์ ก็เริ่มมา
สอนที่องค์กรฯ เมื่อตึกเสร็จแล้วเราก็มองหาป้ายชื่อ
ตึกว่าศึกษาศาสตร์ หามีไม่ มีคนชี้ว่าตึกนี้แหละ มอง
ดูป้ายหน้าตึกใหญ่สูงเท่าคน ชื่อว่า "อาคารเรียน
และปฏิบัติการอเนกประสงค์ของวิชาพื้นฐาน"
ดิฉันไม่สามารถจำชื่อตึกที่ยาวๆ นี้ได้ ก็เรียกชื่อขงท้าย
ว่าตึกพื้นฐาน หลายคนเริ่มเกิดปฏิกิริยา ถามหาตึก
ศึกษาศาสตร์ จนท้ายที่สุดจำเป็นต้องมีป้ายอีกป้าย
หนึ่งติดไว้ที่ตึก ชื่อ "ศึกษาศาสตร์"

วันที่ชาว มศว บางเขน ย้ายมาอยู่ องค์กรฯ
ค่อนข้างจะลำบากแสนสาหัส เพราะชีวิตราชการของ
หลายคนปักหลักอยู่บางเขนถึง 30 ปี ย่อมมีสมบัติ
พัสดุของหลวงและของราษฎรส่วนที่เป็นของหลวงเรา
ต้องระวังรักษา ไม่รู้จะจัดการทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ให้
เรียบร้อยได้อย่างไร จำเป็นต้องขนไป ทิ้งก็ไม่ได้ หนักๆ

ทั้งนั้น โดยเฉพาะ ตู โต๊ะ พัสดุครุภัณฑ์ทั้งหลาย
แมทางราชการจะให้คนขนย้าย แต่การขนย้ายไม่ใช่
เรื่องง่าย จำเป็นต้องใช้แรงงานที่เป็น คนงานซึ่งอายุ
มากแล้วช่วยขน (หลังจากนั้นคนงานหลายคนก็เจ็บ
ป่วยถึงผ่าตัดเพราะหลังทวด) ดิฉันสงสารจนน้ำตาร่วง
ดิฉันเคยพูดว่า วันไหนที่มีการขนย้ายไปอยู่
องค์กรฯ ดิฉันจะลาออก เพราะไม่พอใจที่ไม่รู้เรื่อง
การยุบ การย้าย แต่ดิฉันก็ต้องกลืนน้ำลายตัวเอง
เพราะบารมีพระมากล้นรำพันของสมเด็จพระเทพรัตน
ราชสุดาสยามบรมราชกุมารีฯ ท่านทรงอุปถัมภ์ให้
นักเรียนโรงเรียน ต.ช.ด.และนักเรียนในเขตทรกั้นดาร
มาเรียนที่ มศว องค์กรฯ (ในสาขาพัฒนาชุมชน สังกัด
คณะสังคมศาสตร์ เรียกว่า โครงการ บัณฑิตคืนถิ่น)
รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ
ท่านขอให้ดิฉันเป็นประธานอนุกรรมการ ดูแลนิสิต
ในพระราชานุเคราะห์ ดิฉันก็ต้องทำงานนี้ควบคู่กับ
การเป็นอาจารย์ประจำหอพัก สอนวิชาชีพรู วิชา
พุทธศาสตร์ วิชามนุษยกับการใช้เหตุผล และ
ช่วยสอนวิชาศาสนาและประเพณีให้กับคณะสังคม
ศาสตร์

สามปีสุดท้าย ก่อนลาออกจากราชการได้
ทำงานมากมายเกี่ยวข้องกับหลายคณะ ช่วยสอน
คณะสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และงาน
หอพัก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักนิสิตหญิง และ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ เทียมทิพบุญกร (ตอนนั้น
บวชเป็นพระ เรียกว่า หลวงพ่ินิพนธ์ มีคนล้อดิฉันว่า
เจ้าทำไม่บวช เพราะทุกวันนี้มีคนมองดิฉันว่าอยู่ทาง
ธรรมเกินครึ่งทางโลกแล้ว ดิฉันตอบว่า กลัวคนเรียก
ดิฉันว่า "หลวงเจ" หรือ "หลวงแฉะ" หรือ "หลวงซี"
ก็ไม่รู้ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหอพักนิสิตชาย เราทั้งสอง
จะทำงานร่วมกันทุกวัน มีปัญหาให้แก้ เช่น นิสิต
ตึกตึกตาย นิสิตหนีจากหอพัก นิสิตทะเลาะวิวาท
นิสิตเจ็บป่วย ฯลฯ ดิฉันก็เลยถูก ผศ.นิพนธ์เรียกเจ
วันละหลายสิบครั้ง

ดิฉันได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการโครงการ
ปราชญ์ผู้ทรงศีล และได้เป็นประธานโครงการปฏิบัติ
ธรรมวันพุธ มีกิจกรรมต่างๆ เช่น เดินจงกรม นั่งสมาธิ
ฟังธรรม ฯลฯ ทุกเย็นวันพุธ มีผู้เข้าร่วมโครงการ
พอสมควร เช่น อาจารย์ นิสิตจากหลายคณะ โดย
เฉพาะคณะแพทย์และบุคคลทั่วไป คนไข้จากศูนย์
การแพทย์สมเด็จพระเทพฯ บาง ทำให้หออพระของ
มหาวิทยาลัยมีความศักดิ์สิทธิ์ สมราคา 20 ล้าน
(จากเงินบริจาค) ซึ่งหออพระนี้สวยงามเด่นเป็นสง่า เป็น
ที่ชื่นชมของผู้คนที่ผ่านไปมา

พ.ศ. 2547 มีโครงการเปลี่ยนเส้นทางชีวิต :
เกษียณก่อนกำหนด ดิฉันก็เลยเข้าร่วมโครงการ
เพราะปี พ.ศ. 2548 ก็จะเกษียณอายุราชการแล้ว
และขอสำคัญ 1 เมษายน 2548 นี้ ศึกษาศาสตร์
(บางเขน-องครักษ์) ก็ถูกยุบหมด ป้ายชื่อศึกษาศาสตร์
ก็จะถูกปลด แต่ดิฉันก็ยังมาช่วยสอนวิชา มน.102
และช่วยดูการฝึกสอน

ขอขอบพระคุณทุกท่าน โดยเฉพาะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ เทียมทิพบุญกร ได้
เป็นคู่คิด เป็นที่ปรึกษามาตลอด ที่ทำให้ชีวิตของ
ดิฉันได้มีโอกาสรับราชการ เป็นงานที่มีเกียรติ
มีหน้ามีตาสุขสบาย คิดว่าการออกจาก ราชการ
ก็พอดีกับการปิดฉากของศึกษาศาสตร์ เป็นไป
ตาม กฎพระไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา...

คหกรรมศาสตร์ที่บางเขน

2512-2541

สุขวงสา ยอดกมล

จากการประชุมที่ มศว องครักษ์ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2547 รศ.ชูชีพ อ่อนโคกสูง เสนอว่า เราน่าจะเขียนอะไรเกี่ยวกับ มศว บางเขน บาง ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับคหกรรมศาสตร์ที่บางเขน ในฐานะที่เคยอยู่ภาควิชานี้มาก่อน แต่มาอยู่รุ่นหลังคือ ปี พ.ศ.2523 รายละเอียดต่างๆ ก็จะได้จากการสอบถามอาจารย์ที่มาอยู่รุ่นแรกๆ ซึ่งเกษียณอายุราชการไปแล้ว คือท่านอาจารย์สุดใจ จรุงจิตต์ ท่านอาจารย์สุภณิดา สุวณิชย์ ท่านได้กรุณาเล่าให้ฟังว่า เริ่มแรกในปี พ.ศ. 2512 ได้เปิดแผนกวิชาโภชนาการ โดยเปิดเป็นวิชาโทโภชนาการ ให้นิสิตที่สนใจมาเลือกเรียน โดยมี ดร.ยุวดี กาญจนขลุ่ย เป็นหัวหน้าแผนก ต่อมาท่านได้โอนย้ายไปเป็นหัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในปี พ.ศ.2523 แผนกวิชาโภชนาการ ในขณะนั้น เน้นการสอนทางด้านอาหารและโภชนาการ ซึ่งมีอาจารย์ อรุณทิพย์ ไทโรกี อาจารย์สมพงษ์ เจนพานิชย์ (ท่านย้ายไปอยู่ภาควิชาชีววิทยา) เป็นผู้สอน จนกระทั่งปี พ.ศ.2513 ได้เปิดภาคค่ำ วิชาโท โภชนาการ พร้อมกับเปิดโครงการ อาหารกลางวันในโรงเรียน โดยขายอาหารใส่ถาดเป็นชุดให้นักเรียนโรงเรียนสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ ในราคา ถูก ปีนี้มีอาจารย์สุดใจ จรุงจิตต์ และอาจารย์ละออ เทศวานิช มาช่วยสอนการผลิตอาหาร ปี พ.ศ.2514 มีอาจารย์สุภณิดา สุวณิชย์ ซึ่งจบคหกรรมศาสตร์ จาก มศว ประสานมิตร มาช่วยสอน (สมัยนั้นท่านชื่อ อาจารย์จินตนา กองสาสนะ) ท่านเป็นผู้ที่รอบรู้ในเรื่องของคหกรรมศาสตร์ เป็นอย่างมากและเป็นผู้ที่สอนรายวิชาในแต่ละสาขาของคหกรรมศาสตร์ ปี พ.ศ.2516 ได้เปิดเป็นภาควิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตร 4

ปี มีการสอนวิชาอื่นนอกเหนือจากด้านอาหารและโภชนาการ เช่น ครอบครัวยุคใหม่ การครองเรือน (ปัจจุบันเป็นวิชาการจัดการบ้านเรือน) การออกแบบตัดเย็บเสื้อผ้า อาจารย์สุภณิดา สุวณิชย์ จะเป็นผู้สอนเองทั้งหมด

ปี พ.ศ.2518 เริ่มเปิดภาคค่ำ เอกคหกรรมศาสตร์ และโทโภชนาการ รับผิดชอบที่ทำงานแล้วมาเรียนต่อ หลักสูตร 2 ปี

ปี พ.ศ.2522 มี ผศ.สุธีรา ตระกูลช่าง (ท่านเกษียณอายุราชการ Early Retire ในรุ่นแรก) เริ่มเปิดสอนวิชาเอกคหกรรมศาสตร์ แผน 4 ปี และ 2 ปี ภาคกลางวัน และมีผู้ที่ทำงานแล้วมาเรียน ภาคค่ำเพียง 5 คน ในรุ่นแรก

การนับรุ่นเริ่มนับตั้งแต่มีการเปิดสอนโทโภชนาการในปี 2512 โดยเริ่มนับเป็นรุ่นที่ 1 มาเรื่อยๆ จนถึงรุ่นสุดท้ายที่มีการปิดภาควิชาคหกรรมศาสตร์คือรุ่นที่ 20 ภาคสมทบ ในปี พ.ศ. 2534

ปี พ.ศ.2523 อ.ทัศนวิวรรณ ภู่อารีย์ (ปัจจุบันเป็น ผศ.ดร.ทัศนวิวรรณ ภู่อารีย์) เข้ามาพร้อม ผศ.สุชวสา ยอดกมล (สมัยนั้นใช้ชื่ออาจารย์ลาวัณย์ ไหล่วัดมน่า ยังใสศออยู่) มีการเปิดขายอาหารกลางวันอีกครั้ง เป็นการฝึกงานของนิสิต โดยข้าพเจ้าเป็นผู้ดำเนินการ แล้วได้นำเงินกำไรมาซื้อวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติม ขณะนั้นในภาควิชามีอาจารย์ 5 ท่านช่วยกันสอนทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ซึ่งมีนิสิตภาคกลางวันประมาณ 30 คนต่อห้อง ภาคสมทบเปิด 2 ห้อง ห้องละ 35 คน ภาคสมทบได้เปิดสอนจนถึงรุ่นที่ 20 ก็ได้มีการยุบภาควิชาลงเพราะบางเขนกำลังจะถูกยุบย้ายไปอยู่ที่องครักษ์ ส่วนภาคกลางวันได้เปิดสอนถึงปี พ.ศ.2536 ก็ถูกยุบเพราะ ผศ.สุธีรา ตระกูลช่าง และ ผศ.ดร.ทัศนวิวรรณ ภู่อารีย์ ย้ายเข้าไปอยู่คหกรรมศาสตร์ที่ประสานมิตร ทางภาควิชาจึงเหลืออาจารย์อยู่ 3 ท่าน เราจึงได้ทำเรื่องย้ายเข้ามาอยู่คณะศึกษาศาสตร์ และขอเปิด

คหกรรมศาสตร์ศึกษาอีก ในปี พ.ศ.2539 เป็นภาคกลางวัน ซึ่งทางภาคได้รับอนุมัติให้เปิดได้เพียง 3 รุ่น จนถึงปี พ.ศ.2541 ซึ่งมีอาจารย์ประสงค์ จินดาวงศ์ มาช่วยสอนทางวิชาอาหาร (ท่านเป็นศึกษานิเทศก์เกษียณอายุราชการแล้ว และมีความรู้ความสามารถด้านอาหาร การถนอมอาหารเป็นอย่างมาก) จากนั้นคหกรรมศาสตร์ที่บางเขนก็ได้ถูกยุบไปอย่างถาวร อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ทางภาควิชาได้บริจาคให้ตามโรงเรียนต่างๆ ที่ทำเรื่องขอมา เช่น โรงเรียนราชานุกูล และบางส่วนได้นำไปบริจาควัด

เมื่อคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ย้ายมาอยู่องครักษ์ อาจารย์ที่เคยอยู่ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ได้ขอเกษียณก่อนอายุราชการ โดยอาจารย์สุดใจ จรุงจิตต์ ขอเกษียณก่อนอายุราชการในรุ่นที่ 1 ก่อนเกษียณอายุราชการ 1 ปี และอาจารย์สุภณิดา สุวณิชย์ ขอเกษียณก่อนอายุราชการในรุ่นเดือนเมษายน พ.ศ.2547 ก่อนเกษียณอายุราชการ 1 ปี เช่นกัน

อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ยังคงมีความสุขกับการสอนในคณะศึกษาศาสตร์ ถึงแม้จะไม่มีคหกรรมศาสตร์ศึกษาแล้วก็ตาม เพราะข้าพเจ้าจบปริญญาโททางด้านการศึกษา (MEd. Community Junior College Education) จึงไม่มีปัญหาในการสอนที่คณะศึกษาศาสตร์

ทุกอย่างมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่และดับ ไปเป็นธรรมดา

ซึ่งยังฝังใจ

พัชรา สุทธิสำแดง

20 พฤษภาคม 2514 วันเริ่มรับราชการที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร และจะเกษียณอายุราชการในเดือน กันยายน 2547 ไม่เคยคาดคิดว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร ซึ่งได้เติบโตมาเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน จะต้องสูญสิ้นไปในปี 2544 นี้เอง บุคลากรบางส่วนไปปฏิบัติราชการที่ประสานมิตร และบางส่วนไปปฏิบัติราชการ ที่องค์กรักษ์ แต่ความผูกพันสนิทสนมคุ้นเคยกันไม่เคยเสื่อมคลาย ได้พบกันเมื่อใดเกิดความยินดีและมีความสุขใจ โดยเฉพาะเมื่อ อาจารย์วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ รศ.ชูชีพ ออนโคกสูง และคณาจารย์ ซึ่งอยู่ที่ องค์กรักษ์จัดงานเลี้ยงวันเกษียณให้กับอดีตชาวบางเขนนั่น สร้างความซาบซึ้งและประทับใจมิรู้ลืม

ช่วงเวลา 30 ปีที่ได้ปฏิบัติงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน มีเรื่องราวมากมาย ทั้งด้านการทำงาน ความสัมพันธ์กับมิตรสหาย และเรื่องราวของสถาบัน ซึ่งหากมิได้จดบันทึกไว้ก็จะไม่มีข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำมานำเสนอ ณ ที่นี้จึง ขอกล่าวถึงเรื่องเล็กๆ ที่จำได้ไม่มีวันลืมเลือนโดยไม่ต้องจดบันทึกดังต่อไปนี้

1. ภาควิชาภาษาไทยของ มศว บางเขน มีปรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน โดยเฉพาะ รศ.ประจักษ์ ประกายพิทยากร ท่านเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอนและมีอารมณ์ขัน นอกจากจะเขียนตำราขายดีหลายเล่มแล้วยังเขียนเรื่องสนุกๆ ตีพิมพ์ในวารสารอีกด้วย เมื่อท่านต้องการเอกสารในห้องสมุดก็จะขอร้องให้ช่วยค้นหา นอกจากจะกล่าวคำขอบใจแล้ว มักจะบอกว่าเดี๋ยวจะให้หนังสือเป็นการตอบแทน ได้ตอบท่านไปว่าเป็นหน้าที่และเต็มใจให้บริการอยู่แล้ว จึงไม่ขอรับของกำนัลใดๆ ต่อมา

ท่านจึงแต่งกลอนอวยพรให้ เป็นการเขียนสดๆ และมอบให้ทันที จึงได้เก็บลายมือของท่านไว้เป็นที่ระลึก และนำออกมาอวดกันในวันนี้

ขออำนาจไตรรัตน์จรัสโลก
อำนวยการไชยสุขเสริมเพิ่มพรพรษา
อายุยืนชี่นจิตศิษย์นานา
ดำรงหลักพรธนาพาเกิดคุณ
ด้วยกำลังพลังจิตอธิษฐาน
ขอผลงานท่านผลิตประสิทธิ์สุนทร
อีกกรรมดีที่ท่านทำนำเจือจน
เป็นนาบุญให้สัมฤทธิ์สมคิดเทอญ

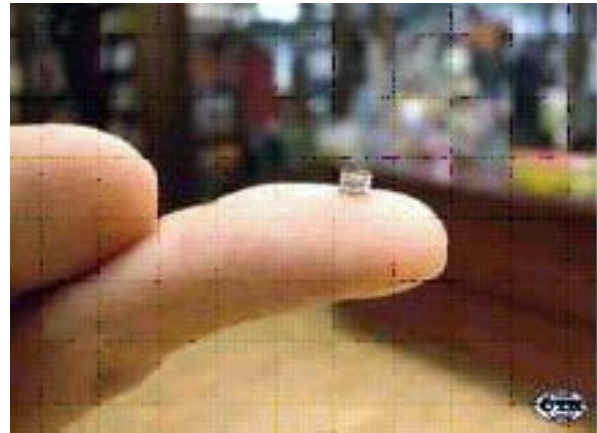
ประจักษ์ ประภาพิตยากร

27 ก.พ. 33

2. เมื่อเริ่มสอนวิชา บร.101 ห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้า ในบทที่ 2 เนื้อเรื่องเกี่ยวกับวัสดุห้องสมุดและการจัดเก็บวัสดุห้องสมุด อธิบายถึงวัสดุตีพิมพ์ประเภทหนึ่งเรียกว่า กฤตภาค (Clippings) หมายถึง ข่าว บทความ หรือรูปภาพที่ตัดจากหนังสือพิมพ์หรือวารสาร แล้วนำมาผืนกึ่งบนแผ่นกระดาษพร้อมทั้งระบุแหล่งที่มา ห้องสมุดจะจัดทำกฤตภาคเพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ดังนั้นครูใหม่จึงจัดทำกฤตภาคขึ้น 1 ชิ้น เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์การสอน เมื่ออธิบายถึงหัวข้อนี้ก็ให้นักเรียนได้เห็นและอ่าน กฤตภาคของจริง โดยตัดข้อความเรื่อง "หนังสือเล่มเล็กที่สุดในโลก" จากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ฉบับประจำวันที 5 เมษายน 2516 จากหน้า 4 ทำให้ผู้เรียนรู้จักกฤตภาคและได้รับประโยชน์จากเนื้อหาของกฤตภาคชิ้นนี้ด้วย

ปัจจุบันนี้เมื่อโลกก้าวสู่ยุค ไอ ที ห้องสมุดหลายแห่งยุติการผลิตกฤตภาคในรูปสิ่งพิมพ์ แต่ใช้วิธีสแกนเก็บไว้ในฐานข้อมูล ซึ่งช่วยให้สะดวกในการสืบค้น ครูเก่าคนนี้ก็ยังคงใช้อุปกรณ์ชิ้นเดิมประกอบ

การสอน เพราะกฤตภาคชิ้นนี้ได้มีบทบาทเพิ่มขึ้นอีกประการหนึ่ง คือนอกจากใช้เป็นอุปกรณ์การสอนแล้วยังเป็นสื่อที่ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนานไม่น่าเบื่ออีกด้วย เนื่องจากเมื่ออ่านเนื้อหาให้นักเรียนฟังและบอกแหล่งที่มาว่าได้จากหนังสือพิมพ์เมื่อปี 2516 นิสิตก็จะร้องโอโฮ ผมยังไม่เกิดเลย บางคนยกมือไหว้กฤตภาคนี้ในฐานะที่มีอายุมากกว่า ทำให้เพื่อนๆ หัวเราะกันครั้นครว

กฤตภาค

หนังสือหายาก หนังสือเล่มนี้เล็กที่สุดในโลก

หนังสือเล่มกระจุยหลิวที่น้องๆ มองอยู่นี้คือหนังสือบทสวดมนต์ของศาสนาคริสต์ มีขนาดเล็กกว่าเล็บมือ เพราะวางบนเล็บได้อย่างสบาย ใหญ่และหนักพอๆ กับถั่วเม็ดหนึ่ง เป็นหนังสือเล่มเล็กที่สุดในโลก

เวลาจะอ่านหนังสือเล่มนี้ ต้องใช้แว่นขยายช่วย

เยอรมันตะวันตกพิมพ์หนังสือเล่มเล็กที่สุดของโลกขึ้นในปี 1969 พิมพ์ทั้งหมด 7 ภาษาด้วยกัน คือ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส สวีเดน สเปน อิตาลี และลาติน เพื่อฉลองวันครบรอบ 450 ปีของ กูทเทนเบิร์ก ชาวเยอรมันผู้ประดิษฐ์คิดสร้างเครื่องพิมพ์ขึ้นสำเร็จเป็นคนแรกของโลก

ส่วนหนังสือเล่มใหญ่ที่สุดในโลก คือ หนังสือแผนที่ซึ่งโยฮานิส มอริซซัส รวบรวมขึ้นในปี ค.ศ.1566

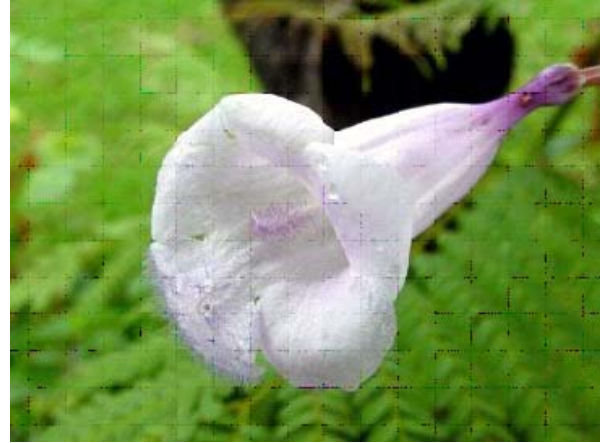
3. พื้นที่ว่างระหว่างตึกอำนวยการและหอสมุด เป็นลานจอดรถ ด้านขวามือของลานจอดรถเป็นเกาะเล็กๆ มีต้นประดู่ปลูกอยู่หลายต้น เป็นต้นไม้ที่มีใบเป็นมันสวย และยามออกดอกก็จะบานเหลืองสะพรั่งส่งกลิ่นหอมชื่นใจ ปัจจุบันยังยืนต้นให้ร่มเงาอยู่เช่นเดิม

ดอกประดู่

4. มศว บางเขน ใช้สี่เทา - ม่วง เป็นสัญลักษณ์ และที่ตึกอำนวยการตรงลานกว้างข้างๆ หอสารบรรณ มีต้นศรีตรังอยู่ 1 ต้น รูปทรงสูงโปร่งและออกดอกให้เห็นบ้าง แม้จะไม่เจริญงอกงามนัก แต่พอใจที่จะตั้งให้เป็นต้นไม้ประจำของ มศว บางเขนได้ ปัจจุบันด้วยความคิดถึงว่ายังอยู่ดีหรือไหน จึง

รบกวนคุณพะเนียด อุดร ช่วยแวะดูให้หน่อย คุณพะเนียดส่งข่าวว่าไม่อยู่แล้ว ไม่ทราบว่าคุณโยกย้ายไปปลูกที่อื่น หรือตัดทิ้งไปแล้วเพราะบริเวณตรงนั้นเขาได้ปรับปรุงพื้นที่ใหม่แล้วใจหายเสียตายจ้ะ

ดอกศรีตรัง

ณ วันนี้ ทั้งที่ตระหนักในอนิจจัง สิ่งทั้งหลายเกิดขึ้นตั้งอยู่ย่อมดับไป ถึงกระนั้นแม้หลายสิ่งได้ดับไปแล้ว หากยังคงตราตรึงในความทรงจำคราใดได้เห็นดอกศรีตรังหรือดอกประดู่พร้อมกลิ่นหอมลอยลมมา ครานั้นจะหวนรำลึกถึงช่วงชีวิตเมื่อครั้งเป็นชาวคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.....
ซึ่งยังฝังใจ

4 ปีที่ มศว องครักษ์

นิลวรรณ วัฒนา

ไอ้องครักษ์แดนแห่งนี้
 ฝากดวงใจมามั่นในแดนนี้
 ฝากความหวังดวงใจแห่งสายวารี
 ไม่เลือนถุดั้งชีวิศรีนครินทร์
 องครักษ์ที่เราผูกพัน
 เปรียบดังชีวันสัมพันธ์มั่นเทาแดง
 พัน้องสถานฝันผูกพันรักมั่นหวงแหน
 อื่นใดมิแทนองครักษ์มั่นเปรียบเปรย
 * รอยสายธาราหลังรวมมาดั่งสายวารีดวงใจ
 สายใยพัน้องทั้งผองฝากไว้ภาคภูมิฤทัยสัมพันธ์มั่นศรีนครินทร์
 สายใยสัญญาชีวาผูกพัน
 มิลืมคืนวันดั่งความฝันผันผ่าน
 องครักษ์สัมพันธ์มั่นมาแสนนาน
 มิเลือนวันวานตราบเท่านั้นในใจ

ถ้อยคำของบทเพลงแห่งความทรงจำนี้ คงจะเป็นข้อสรุปที่
 บริบูรณ์ที่สุดที่สามารถเป็นตัวแทนถ่ายทอดความรู้สึกของบุคคลที่ได้
 มีโอกาสมาเล่าเรียนที่ มศว องครักษ์แห่งนี้ สำหรับดิฉันแล้ว 4 ปีที่ได้
 สัมผัสนั้น นับว่าเป็นช่วงเวลาของชีวิตที่ไม่มากไม่น้อยเกินไปสำหรับการ
 เก็บเกี่ยวประสบการณ์ ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นต้นทุนสำหรับการ
 ดำรงชีวิตในทุกวันของข้าพเจ้าได้ เหล่านี้ติดคงคุ้นเคยกับคำว่า การ
 เปลี่ยนแปลงและการปรับตัวที่เป็นศิลปะการใช้ชีวิต คุ่มค่าที่สุดของ
 แต่ละคน ถ้ากล่าวถึงการใช้ชีวิตที่คุ้มค่า ก็ต้องถามต่อว่าชีวิตของเรา
 และท่านได้ลงทุนอะไรลงไป

ปี พ.ศ. 2544 เป็นปีแรกของการมาเป็นนิสิตในรั้วเทาแดงแห่งนี้ ข้าพเจ้าได้ลงทุนมาสอบโดยวิธีสอบตรงในคณะศึกษาศาสตร์ เอกวิทยาศาสตร์ สาขาชีววิทยา ความพยายามเป็นผลสำเร็จจากจังหวัดชลบุรี มีข้าพเจ้าเพียงคนเดียวเท่านั้นที่มาเรียน มศว องค์กรฯ ในขณะนี้ ความโดดเด่นในความรู้อีกและความกล้าเริ่มตามมา แต่อีกมุมหนึ่งของความรู้สึกคือความท้อแท้ที่ได้พบกับความแปลกใหม่รอบตัว ทั้งที่เรียนใหม่ อาจารย์ท่านใหม่ เสื้อผ้าใหม่ หลักสูตรใหม่ เพื่อนใหม่ การอยู่หอพัก และกิจกรรมใหม่ๆ ก็ตามมา ในขณะที่เรายังคงเป็นคนเก่า ณ ตอนนั้นต้องปรับหลายอย่าง เพื่อให้ตนมีความคุ้นเคย พยายามมองการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องธรรมดา และให้สิ่งแวดล้อมยอมรับและกลืนเราไปในขณะที่เรายังคงเป็นตัวเราให้ได้ และท้ายที่สุดข้าพเจ้าก็อยู่เย็นเป็นสุขดี

ประเด็นการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยที่สามารถกลั่นกรองมาเล่าสู่กันฟังได้ ก็คงไม่พ้นเรื่องเรียน เนื่องจากเป็นสถานศึกษา เรื่องเพื่อนซึ่งเป็นที่สะสมคุณค่าและความหมายของทุกชีวิต เรื่องกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ที่หาซื้อไม่ได้ที่ทำให้เราเป็นคนสมบูรณ์แบบ

การเรียน

ชีวิตการเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยการเรียนจะสำเร็จเป็นผลดีได้ อยู่ที่การแบ่งเวลาเป็นสำคัญที่สุด ความซื่อสัตย์ พากเพียรเป็นเสน่ห์ที่น่ารักของนิสิตทุกคน เพียงอ่านหนังสือตามเวลา และทำงานส่งครบตามกำหนดเท่านั้นก็ผ่านแล้ว สำหรับความรู้ทางด้านวิชาครูหรือศึกษาศาสตร์เป็นความภาคภูมิใจสูงสุดของการมาเป็นนิสิตที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ประสบการณ์จากการเรียนวิชาเหล่านี้สามารถเป็นทุนสำหรับนำมาปรับใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประกอบวิชาชีพครูได้เป็นอย่างดี สำหรับในด้านวิทยาศาสตร์ ถึงแม้ว่าเราจะอยู่ที่องค์กรฯ แต่ก็สามารถใช้อุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ บางชิ้นอาจเก่าแต่ก็

สามารถใช้ได้ตามความต้องการ บรรยายภาคการเรียนจึงเป็นไปด้วยความสนุก มีเครียด และวิตกกังวลเวลาสอบก็เป็นเรื่องธรรมดา ไม่นานก็ผ่านพ้น

การเรียนแม่เหน้อยยาก ต้องลำบาก อย่าท้อถอย สุดทางที่รอคอย คือ อนาคตอันงดงาม

เพื่อนพ้อง

มิตรภาพเป็นสิ่งที่มนุษย์ขาดไปไม่ได้ ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่า คนเรา คงมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ไม่ได้ถ้าขาดมิตรภาพและความรักไป เรื่องราวชีวิตคนทุกคนล้วนแล้ว แต่มีความผูกพัน เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันเป็นเส้นหนึ่งของการทำความรู้จัก เป็นเรื่องของกาลให้เกียรติ การให้อภัย และให้ความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ทำให้คนเรามีความมั่นใจที่จะยืนหยัดอยู่ได้โดยเห็นคุณค่าของความเป็นตัวเองและมีกำลังใจ

มีเพื่อนนิสิตและรุ่นพี่ที่ข้าพเจ้าได้พูดคุยด้วยหลายคนได้ แสดงทัศนคติเรื่องเพื่อนไว้ว่า เมื่อเข้าเรียนปี 1 จะเป็นปีที่มีเพื่อนมากที่สุด สนุกที่สุด รักกันที่สุดแล้วความเป็นที่สนิทที่สุดทั้งหลายก็จะหมดลงเมื่อเรารู้จักกันมากขึ้น และเมื่อความกลัวซึ่งเป็นสาเหตุหลักของความเห็นแก่ตัวตามมาหลอกหลอนคนเรา ความน่ารัก ความมีน้ำใจเริ่มหดหาย ความเห็นห่างก็ตามมาหลายๆ คนก็มีวิธีการพิสูจน์มิตรแท้ ถือคติที่ว่า เพื่อนดีมีหนึ่งถึงจะน้อย ดีกว่ารอยเพื่อนคิดริษยา มีความสุขอยู่ในกลุ่มแคบๆ บางรายขอเลือก อยู่แต่กับตัวเองก็มี อันนี้ถือว่าเลือกเองแล้วและเชื่อว่า ความจริงใจในสังคมไม่มี เป็นอย่างนั้นไปเลย รสชาติ ด้านมิตรภาพ บรรยายได้อย่างไม่มีวันจบ สำหรับข้าพเจ้าแล้ว ความจริงใจเป็นข้อสรุปที่เป็นอมตะของมิตรภาพเสมอ ถึงแม้โดดเดี่ยวอย่างไร ก็ไม่เคยเดียวดาย

อยากขอบคุณที่โลกยังหมุนอยู่
วันเวลานั้นพาให้เราพบกัน
ฝากความรักความซื่อถึงให้เพื่อน
อย่าลืมคำพร่ำเตือนที่เคยรำพัน
แม้อสงตาเธอมองหาดาว
อยู่ไกลไกลวันใดที่เธอได้ยิน

และรับรู้ว่าคุณยังฝัน
ผ่านคืนผ่านวันผ่านเดือนเป็นเพื่อนคู่เคียง
อย่าลืมเพื่อนเอยเคยฝัน
จะแบ่งปันสร้างสรรค์เพื่อวันที่ดี
แต่สองเท้ายังก้าวติดดิน
อย่าสิ้นหวังอย่าสิ้นกำลังใจ

กิจกรรม

ความมุ่งมั่น ของการมาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัย อย่างหนึ่งของข้าพเจ้าคือ การได้ร่วมทำกิจกรรม ชีวิตของ ข้าพเจ้าไม่เปลี่ยนแปลงเท่าใดนักเนื่องจากเป็นเด็ก กิจกรรมมาตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษา กิจกรรมของมหาวิทยาลัย ของเรามีให้เลือกทำมากมาย แต่ภายในคณะของเราเองก็มีครบทุกด้านแล้ว ทั้งชมรมสร้างสรรค์สังคมชนบท ชมรมสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทย ชมรมส่งเสริมกีฬา และสุขภาพ ชมรมต้านภัยเอดส์ปฏิเสชยาเสพติด

การทำกิจกรรมสามารถสร้างประสบการณ์ ให้กับนิสิตได้หลายอย่าง ผู้ที่เคยได้สัมผัสแล้วเท่านั้น จึงจะทราบว่าสิ่งที่ได้มายากที่จะประเมินคุณค่า เรามีโอกาสหรือเวทีที่เราสามารถทำการการวางแผนงาน ได้แสดงความมุ่งมั่น ความทุ่มเท การเสียสละ ความมีน้ำใจ การที่เราสามารถทำงานได้ หลายอย่างในเวลาเดียวกัน เป็นการทดสอบศักยภาพ ของตนเอง พิสูจน์ตนเอง และที่สำคัญคือหลายๆ คนสามารถค้นหาตัวเองพบ บทบาทในการทำกิจกรรม ของนิสิตมีหลาย บทบาทซึ่งนิสิตสามารถ เลือกในสิ่งที่ตนเองถนัด หรือลองทำได้ และจากงานที่ทำจะทำให้ เราสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคมได้ต่อไป

บทสรุป

4 ปี ที่มศว องครักษ์ ใกล้ครบแล้ว ใกล้ถึงเวลาที่ข้าพเจ้าต้องลงทุนชีวิตใหม่อีกครั้งเพื่อเปลี่ยนที่อยู่ใหม่ ค้นหาสิ่งใหม่ๆ เรียนรู้สิ่งใหม่ และ มศว องครักษ์ แห่งนี้จะเปลี่ยนฐานะเป็นอดีตของเจ้า แต่จะเป็นอนาคตของนิสิตใหม่รุ่นต่อไปที่เข้ามาตามฝันของตนเอง ข้าพเจ้าเองก็คงใช้ชีวิตต่อไปโดยมีอดีต 4 ปี ที่ มศว เป็นความทรงจำที่ไม่ลืมเลือน

ยังคงระลึกถึงตึกคณะศึกษาศาสตร์ของเรา
ที่เราเรียน

ยังคงระลึกถึงวงเวียนที่วังแก้วบน

ยังคงระลึกถึงห้องสโมสรนิสิต

คณะศึกษาศาสตร์

ยังคงระลึกถึงท่านอาจารย์

ยังคงระลึกถึงห้องประชุมเชียร์ ธงม่วง

เสียงนวม คราบน้ำตา สเตนดี้เชียร์

ยังคงระลึกถึงพี่ของเรา เพื่อนของเรา

ยังคงระลึกถึงซงโค และบางเขน

ยังคงระลึกถึงม่วงเทาสัมพันธ์.....

๒ ด้วยรักและผูกพัน

สมปอง ใจดีเฉย

คณะและมหาวิทยาลัยในฝัน ...

ผมเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความฝัน และพยายามตามหาความฝันด้วยวิธีการที่แตกต่าง กันไปผมเองก็เช่นกัน ..ผมออกเดินทางจากอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เข้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อมา ตามหาความฝันของผม ในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น ผมมีทางเลือกหลายทาง เพราะสอบได้ในคณะต่างๆ ของหลายๆ มหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตาม ผมก็มีความฝันและจุดมุ่งหมายในชีวิตเหมือนกับคนทั่วๆ ไปเช่นกัน ผมอยากเป็นครู เพราะผมได้เห็นต้นแบบของครูที่ดีมาตั้งแต่ผมเรียนอยู่ในระดับประถมศึกษาเรื่อยมาจนถึงระดับมัธยมศึกษา ทำนองเดียวกันผมก็เห็นตัวอย่างของครูที่ไม่ประทับใจในช่วงเวลาเดียวกัน (เหมือนกับเหรียญที่มี 2 ด้าน) ได้เห็นพฤติกรรมของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักเรียนด้วยกัน ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ผมอยากมีอาชีพครู และคิดว่าจะเป็นครูที่ดีเหมือนพ่อพิมพ์แม่พิมพ์ในดวงใจของผม

ศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน ... มหาวิทยาลัยที่เป็นศรีสง่าแห่งพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่ผมเลือกมาศึกษาต่อและเข้าเรียนในคณะศึกษาศาสตร์วิชาเอกวิทยาศาสตร์-ชีววิทยา เพราะครูในดวงใจของผม ส่วนใหญ่จบมาจากสถาบันแห่งนี้ ผมได้รับการบ่มเพาะทั้งวิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม การดำเนินชีวิต ตลอดจนการรับใช้และพัฒนาสังคมอย่างเต็มรูปแบบจากที่นี่เช่นกันและเป็นรากฐานของวิชาชีพของผมในปัจจุบัน

หลากหลายบุคคล ... หลากหลายคุณค่าในจิตใจ ...
ที่ยังคงตราไว้ในดวงจิต

รศ.บุญกุล บรรจบราษฎร์ เป็นอาจารย์ที่ผมประทับใจที่สุด

บุคคลหนึ่ง ท่านเป็นต้นแบบของการเป็นครูสอนชีววิทยาที่ดีมาก สอนได้สนุก เราใจ มีสื่อและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย และเป็นต้นแบบของการทุ่มเทการทำงานและการต่อสู้เพื่อความยุติธรรม อย่างแท้จริง

อ.รัตนา สัมพันธ์ชิต อาจารย์ที่เป็นต้นแบบอีกคนหนึ่งในชีวิตของผม ท่านอุทิศตนให้กับการสอน พัฒนาสื่อการเรียนการสอน มีกลยุทธ์ในการสอนให้นิสิตเข้าใจง่าย เรียนแล้วน่าสนใจให้ติดตามในเนื้อหาวิชา (ท่านสอนวิชาชีวเคมีซึ่งในช่วงนั้นถือว่าเป็นวิชาปราบเซียนจริงๆ ผมเองไม่ชอบวิชาเคมีมาตั้งแต่เรียนในระดับมัธยมแล้ว แต่ท่านสามารถสอนให้ผมรักในวิชานี้ได้)

รศ. หวน พินธุพันธ์ ท่านสอนวิชาการบริหารการศึกษา และวิชาการเป็นผู้นำชุมชน ส่วน **อ. ปรีญา พินธุพันธ์** ท่านสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับผม นิสิตทุกคนที่ได้เรียนกับทั้งสองท่านต่างก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าห็นจริงๆ แต่สำหรับผมแล้วผมจะตามไปเรียนกับทั้ง 2 ท่านอีกหลายๆ วิชา เท่าที่จะลงเรียนได้ เพราะผมรู้สึกสนุกและได้ความรู้อย่างมากมายเมื่อ เรียนกับท่านอาจารย์ อีกท่านหนึ่งที่จะไม่กล่าวในที่นี้ไม่ได้คือ **อ. สมบุญ อุปลัมภ** ท่านเป็นต้นแบบของการวางตัว บุคลิกภาพ คุณธรรม และจริยธรรมความเป็นครูให้กับผมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้คุณาจารย์ทุกท่านที่มีได้เอ่ยนามก็ล้วน แล้วแต่มีความสำคัญต่อผมจนทำให้ตัวผมเองมีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพการงานจนถึงทุกวันนี้

มศว บางเขน...สถานที่ บ่มเพาะนักกิจกรรมมืออาชีพ

หลายท่านคงเคยได้ยินคำว่า ... **กิจกรรมสร้างคน ... คนสร้างชาติ ...** มศว บางเขนเป็นอีกสถาบันหนึ่งที่สร้างนักกิจกรรมออกไปรับใช้และพัฒนาสังคมได้ไม่แพ้สถาบันการศึกษาใด ผมเองเป็น

นักกิจกรรมมาตั้งแต่เรียนในระดับประถมและมัธยมศึกษาแล้ว แต่ที่มศว บางเขน ผมได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งกิจกรรมส่งเสริมวิชาการ ส่งเสริมกีฬาและสุขภาพ ศิลปวัฒนธรรม อนุรักษ์ธรรมชาติและบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม ได้ฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ได้รู้จักเพื่อน พี่-น้อง จากหลากหลายคณะและหลากหลายวิชาเอก ทำให้เกิดเครือข่ายในการทำกิจกรรมนิสิตมากยิ่งขึ้น การทำกิจกรรมนิสิตเป็นการเติมเต็มกิจกรรมนอกหลักสูตรได้อย่างดียิ่ง เป็นประสบการณ์ที่ไม่สามารถหาได้ง่ายๆ และเมื่อกล่าวถึงกิจกรรมแล้วก็ไม่อาจที่จะไม่กล่าวถึงอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมได้ ท่านอาจารย์ที่ผมจะกล่าวถึงทั้ง 2 ท่านนี้ ท่านเป็นต้นแบบของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่ดีเยี่ยม เพราะร่วมทุกข์ร่วมสุข ร่วมทำกิจกรรม ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือและนำอุทิศตนและเสียสละมาโดยตลอด และเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับผมและนิสิตนักกิจกรรมทุกคน ท่านคือ

อ.สุภณิดา สุวณิชย์ และ **รศ.ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์** นอกจากนี้พวกเรานักกิจกรรมทั้งหลายยังมีพี่ชายที่แสนดีหรืออาจารย์ที่ปรึกษาอีกคนหนึ่งคือ **พี่หมู** หรือ **อ.นฤพนธ์ สีเสียด** พี่หมูจะคอยแนะนำช่วยเหลือ สั่งสอน ฝึกให้เราเป็นนักกิจกรรมที่สมบูรณ์แบบ มีความคิดที่กว้างไกลและมีเหตุผล กิจกรรมนิสิตได้ถูกถ่ายทอดไปสู่ นิสิตที่มีอุดมการณ์เดียวกันจากรุ่นต่อรุ่น จาก มศว บางเขน ... สู่นักศึกษาศาสตร์ บางเขน ... และคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักซ์ และได้พัฒนารูปแบบของกิจกรรมให้มีความหลากหลายและมีการบูรณาการมากขึ้นดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่งผลให้ได้รับรางวัลจากหน่วยงานต่างๆ มากมายและได้ช่วยเหลือสังคมรวมทั้งประเทศชาติเรื่อยมาจนทุกวันนี้ ได้แก่ การออกค่ายอาสาพัฒนาชนบท โครงการปลูกป่า ถาวรเฉลิมพระเกียรติฯ การรณรงค์สร้างเครือข่ายในการป้องกันโรคเอดส์และยาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน การเผยแพร่ศิลป

วัฒนธรรมไทย และค้ายวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

บางเขน-องค์กรฯ ... ความเปลี่ยนแปลง ... และการต่อสู้เพื่อความหวัง

ผมคิดว่าอาจารย์หลายๆ ท่านที่เขียนบทความในเอกสารเล่มนี้ก็คงจะกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงของ มศว บางเขน ... คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ... และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ ในที่สุดผมจำได้ว่าตั้งแต่ผมเข้ามาเรียนที่ มศว บางเขน เมื่อปี 2532 ผมก็ได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับการยุบรวมวิทยาเขต การยุบ การย้าย บางคณะวิชา บางวิชาเอกเข้าไปเรียนที่ประสานมิตร ด้วยเหตุผลนานาประการ ตลอดจนการงดรับนิสิตใหม่ที่ มศว บางเขน บางช่วงและสถานะของ มศว บางเขน (วิทยาเขต) ก็เหลือเพียงคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และดำรงอยู่ได้ไม่กี่ปีก็ถูกกระแสการเมืองและอื่นๆ ให้ย้ายไปอยู่ที่องค์กรฯ และใช้ชื่อคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรฯ และกำลังจะหมดไปในช่วงเดือนมีนาคม 2548 นี้ ด้วยกลไกและเหตุผลของ ...??? ตลอดเวลาที่ผมเข้ามาเรียนและทำงานทั้งใน ส่วนของบางเขนและองค์กรฯ ล้วนแล้วแต่มีความเปลี่ยนแปลงและไม่แน่นอน บ่อนทำลายกำลังใจของนิสิต คณาจารย์ และบุคลากรทุกยุคทุกสมัย อย่างไรก็ตาม ทุกช่วงภาวะวิกฤติคณาจารย์ และ นิสิตต่างก็ร่วมแรงร่วมใจกันต่อสู้ทางความคิดและ เหตุผล ... เพื่อความหวังว่า ... คณะจะคงอยู่ต่อไป ... (ถ้า มศว และประเทศชาติเป็นเช่นนี้ก็คงจะดียิ่ง) แต่ขณะนี้เรี่ยวแรงและกำลังที่เคยมีอยู่เริ่มถดถอยไป เสียแล้ว คงไม่มีการต่อสู้เพื่อความหวังอีกต่อไป ประวัติศาสตร์คงมีแต่เพียงว่า มศว บางเขน เคยมี ครูแห่งชาติ 3 คนแรกทั้งสาขาฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยา คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และองค์กรฯ ผลิตภัณฑ์ ออกไปรับใช้และพัฒนาสังคมอยู่ที่ใดบ้าง??? พวกเขา สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยอย่างไรบ้าง ??? และพวกเขาก็คงจะถามผู้บริหารของมหาวิทยาลัย

แต่ละยุคแต่ละสมัยว่ามีเหตุผลใดในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ??? หรือจะให้ประวัติศาสตร์จารึกไว้ว่าท่านเป็นผู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับ บางเขนและองค์กรฯเอง ..

ณ ที่นี้มีแต่ ความรักและความปรารถนาดี

ในระหว่างที่ผมเรียนอยู่ที่ มศว บางเขน ผม รู้สึกมีความอบอุ่นเป็นที่สุดทั้งการเรียน และชีวิตในรั้ว มหาวิทยาลัย เพราะมีอาจารย์ที่ดีทำให้สนุกสนานกับการเรียนหนังสือ มีอาจารย์ที่รักและเมตตา รวมทั้ง เปิดโอกาสให้ผมได้แสดงความสามารถหลายๆ ด้าน นอกจากนี้ยังมีพี่ๆ ที่เป็นตัวอย่างทั้งการเรียน และ กิจกรรมต่างๆ คณะ ทุกๆ วิชาเอก และเพื่อนๆ ที่ดีที่มีอุดมการณ์เดียวกัน คอยช่วยเหลือสนับสนุนและร่วมมือร่วมใจกันในทุกๆ กิจกรรม เช่น พี่งู (เบญจมาภรณ์ เอกอุรุกรกิจศึกษา) พี่เต่า (วรรณษา เจริญสุข เอกวรรณกรรมอังกฤษ) พี่หนุ่ม (ณรง ศักดิ์ คำเอี่ยม เอกเคมี) พี่แป๊ะ (อรสา แป๊ะมันคง เอกสังคม) พี่น้อย (สมเกียรติ ชื่นพิริยานนท์ เอกคณิตศาสตร์) นอม (ประนอม หลีพันธ์ เอกภาษาอังกฤษ) สุ (สุวารี ราชภักดี เอกเคมี) หมู (ธีรพงษ์ อนันตรังษี เอกคณิตศาสตร์) ก้อย (วิศรา วัชรเวียงชัย เอกคณิตศาสตร์) ตุ่ม (ปวีณา ชีพพานิช เอกชีววิทยา) รวมทั้งเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ อีกหลายท่านที่ไม่ได้เอ่ยนามในที่นี้ ทุกท่านยังอยู่ในหัวใจของผมเสมอ

หลังจากที่ผมจบปริญญาตรี เมื่อปี 2535 ผมได้เรียนต่อปริญญาโท และได้มีโอกาสกลับมาทำงานที่ มศว บางเขน ร่วมกับคณาจารย์ที่เคยสอน ผมมาร่วมงานกับพี่ๆ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เคยเห็น ผมมา ตั้งแต่เรียนปริญญาตรี ดังนั้น สถานภาพของ ผมจึงเปลี่ยนแปลงไปในอีกบทบาทหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามผมก็ยังได้รับความรัก ความเมตตา ความช่วยเหลือ ความเอื้ออาทร ตลอดจนกำลังใจดี ๆ

จากคณาจารย์ และพี่ๆ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคนเป็นอย่างดี ทำให้ผมสามารถทำงานได้เต็มที่ดังที่ใฝ่ฝันไว้

ประสบการณ์การทำงานที่ดี

จาก มศว บางเขน ... ผู้คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ... และคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ อาจารย์ทุกท่านได้เปิดโอกาสให้ผมได้รวมงานสำคัญๆ มาโดยตลอด โดยเฉพาะท่าน **รศ.สมพล มงคลพิทักษ์สุข** ในช่วงที่ท่านเป็นผู้บริหารท่านได้เปิดโอกาสให้ผมได้ทำงานด้านกิจการนิสิต (เป็นผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต) ทำให้ผมสามารถพัฒนากิจกรรมนิสิตของคณะฯ ได้อย่างเป็นรูปธรรมและสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยเรื่อยมา อีกท่านหนึ่ง คือ **อ.วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ** (รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์) ท่านเป็นหัวหน้างานที่ดี มีวิสัยทัศน์กว้างไกล รับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานทำงานเป็นทีมเป็นนักประณีตระดมผมทำงานกับท่านในฐานะผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตในช่วงที่พวกเราย้ายจากบางเขนมาสู่อองครักษ์ ทำให้ผมได้รับประสบการณ์ที่ดีในชีวิตอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบทบาทของการเป็นผู้บริหารการศึกษา/ผู้นำทางการศึกษาที่ดีอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่จะไม่กล่าวในที่นี้ไม่ได้เลยคือ **รศ.ชูชีพ อ่อนโคกสูง** ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบริหาร ท่านเป็นอาจารย์สอนผมในช่วงที่ผมเรียนปริญญาตรีด้วย (วิชาจิตวิทยาการศึกษา) ผมได้รวมงานกับท่านหลายๆ โครงการทั้งโครงการในระดับคณะโครงการจากหน่วยงานภายนอก รวมทั้งโครงการวิจัยต่างๆ ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีในหลายๆ ด้าน เช่น การดูแลเอาใจใส่ลูกน้องทุกคนโดยเสมอหน้ากัน ทำงานฉบับใจ และมีประสิทธิภาพสูงงานกิจกรรมนิสิตที่ผมและลูกศิษย์ทุกรุ่นร่วมกันสร้างสรรค์ช่วยเหลือ ออกไปรับใช้และพัฒนาสังคมทุกโครงการ ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากท่านผู้บริหารเหล่านี้เสมอมา

เมล็ดพันธุ์แห่งความภาคภูมิใจ

ลูกศิษย์ทุกรุ่นทั้งที่เรียนที่บางเขนและเรียนที่องครักษ์ ล้วนเป็นเมล็ดพันธุ์ที่คณาจารย์ ทุกคนภาคภูมิใจ ทุกครั้งที่ผมเชื่อว่าลูกศิษย์ไม่ว่าจะอยู่สาขาวิชาใดก็ตามประสบความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นสอบเรียนต่อปริญญาโทได้ในสถาบันการศึกษาต่างๆ สอบบรรจุเข้ารับราชการครูหรือสามารถเข้าทำงานในบริษัทต่างๆ หรือประสบความสำเร็จ มีความเจริญก้าวหน้าในด้านใดก็ตาม พวกเขาซึ่งเป็นอาจารย์ของพวกเขาทุกคน ล้วนตื่นเต้นและดีใจด้วยทุกครั้ง

พรพรรณ พวงมงคลธร เอกพิสิทธ์ คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ผู้นำนิสิตชมรมสร้างสรรค์สังคมชนบทเป็นผู้ริเริ่มบุกเบิกการทำงานกิจกรรมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นทางการโดยเฉพะอย่างยิ่งโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติฯ ซึ่งเริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2540 จนถึงปัจจุบัน โดยได้รับการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้ได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย และสร้างชื่อเสียงให้กับคณะและมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

ศันสนา วันชูเชิด สุดารัตน์ วงษ์ตมา รุ่งนภา เอี่ยมสำอางค์ และ อมราภรณ์ วรโพด เอกพิสิทธ์ เคมี และชีววิทยา(ตามลำดับ) คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และเพื่อนๆ อีกหลายคน เป็นผู้นำกิจกรรมนิสิตที่มีผลงานอย่างมากมาในช่วงนั้น ทั้งงานค่ายอาสาพัฒนาชนบท งานปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับรางวัลใน การแข่งขันประกวดกองเชียร์และผู้นำเชียร์ ในการแข่งขันฟุตบอล Thailand University League ครั้งที่ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความร่วมมือกันทำงานการวางแผนการทำงาน ทำให้ความพยายามของพวกเขาประสบความสำเร็จและสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยได้อีกทางหนึ่ง ยุคนี้ นับว่าเป็นยุคทองของกิจกรรมนิสิตของคณะศึกษาศาสตร์

บางเขนจริง ๆ

รัชดา ทองสุข (ชีววิทยา) **ปิยะนุช หุ่นศาสตร์** (เคมี) **อำพร บุญเลี้ยง** (เคมี) และ **ณัฐนิชากร ศรีบริบูรณ์** (เคมี) นิสิตเหล่านี้เป็นนิสิตแกนนำในการสืบทอดกิจกรรมนิสิตจากบางเขนสูงองครักษ์ เนื่องจากเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ รุ่นที่ 1 ซึ่งมีนิสิตจำนวนน้อย และไม่ค่อยมีนักกิจกรรมเท่าไรนัก อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้สืบสานตำนานกิจกรรมไว้ได้สำเร็จ และร่วมกันก่อตั้งชมรมต้านภัยเอ็ดส์ปฏิเสธยาเสพติดขึ้นมาเพิ่มเติมอีก 1 ชมรมด้วยและการดำเนินงานด้านการรณรงค์สร้างเครือข่าย ในการป้องกันโรคเอดส์และยาเสพติดทั้งในสถานศึกษาและชุมชนก็เริ่มอย่างจริงจังขึ้นในช่วงนี้ ขณะที่กิจกรรมนิสิตด้านอื่นๆ ก็ยังคงดำเนินอยู่ด้วย โดยมีพี่ๆ นิสิตรุ่นสุดท้ายที่คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน เป็นพี่เลี้ยงให้

ดอน หงษ์ทอง เรวัตต์ นกสว่าง จูติวุฒิสงบจิต และโสภภาพันท์ เป็นตามวา (เอกฟิสิกส์) **สุธาสิณี ไชยชาญ** (เอกเคมี) **ประภาพร ศรีคงวันชัย นราวงษ์ ขวัญธนา จันทรชั้น และน้ำทิพย์ เทียงตรง** (เอกชีววิทยา) คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ รุ่นที่ 2 นิสิตแกนนำกลุ่มนี้และเพื่อนๆ เป็นนิสิตอีกรุ่นหนึ่งที่สร้างชื่อเสียงให้กับคณะและมหาวิทยาลัยทั้งในด้าน การเรียนและกิจกรรม ความรุ่งเรืองของกิจกรรมนิสิตทุกรูปแบบกลับมาศึกษาคึกอีกครึ่งหนึ่ง นับเป็นยุคทองของกิจกรรมนิสิตที่คณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์

เรวัตต์ นกสว่าง และ อัครเดช มโนธรรม นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ รุ่นที่ 2 และ 3 เป็นนิสิตที่ได้รับรางวัลเยาวชนดีเด่นแห่งชาติ จากสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย มีผลงานด้านการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมมาโดยตลอด จนกระทั่งปรากฏแก่สาธารณชนทั่วไปสมควรได้รับรางวัลดังกล่าว นับเป็นเกียรติประวัติที่สำคัญของคณะและมหาวิทยาลัย

อัครเดช มโนธรรม วุฒินันท์ เชาวฤทธิ์ (เอกฟิสิกส์) **วิชชุดา ตระกูลราษฎร์ ชัยรัตน์**

เกษตรระทัต วิฑูรย์ ยวงสะอาด (เอกเคมี) **สุนันทา พันธุ์วิล นพรัตน์ สิงห์ธรรม และทิพนาถ อันตรเสน** (ชีววิทยา) และเพื่อนๆ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ รุ่นที่ 3 ก็ร่วมกันสืบสานตำนานกิจกรรมนิสิตจากรุ่นพี่และถ่ายทอดสู่รุ่นน้อง และมีผลงานเผยแพร่ทางสื่อมวลชนอีกหลายแขนง

นิลวรรณ วัฒนา วรวัฒน์ ทิพจ้อย วิมลพรรณ ดาวดาษ นภาพร พิศวง ธีรยุทธ กำสิดา ณัฐพงษ์ บุญปอง ศศิธร พงษ์โกศา (เอกชีววิทยา) และ **นงนุช เรียนดารา** (เอกเคมี) นักกิจกรรมนิสิตรุ่นสุดท้ายของคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ นิสิตแกนนำเหล่านี้ได้รวมกลุ่มกันทำกิจกรรมทุกรูปแบบ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และทำงานในลักษณะมืออาชีพร่วมกัน เนื่องจากบ่มเพาะการเป็น นักกิจกรรมมา ตั้งเรียนชั้นปีที่ 1 และถึงแม้ว่าจะมีคนที่ทำกิจกรรม ในคณะศึกษาศาสตร์ องครักษ์ น้อยลง (เหมือนลมหายใจรับหรือของคนที่กำลังจะหมดลงในอนาคต) พวกเขาก็ยังเข้มแข็งและปฏิบัติได้อย่างดีเยี่ยม ส่งผลให้ได้รับรางวัลจากหลายหน่วยงานทั้งโลโก้ประกาศเกียรติคุณองค์กรนิสิตดีเด่น ปี 2546 (ชมรมสร้างสรรค์สังคมชนบท และชมรมต้านภัยเอ็ดส์ปฏิเสธยาเสพติด) **โลโก้ประกาศเกียรติคุณอาจารย์ที่ปรึกษาดีเด่น โลโก้รางวัลพระราชทาน ปี 2547 (6 รางวัล) ในฐานะอาจารย์และนิสิตดีเด่น ในการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ จากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ และเกียรติบัตรประกาศเกียรติคุณอีกหลายหน่วยงาน** นับเป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของคณะและมหาวิทยาลัย

ด้วยรักและผูกพัน

ถึงแม้ว่าจากบางเขน ... ถึงองครักษ์ จะเต็มไปด้วยร่องรอยของประวัติศาสตร์ที่บันทึกไว้ซึ่งการต่อสู้เพื่อความคงอยู่ ... และการต่อสู้เพื่อความหวังก็ตาม

แต่ก็เป็นารต่อสู้ด้วยเหตุผล และแสดงให้เห็นถึงพลัง
ทั้งของอาจารย์และนิสิตที่ร่วมด้วยช่วยกันต่อสู้มาด้วย
ความเหนื่อยยากก็ตาม แต่ผมก็เชื่อมั่นว่าเป็นความ
ภาคภูมิใจของพวกเราเลือดสีม่วง-เทาทุกคน อย่างไรก็ตาม
ตาม กาลเวลาก็มีได้หยุดนิ่ง มีรัฐนาวาหมุนเวียนกัน
เข้ามาบริหาร มศว หลายรัฐนาวา และก็มีแนวนโยบาย
ที่แตกต่างกันไป เป็นผลให้คณะศึกษาศาสตร์
องครักษ์ ของเรา (ที่มีประวัติศาสตร์การต่อสู้มายาว
นาน) ต้องปิดฉากลง หากบัณฑิตที่จบไปทุกรุ่นได้
ทราบและรับรู้พวกเขาคงจะใจหายไม่น้อย แต่ขอให้
ทราบว่า พวกเราที่ทำงานอยู่ที่คณะศึกษาศาสตร์
องครักษ์ รุ่นสุดท้าย ได้พยายามทุกวิถีทางแล้วที่จะ
ให้คณะของเราคงอยู่ แม้ว่าคณะของเราจะไม่มีแล้ว
แต่เมล็ดพันธุ์ที่ฝังงมของเรายังคงกระจายอยู่ทุกหย่อม
หญ้าทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทยออกไปทำงาน
รับใช้และพัฒนาสังคม รวมทั้งเป็นกลจักรขับเคลื่อนใน
ทุกส่วนของสังคม ท่านโปรดรับรู้ว่าคุณยังคงเป็น
เมล็ดพันธุ์ในใจของพวกเราไปตราบนานเทานาน และ
หวังว่า สักวันหนึ่งรัฐนาวาลำใหม่ อาจมีนโยบายใหม่ๆ
ก็เป็นได้ ... และพวกเราก็อาจจะได้พบกันอีกก็เป็นได้

.....

สุดท้ายที่องค์กรักษ์

ชูชีพ อ่อนโคกสูง

วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร (วศพระ นคร) จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2512 บนที่ดินของวัดพระศรีมหาธาตุวรวิหาร ระหว่างสี่แยกอนุสาวรีย์กับ สี่แยกหลักสี่ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็น มหาวิทยาลัยและเปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2517 ต่อมาเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ มีมติคณะรัฐมนตรีให้ยุบรวมวิทยาเขตส่วนกลางทั้งหมด มศว บางเขน จึงถูกยุบรวมตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา แต่การจัดการเรียนการสอนนิสิตที่บางเขนก็ยังคงดำเนินการต่อไป ภายใต้การบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ ในนาม คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน สุดท้ายโยกย้ายมาจัดการเรียนการสอนนิสิตที่ มศว องค์กรักษ์ โดยจัดตั้ง คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ ขึ้นมาบริหารงานตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา บัดนี้ (สิ้นภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547) ภาระงานในการผลิตบัณฑิต ณ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์ เสร็จสิ้นลงแล้ว บุคลากรจำต้องแยกย้ายกันไปตามวิถีทางของตน (ด้วยคำถามในใจเสมอว่าเหตุไฉนมหาวิทยาลัยไม่ปรารถนาให้พวกเราได้ทำราชการตามความต้องการและความถนัดของพวกเราสืบไป) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2548 เป็นต้นไป จึงขอบันทึกให้ปรากฏไว้ว่า ใครคือบุคลากรของบางเขนรุ่นสุดท้าย ที่องค์กรักษ์ ดังนี้

-ครุฑ-

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ 644/2544

เรื่อง ให้คณาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้างปฏิบัติราชการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์กรักษ์

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการ และการบริหารงานของคณะศึกษาศาสตร์ ส่วนขยาย (องค์กรักษ์) และการบริหารงานของสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป และวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์พื้นฐาน และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 1556/2543 ลงวันที่ 5 กันยายน 2543 เรื่อง ให้ลูกจ้างประจำปฏิบัติราชการ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 และมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2541 จึงให้คณาจารย์ ข้าราชการและลูกจ้างปฏิบัติหน้าที่ราชการที่คณะศึกษาศาสตร์ส่วนขยาย (องค์กรักษ์) และสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป และวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์พื้นฐาน ดังต่อไปนี้

1. นางชนิษฐา เกื้อมี ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
2. นายชูชีพ อ่อนโคกสูง ตำแหน่งรองศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
3. นายณัฐธรรมรัตน์ วัฒนกร ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
4. นายททอง อัครธีรานนท์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
5. นางเพชรรัตน์ ประจงจิตร ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
6. นางเมธิณี ตั้งตรงไพโรจน์ ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
7. นายวิโรจน์ เอ็งสุโสภณ ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
8. นายสมปอง ใจดีเฉย ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
9. นายสมโอ ธรรมโชติ ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
10. นางสุชวสา ยอดกมล ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
11. นายสุจิตต์ รักษ์เฝ้า ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

12. นางสุตใจ จรุงจิตต์ ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
13. นางสุภณิดา สุวณิชย์ ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
14. นางสาวลักษณ์ สุนทรา ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
15. นายอนุศักดิ์ สมิตสันต์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
16. นางอุไรวรรณ สิ้นสวัสดิ์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
17. นางเกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์
18. นายนิพนธ์ เทียมทิพานุกฎกร ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์
19. นายบรรชา รัตนวัย ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์
20. นายวีระ ตั้งชวาล ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
21. นายสมพล มงคลพิทักษ์สุข ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
22. นายกิตติ ปัญญาธนพร ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
23. นางสาวพวงร้อย กล่อมเอียง ตำแหน่งอาจารย์
สังกัดภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
24. นางสาวณอมศรี โมพี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
สังกัดงานบริหารและธุรการ สำนักงานเลขานุการคณะศึกษาศาสตร์
25. นายวิเชียร พุฒนิคม ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์
26. นางจงดล ไยมุง ตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีด
27. นายเทียม สุภาพุฒ ตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีด
28. นายพะเนียด อุดร ตำแหน่งนักการภารโรง
29. นายชลอ ชีสังวร ตำแหน่งนักการภารโรง
30. นายสมพล วิเศษ ตำแหน่งยาม
31. นางสุปราณี พรหมภาพ ตำแหน่งพนักงานพิมพ์ดีด

ทั้งนี้ ให้ยกเลิกคำสั่งที่ 1556/2543 ลงวันที่ 5 กันยายน 2543 เฉพาะรายชื่อ 16 นางสุปราณี พรหมภพ และใช้คำสั่งฉบับนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2544 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2544

สุมนทนา พรหมบุญ

(รองศาสตราจารย์สุมนทนา พรหมบุญ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อนึ่ง ก่อนหน้าคำสั่งนี้มีบุคลากรของคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติราชการที่ องค์กรฯ แล้วดังนี้

1. นางชัญญาอนุช	ศรีภักดี
2. นางนงคุณ	อุดร
3. นายผัน	เกิดนอย
4. นายสนิท	จุไหล
5. นายสามารถ	สุคันธชาติ
6. นายสำราญ	สิทธิกุล

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากรัฐบาลให้เกษียณอายุราชการก่อนครบอายุ 60 ปี คณาจารย์และเจ้าหน้าที่บางคนจึงเกษียณอายุราชการก่อนครบกำหนด

ท้ายที่สุด บุคลากรพวกสุดท้ายที่องค์กรฯซึ่งสืบเนื่องมาจากคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน มศว บางเขน และ วศ พระนคร เหลืออยู่เพียง 23 คน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ชูชีพ	อ่อนโคกสูง
2. นางสาวถนอมศรี	โมพี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทง	อัศวธีรานนท์
4. อาจารย์ดร.บรรชา	รัตนวัย
5. อาจารย์พวงรอย	กลมมเอียง
6. อาจารย์เพชรรัตน์	ประจจจิตร
7. อาจารย์เมธิณี	ตั้งตรงไพโรจน์
8. อาจารย์วิโรจน์	แข็งสุโสภณ

9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วีระ	ตั้งชวาล
10. อาจารย์สมปอง	ใจดีเฉย
11. รองศาสตราจารย์สมพล	มงคลพิทักษ์สุข
12. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขวสา	ยอดกมล
13. รองศาสตราจารย์อนุศักดิ์	สมิตสันต์
14. นางจงกล	ไยมง
15. นายชลอ	ชีสังวร
16. นางชัญญานุช	ศรีภักดี
17. นางนงนุช	อุดร
18. นายผัน	เกิดนอย
19. นายพะเนียด	อุดร
20. นายวิเชียร	พุมนิคม
21. นายสามารถ	สุคันธชาติ
22. นางสุปราณี	พรรณภาพ
23. นายสำราญ	สิทธิกุล

ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแด่ทุกท่านทุกคน เทอญ

แนะนำผู้เขียน^๒

กิตติ นพคุณ, อาจารย์

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีตหัวหน้าสำนักงานรองอธิการวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร
และผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางเขน

ชัยโรจน์ ชัยอินคำ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

อดีต ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์และ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางเขน

ชูชีพ อ่อนโคกสูง, รองศาสตราจารย์

ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีตผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

ธาดาศักดิ์ วชิรปรีชาพงศ์, รองศาสตราจารย์

ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต รองผู้อำนวยการ สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางเขน
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

นิพนธ์ เทียมทิพานุกรม, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

พระภิกษุ ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

นิลวรรณ วัฒนา, นางสาว

นิสิตหลักสูตร การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.)

วิชาเอกวิทยาศาสตร์ – ชีววิทยา ชั้นปีที่ 4 คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

บรรชา รัตนวิทย์, อาจารย์ ดร.

ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อดีต ผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

คณะศึกษาศาสตร์บางเขน และคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

ปรีชา ธรรมมา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อดีต รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

พัชรา สุทธิสำแดง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อดีต รองผู้อำนวยการสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิทยาเขตบางเขน

อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

และ คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

ภูมิยศ ศรีอุบล, อาจารย์ 3 ระดับ 9

โรงเรียนปากพลีวิทยาคาร จังหวัดนครนายก

ศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ, อาจารย์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อดีต รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิทยาเขตบางเขน และ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

ศิษย์เก่าวิทยาลัยวิชาการศึกษาพระนคร

อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,

คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

สมปอง ใจดีเจย, อาจารย์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อดีต ผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ฝ่ายกิจการนิสิต

ศิษย์เก่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

สมพล มงคลพิทักษ์สุข, รองศาสตราจารย์

ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน
อาจารย์ประจำ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

สุขวสา ยอดกมล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

สุภณิดา สุวณิชย์, อาจารย์

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วิทยาเขตบางเขน
อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

หวน พิณรุฬพันธ์, รองศาสตราจารย์

ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีต อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน

อนุศักดิ์ สมิตสันต์, รองศาสตราจารย์

ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีตเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6
กองแผนงาน และ อดีตเจ้าหน้าที่พิเศษสัมพันธ์ 5
กองพิเศษสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัย
อดีตผู้ช่วยคณบดีคณะศึกษาศาสตร์
อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน,
คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน และ คณะศึกษาศาสตร์ องค์กรักษ์

อนุสรณ์ อรรถศิริ, อาจารย์

ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีตรองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ บางเขน
อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน
และ คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

อัศร่า บุญทิพย์, รองศาสตราจารย์
รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อดีตอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน
และ คณะศึกษาศาสตร์ บางเขน

.....

ครุฑ

คำสั่งคณะกรรมการองค์การศึกษา องค์กรักษ

ที่ 8/2547

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำเอกสารวิชาการ ปีการศึกษา 2547

คณะกรรมการ องค์การศึกษา

.....

เพื่อให้การจัดทำเอกสารทางวิชาการ ปีการศึกษา 2547 ของคณะกรรมการ องค์การศึกษา เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

จึงอาศัยอำนาจตามเอกสารแนบท้ายคำสั่ง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 199/2545 แต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นกรรมการ คือ

1. นายชูชีพ	อนโคกสูง	ประธานกรรมการ
2. นายสมพล	มงคลพิทักษ์สุข	กรรมการ
3. นายอนุศักดิ์	สมิตสันต์	กรรมการ
4. นางเมธินี	ตั้งตรงไพโรจน์	กรรมการ
5. นางสาวนอมศรี	โมฬี	กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

วิโรจน์ เอ็งสุโสภณ

(นายวิโรจน์ เอ็งสุโสภณ)

รองคณบดีคณะกรรมการ องค์การศึกษา

ศึกษาศาสตร์ องค์รักษ์ ฉบับพิเศษ ศึกษาศาสตร์ มัธยมศึกษา 2547-พฤษภาคม 2548

ประวัติของโรงเรียน

